

עיר וקדיש מז שמיא נחית

ט"ל תשכח מפי זרעו

ספר
תורת הזוהר

והוא ספר הזוהר שחבר התנא האלוקי
רבן שמעון בר יוחאי זיע"א
בלשון הקודש למען ירוץ הקורא בו
מנוקד ומחולק ללמוד יומי

חלק טז

בזוהר דא יפקון מן גלותא

והמשכילים ייהוו כזוהר הרקיע

עֲזָרֵי מַעַם ה' עוֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר

תּוֹרַת הַזֵּהָר

חֵלֶק טז

וְהוּא סֵפֶר הַזֵּהָר שֶׁחִבֵּר הַתַּנָּא הָאֱלֹקִי
רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א
בְּלִשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ לְמַעַן יִרוּץ הַקּוֹרֵא בּוֹ
מִנְקֵד וּמְחוּלָק לְלִמּוּד יוֹמֵי
לְכָל יְמוֹת הַשָּׁנָה

מְזוּהָר פ' מִשְׁפָּטִים דף קכה עד זוהר פ' תְּרוּמָה דף קנב

וּמְצוּרָף: 1. תִּיקוֹן הַכִּלְלִי, 2. תְּפִילַת הַדֶּרֶךְ 3. תְּפִילַת הוֹדִיָּה
לְבוֹרָא עוֹלָם, 4. תְּפִלָּה לְפָנֵי וְאַחֲרֵי הַלִּימוּד, 5. תִּיקוֹן מַג,
6. תִּיקוֹן מַח, 7. פְּתִיחַת אֵלֵיהוּ הַנְּבִיא

מוֹפָץ לְלֹא מִטְרַת רוּחַ כָּלֵל - לְקִירוּב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים
וְכַן נִסִּים יַחַד שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל אֶת סֵפֶר הַזֵּהָר הַקְּדוֹשׁ שָׁנָה בְּשָׁנָה
בְּהִילּוּלַת הַרְשָׁב"

יוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזֵּהָר הָעוֹלָמִי"
בְּעִיה"ק בֵּית שְׁמֵשׁ תוֹבֵב"א
שְׁבֵט תִּשְׁע"ד לִפ"ק

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
האדמו"ר מהאלמין-בית שמש
חיבר למעלה מאלף ספרים
על כל מקצועות התורה

מפעל
**הזוהר
העולמי**
סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 0527651911

נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות ובשמחות ולכל החברים וידידים לזיכוי הרבים ולזכות ללמוד תורה לשמה, וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים, ועליו נאמר "אם תוציא היקר מזולל כפי תהיה", הוא מברך והקב"ה מסכים אתו אכי"ר.

הרשב"י קובע:

"בספר הזוהר יצאו בני ישראל מהגלות ברחמים"
מחפשים מפיצים למליוני דפי הזוהר בכל העולם
מחפשים תורמים להדפיס מיליוני דפי הזוהר לחלקם
ל-15 מליון יהודים בחנם

האם יש מחשב שיוכל לחשב את הזכות הגדולה שיכולים
לזכות בכסף קטן?

גדולי הדור פסקו! תרמו אל מפעל הזוהר העולמי, (ישירות
לדפוס) והיו שותפים להצלת עם ישראל על ידי חלוקת דפי זוהר
היומי, ספרים ועלונים בחינם: **0527-651911**

חִלְקוּ לְשָׁנִים, חֲצִי הַדָּם זָרַק עַל הָעֵם, וְחֲצִי הַדָּם
 זָרַק עַל הַמְּזִבַּח, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוּ. וְכָתוּב, וְהִנֵּה יָד
 הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרַת ה' עִמָּכֶם. וַיֵּשֶׁם בְּאַגְנֹת, כְּתוּב
 בְּאַגְנֹת, חָסֵר וְא"ו, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (שיר השירים ז) שְׂרָרָךְ
 אֲגִן הַסֵּהָר אֶל יַחְסֵר הַמְּזֹג.

וַנִּגְשׂ מֹשֶׁה לְבַדּוֹ אֶל ה'. אֲשֶׁרִי חִלְקוּ שֶׁל מֹשֶׁה
 שֶׁהוּא לְבַדּוֹ זָכָה לְמָה שֶׁלֹּא זָכָה אָדָם
 אַחֵר. יִשְׂרָאֵל זָכוּ עַכְשָׁיו מֵה שֶׁלֹּא זָכוּ עַד
 לְאוֹתָהּ שְׁעָה, וְאוֹתָהּ שְׁעָה הִתְקַיְּמוּ בְּקִיּוּם
 עֲלִיּוֹן קְדוּשׁ, וּבְאוֹתָהּ שְׁעָה הִתְבַּשְּׂרוּ לְהִיּוֹת
 הַמְּקַדָּשׁ בִּיְנִיחָם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שמות כה) וַעֲשׂוּ לִי
 מִקְדָּשׁ וְשִׁכְנֹתַי בְּתוֹכְכֶם.

וַיִּרְאוּ אֶת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְתַחַת רַגְלָיו כְּמַעֲשֵׂה
 לְבַנֵּת הַסַּפִּיר וְגו'. רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח, (שיר
 הַשִּׁירִים ז) זֹאת קוֹמְתָךְ דְּמִתָּה לְתִמְרָה וְגו'. כְּמָה
 חֲבִיבָה כְּנִסְתַּת יִשְׂרָאֵל לְפָנַי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא,
 שֶׁלֹּא נִפְרְדַת מִמֶּנּוּ כְּתִמְרָה הַזֶּה שֶׁלֹּא נִפְרְדַת הַזָּכָר
 מִהַנְּקֵבָה לְעוֹלָמִים, וְלֹא עוֹלָה זֶה בְּלִי זֶה. כִּף
 כְּנִסְתַּת יִשְׂרָאֵל לֹא נִפְרְדַת מִהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

בֹּא וּרְאֵה, בְּשְׁעָה שֶׁנִּדְבַּח וְאַבִּיהוּא רָאוּ, וְשִׁבְעִים
 זְקֵנִים, מֵה כְּתוּב בָּהֶם? וַיִּרְאוּ אֶת אֱלֹהֵי

ישראל. שֶׁהַתְּגַלְתָּה עֲלֵיהֶם שְׂכִינָה. רַבִּי יְהוּדָה וְרַבִּי יוֹסִי אוֹמְרִים, אֵת דּוֹקָא, וְזֶה אֵת הוּא מֶרְחוּק. אֵת – לְהַכְלִיל אֵת מָה שֶׁבְּתוֹכוֹ.

רַבִּי יִצְחָק אָמַר, וְהָרִי כְּתוּב (יחזקאל י') הִיא הַחֲזִיהַ אֲשֶׁר רָאִיתִי תַּחַת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּנֶהַר כְּבֹד. מִי הַחֲזִיהַ הַזֶּה? אָמַר רַבִּי יוֹסִי אָמַר רַבִּי חֲזִיָא, חֲזִיהַ קְטַנָּה. וְכִי יֵשׁ חֲזִיהַ קְטַנָּה? כֵּן. חֲזִיהַ קְטַנָּה, וְחֲזִיהַ עֲלִיוֹנָה, וְחֲזִיהַ קְטַנָּה שֶׁבְּקְטַנּוֹת.

וַיִּרְאוּ אֵת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, דּוֹקָא, כְּמוֹ שְׁאֲמַרְנוּ. וְתַחַת רַגְלָיו כְּמַעֲשֵׂה לְבַנְתַּת הַסְּפִיר, כְּמַרְאֵה אֶבֶן טוֹבָה שֶׁעֲתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבַנּוֹת הַמִּקְדָּשׁ, שֶׁכְּתוּב (ישעיה נד) וַיִּסְדְּתִיךָ בַּסְּפִירִים.

וְאֵל אֲצִילֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל – זֶה נָדָב וְאָבִיהוּא. לֹא שָׁלַח יְדוֹ – שֶׁהַעֲלָה אוֹתָם לְאַחַר זְמַן, וְכֹאן לֹא נִעְנְשׂוּ. רַבִּי יוֹסִי אָמַר דְּבַר זֶה לְשִׁבְחָם, שֶׁכְּתוּב וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ, שֶׁזָּנּוּ עֵינֵיהֶם מִהָאֹר הַזֶּה. רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, אֲכִילָה וְדָאִית אֲכָלוּ וְזָנּוּ עֲצָמָם, וְכֹאן נִקְשְׂרוּ לְמַעְלָה אִם לֹא שֶׁסָּטוּ דְרֻכֵיהֶם אַחַר כֵּן, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוּ.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, וְאָפְלוּ יִשְׂרָאֵל בְּאוֹתָהּ שְׁעָה
הַכְּשָׁרוֹ וְנִקְשְׁרָה בָּהֶם שְׂכִינָה, וְהִבְרִית
הַזֶּה וְכָל הַתּוֹרָה בְּזִמְנָן אֶחָד זֶה הָיָה, וַיִּשְׂרָאֵל
כְּאוֹתָהּ שְׁעָה לֹא רָאוּ לְעוֹלָמִים. וְלַעֲתִיד לְבֹא
עֲתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַגְלוֹת עַל בְּנֵי
וְלְהִרְאוֹת אֶת כָּל כְּבוֹדוֹ עֵין בְּעֵין, שְׁכָתוֹב (שם
נב) כִּי עֵין בְּעֵין יִרְאוּ בְּשׁוֹב ה' צִיּוֹן. וְכָתוֹב
(שם מ) וְנִגְלָה כְּבוֹד ה' וְרָאוּ כָּל בְּשָׂר יַחֲדוֹ וְגו'.

פְּרֻשֶׁת תְּרוּמָה (דף קכו ע"א - דף קעט ע"ב)

וַיְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר. דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה מֵאֵת כָּל אִישׁ אֲשֶׁר
יִדְבְּנוּ לְבוֹ וְגו'. רַבִּי חֲיִיא פִתַּח, (תהלים קלה) כִּי יַעֲקֹב
בָּחַר לוֹ יְיָ יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ. כִּמָּה חֲבִיבִים יִשְׂרָאֵל
לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהִתְרַצָּה בָּהֶם וְרִצָּה
לְהִדְבֵּק בָּהֶם וְלְהִתְקַשֵּׁר עִמָּם, וְעָשָׂה אוֹתָם עַם
יַחֲדָי בְּעוֹלָם, שְׁכָתוֹב (שמואל-ב ז) וּמִי כְעַמֶּךָ
כִּי־יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בְּאָרֶץ, וְהֵם הִתְרַצּוּ בּוֹ
וְהִתְקַשְּׁרוּ בּוֹ. זֶהוּ שְׁכָתוֹב כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יְיָ,
וְכָתוֹב (דברים לב) כִּי חִלַּק ה' עִמּוֹ. וְנָתַן לְשֹׂאֵר
הָעַמִּים שְׁלֵיטִים גְּדוֹלִים מְמַנִּים עֲלֵיהֶם, וְהוּא
נֹטֵל אֶת יִשְׂרָאֵל לְחִלְקוֹ.

סדר הלימוד ליום כח טבת [יום 117 בשנה]

רְבִי שְׁמֵעוֹן פָּתַח, (שיר השירים ו) מִי זֹאת הַנְּשֻׁקָה
 כְּמוֹ שָׁחַר יָפָה כְּלָבָנָה בָּרָה כַּחֲמָה אֵימָה
 כַּנְּדָגְלוֹת. מִי זֹאת – סוּד שֶׁל שְׁנֵי עוֹלָמוֹת
 מַחְבְּרִים כְּאַחַד, וְזֶה הוּא עוֹלָם וְעוֹלָם. מ"י – הָרִי
 בְּאַרְנוֹהַ דְּרָגָה עֲלִיוֹנָה לְמַעְלָה, רֵאשִׁית שְׁעוֹמְדַת
 לְשֵׁאלָה, וְנִקְרָאת מ"י, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה מ) שָׂאוּ
 מְרוֹם עֵינֵיכֶם וּרְאוּ מִי בָרָא אֱלֹהִים. זֵאת – דְּרָגָה
 תַּחְתּוֹנָה לְמַטָּה, עוֹלָם תַּחְתּוֹן. וּשְׁנֵיהֶם שְׁנֵי
 עוֹלָמוֹת בְּחִבּוּר אֶחָד, בְּקֶשֶׁר אֶחָד כְּאַחַד.

הַנְּשֻׁקָה – כְּשֶׁמַּחְבְּרִים שְׁנֵיהֶם כְּאַחַד. כְּמוֹ
 שָׁחַר – כְּשֶׁרוֹצֵה הַשָּׁחַר לְהֵאִיר,
 וְאַחַר כֵּן נֶאֱוָר כְּלָבָנָה, כְּשֶׁמְכָה (כְּשֶׁכּוֹנֵס) בּוֹ אוֹר
 הַשֶּׁמֶשׁ. וְאַחַר כֵּן כְּשֶׁמֶשׁ, כְּשֶׁעוֹמְדַת הַלָּבָנָה
 בְּשִׁלְמוֹת. אֵימָה – תְּקִיפָה לְהִגָּן עַל הַכֹּל, שֶׁהָרִי
 אֵז יֵשׁ לָהּ שְׁלֵמוֹת וְתִקְוָה לְעֲשׂוֹת חֵיל.

וְלִזְקַחַת חֵיל מִהָעוֹלָם הָעֲלִיוֹן עַל יְדֵי יַעֲקֹב
 הַשְּׁלֵם, שֶׁחִבֵּר אוֹתָם כְּאַחַד. חִבֵּר
 אוֹתָם כְּאַחַד לְמַעְלָה, וְחִבֵּר אוֹתָם כְּאַחַד לְמַטָּה,
 וּמִשָּׁם יֵצְאוּ שְׁנַיִם עָשָׂר שְׁבָטִים קְדוּשִׁים כְּמוֹ

שְׁלֹמֶעֱלָה. יַעֲקֹב שֶׁהָיָה שְׁלֹם הַכְּנִיס אֶהְבֶּה בְּשָׁנֵי
 עוֹלָמוֹת, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוּ. שָׂאָר בְּנֵי אָדָם שְׁעוֹשִׂים,
 כִּף מְגָלִים עֲרִיּוֹת לְמַעְלָה וּלְמַטָּה, גּוֹרְמִים יְרִיבוֹת
 בְּשָׁנֵי עוֹלָמוֹת וְגוֹרְמִים פְּרוּד. זֶהוּ שֶׁכְּתוּב (ויקרא יח)
 וְאָשָׁה אֶל אַחֲתָהּ לֹא תִקַּח לְצַרְרָה, שֶׁנֶּעֱשׂוֹת
 יְרִיבוֹת זֹו לְזוֹ.

וְאִם תֹּאמַר, (בראשית ל) וַתִּקְנֶינָא רָחֵל בְּאַחֲוֹתָהּ – כִּף
 הוּא וְדָאֵי. שֶׁהָרִי כָּל תְּשׁוּקַת הָעוֹלָם
 הַתַּחְתּוֹן אֵינָה אֶלָּא כִּדֵּי לְהִיּוֹת כְּמוֹ הָעוֹלָם
 הָעֲלִיּוֹן וְלִירֵשׁ מְקוֹמוֹ. בְּמָקוֹם אַחֵר קִנְיַת
 סוֹפְרִים תְּרַבֶּה חֲכָמָה, וְכֵאֵן קִנְיַת סוֹפְרִים, מְשׁוּם
 שֵׁשׁ סֵפֶר וְסֵפֶר, מְגַדִּילִים מְשִׁיכַת הַחֲכָמָה (הָעֲלִיּוֹנָה)
 אֵלֵיהֶם. (ועל זה יעקב השלים כו').

וְעַם כָּל זֶה, אֶפְלוּ יַעֲקֹב לֹא הִשְׁלִים אֵלֵיהֶם
 כְּרָאוּי. שָׂאָר בְּנֵי הָעוֹלָם גּוֹרְמִים יְרִיבוֹת
 וְגוֹרְמִים פְּרוּד וּמְגָלִים עֲרִיּוֹת שֶׁל הַכֹּל, עֲרִיּוֹת
 שְׁלֹמֶעֱלָה וּמַטָּה. וּבְסוּד זֶה יֵשׁ אֶת סוּד הָעֲרִיּוֹת,
 עֲרִיּוֹת שֶׁל אִם וּבִתָּהּ, וְהַכֹּל בְּסוּד אַחֵד. מִי זֹאת
 – נִקְרְאוּ אַחֲוִיּוֹת, מְשׁוּם שֶׁהֵן בְּאַהֲבָה וְאַחֲוָה
 וּבְחֻבּוֹר הָרְצוֹן. וְנִקְרְאוֹת אִם וּבִת. מִי שֶׁמְגַלֶּה
 אֶת עֲרוֹתָן, אֵין לוֹ חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא וְאֵין לוֹ
 חֵלֶק בְּאַמוּנָה.

בא וּרְאָה, כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לֹו יְהִי – סוּד עֲלִיּוֹן
 לְמַעְלָה. כִּיּוֹן שֶׁהַשָּׁלֵם וְנִקְרָא יִשְׂרָאֵל, אֵז
 לְסַגְלָתוֹ, נִטְלַה כֹּל בְּכָל הַצְּדָדִים, וְנִטְלַה לְמַעְלָה
 וְנִטְלַה לְמַטָּה, וְנִשְׁלַם בְּכָל.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, הֲרִי שְׁנִינִי, כְּשֶׁבָרָא הַקְּדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא אֶת הָעוֹלָם, חֲקַק בְּחֻקֵּי קוּתִיו
 שֶׁל סוּדוֹת הָאֱמוּנָה תוֹךְ קְלָפוֹת בְּסוּדוֹת עֲלִיּוֹנִים,
 וְחֲקַק לְמַעְלָה וְחֲקַק לְמַטָּה, וְהַכֹּל בְּסוּד אֶחָד,
 בְּסוּד גְּלוּפֵי הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ יְהו"ה, שְׁשׁוּלַט
 בְּאוֹתֵיּוֹתָיו מֵעַלָּה וּמֵמַטָּה, וּבְסוּד זֶה נִתְקַנּוּ
 הָעוֹלָמוֹת – הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן וְהָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן.

הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן נִתְקַן בְּסוּד שֶׁל אוֹת י', נִקְדָּה
 עֲלִיּוֹנָה רֵאשׁוֹנָה שִׁיְצָאָה מִתּוֹךְ הַנְּסֻתָר
 וְהַגְּנוּז שֶׁלֹא יִדוּעַ, וְלֹא עוֹמֵד לְהִדָּע וְלֹא נוֹדַע
 כָּלֵל, עֲלִיָּה שֶׁל סוּד הָאֵין סוּף, וּמִתּוֹךְ סִתְרָה זֶה
 מֵאִיר אוֹר אֶחָד דְּקִיק וְנִסְתָּר, כּוֹלֵל בְּתוֹכוֹ כָּלֵל
 כָּל הָאוֹרוֹת. וּבְאוֹתוֹ אוֹר נִסְתָּר הִכָּה בּוֹ מִי
 שֶׁלֹא הִכָּה, הָאִיר בּוֹ מִי שֶׁלֹא הָאִיר, וְאֵז יִצָּא
 אוֹר אֶחָד שֶׁהוּא עֵדוֹן לְעֵדוֹן, לְהַשְׁתַּעֲשַׁע, לְגַנּוּז
 אוֹר דְּקִיק וְנִסְתָּר בְּתוֹךְ אוֹתוֹ הָאוֹר.

וְאוֹתוֹ אוֹר שֶׁהוּא עֵדוֹן לְעֵדוֹן, נִסְתָּר, הַתְּקִימוּ
 (נִרְקָמוּ) וְנִתְקַנּוּ בּוֹ שִׁשָּׁה רְשׁוּמִים שֶׁלֹא

ידועים, פֶּרַט לְאוֹתוֹ אֹר דְּקִיק כְּשֶׁנִּכְנַס לְהַגְיֵז
עֲדוֹן בְּעֲדוֹן, אֹר בְּאֹר.

וְהָאֹר הַזֶּה שְׂיֹצֵא מִתּוֹךְ הָאֹר הַדְּקִיק, הוּא
מִפְּחִיד וְאִימְתָנִי וְתִקִּיף יוֹתֵר, וְזֶה
הַתְּפִשֵּׁט וְנַעֲשֶׂה עוֹלָם אֶחָד שְׂמַאִיר לְכָל
הָעוֹלָמוֹת, עוֹלָם נִסְתָּר שֶׁלֹּא יְדוּעַ כָּלֵל, וּבְתוֹכוֹ
דָּרִים שֶׁשׁ רְבוּא אֶלְף שֶׁל אוֹתָם דִּירִים וְחִילוֹת
וּמַחֲנוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת.

וְכִיּוֹן שֶׁהוֹצִיא אוֹתָם וְנִתְקְנוּ כְּאֶחָד, אָז הוּא
חֲבוּר אֶחָד, וְהֵם סוּד שֶׁל אוֹת וַיִּו
שֶׁהִתְחַבְּרָה בְּאוֹתוֹ עוֹלָם נִסְתָּר, וְאֵז כְּתוּב כִּי
יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יְהוָה. כְּשִׂיּוֹצֵא וַיִּו וְנִתְקַן מִתּוֹךְ יִ"ה,
אֵז יִשְׂרָאֵל לְסַגְלָתוֹ.

לְשִׂאָר בְּנֵי הָעוֹלָם לֹא נִתְּנָה רְשׁוּת לְעֲלוֹת כָּךְ,
אֶלֶּא רַק לְסַגְלָתוֹ, מְקוֹם שְׁנוּטֵל וְכוּנֵס
הַכֹּל, וְזוֹהֵי דְרָגָה לְמַטָּה, וּמִתּוֹךְ זֶה נוֹטְלִים
לְמַעְלָה בְּסִתְרֵי הָרְצוֹן, אֲבָל לֹא בְּגִלּוֹי כְּמוֹ שְׁנֻטֵל
יַעֲקֹב. זֶהוּ שְׂכָתוּב וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה.

וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה. רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח, (תהלים לא) מִזֶּה
רַב טוֹבָךְ אֲשֶׁר צָפַנְתָּ לִירְאִיךָ פְּעֻלָּתְךָ
לְחוֹסִים בְּךָ נֶגֶד בְּנֵי אָדָם. פְּסוּק זֶה פִּרְשׁוּהוּ

וּנְתַבְּאָר, אָבֵל סוּד זֶה הָרִי בְּאָרוֹ הַמְּנוּרָה
הַקְּדוּשָׁה בְּתוֹךְ סוּדוֹת עֲלִיּוֹנִים.

דְּרָגָה עֲלִיּוֹנָה, שֶׁהוּא סוּד שֶׁל עוֹלָם עֲלִיּוֹן,
נִקְרָאת מ"י. דְּרָגָה תַּחְתּוֹנָה, שֶׁהוּא סוּד
שֶׁל עוֹלָם עֲלִיּוֹן, נִקְרָאת מ"ה. וְשְׁנֵינֵינוּ, אֵל
תִּקְרִי מ"ה אֶלָּא מְאָה, כִּי כָּל הַדְּרָגוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת
בְּשִׁלְמוֹתָם הֵם כָּאֵן.

עוֹד, לָמָּה נִקְרָאת מ"ה? אֶלָּא אָף עַל גַּב
שְׁמֵשִׁיכוֹת עֲלִיּוֹנָה נִמְשָׁכָה, לֹא הַתְּגַלְתָּהּ
עַד שֶׁנִּשְׁלַם כָּאֵן, שֶׁהוּא מְקוּם סוּף כָּל הַדְּרָגוֹת,
סוּף שֶׁל הַמְּשַׁכֵּת הַכֹּל, וְעוֹמֵד בְּהַתְּגַלּוֹת. וְאָף עַל
גַּב שְׁגָלוֹי יוֹתֵר מִהַכֹּל, עוֹמֵד לְשִׂאֵלָה מ"ה. מָה
רְאִיתָ? מָה יִדְעָתָ? כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (דְּבָרִים ד) כִּי לֹא
רְאִיתָם כָּל תְּמוּנָה.

וְלָכֵן, "מָה" רַב טוֹבָךְ - זֶהוּ יְסוּד הָעוֹלָם
שֶׁנִּקְרָא רַב טוֹב, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה סג)
רַב טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל, כִּי זֶהוּ רַב טוֹב. אוֹר
הָרָאוֹן, נִקְרָא טוֹב סֶתֶם, וְכֵאֵן כְּלוּלִים זָכָר
וְנִקְבָּה כְּאַחַד. אֲשֶׁר צִפְנֹתָ - שֶׁהָרִי נִגְנָזוּ, כְּמוֹ
שֶׁהָאוֹר הָרָאוֹן שֶׁנִּגְזַר וְנִסְתָּר. פְּעֻלָּתָ - שֶׁכֵּאֵן
הִיא אֲמֵנוֹת הַכֹּל, אֲמֵנוֹת שֶׁל כָּל הָעוֹלָם, אֲמֵנוֹת
שֶׁל נְשָׁמוֹת וְרוּחוֹת.

בסוד זה עֲשֵׂה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲמָנוּת שֶׁל כָּל
הָעוֹלָם, וְסוּד זֶה (בראשית א) בְּרֵאשִׁית בְּרֵא
אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ. בְּסוּד זֶה נַעֲשֶׂה
וְנִבְנֶה הַמִּשְׁכָּן, שֶׁהוּא בְּדִיוקָן שֶׁל הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן
וּבְדִיוקָן הָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן. זֶהוּ שִׁפְתוֹב וְיִקְחוּ לִי
תְרוּמָה. לִי תְרוּמָה – שְׁתֵּי דָרָגוֹת שֶׁהֵן אַחַת,
שִׁמְתַחֲבָרוֹת כְּאֶחָד.

וְיִקְחוּ לִי תְרוּמָה וְגו'. רַבִּי שִׁמְעוֹן וְרַבִּי אֶלְעָזָר
וְרַבִּי אָבָא וְרַבִּי יוֹסִי הָיוּ יוֹשְׁבֵי יוֹם
אֶחָד תַּחַת הָאֵילָנוֹת בְּבִקְעָה לְיַד יָם גִּינוֹסֶר. אָמַר
רַבִּי שִׁמְעוֹן, כִּמָּה נֶאֱמַר צֶל זֶה שִׁמְכָסָה עָלֵינוּ
מִתּוֹךְ הָאֵילָנוֹת, וְאָנוּ צְרִיכִים לַעֲטֹר מְקוֹם זֶה
בְּדַבְרֵי תוֹרָה.

פְּתַח רַבִּי שִׁמְעוֹן וְאָמַר, (שיר ג) אֲפָרְיוֹן עָשָׂה לוֹ
הַמֶּלֶךְ שְׁלֵמָה מַעֲצֵי הַלְּבָנוֹן. פְּסוּק זֶה הָרִי
בְּאֲרָנוֹהוּ וְנִתְבָּאָר, אָבֵל אֲפָרְיוֹן – זֶה הֵיכַל
שְׁלֵמָה, שֶׁהוּא כְּמוֹ הַהֵיכַל הָעֲלִיּוֹן, וְהַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא קָרָא לוֹ גֵן עֵדֵן, שֶׁהוּא נֹטֵעַ אוֹתוֹ
לְהִנָּאֵתוֹ, וְכִסּוּפּוֹ הוּא לְהַשְׁתַּעֲשֵׂעַ בּוֹ תוֹךְ אוֹתָן
נִשְׁמוֹת הַצְּדִיקִים, שֶׁשָּׁם כָּלֵם עוֹמְדִים וְרִשׁוּמִים
בְּתוֹכּוֹ. אוֹתָן נִשְׁמוֹת שְׁאִין לָהֵן גּוֹף בְּעוֹלָם הַזֶּה,
כִּלְּן עוֹלוֹת וּמִתַּעֲטְרוֹת שָׁם, וַיֵּשׁ לָהֵן מְקוֹמוֹת

לראות, להתענג תוך ענג עליון שנקרא נעם ה',
 ושם מתמלאים מכל הכסופים של נהרות
 אפרסמון זך.

אפרסמון - זהו היכל העליון טמיר גנוז.
 אפריון - זהו היכל שלמטה,
 שאין בו סמך עד שנסמך (שנמשך) מתוך היכל
 העליון. ולכן אות סמ"ך נספרת בכל צדדיה,
 כמו זה אות ס (מ"ם) סתומה.

מה בין זה לזה? אלא בשעה שנסתר ונגנז
 בתוכו תוך (נרדף) אור עליון למעלה, אז היא
 עומדת בדיוקן (הזה) של אות סמ"ך נסתר בתוכו,
 ונגנז בו לעלות למעלה. ובשעה שחוזרת
 ויושבת רבוצה על הבנים למטה להיניק אותם,
 אז היא עומדת בדיוקן של אות ס רבוצה נספרת
 לתוך ארבעת צדדי העולם.

יעל כך זהו אפרסמון, וזהו אפריון. ובמקום
 שתי אותיות ס"מ עומדת י' בסוד הברית
 (סוד הברית שנגנז בתוכו), שהוא עתיד לקחת הכל, סוד
 של אותן מאה ברכות, ששים וארבעים. ששים
 כנגד ששה צדדים שיוצאים מהאות ס', וארבעים
 כנגד ארבעת צדדי העולם, והכל משלימים

למָאָה. וְאוֹת יו"ד מְשַׁלְימָה לְסוּד שֶׁל מָאָה, כְּמוֹ
שֶׁלְמַעֲלָה. וְלִכֵּן זֶה אֶפְרַסְמוֹן, וְזֶה אֶפְרַיִן.

אוֹתָם הַנְּהָרוֹת יוֹצְאִים מֵהָאֶפְרַסְמוֹן הַזֶּה,
וְנִשְׁמוֹת עֲלִיּוֹנוֹת, שְׂאִין לָהֶן גּוֹף

בְּעוֹלָם הַזֶּה, יוֹנְקוֹת מֵאוֹתוֹ הָאוֹר שֶׁיוֹצֵא מֵאוֹתָם
נְהָרוֹת אֶפְרַסְמוֹן זֶה, וּמִתְעַנְּגוֹת בְּעִנְיַת הָעֲלִיּוֹן

הַזֶּה. וְנִשְׁמוֹת (שְׁעוֹלוֹת וַיּוֹרְדוֹת) שֶׁיֵּשׁ לָהֶן גּוֹף בְּעוֹלָם
הַזֶּה, עוֹלוֹת וַיּוֹנְקוֹת מֵאוֹתוֹ הָאוֹר שֶׁל הָאֶפְרַיִן

הַזֶּה וַיּוֹרְדוֹת, וְאֵלוֹ נּוֹתְנוֹת וְנוֹטְלוֹת. נּוֹתְנוֹת רִיחַ
מֵאוֹתָם מַעֲשִׂים כְּשָׂרִים שֶׁמְשַׁתְּדָלִים בָּהֶם בְּאוֹתוֹ

הָעוֹלָם, וְנוֹטְלוֹת מֵאוֹתוֹ הָרִיחַ שֶׁנִּשְׁאָר בְּגֵן, כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר (בְּרַאשִׁית כז) כְּרִיחַ שְׂדֵה אֲשֶׁר בְּרַכּוֹ ה'.

הָרִיחַ שֶׁנִּשְׁאָר בּוֹ בְּאוֹתוֹ הַשְּׂדֵה. וְכֻלָּם עוֹמְדִים
בְּאוֹתוֹ הַגֵּן. אֵלוֹ מִתְעַנְּגִים לְמַעַלָּה, וְאֵלוֹ

מִתְעַנְּגִים לְמַטָּה.

עֲשֵׂה לוֹ הַמֶּלֶךְ שְׁלֵמָה – עֲשֵׂה לוֹ, לְעֲצֻמוֹ. וְאִם
תֹּאמַר, הֲרֵי נִשְׁמוֹת הַצְּדִיקִים מְשַׁתְּעִשְׁעוֹת

בוֹ, וְאִתָּה אוֹמֵר עֲשֵׂה לוֹ? כִּי זֶה וְדָאִי, מִשּׁוֹם
שֶׁהָאֶפְרַיִן הַזֶּה וְכֹל אוֹתָן נִשְׁמוֹת הַצְּדִיקִים,

בְּכֻלָּם עוֹמְדֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהִשְׁתַּעֲשַׁע בָּהֶן.
הַמֶּלֶךְ שְׁלֵמָה – הַמֶּלֶךְ שֶׁהַשְּׁלוֹם שְׁלוֹ, וְזֶהוּ מֶלֶךְ

הָעֲלִיּוֹן. (וְהָרִי בְּאֵרוֹה) הַמֶּלֶךְ סֵתָם, זֶה מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ.

זֶה עוֹלָם הַזְכָּר, וְזֶה עוֹלָם הַנְּקֵבָה. מַעְצֵי הַלְּבָנוֹן – אוֹתָם אֵילָנוֹת נְטוּעִים שְׁעָקַר אוֹתָם הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְשָׁתַל אוֹתָם בְּמָקוֹם אַחֵר, וְאָלוּ נִקְרְאִים אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים קד) אַרְזֵי לְבָנוֹן אֲשֶׁר נָטַע. וְלֹא נִבְנָה הָאֶפְרַיִן הַזֶּה וְלֹא נִתְקַן אֶלָּא בָּהֶם.

עוֹד מַעְצֵי הַלְּבָנוֹן – אֵלוּ שֵׁשֶׁת יָמֵי בְּרֵאשִׁית שְׁכָל יוֹם וְיוֹם מְסַדֵּר אֶת הָאֶפְרַיִן הַזֶּה סְדוּר שֶׁנֶּרְאָה לוֹ. סְדוּר רֵאשׁוֹן: שׁוֹפֵעַ מִצַּד יָמִין, הָאוֹר הָרֵאשׁוֹן שֶׁנִּגְנָז, וְנִטַּל מִצַּד יָמִין, וְנִכְנָס בְּאֶפְרַיִן הַזֶּה עַל יְדֵי יְסוּד אֶחָד וְעוֹשֶׂה בוֹ שְׁמוּשׁ. אַחֵר כֶּף מוֹצִיא אוֹתוֹ הָאֶפְרַיִן דְּיוֹקֵן אֶחָד כְּמוֹ הָאוֹר הַזֶּה, וְזֶהוּ סוּד הַכְּתוּב (בראשית א) יְהִי אוֹר וַיְהִי אוֹר. כִּיּוֹן שֶׁאֵמַר יְהִי אוֹר, לָמָּה כְּתוּב וַיְהִי אוֹר? לֹא הִצְטַרֵּךְ הַפְּסוּק לְכַתֵּב אֶלָּא וַיְהִי כֵן. מָהוּ וַיְהִי אוֹר? אֶלָּא שֶׁאוֹתוֹ אוֹר הוֹצִיא אוֹר אַחֵר שֶׁנֶּרְאָה לוֹ, וְזֶהוּ יוֹם רֵאשׁוֹן מֵאוֹתָם עֲצֵי הַלְּבָנוֹן. סְדוּר שֵׁנִי: שׁוֹפֵעַ מִצַּד שְׂמָאל, פְּרִישׁוֹת הַיָּמִים, בְּשִׁפְעַ שֶׁל אֵשׁ תְּקִיפָה, וְנִטַּל מִצַּד שְׂמָאל, וְנִכְנָס בְּאֶפְרַיִן הַזֶּה וְעוֹשֶׂה בוֹ שְׁמוּשׁ, וּמִפְרִיד בֵּין מֵים שְׁבָצַר יָמִין לְבֵין מֵים (שְׁבָצַד שְׂמָאל). אַחֵר כֶּף מוֹצִיא אוֹתוֹ אֶפְרַיִן דְּיוֹקֵן אֶחָד כְּמוֹ שְׁלוֹ, וְזֶהוּ

סוד הכתוב, בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן. וזהו יום שני מאותם עצי הלבנון.

סדר שלישי: שופע מצד האמצע, ומצד ימין, (ומצד שמאל) יום אחד שלישי שעושה שלום בעולם. ומשם נמשכים פרות לכל, וזה עושה שמוש באפריון הזה, ומוציא מין למינו. מין למעשים רבים, מין שגראה לו, וכל הדשאים והעשבים והאילנות בכמה חילות. ונשאר דיוקנו שם, ואותו אפריון מוציא מין פאותו גון ממש, וזהו יום שלישי שנכלל משני צדדים מאותם עצי הלבנון.

סדר רביעי: שופע ומאיר אור השמש להאיר לאפריון הזה תוך החשך שלו, ונכנס בו להאיר, ולא עושה בו שמוש. עד יום חמישי שמוציא אותו אפריון שמוש של אור שנכנס בו ביום רביעי, ומוציא אותו אפריון באותו גון ממש של אותו אור, וזהו יום רביעי אחד מאותם עצי הלבנון.

סדר חמישי: שופעת משיכה אחת של רחש המים, ועושה שמוש להוציא אותו אור

שֶׁל סֵדוּר יוֹם רְבִיעִי, וְעוֹשֶׂה בְּאַפְרִיזוֹן הַזֶּה שְׁמוּשׁ, וּמוֹצִיא מִיָּנִים לְמִינוֹ, אוֹתָם הַנִּרְאִים בְּאוֹתוֹ גִּזְוֹן מִמֶּשׁ. וְיוֹם זֶה שְׁמֵשׁ אוֹתוֹ שְׁמוּשׁ יוֹתֵר מִכָּל שָׁאֵר הַיָּמִים, וְהַכֹּל תְּלוּי עַד יוֹם הַשְּׁשִׁי, שֶׁהוֹצִיא הָאֶפְרַיִם כָּל מֵה שֶׁהָיָה גְנוּז בּוֹ, שְׁכַתוֹב תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ וְגוֹ'. וְזֶהוּ הַיּוֹם הַחֲמִישִׁי, אֶחָד מֵאוֹתָם עֲצֵי הַלְבָנוֹן.

סֵדוּר שְׁשִׁי – זֶהוּ יוֹם שֶׁהִתְקִין אֶת כָּל הָאֶפְרַיִם הַזֶּה, וְאִין לוֹ תִקּוּן וְאִין לוֹ תִקּוּף פֶּרֶט לַיּוֹם הַזֶּה. כְּשֶׁבֵּא הַיּוֹם הַזֶּה, נִתְקַן הָאֶפְרַיִם הַזֶּה בְּכַמָּה רִחוֹת, בְּכַמָּה נְשֻׁמוֹת, בְּכַמָּה עוֹלָמוֹת יְפוֹת מִרְאֶה. אוֹתָן שְׁנֵאוֹת לְשִׁבְת בְּהִיכַל הַמֶּלֶךְ. אִף הוּא נִתְקַן בִּיפִי כָּל שָׁאֵר הַיָּמִים שֶׁהָיוּ בְּתַחֲלָה, וּמִתְקִין אוֹתָם בְּתִשׁוּבָה אַחַת, בְּרִצּוֹן, בְּשִׁמְחָה, תִּקּוּן עֲלִיּוֹן וְתַחֲתוֹן.

וְאִז מִתְקַדֵּשׁ הָאֶפְרַיִם בְּקִדְשׁוֹת עֲלִיּוֹנוֹת וּמִתְעַטֵּר בְּעִטְרוֹתָיו, עַד שֶׁעוֹלָה בְּעֲלִיָּה שֶׁל עֵטֶרָה שֶׁל מְנוּחָה, וְנִקְרָא שֵׁם עֲלִיּוֹן, שֵׁם קְדוּשׁ, שֶׁהוּא שְׁבֵת. מְנוּחַת הַכֹּל, תִּשׁוּבַת הַכֹּל, דְּבִקּוֹת הַכֹּל, שְׁלִמְעָלָה וּלְמַטָּה כְּאַחַד. וְאִז כְּתוּב, (שִׁיר הַשִּׁירִים ג) אֶפְרַיִם עָשָׂה לוֹ הַמֶּלֶךְ שְׁלֵמָה מְעַצֵּי הַלְבָנוֹן.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, מִי שְׁזוּכָה לְאוֹתוֹ אַפְרִיזוֹן,
 זוֹכָה בְּכָל, זוֹכָה לְשַׁבַּת בְּמִנוּחָה בְּצֵל שֶׁל
 הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שיר השירים ד) בְּצֵלוֹ
 חִמַּדְתִּי וַיִּשְׁבַּתִּי. וְכַעַת שְׁיִשְׁבְּנוּ בְּצֵל שֶׁל הַמְּנוּחָה
 הַזֶּה, יֵשׁ לָנוּ לְהִסְתַּכֵּל שְׁלֵא יִשְׁבְּנוּ אֶלָּא בְּצֵל
 הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ אוֹתוֹ הָאֶפְרִיזוֹן, וַיֵּשׁ לָנוּ
 לְעַטֵּר אֶת הַמָּקוֹם הַזֶּה בְּעֵטְרוֹת עֲלִיוֹנוֹת עַד
 שְׁיִתְעוֹרְרוּ הָאֵילָנוֹת שֶׁל אוֹתוֹ הָאֶפְרִיזוֹן לְבֹא
 עֲלֵינוּ בְּצֵל אַחֵר.

פֶּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּרֵאשׁ וְאָמַר, וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה
 מֵאֵת כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לְבוֹ תִקְחוּ אֵת
 תְרוּמָתִי. וַיִּקְחוּ לִי, מִי שְׁרוּצָה לְהִשְׁתַּדֵּל בְּמִצְוָה
 וּלְהִשְׁתַּדֵּל בְּקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, צָרִיךְ שְׁלֵא יִשְׁתַּדֵּל
 בּוֹ בְּרִיקְנוֹת וּבְחֻנָּם, אֶלָּא צָרִיךְ הָאָדָם לְהִשְׁתַּדֵּל
 בּוֹ כְּרְאוּי כְּפִי כָחוֹ. וְהָרִי בְּאֵרְנוּ דְבַר זֶה בְּכַמָּה
 מְקוֹמוֹת, יָאֵה לְאָדָם לְשִׂאת אוֹתָהּ הַשְׁתַּדְלוֹת שֶׁל
 הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (דברים טז) אִישׁ
 כְּמִתְנַת יָדוֹ וְגו'.

וְאֵם תֹּאמַר, הֲרִי כְּתוּב (ישעיה נה) לָכוּ שִׁבְרוּ וְאָכְלוּ
 וּלְכוּ שִׁבְרוּ בְּלוֹא כֶסֶף וּבְלוֹא מְחִיר יֵין
 וְחָלֵב, שֶׁהָרִי הוּא בְּחֻנָּם, (וְהַשְׁתַּדְלוֹת בְּלוֹא כֶסֶף) וְזוֹ
 הַשְׁתַּדְלוֹת לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא? אֶלָּא הַשְׁתַּדְלוֹת

שֶׁל הַתּוֹרָה - כָּל מִי שֶׁרוֹצֵה לְזָכוֹת בָּהּ.
הַשְּׁתַדְלוֹת כְּדֵי לְדַעַת אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא - כָּל
מִי שֶׁרוֹצֵה, זוֹכֵה בּוֹ בְּלִי שָׂכָר כָּלֵל. אֲבָל
הַשְּׁתַדְלוֹת בְּקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁעוֹמֶדֶת בְּמַעֲשֵׂה,
אָסוּר לְקַחַת אוֹתָהּ לְחַנּוּם וּבְרִיקְנוּת, כִּי אֵינָנו
זוֹכֵה כֶּף בְּאוֹתוֹ מַעֲשֵׂה כָּלֵל לְהַמְשִׁיךְ עָלָיו רוּחַ
הַקְדוּשׁ, אֲלֵא רַק בְּשָׂכָר שָׁלֵם.

בַּסֵּפֶר הַכְּשָׁפִים שֶׁלְמַד אֲשַׁמְדָּאֵי לְשִׁלְמָה הַמֶּלֶךְ
- כָּל מִי שֶׁרוֹצֵה לְהַשְׁתַּדֵּל לְהַעֲבִיר מִמֶּנּוּ
רוּחַ טְמֵאָה וְלַכְפּוֹת רוּחַ אַחֲרָת, אוֹתוֹ הַמַּעֲשֵׂה
שֶׁרוֹצֵה לְהַשְׁתַּדֵּל בּוֹ, צָרִיךְ לְקַנּוֹת אוֹתוֹ בְּשָׂכָר
מִשָּׁלֵם בְּכָל מַה שִׁירְצוּ מִמֶּנּוּ, בֵּין קֶטֶן בֵּין גְּדוֹל,
מִשׁוּם שֶׁרוּחַ הַטְּמֵאָה מְזַדְמָנֶת תָּמִיד בְּחַנּוּם
וּבְרִיקְנוּת, וְנִמְכָּרֶת בְּלִי שָׂכָר, וְאוֹנֶסֶת בְּנֵי אָדָם
לְשֵׁרוֹת עָלֵיהֶם, וּמַפְתָּה אוֹתָם לְדוֹר עַמּוֹ. בְּכַמָּה
פְּתוּיִים, בְּכַמָּה דְרָכִים, מִסֻּטָה אוֹתָם לְשֵׁים
דִּיּוֹרָה עַמּוֹ.

וְרוּחַ הַקְדוּשׁ אֵינָה כֶּף, אֲלֵא בְשָׂכָר שָׁלֵם,
וּבְהַשְׁתַּדְלוֹת רַבָּה וּגְדוּלָה, וּבְטַהוּר עֲצֻמוֹ
וּבְטַהוּר מִשְׁכָּנוֹ, וּבְרִצּוֹן לְבוֹ וּנְפִשׁוֹ. וְהַלּוֹאֵי
שֶׁיִּכּוֹל לְהַרְוִיחַ אוֹתוֹ שִׁישִׁים מְדוּרוֹ עִמוֹ, וְעַם כָּל
זֶה שִׁילֵךְ בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל, שֶׁלֹּא יִסְטֶה יְמִינָהּ וּשְׂמָאלָהּ,

וְאִם לֹא – מִיָּד מְסַתֵּלֵק מִמֶּנּוּ וּמִתְרַחֵק מִמֶּנּוּ, וְלֹא יוּכַל לְהַרְוִיחַ אוֹתוֹ כְּבִתְחִלָּה.

וְעַל זֶה כְּתוּב וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה מֵאֵת כָּל אִישׁ, מֵאוֹתוֹ שֶׁנִּקְרָא אִישׁ, שֶׁמִּתְגַּבֵּר עַל יִצְרוֹ. וְכָל מִי שֶׁמִּתְגַּבֵּר עַל יִצְרוֹ נִקְרָא אִישׁ. אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לְבוֹ, מִה זֶה אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לְבוֹ? אֵלֶּא שֶׁיִּתְרַצֶּה בּוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים נז) לֵךְ אָמַר לְבִי. צוּר לְבָבִי. וְטוֹב לֵב. וַיִּיטֵב לְבוֹ. אֵת כָּל־אֵם בְּקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. אֵף כָּאֵן – אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לְבוֹ, מִמֶּנּוּ תִקְחוּ אֵת תְּרוּמָתִי, שֶׁהֲרִי שָׁם נִמְצָא וְלֹא בְּמָקוֹם אֲחֵר.

וּמִנֵּיִן יוֹדְעִים שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְרַצֶּה בּוֹ וְשֵׁם בּוֹ אֵת מְדוּרוֹ? כְּשֶׁרוֹאִים שֶׁרְצוֹן אוֹתוֹ הָאִישׁ (בְּשִׂמְחָה וּבְרְצוֹן הַלֵּב) לְרַדֵּף וּלְהִשְׁתַּדֵּל אַחֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּלְבוֹ וּנְפִשׁוֹ וּרְצוֹנוֹ, וְדַאי אֵז שֵׁם יוֹדְעִים שֶׁהַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה בּוֹ, וְאֵז צְרִיכִים לְקַנּוֹת אֵת אוֹתוֹ הָאִישׁ בְּכֶסֶף שָׁלֵם, (וּלְהִשְׁתַּדֵּל אַחֵר) לְהִתְחַבֵּר עִמּוֹ וּלְלַמֵּד מִמֶּנּוּ. וְעַל זֶה הָרֵאשׁוֹנִים הָיוּ אוֹמְרִים, וְקִנְיָה לֵךְ חֵבֵר – בְּשֶׁכֶר שָׁלֵם יֵשׁ לְקַנּוֹת אוֹתוֹ, כְּדִי לְזַכּוֹת בַּשְּׂכִינָה. עַד כָּאֵן צְרִיף לְרַדֵּף אַחֵר הַצַּדִּיק וּלְקַנּוֹת אוֹתוֹ.

אף כִּף אוֹתוֹ הַצְדִּיק צְרִיף לְרִדְף אַחַר הָרָשָׁע
 וּלְקַנּוּתוֹ בְּשֹׁכֵר שָׁלֵם, כְּדִי שִׁיעֲבִיר מִמֶּנּוּ
 אוֹתָהּ זֶהְמָה וַיִּכְפֶּה אֶת הַצַּד הָאֲחֵר וַיַּעֲשֶׂה
 לְנַפְשׁוֹ, כְּדִי שִׁיחֲשֵׁב עָלָיו כְּאִלוֹ הוּא בָּרָא אוֹתוֹ.
 וְזֶהוּ הַשֵּׁבַח שִׁיתַּעֲלֶה בּוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹתֵר
 מִכָּל שֵׁבַח אַחֵר, וְעֲלֶיָהּ זוֹ יוֹתֵר מִהַכֹּל. מָה
 הַטַּעַם? כִּי הוּא גֵרָם לְכַפּוֹת אֶת הַצַּד הָאֲחֵר
 וּלְהַעֲלוֹת כְּבוֹד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְעַל זֶה כָּתוּב
 בְּאַהֲרֹן, (מלאכי ב) וְרַבִּים הֵשִׁיב מֵעוֹן. וְכָתוּב (שם)
 בְּרִיתִי הִיְתָה אִתּוֹ.

בא וְרָאָה, כָּל מִי שְׁאוּחַז בְּיַד הָרָשָׁע (וְשָׁב אֵלָיו)
 וּמִשְׁתַּדֵּל בּוֹ לַעֲזֹב דֶּרֶךְ רָעָה, הוּא עוֹלָה
 בְּשֵׁלֶשׁ עֲלִיּוֹת מֶה שְׁלֹא עוֹלָה כִּף שׁוֹם אִישׁ אַחֵר:
 גּוֹרָם לְכַפּוֹת אֶת הַצַּד הָאֲחֵר; גּוֹרָם שְׁמַתַּעֲלֶה
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכַבּוּדוֹ; וְגוֹרָם לְהַעֲמִיד כָּל
 הָעוֹלָם בְּקִיּוּמוֹ לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה. וְעַל הָאִישׁ הַזֶּה
 כָּתוּב, בְּרִיתִי הִיְתָה אִתּוֹ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם. וְזוֹכָה
 לְרֵאוֹת בָּנִים לְבָנָיו, וְזוֹכָה בְּעוֹלָם הַזֶּה וְזוֹכָה
 לְעוֹלָם הַבָּא. כָּל בְּעָלֵי הַדִּינָיִם לֹא יְכוּלִים לְדוֹן
 אוֹתוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא. נִכְנָס בְּשָׁנִים
 עֶשֶׂר שְׁעָרִים, וְאֵין מִי שִׁמְחָה בִּידוֹ. וְעַל זֶה
 כָּתוּב, (תהלים קיב) גְּבוּר בְּאַרְץ יִהְיֶה זֶרְעוֹ דוֹר יִשְׂרָאֵל

יִבְרָךְ. הוּן וְעֶשֶׂר בְּבֵיתוֹ וְצְדָקְתוֹ עֲמַדַת לְעַד. זָרַח
בַּחֲשֵׁךְ אֹר לְיִשְׂרָאֵל וְגו'.

בְּגֵרָן - חֶדֶר הָעֲלִיּוֹן, עוֹמְדִים שְׁלֹשָׁה (צַדִּי)
גּוֹנִים, וְהֵם לוֹהֲטִים בְּתוֹךְ שְׁלֵהֶבֶת
אֶחָת, וְאוֹתָהּ הַשְׁלֵהֶבֶת יוֹצֵאת מִצַּד הַדְּרוֹם,
שֶׁהוּא יָמִין. וְאוֹתָם גּוֹנִים נִפְרָדִים לְשְׁלֹשָׁה
צַדִּדִּים. אֶחָד עוֹלָה לְמַעְלָה, וְאֶחָד יוֹרֵד
לְמַטָּה, וְאֶחָד שֹׁנֵאָה וְנִגְנֵז בְּשָׂעָה שֶׁהַשֶּׁמֶשׁ
מְאִירָה.

גּוֹן אֶחָד, אוֹתוֹ שְׁעוֹלָה לְמַעְלָה, יוֹצֵא, וְאוֹתוֹ גּוֹן
הוּא גּוֹן לְבָן יוֹתֵר מִלְבָּן אַחֵר. וְנִכְנָס בְּאוֹתָהּ
שְׁלֵהֶבֶת וְנִצְבָּע מְעַט, וְלֹא נִצְבָּע, וְעוֹמֵד אוֹתוֹ גּוֹן
לְמַעְלָה עַל רֹאשׁ אוֹתוֹ הַגֵּרָן. וּבְשָׂעָה שִׁישְׂרָאֵל
נִכְנָסִים לְבֵית הַכְּנָסֶת וּמִתְפַּלְלִים תְּפִלוֹתֵיהֶם,
כְּשֶׁמְגִיעִים לְגֵאֵל יִשְׂרָאֵל וְסוֹמְכִים גְּאֻלָּה לְתַפְלָה,
אֲזִי אוֹתוֹ גּוֹן לְבָן עוֹלָה עַל רֹאשׁ הַגֵּרָן וְנִעֲשֶׂה לוֹ
כְּתוֹר (שֶׁל קִיּוּם).

וְהַכְּרוֹז יוֹצֵא וְאוֹמֵר: אֲשֶׁרִיכֶם הָעַם הַקְּדוֹשׁ
שְׁעוֹשִׂים טוֹב לְפָנַי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.
וְסוּד זֶה - (יִשְׁעִיהַ לַח) וְהַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂיתִי,
שְׁסוּמֶךָ גְּאֻלָּה לְתַפְלָה. מִשּׁוּם שֶׁבְּשָׂעָה הַזֹּאת

שְׁמַגִּיעִים לְתַהֲלוֹת לְאֵל עֲלִיּוֹן, שְׁעוֹלָה הַגָּוֶן הַזֶּה
עַל רֹאשׁ אוֹתוֹ הַגָּרָן, מִתְעוֹרֵר הַצַּדִּיק לְהִתְחַבֵּר
בְּמָקוֹם שְׁצָרִיךְ בְּאַהֲבָה וְחִבִּיבוּת, בְּחֻדוֹה
וּבְרָצוֹן. וְכָל הָאֵיבָרִים כָּלֵם מִתְחַבְּרִים בְּתִשׁוּקָה
אַחַת אֶלֶּה בְּאַלֶּה, עֲלִיוֹנִים בְּתַחְתּוֹנִים, וְכָל
הַמְּנֹרֹת מְאִירוֹת וְלוֹהֵטוֹת, וְכָלֵם עוֹמְדִים
בְּחִבּוּר אֶחָד בְּצַדִּיק הַזֶּה שֶׁנִּקְרָא טוֹב, כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה ג) אָמְרוּ צַדִּיק כִּי טוֹב, וְזֶה מְחַבֵּר
אֶת כָּלֵם בְּחִבּוּר אֶחָד. אֲזִי הַכֹּל בְּלִחַשׁ לְמַעְלָה
וּלְמַטָּה בְּנִשְׁיָקוֹת שֶׁל רָצוֹן, וְהַדָּבָר עוֹמֵד בְּחִבּוּר
שֶׁל בֵּית הַגָּרָן.

כִּיּוֹן שְׁמַגִּיעִים לְשֵׁים שָׁלוֹם, אֲזִי עוֹשֶׂה שְׁמוֹשׁ
אוֹתוֹ נִהַר שְׁיּוֹצֵא מֵעֵדֶן בְּגָרָן הַזֶּה, וְאֲזִי
צָרִיכִים כָּלֵם לְצֵאת מִלְּפָנֵי הַמֶּלֶךְ, וְלֹא צָרִיךְ אִישׁ
וְלֹא אַחֵר לְהִמָּצֵא שָׁם וְלֹא לְבַקֵּשׁ בְּקִשׁוֹת, אֶלֶּא
צָרִיךְ לְנַפֵּל עַל הַפָּנִים נְפִילַת אַפִּים. מָה הִטְעַם?
מִשׁוּם שְׁאוֹתָהּ שְׁעָה הִיא שְׁעָה שֶׁל שְׁמוֹשׁ, וְצָרִיךְ
כָּל אִישׁ לְהִתְבַּיֵּשׁ מִלְּפָנֵי רְבוּנוֹ וּלְכַסּוֹת פָּנָיו
בְּבוֹשָׁה גְדוּלָּה, וְלְהַכְלִיל אֶת נַפְשׁוֹ בְּאוֹתוֹ שְׁמוֹשׁ
שֶׁל הַנְּפָשׁוֹת, שֶׁנִּכְלָל אוֹתוֹ הַגָּרָן מִלְּמַעְלָה
וּמִלְּמַטָּה בְּנִפְשׁוֹת וְרוּחוֹת. אֲזִי גּוֹן אַחֵר שְׁיִוָּרֵד
לְמַטָּה עוֹמֵד וְאוֹחֵז בְּשִׁפּוּלֵי הַגָּרָן הַזֶּה.

וְהִכָּרוּז יוֹצֵא וְקוֹרָא וְאוֹמֵר: עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים,
הַעֲיֵדוּ עֵדוֹת, מִיְהוּ שְׁעוֹשֶׂה נִפְשׁוֹת
וּמִזְכֶּה אֶת הָרָשָׁעִים? אוֹתוֹ שְׁעֵטְרַת (שְׁנָרְאָה לַעֲטֵר אוֹתוֹ
בַּעֲטָרַת) מַלְכוּת עַל רֵאשׁוֹ, אוֹתוֹ שְׁרָאוּי לְהִכָּנֵס עִתָּה
לְפָנַי הַמֶּלֶךְ וְהַמְּלָכָה, שְׁהָרִי הַמֶּלֶךְ וְהַמְּלָכָה
שׂוֹאֲלִים עָלָיו.

אָז מְזַדְמָנִים שְׁנֵי עֵדִים מֵאוֹתָם עֵינֵי ה'־
שְׁמִשׁוּטְטוֹת בְּכָל הָעוֹלָם, וְעוֹמְדִים אַחַר
הַפְּרָגוֹד וּמְעִידִים עֵדוֹת זוֹ, וְאוֹמְרִים: הֲרִינוּ
מְעִידִים עַל פְּלוֹנֵי בֶן פְּלוֹנֵי. אֲשֶׁרִי חִלְקוּ, שְׁהָרִי
אָבִיו יִזְכָּר בְּגִלְלוֹ לְטוֹב. זֶהוּ עוֹשֶׂה נִפְשׁוֹת
לְמַטָּה, נִפְשׁוֹת הָרָשָׁעִים שְׁהִיוּ מֵהַצַּד הָאֲחֵר. אָז
מְתִיקֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בַּחֲדוּהָ שְׁלֵמָה.

בְּאוֹתָהּ הַשְּׁעָה מְזַדְמָן מְמַנָּה אַחַד, שֶׁהוּא גִזְבֵּר
עַל דְּיוֹקְנָאוֹת הַצְּדִיקִים, בְּסוּד שֶׁל
שְׁמוֹשׁ הָאוֹתִיּוֹת שְׁנִקְרָא בְּסוּד יְהוּדִי"עַם, בְּכַתֵּר
שֶׁל שְׁמוֹשׁ הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ. וְרוֹמֵז הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא לְאוֹתוֹ מְמַנָּה, וּמְבִיא אֶת דְּיוֹקֵן אוֹתוֹ הָאִישׁ
שְׁעוֹשֶׂה נִפְשׁוֹת הָרָשָׁעִים וּמְעַמִּיד אוֹתוֹ לְפָנַי
הַמֶּלֶךְ וְהַמְּלָכָה.

וְאֲנִי מְעִיד עָלַי שָׁמַיִם וָאָרֶץ, שֶׁבְּאוֹתָהּ שְׁעָה
מוֹסְרִים לוֹ אוֹתוֹ הַדְּיוֹקֵן, שְׁהָרִי אֵין לָךְ כָּל

צָדִיק בְּעוֹלָם הַזֶּה שְׁלֵא חָקוּק דְּיוֹקְנוּ לְמַעְלָה
תַּחַת יַד אוֹתוֹ הַמְּמַנֶּה, וּמוֹסְרִים בְּיָדוֹ שְׂבָעִים
מִפְתָּחוֹת שֶׁל כָּל גְּנֵזֵי רְבוּנוֹ בָּהֶם. אִזּוֹ הַמֶּלֶךְ מְבָרֵךְ
אֶת אוֹתוֹ הַדְּיוֹקָן בְּכָל הַבְּרָכוֹת שֶׁבֵרַךְ אֶת אַבְרָהָם
כְּשֶׁעָשָׂה אֶת נִפְשׁוֹת הָרָשָׁעִים.

וְהַקְדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא רוֹמֵז לְאַרְבָּעָה מַחֲנוֹת
עֲלִיוֹנִים, וְנוֹטְלִים אֶת אוֹתוֹ הַדְּיוֹקָן
וְהוֹלְכִים עִמּוֹ, וְהוּא נִכְנָס לְשְׂבָעִים עוֹלָמוֹת
גְּנֵזִים שְׁלֵא זָכָה בָּהֶם אִישׁ אַחַר, פָּרַט לְאוֹתָם
גְּנֵזִים לְאוֹתָם שְׁעוֹשִׂים אֶת נִפְשׁוֹת הָרָשָׁעִים.
וְאֵלְמָלָא הָיוּ יוֹדְעִים בְּנֵי אָדָם כַּמָּה תוֹעֵלֶת וְזָכוֹת
(גוֹרְמִים לְצַדִּיקִים) וְזוֹכִים בְּגִלְלָם כְּשֶׁמְזַכִּים אוֹתָם, הָיוּ
הוֹלְכִים אַחֲרֵיהֶם וְרוֹדְפִים אוֹתָם כְּמִי שֶׁרוֹדֵף
אַחַר הַחַיִּים.

הָעֲנִי מְזַכֶּה אֶת בְּנֵי הָאָדָם בְּכַמָּה טוֹבוֹת,
בְּכַמָּה גְּנֵזִים עֲלִיוֹנִים, וְלֹא כְּמִי שֶׁמְזַכֶּה
אֶת הָרָשָׁעִים. מַה בֵּין זֶה לְזֶה? אֵלָּא מִי
שֶׁמְשַׁתְּדֵל אַחַר הָעֲנִי, הוּא מְשַׁלֵּם חַיִּים לְנַפְשׁוֹ
וְגוֹרֵם לוֹ לְהִתְקַיֵּם, וְזוֹכָה בְּגִלְלוֹ לְכַמָּה טוֹבוֹת
לְאוֹתוֹ הָעוֹלָם.

וְכִי שֶׁמְשַׁתְּדֵל אַחַר הָרָשָׁע, הוּא מְשַׁלֵּם
יֹתֵר. עוֹשֶׂה לְצַד הָאֲחֵר שֶׁל אֱלֹהִים

אַחֲרֵים שִׁיתְכוּפֶּךָ וְלֹא יִשְׁלַט, וּמַעֲבִיר אוֹתוֹ
מִשְׁלֹטוֹנוֹ. עוֹשֶׂה שְׁמַתְעֵלָה הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
עַל כֹּסֵא כְבוֹדוֹ. עוֹשֶׂה לְאוֹתוֹ הַרְשָׁע נֶפֶשׁ
אַחֲרָת. אֲשֶׁרִי חֶלְקוֹ.

גִּזְוֹן אַחַר שֶׁנִּרְאָה וְלֹא נִרְאָה, בְּשַׁעָה שְׁמַגִּיעִים
יִשְׂרָאֵל לְסֹדֵר הַקְדָּשָׁה, אִזְ הַגִּזְוֹן הַגְּנוּז הַזֶּה,
וְיוֹצֵא, מִשּׁוּם שֶׁהִיא הַקְדָּשָׁה שְׁמַקְדָּשִׁים יִשְׂרָאֵל
יֹתֵר עַל מְלֹאכִים הָעֲלִיוֹנִים, שֶׁהֵם חֲבָרִים עִמָּם.
וְהַגִּזְוֹן הַזֶּה מֵאִיר וְנִרְאָה בְּשַׁעָה שִׁישְׂרָאֵל
מְקַדָּשִׁים הַקְדָּשָׁה הַזֶּה, (שְׁהָרִי מְסִימִים יִשְׂרָאֵל עַד שְׁלֹא יִשְׁגִּיחוּ
וְכוּ) עַד שְׁמְסִימִים יִשְׂרָאֵל, כְּדִי שְׁלֹא יִשְׁגִּיחוּ
הַמְלֹאכִים הָעֲלִיוֹנִים וַיַּעֲנִישׁוּ אוֹתָם לְמַעֲלָה, וְלֹא
יִקְטָרְגוּ עֲלֵיהֶם.

אִזְ הַכְּרוֹז יוֹצֵא וְאוֹמֵר: עֲלִיוֹנִים וְתַחֲתוֹנִים
הַקְּשִׁיבוּ, מִיֵּהוּ גַם רוּחַ בְּדַבְרֵי תוֹרָה, מִיֵּהוּ
שְׁכָל דְּבָרָיו לְהַתְגַּבֵּה בְּדַבְרֵי תוֹרָה, מִשּׁוּם
שְׁשָׁנִינוּ, שֶׁהָאָדָם צָרִיךְ לְהִיּוֹת שְׁכָל בְּעוֹלָם הַזֶּה
בְּדַבְרֵי תוֹרָה, שֶׁהָרִי אֵין גְּבָהוֹת בַּתוֹרָה אֶלֶּא
בְּעוֹלָם הַבָּא.

בַּקְדָּשָׁה זֶה צָרִיךְ לְהִשְׁמַר וְלִגְנוֹז אוֹתָהּ בֵּינֵינוּ
כְּדִי שֶׁנִּתְקַדַּשׁ בְּתוֹךְ הַקְדָּשָׁה בְּרֵאשׁ

ובסוף יותר מאותן קדשות שאומרים עמנו
מלאכים עליונים. הקדשה שאנו מקדשים בשבח
שאנו משבחים למלאכים העליונים. ומשום
שבח זה מרשים לנו להכניס לתוך השערים
העליונים, ועל זה אנו אומרים קדשה זו בלשון
הקדש ומשאירים אותנו באהבה להכניס לשערים
שלמעלה, מתוך שאנו משבחים אותם בסדור
שלם (שלנו), ולכן אנו נוטלים יותר קדשות,
ונכניסים לשערים העליונים.

ואם תאמר, זוהי רמאות - לא כן! אלא
המלאכים העליונים הם יותר קדושים
מאתנו, והם נוטלים יותר קדשה, ואלמלא שאנו
נוטלים ומושכים עלינו הקדשות הללו, לא נוכל
להיות חברים עמם, וכבוד הקדוש ברוך הוא לא
ישתלם למעלה ולמטה בזמן אחד, ועל זה אנו
משתדלים להיות עמם חברים, ויתעלה כבוד
הקדוש ברוך הוא למעלה ולמטה בזמן אחד.

הקדשה שבסוף היא תרגום, כמו שבארנו, וזה
אפלו יחיד יוכל לומר אותה, אותם
דברי התרגום. אבל דברי לשון הקדש של
הקדשה אינם אלא בעשרה, כי השכינה
מתחברת עם לשון הקדש, ולכל קדשה

שְׁהַשְׁכִּינָה בָּאָה, אֵין זֶה אֱלֹא בַעֲשָׂרָה, שְׁכַתּוּב
 (ויקרא כב) וְנִקְדָּשְׁתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגו'. בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל הֵם לְשׁוֹן הַקִּדְּשׁ וְדַאי, וְלֹא שְׂאָר עַמִּים
 שֵׁישׁ לָהֶם לְשׁוֹן אַחֲרָת.

וְאִם תֹּאמַר, הֲרֵי הַקִּדְּשָׁה שֶׁל הַקִּדְּיִשׁ, שֶׁהִיא
 תְּרַגּוּם, לָמָּה אֵינָה בִּיחִיד? בֵּא וּרְאֵה,
 קִדְּשָׁה זֹאת אֵינָה כְּשְׂאָר הַקִּדְּשׁוֹת שֶׁהֵם מְשַׁלְּשִׁים.
 אֲבָל קִדְּשָׁה זֹאת הִיא עוֹלָה בְּכָל הַצְּדָדִים,
 לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה וּלְכָל צְדָדֵי הָאֲמוּנָה, וְשׁוֹבֵרָת
 מִנְּעוּלִים וְחוֹתְמוֹת שֶׁל בְּרֹזֶל וְקִלְפוֹת רְעוֹת (וְזוֹהַר
 הַשֶּׁבַח שֶׁמִּתְעַלָּה בּוֹ כְבוֹד הַקִּדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹתֵר מִשֶּׁבַח אַחֵר. וְהִתְעַלּוֹת
 זֹאת יִתְרָה מִהַכֹּל, מֵהַטַּעַם? מִשּׁוּם שֶׁהוּא גוֹרֵם לְהַרְפוֹת אֶת הַצַּד הָאֲחֵר
 וְלְהַעֲבִירוֹ) לְהַעֲלוֹת אֶת כְּבוֹד הַקִּדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 עַל הַכֹּל, וְאָנּוּ רוֹצִים לוֹמַר אוֹתָהּ בְּלִשׁוֹן שֶׁל
 הַצַּד הָאֲחֵר וּלְהַשִּׁיב בְּכַח חֲזָק: אֲמֵן יְיָ
 שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרַךְ, כְּדֵי שֵׁישְׁתַּבֵּר כַּחוֹ שֶׁל הַצַּד
 הָאֲחֵר, וְיִתְעַלָּה הַקִּדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכְבוֹדוֹ עַל
 הַכֹּל. וְכִשְׁנֹשְׁבֵר בְּקִדְּשָׁה זֹאת כַּחוֹ שֶׁל הַצַּד
 הָאֲחֵר, הַקִּדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְעַלָּה בְּכְבוֹדוֹ,
 וְנִזְכָּר לְבָנָיו, וְנִזְכָּר לְשֵׁמוֹ. וּמִשּׁוּם שֶׁהַקִּדּוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא מִתְעַלָּה בְּכְבוֹדוֹ בְּקִדְּשָׁה זֹאת, אֵינָה
 אֱלֹא בַעֲשָׂרָה.

וּבְלִשׁוֹן זֶה עַל כְּרָחוּ שֶׁל הַצַּד הָאֲחֵר הוּא נִכְפָּה,
 וְנִשְׁבַּר כָּחוּ, וּמִתְעַלָּה כְבוֹד הַקְּדוּשָׁה
 בְּרוּךְ הוּא וְשׁוֹבֵר מְנַעוּלִים וְחוֹתְמוֹת וְשִׁלְשָׁלוֹת
 חֲזָקוֹת וְקִלְפוֹת רְעוֹת, וְנִזְכָּר הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא
 אֶת שְׁמוֹ וְאֶת בְּנָיו. אֲשֶׁרֵיהֶם הָעַם הַקְּדוּשָׁה
 שֶׁהַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא נָתַן לָהֶם תּוֹרָה קְדוּשָׁה
 לְזִכּוֹת בָּהּ לְעוֹלָם הַבָּא.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לַחֲבֵרִים, אֲשֶׁרֵיכֶם לְעוֹלָם
 הַבָּא, וְכִיּוֹן שֶׁהִתְחַלְנוּ בְּדַבְרֵי שֶׁל כְּתוּב
 הַמְּלָכוֹת הָעֲלִיוֹנָה, אוֹמֵר אֲנִי בְּשִׁבְלֵיכֶם (בְּתוֹכְכֶם),
 וְהַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לָכֶם שְׂכָר בְּאוֹתוֹ הָעוֹלָם.
 וְאוֹתוֹ הַכֹּל פִּיכֶם יִתְעַלָּה לְמַעְלָה כְּאִלוֹ אַתֶּם
 הַמְּעוֹרְרִים אֶת הַדַּבְרִים הַלְלוּ.

סדר הלימוד ליום כט טבת [יום 118 בשנה]

פֶּתַח וְאָמַר, וְזֹאת הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאֲתָם
 זֶהב וְכֶסֶף וְנַחֲשֶׁת. פְּסוּק זֶה הוּא לְצַד
 עֲלִיוֹן, וְהוּא לְצַד תַּחְתּוֹן. הוּא לְצַד עֲלִיוֹן – בְּצַד
 הַקְּדוּשָׁה, וְהוּא לְצַד תַּחְתּוֹן – בְּצַד הָאֲחֵר. בֹּא
 וּרְאֵה, כְּשֶׁבָרָא הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא אֶת הָעוֹלָם,
 הִתְחִיל לְבְרָא מִצַּד הַכֶּסֶף, שֶׁהוּא לְיָמִין, מִשּׁוּם
 שְׂאוֹתוֹ כֶּסֶף הִיָּה מְלַמְעָלָה. וּבְמַעֲשֵׂה הַמִּשְׁכָּן,

שְׁהוּא כְּמוֹ שְׁלוֹ, הַתְּחִיל מְצַד שְׁמַאל וְאַחַר כֵּף
מְצַד יְמִין, מְשׁוּם שֶׁהַמְּשָׁכֵן הָיָה מְצַד שְׁמַאל,
וְלָכֵן הַתְּחִיל כְּאֵן מְצַד מְשַׁמַּאל, וְשֵׁם מְצַד יְמִין,
וְזֹאת הַתְּרוּמָה וְגו'.

וְכַתּוּב (תהלים נה) עָרַב וּבִקֵּר וְצָהָרִים וְגו'. פְּסוּק זֶה
פֶּרְשׁוּהוּ וְנִתְבָּאָר, אֲבָל כְּאֵן עֵדֵן וְעֵדֵנִים
הוּא שֶׁל תְּפִלַּת כָּל הַיּוֹם, וְהַחֲבֵרִים הַתְּעוּרָרוּ
בְּשִׁלְשֵׁת הַזְּמַנִּים הַלָּלוּ. עָרַב זֹהוּ אֲסַפְּקֵלְרִיָּה
שֶׁלֹּא מְאִירָה, וּבִקֵּר זֹהוּ אֲסַפְּקֵלְרִיָּה הַמְּאִירָה,
וְצָהָרִים – (אֵין זֶה מְקוֹם שֶׁנִּקְרָא חֶשֶׁךְ, אֲלֵא הוּא מְקוֹם שֶׁעוֹמֵד בֵּין זֶה
לְזֶה, אֲבָל הַזְּמַן שֶׁל תְּפִלַּת מִנְחָה) מְקוֹם שֶׁהוּא נִקְרָא חֶשֶׁךְ,
שְׂאֵחוּזוּ בְּעָרַב וְעוֹמֵד זֶה עִם זֶה.

וְיָמָה שְׁנַאֲמַר צָהָרִים, שֶׁהוּא תִקְף חֲזֵק הַשְּׁמֶשׁ,
הוּא נִקְט בְּלִשׁוֹן מְעֻלָּה. וְכֵף הִיא הַדְּרֹךְ –
לְאִישׁ שֶׁחָר קוֹרְאִים לוֹ לְבָן, וְנִקְט לִשׁוֹן מְעֻלָּה,
וְלִפְעָמִים קוֹרְאִים לְלָבָן שְׁחָר, שְׁכַתּוּב (במדבר יב) כִּי
אִשָּׁה כְּשִׁית לָקַח. (עמוס ט) הֲלוֹא כִבְנֵי כְּשִׁים אַתֶּם
לִי וְגו'.

עָרַב זֶה – תְּפִלַּת עֲרַבִּית. וּמְשׁוּם שֶׁבְּעָרַב הַזֶּה
מִתְעָרַב הַצַּד הָאַחַר שֶׁמִּחְשִׁיף אֶת אוֹרוֹ
וְשׁוֹלֵט בְּלִילָה, שָׁמוּ לוֹ רְשׁוּת, וְאֵין לוֹ זְמַן קְבוּעַ.

אמורים ופרדים מתאכלים בזמן הזה, ומכאן
נזונים כמה קבוצות של שרים שיוצאים
ושולטים בלילה.

ואם תאמר, אם כן, הרי שנינו שכל אותם בעלי
הצד האחר של רוח הטמאה לא שולטים
בארץ הקדושה, והרי מעוררים אותם ישראל
בזה, ואסור לעוררם לשרות על הארץ הקדושה.

אלא בלילה אותו העשן עולה, ולא עולה כמו
שבקרובן אחר, שהיה העשן עולה בדרך
ישר, וכאן היה עולה אותו עשן לנקב אחד של
הצפון, ששם כל מדורים של רוחות רעות. וכיון
שאותו עשן עולה ומעקם דרך לאותו צד, כלם
היו נזונים ועומדים ונכנסים למקומם, ולא היו
יוצאים ושולטים בעולם.

ממנה אחד עומד לאותו הצד של אותו נקב
שבצפון, בכל אותם קבוצות של שרים,
ושמו סנגירי"א, ובשעה שאותו עשן מעקם דרכו
ועולה, הממנה הזה וששים אלף רבוא מחנות
אחרות, כלם מתעתדים לקבלו ולהזון ממנו,
ועומדים באותו נקב, ונכנסים בפתח אחד
שנקרא קרי, וזהו סוד הכתוב (ויקרא כו) ואם תלכו

עמי קרי וגו'. וכתוב, והלכתי עמכם בחמת קרי.
באותו רגז היוצא מהפתח של קרי.

ואלו הם שמשוטטים בלילה, ובשעה
שהנשמות יוצאות לעלות להראות
למעלה, הם יוצאים ומקטרגים בהם, ולא
יכולים לעלות ולהראות למעלה, פרט לאותם
חסידים קדושים עליונים שהם בוקעים וקיעים
ואוירים ועולים, וקבוצות השרים הללו יוצאים
ומודיעים דברים כוזבים לבני אדם, ונראים להם
בדמיות אחרות, וצוחקים עליהם, עד ששופכים
זרע, ונקראים בעלי קרי, משום שאותם
שיוצאים מפתח הקרי גרמו להם. ובשעה
שמתאכלים אמורים ופדרים, אותו עשן היה
מרוה אותם וזן אותם. כפי כבודם כך מזונם מה
שראוי להם. ובזה לא יצאו ולא משוטטים
בארץ הקדושה.

ערב, כמו שנאמר (שמות יב) וגם ערב רב עליה
אתם. שכל אותן קבוצות שרים
מתערבים בשלטון הלילה, ולכן לא שמו את
תפלת ערבית חובה, שאין מי שיכול לתקנה כמו
יעקב, שהוא היה בעל (מטהו) המשכן ומתקן
אותו פראוי.

וְאֵף עַל גַּב שֶׁהִיא רְשׁוּת, תִּפְלָה זֶה הִיא כְּדֵי לְהַגֵּן
עָלֵינוּ מִתּוֹךְ פֶּחַד בְּלִילוֹת, מִתּוֹךְ פֶּחַד שֶׁל
כִּמָּה צְדָדִים שֶׁל הַגִּיהֶנֶם, שֶׁהָרִי בְּאוֹתָהּ שָׁעָה
טוֹרְדִים אֶת הָרְשָׁעִים בְּגִיהֶנֶם עַל כָּל אֶחָד שְׁנַיִם
מֵאֲשֶׁר בְּיוֹם. וְלִכֵּן מְקַדִּימִים יִשְׂרָאֵל לֹמֵר "וְהוּא
רְחוּם", שֶׁהוּא מְשׁוּם פֶּחַד הַגִּיהֶנֶם. וְלֹא דִין אַחַר
אֲסוּר לְעוֹרְרוֹ, שֶׁנִּרְאָה שֶׁהָרִי אֵין לוֹ רְשׁוּת לְשַׁבֵּת
לְהַעֲבִיר אֶת הַדִּין מִהָעוֹלָם.

וּפֶחַד שֶׁל קְטָרוֹג הַנְּשָׁמוֹת, כְּשֶׁרוֹצוֹת לְעֵלוֹת
לְמַעְלָה כְּדֵי לְהִרְאוֹת לְפָנָי רְבוּנָם. וְלִכֵּן
אָנוּ מְקַדִּימִים "שׁוֹמֵר אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְעַד אָמֵן".
פֶּחַד שֶׁל כִּמָּה מְזִיקִים וְקְטָרוֹגִים שֶׁנִּמְצָאִים
בְּלִילָה, וַיֵּשׁ לָהֶם רְשׁוּת לְהַזִּיק לְמִי שִׁיוּצָא
הַחוּצָה מִשְׁעַר בֵּיתוֹ, וְלִכֵּן אָנוּ מְקַדִּימִים "וּשְׁמֹר
צִאתָנוּ וּבֵאָנוּ".

וְעַל כָּל זֶה, מִתּוֹךְ פֶּחַד שֶׁל כָּל זֶה אָנוּ מְפַקְדִים
הַגּוֹפּוֹת, הַרוּחוֹת וְהַנְּשָׁמוֹת לְמַלְכוּת
הָעֲלִיוֹנָה, שֶׁשְׁלֵטוֹן הַכֹּל בְּיָדֶיהָ, וְעַל זֶה תִּפְלַת
עֲרִבִית בְּכָל לַיְלָה וְלַיְלָה. עֲתָה שֶׁקָּרַבְנוֹת
וּמְזַבְּחוֹת לֹא נִמְצְאוּ, אָנוּ עוֹשִׂים כָּל הַתְּקוּנִים
שֶׁאָנוּ עוֹשִׂים עַל הַסּוּד הַזֶּה.

בַּחֲצוֹת הַלַּיְלָה, כְּשֶׁמִתְעוֹרֶרֶת רוּחַ צְפוֹן, מִכָּה
 בְּכֹל אוֹתָם מְדוּרֵי הַרוּחוֹת הָרְעוּת,
 וְשׁוֹבֵר אֶחָד (סלע חֶזֶק) אֶת הַצַּד הָאֲחֵר, וְנִכְנָס
 וּמְשׁוּטֵט לְמַעְלָה וּמֵטָה, וְכֹל אוֹתָן קְבוּצוֹת שֶׁל
 מַחְבְּלִים נִכְנָסוֹת לְמִקוּמָן, וְנִשְׁבֵּר כַּחַן וְלֹא
 שׁוֹלְטוֹת. וְאִז הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נִכְנָס לְהִשְׁתַּעֲשַׁע
 עִם הַצְּדִיקִים בְּגֵן עֵדֶן, וְהָרִי נִתְבָּאֵר.

כְּשֶׁבֹא הַבֶּקֶר, אֹר הַנֵּר שֶׁשָּׁלַט בְּלַיְלָה נִגְנֵז
 מִלְפָּנָי אֹר הַיּוֹם, וְאִז הַבֶּקֶר שׁוֹלֵט,
 וּמַעֲבֵר שְׁלִטוֹנוֹ שֶׁל הָעָרֵב. (וְאִז) הַבֶּקֶר הַזֶּה הוּא
 בֶּקֶר שֶׁל אֹר רֵאשׁוֹן, הַבֶּקֶר הַזֶּה מְשָׁלִים טוֹב
 לְכֹל הָעוֹלָמִים. מִמֶּנּוּ נִזְוָנִים עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים.
 זֶה מְשָׁקֵה אֶת הַגֵּן. זֹהִי שְׁמִירָה שֶׁל כָּל הָעוֹלָם.
 כָּאֵן הַסּוּד לְיִוְדְעֵי מִדִּין: מִי שֶׁרוֹצֵה לְצִאת לְדֶרֶךְ,
 יָקוּם בְּנִגְהָ, וְיִשְׁגִּיחַ בְּהַתְּבוֹנְנוֹת לְפִי שְׁעָה לְצַד
 מִזְרַח, וְיִרְאֶה כְּמִרְאֵה אוֹתִיּוֹת שְׁמִכוֹת בְּרִקִיעַ, זֹו
 עוֹלָה וְזוֹ יוֹרֶדֶת, וְאֵלֶּה הֵם הַתְּנוּצָצוֹת הָאוֹתִיּוֹת
 שֶׁנִּבְרְאוּ בָּהֶם שָׁמַיִם וָאָרֶץ.

אִם הוּא יוֹדֵעַ בְּסוּד אוֹתָן הָאוֹתִיּוֹת, שֶׁהֵם סוּד
 הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ שֶׁל אַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת,
 וְיִזְכִּירֵן כְּרֵאוֹי בְּרִצּוֹן הַלֵּב, יִרְאֶה תוֹךְ אֹר הַנִּגְהָ
 שֶׁל הָרִקִיעַ שֶׁשׁ יוֹדִי"ם, שֶׁלֹּשׁ לְצַד יְמִין וְשֶׁלֹּשׁ

לְצַד שְׂמַאל, וְשֵׁלֶשׁ וַיִּי"ם שְׁעוֹלוֹת וַיּוֹרְדוֹת
וְנוֹצְצוֹת בְּרָקִיעַ. וְהֵן הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל בְּרַכַּת כֹּהֲנִים,
וְאִז יִתְפַּלֵּל תְּפִלָּתוֹ וַיֵּצֵא לְדֶרֶךְ, וְדַאי שְׂכִינָה
מִקְדִּימָה עִמוֹ. אֲשֶׁרֵי חֶלְקוֹ.

בְּשֵׁבַע הַבִּקֵּר הַזֶּה, עֲמוּד אֶחָד נֶעוּץ בְּצַד דָּרוֹם
לְתוֹךְ מְתִיחַת הָרָקִיעַ שֶׁעַל גְּבֵי הַגֶּן,
חוּץ מֵאוֹתוֹ עֲמוּד שֶׁנֶּעוּץ בְּאֲמֻצַּע הַגֶּן. וְעֲמוּד זֶה
מֵאִיר בְּאוֹר שֶׁל שְׁלֹשָׁה גִּוְנִים מְרָקִים בְּאֲרָגְמָן.
בְּאוֹתוֹ הָעֲמוּד קִיִּם עָנָף אֶחָד, וּבְאוֹתוֹ עָנָף
נִזְדַּמְּנוּ שֶׁלֶשׁ צְפָרִים, מִתְעוֹרְרוֹת צְפָצוּף לְשִׁבַּח.
פְּתַח אֶחָד וְאָמַר, (תהלים קיג) הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ עַבְדֵי
ה' הַלְלוּ אֶת שֵׁם ה'. פּוֹתַח הַשָּׁנִי וְאוֹמֵר,
יְהִי שֵׁם ה' מְבָרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. פּוֹתַח
הַשְּׁלִישִׁי וְאוֹמֵר, מִמְזִרַח שֶׁמֶשׁ עַד מְבוֹאוֹ מְהֻלָּל
שֵׁם ה'. אִז הַכְּרוֹז מְקַדִּים וְקוֹרָא, הַזְדַּמְּנוּ
קְדוּשִׁים עֲלִיוְנִים, אוֹתֶם הַמְּשַׁבְּחִים אֶת רְבוּנֶם
הַתְּתַקְּנוּ לְשִׁבַּח הַיּוֹם. וְאִז נִפְרָדִים הַיּוֹם
מֵהַלִּילָה. אֲשֶׁרֵי חֶלְקוֹ שֶׁל מִי שֶׁקָּם בְּבִקֵּר מִתּוֹךְ
תְּשַׁבְּחָתָהּ שֶׁל תּוֹרָה שֶׁלְמַד בְּלִילָה, בְּאוֹתוֹ זְמַן
שֶׁל תְּפִלַּת הַבִּקֵּר.

כְּתוּב, (ישעיה כא) אָמַר שִׁמְרֵ אֶתְּא בִּקֵּר וְגַם לִילָה
אִם תִּבְעִיוֹן בְּעִיּוֹ שְׁבוּ אִתּוֹ. פְּסוּק זֶה

פְּרָשׁוּהוּ עַל גְּלוֹת יִשְׂרָאֵל שְׁיִוְשְׁבִים בְּתוֹךְ בְּנֵי
 שְׁעִיר, וַיִּשְׂרָאֵל אוֹמְרִים לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: שִׁמְר
 מָה מְלִילָה - מָה יִהְיֶה עָלֵינוּ מִהַגְּלוֹת הַזֹּו
 שְׁדוּמָה לְחֻשְׁכַּת הַלֵּילָה? מָה כְּתוּב? אָמַר שִׁמְר.
 זֶה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. אַתָּא בְּקָר - כְּבָר הָאֲרַתִּי
 לָךְ בְּגְלוֹת מְצָרִים, וְהַעֲלִיתִי אֶתְכֶם וְקִרְבְּתִיכֶם
 לְעַבּוּדָתִי, וְנָתַתִּי לָכֶם תּוֹרָה כְּדִי שְׁתִּזְכּוּ לְחַיִּי
 עוֹלָם. עֲזַבְתֶּם תּוֹרָתִי, וְגַם לֵילָה - הַכְּנַסְתִּיכֶם
 לְגְלוֹת (בְּכָל וְהַעֲלִיתִיכֶם. עֲזַבְתֶּם תּוֹרָתִי כַּמְקָדָם, וְהַכְּנַסְתִּי אֶתְכֶם לְגְלוֹת)
 כְּמַקְדָּם. אִם תִּבְעֵיוֹן בְּעֵיו - כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שֵׁם לֹד)
 דְּרָשׁוּ מֵעַל סֵפֶר ה' וְקִרְאוּ, וְשֵׁם תִּמְצְאוּ בְּמָה
 תְּלוּיָה גְלוֹתְכֶם וְגֵאֻלְתְּכֶם. וְכִשְׁתִּבְעֵיוֹן בָּהּ, הִיא
 תֵּאמַר וְתִכְרִיז לְפָנֵיכֶם: שָׁבוּ אֵתִיו. שׁוּבוּ
 בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וּמִיד אֵתִיו, וְקִרְבוּ אֵלַי. (וּבְסוּד

הַפְּסוּק הַזֶּה)

וּבְפָסוּק זֶה כְּתוּב, מִשָּׂא דְיוֹמָה. וְסוּד זֶה בְּשֵׁשׁ
 דְּרָגוֹת שֶׁל נְבוֹאָה (בְּחֻמֵּשׁ דְּרָכִים) נֶאֱמַר
 לְנִבְיָאִים: בְּמַחְזוּ"ה. בְּחַזוּ"ן. בְּחַזוּ"ן. בְּחַזוּ"ת.
 בְּדַבְּ"ר. בְּמַשְׁ"א. וְכָל הַחֻמֵּשׁ כֵּלָן כְּמִי שְׁרוּאָה
 אַחַר הַכֶּתֶל אוֹתוֹ הָאוֹר שְׁמַאִיר, וַיִּמְהֵם כְּמִי
 שְׁרוּאָה אוֹר הַשֶּׁמֶשׁ מִתּוֹךְ עֲשָׂשִׁית. אֲבָל מִשָּׂא
 הַיּוֹי כְּאֲשֶׁר מַגִּיעַ אוֹתוֹ אוֹר בְּטֶרַח רַב וּמְטָרִיחַ

עָלְיוּ דְבָרָיו, שְׁלֵא יְכוּל לְהִתְגַּלּוֹת לוֹ, כְּמוֹ
שְׁנֵאמַר, (במדבר יא) לָשׁוּם אֶת מִשָּׂא כָּל הָעַם הַזֶּה
עָלָי. וּמִשׁוּם זֶה מִשָּׂא.

וְכֵאֵן מִשָּׂא דוֹמָה - טַרַח רַב שְׁלֵא יְכוּל
לְהִתְגַּלּוֹת, וְהִיא נְבוּאָה בְּלַחֲשׁ וְעוֹמְדַת
בְּלַחֲשׁ. אֵלֵי קָרָא מִשְׁעִיר - כָּאֵן לֹא הִתְגַּלָּה מִי
אָמַר "אֵלֵי קָרָא מִשְׁעִיר", אִם הִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
אִם נְבִיא נִאָּמֵן. אֲבָל נְבוּאָה זוֹ וְדַאי עוֹמְדַת
בְּלַחֲשׁ תוֹךְ סוּד הָאֱמוּנָה הָעֲלִיוֹנָה, וּמִתּוֹךְ סוּד
נִסְתָּר אָמַר הַנְּבִיא הַנִּאָּמֵן שְׁלוֹ הָיָה קוֹרָא קוּל
בְּסוּד הָאֱמוּנָה, וְאָמַר אֵלֵי קָרָא מִשְׁעִיר, כְּמוֹ
שְׁנֵאמַר (דברים לג) וְזָרַח מִשְׁעִיר לָמוֹ, וְלֹא כְּתוּב
וְזָרַח לְשְׁעִיר, מִשׁוּם שְׁסוּד הָאֱמוּנָה כֶּף הוּא,
דְּרָגוֹת מִתּוֹךְ דְּרָגוֹת, אֵלֶּה פְּנִימִיִּים מֵאֵלֶּה, קְלָפָה
בְּתוֹךְ קְלָפָה, וּמַח בְּתוֹךְ מַח.

וְהָרִי בְּאֶרְנוֹ, שְׁכַתוּב (יחזקאל א) וְהִנֵּה רוּחַ סְעָרָה
בָּאָה מִן הַצָּפוֹן - הָרִי דְרָגָה אַחַת. עָנָן
גָּדוֹל - הָרִי דְרָגָה אַחֶרֶת. וְאִשׁ מִתְּלַקַּחַת - הָרִי
דְרָגָה שְׁלִישִׁית. וְנִגָּה לוֹ סָבִיב - דְּרָגָה רְבִיעִית.
וְאַחַר כֶּף, וּמִתּוֹכָהּ כְּעֵין הַחֲשָׁמַל. וְאַחַר כֶּף,
וּמִתּוֹכָהּ דְמוֹת אַרְבַּע חִיּוֹת. הָרִי דְרָגוֹת בְּתוֹךְ

מְדַרְגּוֹת (דְּרָגוֹת).

אף כאן, כְּשֶׁהַתְּגִלָּה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל,
 לֹא הַתְּגִלָּה אֲלֵא מִתּוֹךְ דְּרָגוֹת הַלְלוּ. מְסִינֵי
 בָּא – דְּרָגָה שְׁהֵיְתָה יוֹתֵר נִסְתָּרָת, וְאַחַר כֵּן
 הַצְּטָרְכָה לְהַתְּגַלּוֹת. וְאָמַר וְזָרַח מְשַׁעִיר – הָרִי
 דְּרָגָה אַחֲרַת שְׁהִיא יוֹתֵר בְּגִלּוּי, קִלְפָּה שְׁשׁוּרָה
 עַל גְּבֵי הַמַּח. וְאַחַר כֵּן, הוֹפִיעַ מֵהַר פְּאָרֶן – הָרִי
 דְּרָגָה אַחֲרַת. וְאַחַר כֵּן, וְאַתָּה מֵרַבֶּבֶת קִדְשׁ – זֶהוּ
 שְׁבַח שֶׁל הַכֹּל. שְׁאֵף עַל גַּב שְׁהַתְּגִלָּה מְכֹל
 הַדְּרָגוֹת הַלְלוּ, מֵאוֹתוֹ מְקוֹם שֶׁהוּא עֶקֶר הַכֹּל,
 הַתְּחִיל לְהַתְּגַלּוֹת מִמֶּנּוּ. מֵאִיזָה מְקוֹם הוּא? הוּא
 מֵרַבֶּבֶת קִדְשׁ, אוֹתָן דְּרָגוֹת עֲלִיוֹנוֹת לְמַעְלָה.
 (לְמַעְלָה) אֵף כָּאן אֵלֵי קִרְא מְשַׁעִיר – מֵאוֹתָה דְּרָגָה
 שְׁאֵמְרָנוּ שְׁנִדְבָקָה לְמַעְלָה.

שִׁמְר מֵה מְלִילָה שִׁמְר מֵה מְלִיל. שׁוֹמֵר זֶה
 מִטְטֵרוּ"ן (שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל), וְכָתוּב (מִשְׁלֵי כ"ז) וְשׁוֹמֵר
 אֲדָנִי יִכְבֵּד, וְזֶה הַסּוּד שְׁשׁוּלֵט בְּלִילָה. מֵה
 מְלִילָה שִׁמְר מֵה מְלִיל, מֵה בֵּין זֶה לְזֶה? אֲלֵא
 הַכֹּל אֶחָד, אֲבָל בַּחֲלֵק הַזֶּה שׁוּלֵט הַצַּד הָאַחַר,
 וּבַחֲלֵק הַזֶּה לֹא שׁוּלֵט כָּלֵל. לֵיל צָרִיךְ לְשִׁמְרָה,
 שְׁכָתוּב (שְׁמוֹת י"ב) לֵיל שְׁמָרִים הוּא, וְעַל זֶה חִסֵּר
 ה', וְזֶהוּ כְּשֶׁנִּכְנַס הַלִּילָה עַד שְׁנַחֲלֵק. מַחְצוֹת
 הַלִּילָה וְהֵלְאָה שׁוּלֵט לִילָה בָּהּ, שְׁכָתוּב וַיְהִי

בַּחֲצֵי הַלַּיְלָה. הוּא הַלַּיְלָה הַזֶּה. (תהלים קלט) וְלַיְלָה
כַּיּוֹם יָאִיר וְגו'. וּמִשׁוֹם כַּךְ, שִׁמְר מֵהַ מְלַיְלָה
שִׁמְר מֵהַ מְלִיל.

אָמַר שִׁמְר. מְצָאנוּ בְּסִפְרוֹ שֶׁל אָדָם, מֵהַ בֵּין
וַיֹּאמֶר לְאָמַר? וַיֹּאמֶר לְמַעַלָּה, וַאֲמַר
לְמַטָּה. וְאֵל מֹשֶׁה אָמַר – מִי אָמַר? אָמַר שִׁמְר, זֶה
מִטְטְרוֹוֹן. אֶתָּא בְּקַר – זוּ תְּפַלֵּת שְׁחַרִּית שְׁהִיא
שְׁלִטוֹנוֹ שֶׁל הַיּוֹם, אוֹתוֹ שְׁשׁוֹלֵט עַל הַלַּיְלָה. וְאִם
תֵּאמַר שֶׁהוּא בָּא לְבַדּוֹ וְנִפְרַד הַזְכָּר מֵהַנְּקֵבָה, הֲרֵי
כְּתוּב וְגַם לַיְלָה – שְׁנִיָּהֶם כְּאַחַד, וְלֹא נִפְרָדִים זֶה
מִזֶּה לְעוֹלָמִים. וְקוּל זֶה קוּרָא בְּמַלִּים הָאֵלֶּה:
אֶתָּא בְּקַר וְגַם לַיְלָה, שְׁנִיָּהֶם מְזַמְּנִים אֶלֵיכֶם.

מִכָּאֵן וְהִלָּאָה, אִם תְּבַעְיוֹן בְּעֵיו. אִם תְּבַקְשׁוּ
בְּקִשְׁתְּכֶם בְּתַפְלָה לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ –
בְּעֵיו, הַתְּפַלְלוּ וּבְקִשׁוּ בְּקִשְׁתְּכֶם וְשׁוּבוּ לְרַבּוֹנְכֶם.
אֲתִיו – כְּמִי שֶׁעֲתִיד לְקַבֵּל אֶת בְּנָיו וּלְרַחֵם
עֲלֵיהֶם. אַף כַּךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּקַר וְגַם לַיְלָה
קָרָא וַאֲמַר אֲתִיו. אֲשֶׁרִי הָעַם הַקְּדוֹשׁ שְׁרַבּוֹנִם
מִבְּקֵשׁ עֲלֵיהֶם וְקוּרָא לְהֵם לְקַרְבֵּם אֵלָיו.

וְאִז הָעַם הַקְּדוֹשׁ רוֹצִים לְהַתְּחַבֵּר וּלְהַכְּנִס לְבֵית
הַכְּנֶסֶת, וְכֹל מִי שֶׁמְקַדִּים בְּרֵאשׁוֹנָה,

מתחבר עם השכינה בחבור אחד. בא וראה, אותו ראשון שנמצא בבית הכנסת (וימאריך בבית הכנסת) – אשרי חלקו, שהוא עומד בדרגת צדיק עם השכינה. וזהו סוד (משלי ח) ומשחרי ימצאנני. זה עולה במעלה עליונה. ואם תאמר, הרי שנינו, בשעה שהקדוש ברוך הוא בא לבית הכנסת ולא מוצא שם עשרה, מיד כועס. ואתה אמרת, שאותו אחד שמקדים, מתחבר בשכינה ועומד בדרגת צדיק!?

אָאָאָ, לְמֶלֶךְ שֶׁשָׁלַח לְכָל בְּנֵי הָעִיר שִׁימְצְאוּ עִמּוֹ בְּיוֹם פְּלוֹנֵי בְּמָקוֹם פְּלוֹנֵי. עַד שֶׁהָיוּ מְזַמְּנִים אֶת עֲצָמָם אוֹתָם בְּנֵי הָעִיר, הַקְּדִים אֶחָד וְבָא אֶל אוֹתוֹ מָקוֹם. בִּינְתִים בָּא הַמֶּלֶךְ וּמִצָּא אֶת אוֹתוֹ אִישׁ שֶׁהַקְּדִים לָבֵא לְשֵׁם. אָמַר לוֹ, אֵיךְ הֵם פְּלוֹנִים בְּנֵי הָעִיר? אָמַר לוֹ, מוֹרֵי, אֲנִי הַקְּדַמְתִּי מֵהֶם, וְהָרִי הֵם בָּאִים אַחֲרַי לְפָקֶדֶת הַמֶּלֶךְ. וְאִז הוֹטֵב בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ, וַיּוֹשֶׁב שָׁם עִמּוֹ וּמַדְבֵּר עִמּוֹ, וְנַעֲשֶׂה אֶהוּב הַמֶּלֶךְ. בִּינְתִים בָּאוּ כָּל הָעָם, וְהִתְפִּיֵס עִמָּם הַמֶּלֶךְ וְשָׁלַח אוֹתָם לְשָׁלוֹם. אָבֵל אִם אוֹתָם בְּנֵי הָעִיר לֹא בָּאִים, וְאֶחָד לֹא מְקַדֵּים לְדַבֵּר לְפָנָי הַמֶּלֶךְ לְהִרְאוֹת בְּשִׁבְלֵם שֶׁהָרִי כָּלֵם יְבֹאוּ, מִיָּד כּוֹעֵס וְרוֹגֵז הַמֶּלֶךְ.

אף כָּאן, כִּיּוֹן שְׁאֶחָד הַקְּדִים וְנִמְצָא בְּבֵית
הַכְּנֶסֶת, וְשָׁכִינָה בָּאָה וּמוֹצֵאת אוֹתוֹ, אִז
נִחְשָׁב כְּאִלוֹ כְּלָם נִמְצְאוּ שָׁם, שְׁהָרִי זֶה הָאָרֶץ
לָהֶם שָׁם. מִיַּד מִתְחַבֵּרֶת עִמּוֹ שְׁכִינָה וְיוֹשְׁבִים
בְּזוּג אֶחָד, וְנוֹדֵעַ עִמָּה, וּמוֹשִׁיבָה אוֹתוֹ בְּדַרְגַּת
צְדִיק. וְאִם אֶחָד לֹא מְקַדִּים וְלֹא נִמְצָא שָׁם, מֶה
כָּתוּב? (ישעיה נ) מִדּוֹעַ בָּאֲתִי וְאִין אִישׁ. לֹא כָּתוּב
וְאִין עֲשָׂרָה, אֶלֹא וְאִין אִישׁ, לְהִתְחַבֵּר עִמִּי
לְהִיּוֹת אֵלִי, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר אִישׁ הָאֱלֹהִים, לְהִיּוֹת
בְּדַרְגַּת צְדִיק.

וְלֹא עוֹד, אֶלֹא שֶׁנוֹדֵעַ עִמָּה, וְשׁוֹאֵלֶת עָלָיו אִם
יוֹם אֶחָד לֹא בָּא, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ, שְׁכָתוּב (ש)
מִי בְּכֶם יֵרָא ה' שִׁמְעַ בְּקוֹל עֲבָדָיו. וְהָרִי הִתְעוֹרְרָנוּ
בְּזֶה שְׁכָתוּב, אֵלִי קְרֵא מִשְׁעִיר, שְׁהָרִי דְרָגָה אַחַר
דְּרָגָה וְדְרָגָה תוֹךְ דְּרָגָה אוֹתוֹ שׁוֹמֵר קוֹרֵא בְּחִיל
בְּכָל יוֹם וְיוֹם. וְזֶהוּ שִׁמְעַ בְּקוֹל עֲבָדָיו. עֲבָדוּ זֶה
מִטְטְרוּן. וְלִכֵּן אֲשָׁרִי הַמְּקַדִּים לְבֵית הַכְּנֶסֶת,
לְעֵלוֹת לְאוֹתָהּ דְּרָגָה עָלְיוֹנָה שְׁאַמְרָנוּ.

כְּשֶׁבָּא הַבִּקְרָה וְהַצְּבוּר נִמְצְאוּ בְּבֵית הַכְּנֶסֶת,
צְרִיכִים לְהִמְצָא בְּשִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת שֶׁל
דָּוִד. וְהָרִי בְּאַרְנוֹ, שֶׁסְּדוֹר הוּא לְעוֹרֵר אֶהְבָּה
לְמַעַלָּה וְלְמַטָּה, לְתַקֵּן תְּקוּנִים וְלְעוֹרֵר שְׁמִחָה,

שְׁהָרֵי בְּשָׂבִיל זֶה הַלְוִיִּם מִתְעוֹרְרִים לְעוֹרֵר אֶהְבָּה
 וְשִׁמְחָה לְמַעַלָּה בְּאוֹתָם שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת.
 וּמִי שֶׁמְדַבֵּר בְּבֵית הַכִּנּוֹסֶת בְּדַבְרֵי חַל – אוֹי לוֹ!
 שֶׁמֵּרְאָה פְּרוּד. אוֹי לוֹ! שֶׁגּוֹרֵעַ אֶת הָאֲמוּנָה.
 אוֹי לוֹ! שֶׁאֵין חֶלֶק בְּאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. שֶׁמֵּרְאָה
 שְׁהָרֵי אֵין (לו) אֱלֹוֶה וְאֵינוֹ נִמְצָא שָׁם (וְאֵין לוֹ חֶלֶק בו)
 וְלֹא פּוֹחַד מִמֶּנּוּ, וּמִנְהִיג קָלוֹן בְּתַקּוֹן (בַּחֲזָק)
 הַעֲלִיּוֹן שֶׁלְמַעַלָּה.

שְׁהָרֵי בְּשַׁעַר שִׁישְׂרָאֵל מְסֻדְרִים בְּבֵית הַכִּנּוֹסֶת
 סְדוּר שֶׁל שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת וְסְדוּר
 הַתְּפִלָּה, אִזּוֹ מִתְכַּנְּסִים שֶׁלֹּשׁ מַחְנוֹת שֶׁל מְלֹאכִים
 עֲלִיוֹנִים. מַחְנֵה אֶחָד הֵם מְלֹאכִים קְדוּשִׁים
 (עֲלִיוֹנִים) שֶׁמְשַׁבְּחִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בַּיּוֹם,
 מִשׁוּם שֶׁיֵּשׁ אַחֲרֵים שֶׁמְשַׁבְּחִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא בְּלֵילָה. וְאַחֲרֵים (וְאֵלֶּה) הֵם שֶׁמְשַׁבְּחִים אֶת
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְאוֹמְרִים שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת
 עִם יִשְׂרָאֵל בַּיּוֹם.

מַחְנֵה שְׁנֵי הֵם מְלֹאכִים קְדוּשִׁים שֶׁנִּמְצְאוּ
 בְּכָל קְדָשָׁה וּקְדָשָׁה שֶׁל יִשְׂרָאֵל,
 וּמְקַדְּשִׁים לְמַטֵּה. וּבִשְׁלֹטוֹן שֶׁלָּהֶם, כָּל אוֹתָם
 שֶׁמִּתְעוֹרְרִים בְּכָל אוֹתָם רְקִיעִים (הַיְכָלוֹת) בְּאוֹתָהּ
 תְּפִלָּה שֶׁל יִשְׂרָאֵל (שְׁמִי־שֶׁב).

מַחְנָה שְׁלִישֵׁי הֵם עֲלָמוֹת עֲלִיוֹנוֹת, שְׁמֵת־תִּקְנוֹת
 עִם הַגְּבִירָה, וּמֵתִקְנוֹת אוֹתָהּ לְהַכְנִיסָהּ
 לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ, וְאֵלֶּה הֵם הַמַּחְנוֹת הָעֲלִיוֹנִים עַל
 כָּלֶם. וְכָלֶם מֵתִתְקַנִּים בְּסִדּוֹר שִׁישְׁרָאֵל מֵתִתְקַנִּים
 לְמִטָּה, בְּאוֹתָם שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת וּבְאוֹתָהּ תִּפְלָה
 שְׁמֵת־פְּלָלִים יִשְׂרָאֵל. כִּיּוֹן שְׁמִזְדַּמְנִים שְׁלֹשֶׁת
 הַמַּחְנוֹת הַלְלוּ, אֲזִי יִשְׂרָאֵל פּוֹתְחִים בְּשִׁירָה
 וּמְזַמְרִים לְפָנֵי רְבוֹנָם. וְאוֹתוֹ מַחְנָה אֶחָד, שְׁמִמְנָה
 לְשִׁבַּח אֶת רְבוֹנָם בַּיּוֹם, מְזַדְמְנִים עֲלֵיהֶם
 וּמְזַמְרִים עִמָּם כְּאֶחָד בְּאוֹתָם הַשְּׁבָחִים שֶׁל דָּוִד
 הַמֶּלֶךְ, וְהָרִי בְּאַרְנוֹ אֶת הַדְּבָרִים.

בְּאוֹתוֹ זְמַן שְׁמִסִּימִים יִשְׂרָאֵל אֶת הַשְּׁבָחִים שֶׁל
 אוֹתָן תִּשְׁבָּחוֹת שֶׁל דָּוִד, אֲזִי הַתִּשְׁבָּחַת
 שֶׁל שִׁירַת הַיָּם כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ. וְאִם תֹּאמַר, הָרִי
 הַתִּשְׁבָּחַת הַזֹּאת לָמָּה מְתַקְנֶת אַחֲרוֹנָה אַחַר
 שְׁבַחֵי דָוִד, וְהָרִי תוֹרָה שְׁבַכְתָּב קוֹדֶמֶת לַתּוֹרָה
 שְׁבַעַל פֶּה, וְקוֹדֶמֶת לְנְבִיאִים, וְקוֹדֶמֶת לְכַתּוּבִים,
 וְכִמוֹ שְׁקוֹדֶמֶת – כֶּךָ צְרִיךְ לְהַקְדִּים (בְּשִׁירָה)?

אָלָּא מֵתוּךְ שְׁכַנְסַת יִשְׂרָאֵל לֹא מְתַקְנֶת אֶלָּא
 מֵתוּרָה שְׁבַכְתָּב, מִשּׁוּם כֶּךָ צְרִיךְ לוֹמַר
 אוֹתָהּ בְּרֵאשִׁית תְּקוּנֶיהָ, וְזוֹ הַתִּשְׁבָּחַת הַמְעֻלָּה
 מְכַל שְׂאָר הַתִּשְׁבָּחוֹת שְׁבַעוּלָם. וְהִיא לֹא

הַתְּתַקְנָה מְכַלֵּן כְּמוֹ שֶׁהַתְּתַקְנָה מֵהַתְּשַׁבַּח הַזֶּה, וְלִכֵּן הִיא סְמוּכָה לַתְּפִלָּת מִיֵּשֶׁב, כְּמוֹ שְׂבָאֲרָנוּ. **בְּאוֹתָהּ** שָׁעָה כְּשֶׁנֶּאֱמַרְתָּ שִׁירַת הַיָּם, מִתְעַטְרַת כְּנִסְתַּי יִשְׂרָאֵל בְּאוֹתוֹ כֶּתֶר שְׁעֵתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְעֵטֶר אֶת מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, וְאוֹתוֹ כֶּתֶר גְּלוּף וְחֻקוֹק בְּשֵׁמוֹת קְדוּשִׁים, כְּמוֹ שֶׁהַתְּעַטֵּר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹתוֹ יוֹם שֶׁעָבְרוּ יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּם וְהִטְבִּיעַ אֶת כָּל מַחֲנוֹת פְּרַעֲהַ וּפְרָשָׁיו. וּמִשׁוּם כֵּן צָרִיךְ אָדָם לָשִׁים רְצוֹנוֹ בְּשִׁירָה הַזֶּה. וְכֵן מִי שֶׁזוֹכֵה לָהּ בְּעוֹלָם הַזֶּה, זוֹכֵה לְרֵאוֹת אֶת מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ בְּתַקוּנַי אוֹתוֹ הַכֶּתֶר וּבַחֲגִירַת כְּלֵי זִינּוֹ, וְזוֹכֵה לְשַׁבַּח שִׁירָה זוֹ שָׁם, וְהָרִי בְּאֲרָנוּ אֶת הַדְּבָרִים.

כִּיּוֹן שְׂמַגִּיעַ אָדָם לִישְׁתַּבַּח, נוֹטֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹתוֹ הַכֶּתֶר וְשָׁם אוֹתוֹ לְפָנָיו, וּכְנִסְתַּי יִשְׂרָאֵל מִתְּחִילָה לְהַתְּתַקֵּן לְבָא לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, וְצָרִיךְ לְכַלֵּל אוֹתָהּ בְּשֵׁלֶשׁ עֶשְׂרֵה מְדוֹת הָרַחֲמִים הָעֲלִיּוֹנוֹת שֶׁמֵּהֵן מִתְּבָרְכַת, וְהֵם שְׁלֹשָׁה עֶשֶׂר בְּשֵׁמִים עֲלִיּוֹנִים, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שִׁיר הַשִּׁירִים ד') גִּרְדֵּי וְכַרְכָּם קָנָה וְקִנְמוֹן וְגו', וְכֵאֵן הֵם: שִׁיר, וּשְׁבַחָהּ, הַלֵּל, וְזִמְרָה, עֵז, וּמִמְשָׁלָה, נִצַּח, גְּדֻלָּה, גְּבוּרָה, וְתַפְאֲרָתָהּ, קִדְשָׁהּ. הָרִי שְׁנַיִם עֶשֶׂר. אַחַר

כך לחברה עמם ולומר ומלכות, והיו שלשה עשר, משום שהיא מתברכת מהם.

וְלָכֵן צריך בשעה שנכללת ביניהם, לשים בזה לב ורצון ולא לדבר כלל, שלא להפסיק ביניהם, ואם מפסיק ביניהם, יוצאת שלהבת אחת מתחת כנפי הכרובים, וקוראת בחיל ואומרת: פלוני שהפסיק את גאות הקדוש ברוך הוא, יתכלה ויפסק, שלא יראה גאות המלך הקדוש, כמו שנאמר (ישעיה כו) ובל יראה גאות ה', משום ששלשה עשר האלה הם גאות ה'.

מכאן והלאה – אל ההודאות כו'. זה המלך העליון שהשלום כלו שלו, כמו שנאמר, שיר השירים אשר לשלמה, למלך שהשלום שלו. משום שכל השבחים הללו הם אל כנסת ישראל כשמתבחת במחנה שלמטה, כמו שנאמר, שיר השירים אשר לשלמה, למלך שהשלום שלו. משם והלאה – יוצר אור ובורא חשך עשה שלום ובורא את הכל. והרי התעוררנו בזה, והתעוררו החברים שאלה הם תקוני העולם העליון (אל אדין).

א"ל ב"רוך – תקוני העולם התחתון, שהם כ"ב אותיות קטנות, משום שיש אותיות גדולות

ואותיות קטנות. האותיות הקטנות מהעולם
התחתון, ואותיות גדולות מאותו עולם הבא.

בכ"ל הן גדולות. הן גדולות בעצמן. כֹּאֲשֶׁר (לא)
באות יחידות הן גדולות (זכר ונקבה פשוטים).
שכֹּאֲשֶׁר הן לא פשוטות יותר, הן באות כל אות
ואות במרכבה הראויה לה, כמו שבח של השבת
שהם אותיות של שבח: אל אדון על כל
המעשים, ברוך ומברך בפי כל נשמה. אלו
אותיות בחמש חמש תבות, שהן חמשים שערים
של העולם הבא.

שתי אותיות אחרות שבסוף - ש"ת. הן בשש
שש תבות, שהם ששת צדי העולם הבא,
ויוצאות משם כמו: שבח יתנו לו כל צבא מרום.
תפארת וגדלה שרפים ואופנים וחיות הקדש.

אלו שתי אותיות בשש שש. שתי אותיות
ראשונות בחמש חמש. כל שאר האותיות
שבאמצע, כלן בארבע ארבע, משום שהן בסוד
המרכבה העליונה, שהן אותיות ראשונות ואותן
שבסוף, הן שלמות כ"ב האותיות, משום שיש
בהן כ"ב תבות כנגד כ"ב האותיות העליונות.
נשארו שמונה עשרה אותיות אחרות שעולות

בְּמִרְכְּבוֹתֵיהֶן לְאַרְבַּע אַרְבַּע, לְשִׁבְעִים וּשְׁתַּיִם
 תְּבוֹת, שֶׁהֵן סוּד הַשֵּׁם הַמְּפָרֵשׁ, חֲקִיקָה קְדוּשָׁה
 שֶׁל שִׁבְעִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 מְתַעֲטֵר בָּהֶן, וְהַשֵּׁם הַזֶּה מְעַטֵּר אֶת כְּנֻסַת
 יִשְׂרָאֵל, וְעוֹלָה בְּסוּד זֶה לְהַתְעַטֵּר בָּהֶם תּוֹךְ
 הַשְּׁלִיחוֹת (שֶׁל אֲדוֹנוֹ) שֶׁל הַשְּׂכִינָה.

וְסִימָנָךְ שֶׁל אֱלוֹ הָאוֹתִיּוֹת שֶׁמְתַעֲטֵרוֹת
 בְּשִׁבְחַ עֲלִיּוֹן - זֶה רֵאשׁוֹנוֹת
 וְסוּפִיּוֹת, שְׁעוֹלוֹת בְּעִטְרוֹתֵיהֶן אוֹתָן א"ת
 ב"ש: אֶל"ף בְּחַמֵּשׁ. תי"ו בְּשֵׁשׁ. ביי"ת בְּחַמֵּשׁ.
 שי"ן בְּשֵׁשׁ. וּמִשׁוּם כֶּךָ הַסוּד שֶׁל א"ת ב"ש
 כָּלֵל שֶׁל כ"ב אוֹתִיּוֹת, שֶׁהֵן עֲטָרָה שֶׁל שְׁלֹשִׁים
 וּשְׁנַיִם שְׂבִילִים.

וְסִימָן שֶׁל אוֹתָן אוֹתִיּוֹת אַחֲרוֹת שְׁעוֹלוֹת
 בְּמִרְכְּבוֹתֵיהֶן - ג"ר. מִתְחִיל בְּגִימָ"ל
 וְסִימָן בְּרִי"ש, וְכֵלֵן סוּד הַמְּרַכְּבָה הַקְּדוּשָׁה. א"ת
 ב"ש - סוּד הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ. ג"ר - סוּד הַמְּרַכְּבָה
 הַקְּדוּשָׁה שְׁעוֹלָה לְשִׁבְעִים וּשְׁתַּיִם, וְנַעֲשֶׂה מֵהֶם
 שֵׁם קְדוּשׁ לְעַטֵּר אֶת כְּנֻסַת יִשְׂרָאֵל מִתּוֹךְ
 הַמְּרַכְּבָה הָעֲלִיוֹנָה. (שְׂכָתוֹב (תְּהִלִּים מֵח) כְּשִׁמְךָ אֱלֹהִים
 כֵּן תְּהִלָּתְךָ).

וְלִכְן אוֹתוֹ שֵׁם שֶׁל ע"ב כָּלוּל בְּסוּד הָאָבוֹת, יִמִּין וּשְׂמאל וְאִמְצָע. וְהִיא מִתְעַטֶּרֶת בָּהֶם לְהִיּוֹת שֵׁם קְדוֹשׁ, וְלֹא שֵׁם עֲלִיּוֹן כְּאוֹתָם שְׁמוֹת עֲלִיּוֹנִים שֶׁל הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, שֶׁנֶּאֱחָזִים לְמַעְלָה לְמַעְלָה. וְאֵף עַל גַּב שְׂזָהוּ שֵׁם עֲלִיּוֹן, אֲבָל הַסּוּד שֶׁלוֹ דָּוִד הַמֶּלֶךְ שֶׁמִּתְעַטֵּר בְּאָבוֹת.

הַשֵּׁם שֶׁל מ"ב אוֹתִיּוֹת – הַסּוּד שֶׁלוֹ הָאָבוֹת, שֶׁמִּתְעַטֵּרִים בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן. וְהָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן בְּמַה שֶׁלְּמַעְלָה. (ועולה הסוד שלמעלה למעלה, עד שמתעטר באין סוף) וְלִכְן עוֹלָה וְלֹא יוֹרֵד, וּמִתְעַטֵּר בְּתוֹךְ הַמַּחְשָׁבָה הָעֲלִיּוֹנָה. אֲשֶׁרִי חָלְקוֹ שֶׁל מִי שֶׁמְכִיר אוֹתוֹ וְנִזְהָר בּוֹ.

הַשֵּׁם שֶׁל ע"ב אוֹתִיּוֹת – דָּוִד הַמִּתְעַטֵּר בְּאָבוֹת, וְסוּדוֹ עוֹלָה וְיוֹרֵד כְּמוֹ זֶה מִצַּפ"ץ, (מצפ"ץ) שֵׁם שֶׁל שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת הַרְחֻמִּים. הֵם שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה, סוּד הַמְרַכְּבָה הַקְּדוּשָׁה שִׁיּוּצָאִים מֵאֶחָד שְׁשׁוּרָה עֲלֵיהֶם, וְלִכְן (עולה ויורד, ובלם עולים ויורדים חוץ מזה השם של מ"ב שעולה ולא יורד, ועל זה) הַשֵּׁם שֶׁל שְׁבַעִים וּשְׁתֵּים עוֹלָה וְיוֹרֵד. עוֹלָה מְצַד זֶה וְיוֹרֵד מְצַד זֶה. הַשֵּׁם שֶׁל שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת עוֹלָה מְצַד זֶה וְיוֹרֵד מְצַד זֶה. וְאוֹתוֹ שִׁיּוֹרֵד, כְּדִי לְמַשֵּׁךְ טוֹב לְמַטָּה. וְעַל זֶה, א"ת ב"ש ג"ר ד"ק ה"ץ ו"פ

ז"ע ח"ס ט"ן י"ם כ"ל. האותיות הראשונות
 עולות בַּחֲשֹׁבֹן, ואותיות אַחֲרוֹת יוֹרְדוֹת
 בַּחֲשֹׁבֹן, כְּדִי לְמַשֵּׁךְ אֶת הַטּוֹב שֶׁלְמַעְלָה לְמַטָּה.
 הַשֵּׁם שֶׁל אַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם הוּא מְתַעֲטֵר לְמַרְכָּבָה
 הָעֲלִיּוֹנָה. הַשֵּׁם שֶׁל שִׁבְעִים וּשְׁתַּיִם
 מְתַעֲטֵר לְמַרְכָּבָה הַתַּחְתּוֹנָה. אֲשֶׁרֵי חֶלְקוֹ שֶׁל מִי
 שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל לְהַפִּיר אֶת רְבוּנוֹ. אֲשֶׁרֵי בְּעוֹלָם הַזֶּה
 וּבְעוֹלָם הַבָּא.

וְלָכֵן תִּשְׁבַּחְתָּהּ שֶׁל שַׁבַּת שֶׁמִּשְׁבַּחַת אֶת הַמְּלֶךְ
 שֶׁהַשְּׁלוֹם שָׁלוֹ, מִשְׁבַּחַת בְּאוֹתִיּוֹת שֶׁל
 שִׁבְעִים וּשְׁתַּיִם וּבְעֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם תְּבוּת, הַסּוּד שֶׁל
 עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת, כְּדִי שֶׁתַּעֲטֹר בּוֹ לְעֵלוֹת
 לְמַעְלָה בַּתִּשְׁבַּחַת הַזֶּה. וְלָכֵן אַל אֲדוֹן - תִּשְׁבַּחַת
 הָעוֹלָם הַבָּא הוּא, וּפְרִיחַת (וּקְשִׁירַת) הַמְּרַכָּבָה
 הַקְּדוּשָׁה הָעֲלִיּוֹנָה שֶׁמִּתַּעֲטֹרֶת לְעֵלוֹת לְמַעְלָה,
 וּפְרִיחַת כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל שֶׁמִּתַּעֲטֹרֶת לְעֵלוֹת בְּתוֹךְ
 הַמְּרַכָּבָה הָעֲלִיּוֹנָה.

א"ת ב"ש עולים ויורדים, כמו שנתבאר.
 א"ל ב"ם עולים ולא יורדים, וסימנך
 - זו שב"ת לבדה. וזו שבת ויום הכפורים,
 שעולה הסוד למעלה למעלה, עד שהכל
 מתעטר באין סוף.

אל ברוך - זה סדור של אותיות קטנות ותקוני כנסת ישראל בכל יום בתפלה. ומשום שאותן אותיות קטנות, אין רוח ביניהן, והן תקוני העולמות שבאות עם הגבירה למלך העליון.

קדושה זו שמקדשים המלאכים העליונים אינה ביחיד, והרי בארנו, כל קדשה שהיא בלשון הקדש, אסור ליחיד לאמרה. תרגום - לעולם ביחיד, ולא ברבים. והיחיד הוא תקון שלו ודאי, ולא רבים. וסימן לסוד זה - שנים מקרא ואחד תרגום. שנים זה לשון רבים, שודאי קדשה של לשון הקדש אסורה ביחיד. קדשת תרגום אסורה ברבים, אלא ביחיד לעולם. אחד תרגום שנינו, ולא שנים ולא יותר. התרגום בא למעט, וכך צריך. לשון הקדש בא לרבו, וכך צריך, שמעלים בקדש ולא מורידים. ובתרגום מורידים ולא מעלים. שנינו אחד, ולא יותר, ולא מעלים כלל.

הקדושה הזו - הקדשה שהתקדשה השכינה, וכל אותן מרכבותיה להתתקן אל המלך העליון. ומשום שהיא קדשת העולם התחתון, היא מישב ולא בעמידה. קדשה אחרת

שֶׁל חֲזָרַת הַתְּפִלָּה הִיא קְדֻשָּׁה שֶׁל הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן,
 וְלִכֵּן הִיא בְּעִמּוּדָה, כְּדִי לְהַמְשִׁיכָה לַמָּטָה, וְכָל
 דְּבָרֵי הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן הֵם בְּעִמּוּדָה וְלֹא מִיֵּשֶׁב.
 וּבְכָל הַקְּדוּשׁוֹת הֵלְלוּ יִשְׂרָאֵל מִתְּקַדְּשִׁים בָּהֶם
 לַמָּטָה, וְלִכֵּן יִשְׂרָאֵל מִתְּקַדְּשִׁים בְּקְדוּשַׁת
 הַמְּרֻכָּבָה הַתַּחְתּוֹנָה מִיֵּשֶׁב, וּבְקְדוּשַׁת הַמְּרֻכָּבָה
 הָעֲלִיּוֹנָה מֵעֵמֶד. קְדוּשָׁה אַחֲרַת הִיא תּוֹסֶפֶת
 קְדוּשָׁה, וְלִכֵּן הִיא אַחַר הַתְּפִלָּה. וּמִשּׁוֹם שֶׁהִיא
 תּוֹסֶפֶת קְדוּשָׁה עַל קְדוּשׁוֹת אַחֲרוֹת, הִיא אַחַר
 הַתְּפִלָּה. וּמִשּׁוֹם שֶׁכָּל אֶחָד וְאֶחָד צָרִיךְ לְמַשֵּׁךְ
 עָלָיו מֵאוֹתָהּ תּוֹסֶפֶת, נִתְקַן לְכָל יָחִיד וְיָחִיד
 קְדוּשַׁת תְּרַגּוּם.

וְאֵם תֹּאמַר, הֲרֵי יֵשׁ בָּהּ קְדוּשַׁת לְשׁוֹן הַקְּדוּשׁ –
 אוֹתָהּ לְצַבּוּר, לְהִתְקַדֵּשׁ כָּל־מִן בְּכֻלָּל בְּאוֹתָהּ
 תּוֹסֶפֶת קְדוּשָׁה. וּמִשּׁוֹם שֶׁלְיָחִיד אֵין רְשׁוּת
 לְאִמְרָה בְּלְשׁוֹן הַקְּדוּשׁ וּלְהִתְקַדֵּשׁ יְחִידִי,
 הַתְּקִינָהּ בְּלְשׁוֹן תְּרַגּוּם, וְהִיא בְיָחִיד, לְהִתְקַדֵּשׁ
 כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּאוֹתָהּ תּוֹסֶפֶת לְהַמְשִׁיךְ עָלָיו יְתֵר
 קְדוּשָׁה. אֲשֶׁרֵי חֵלְקֵם שֶׁל יִשְׂרָאֵל שִׁמְתְּקַדְּשִׁים
 בְּקְדוּשׁוֹת עֲלִיּוֹנוֹת, מִשּׁוֹם שֶׁהֵם דְּבָקִים לַמַּעֲלָה,
 שְׁכָתוּב (דְּבָרִים ד) וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בְּה' אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים
 כָּלְכֶם הַיּוֹם.

כְּתוּב, (מלכים-ב ד) הִנֵּה נָא יִדְעָתִי כִּי אִישׁ אֱלֹהִים
 קָדוֹשׁ הוּא עֹבֵר וְגו'. וְכַתּוּב, נַעֲשֶׂה נָא
 עֲלִית קִיר קִטְנָה וְגו'. בְּפִסּוּק זֶה יֵשׁ סִמְךָ בְּעֵלְמָא
 לְסַדּוֹר הַתְּפִלָּה. הִנֵּה נָא יִדְעָתִי – זֶהוּ הַרְצוֹן
 שְׂצָרִיךְ אָדָם לָשִׁים בְּתוֹכוֹ בַּתְּפִלָּה. כִּי אִישׁ
 אֱלֹהִים קָדוֹשׁ הוּא – זֶהוּ הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, שְׂיֹשֵׁב
 עַל כִּסֵּא כְבוֹדוֹ, וְכָל הַקְּדוּשׁוֹת יוֹצְאוֹת מִמֶּנּוּ,
 וְהוּא מְקַדֵּשׁ אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת. עֹבֵר עָלֵינוּ תָּמִיד
 – מֵאוֹתָהּ קֹדֶשֶׁה שֶׁהוּא מְקַדֵּשׁ אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת
 לְמַעְלָה, הוּא מְקַדֵּשׁ אוֹתָנוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה. שְׂהָרִי
 אֵין קֹדֶשֶׁה לְמַעְלָה אֲלָא אִם יֵשׁ קֹדֶשֶׁה לְמַטָּה,
 כְּמוֹ שְׁנֵאמַר וְנִקְדַּשְׁתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

וְהוֹאִיִל וְכַךְ הוּא, נַעֲשֶׂה נָא עֲלִית קִיר קִטְנָה. זֶהוּ
 סַדּוֹר שֶׁל תְּקוּן הַשְּׂכִינָה, שֶׁהִיא עֲלִית
 קִיר, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר (ישעיה לח) וַיִּסַּב חִזְקִיָּהוּ פָּנָיו אֶל
 הַקִּיר. קִטְנָה, מְשׁוּם שֶׁהִיא קִטְנָה, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר
 (קהלת ט) עִיר קִטְנָה. וְנָשִׁים לוֹ שָׁם – בְּתִקּוּן הַזֶּה
 שְׂאָנוּ מְתַקְנִים, וּבְסַדּוֹר שְׁלָנוּ בְּשִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת
 וְתְּפִלָּה, (ובתקון זה) אָנוּ מְתַקְנִים לוֹ, לְמַנוּחָתוֹ. מָטָה
 וְשִׁלְחָן וְכִסֵּא וּמְנוּרָה – כָּל הָאֲרָבְעָה הִלְלוּ הֵם
 בְּשְׂכִינָה, וְהִיא (כְּלָה) בְּכָל הַתְּקוּנִים הִלְלוּ מְתַקְנִים
 לְעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן בְּסַדּוֹר שְׂאָנוּ מְסַדְרִים.

בַּסְדֵּדוֹר שֶׁל תְּפִלַּת עֲרֵבִית וּבִתְקוֹן שְׁלוֹ – הָרִי
מָטָה. בַּסְדֵּדוֹר שֶׁל אוֹתָם קָרְבָּנוֹת וְעוֹלוֹת
שְׁאֲנוּ מִסְדָּרִים בְּבִקְרָא וְאוֹתָם שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת –
הָרִי הַשְּׁלֵחֵן. וּבְאוֹתוֹ סְדוֹר שֶׁל תְּפִלַּת מִיֵּשֶׁב
וּבִתְקוֹן שֶׁל קְרִיאַת שְׁמַע בְּאוֹתוֹ יַחֲדוּ שְׁאֲנוּ
מִתְקַנִּים – הָרִי כֶּסֶא. בְּאוֹתוֹ סְדוֹר שֶׁל תְּפִלַּת
מַעֲמָד וּבְאוֹתָן קִדְשׁוֹת וְתוֹסֶפֶת קִדְשָׁה, וּבִרְכוּת
שְׁאֲנוּ מִסְדָּרִים (לה) – הָרִי מְנוֹרָה.

אֲשָׁרִי הָאִישׁ שְׁאֵת זֶה שָׁם בְּרִצּוֹנוֹ לְהַשְׁלִים
לְרִבּוֹנוֹ בְּכָל יוֹם וּלְתַקֵּן עֲלֵית קִיר קֶטְנָה
זוֹ לְרִבּוֹנוֹ בְּתַקוּנֵים הַלְלוּ, אָז וְדַאי שֶׁהַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא יִהְיֶה אוֹרְחוֹ בְּכָל יוֹם. אֲשָׁרִיו בְּעוֹלָם
הַזֶּה, וְאֲשָׁרִיו בְּעוֹלָם הַבָּא. מִשׁוּם שֶׁאֵלֹהֵי הָאֲרֻבָּעָה
הֵם תְּקוּנֵי הַשְּׁכִינָה לְהַתְתַּקֵּן לְבַעֲלָהּ. בְּאֲרֻבָּעָה
הַתְּקוּנִים הַלְלוּ הִיא מִתְתַּקֶּנֶת בִּיפְיָהּ בְּשִׂמְחוֹתֶיהָ,
בְּמַרְאֵיהָ, עַל יְדֵי הָעַם הַקְּדוֹשׁ כָּל יוֹם.

הַמָּטָה נִתְּנָה לִיעֲקֹב לְהַתְתַּקֵּן, וְלָכֵן יַעֲקֹב תִּקֵּן
תְּפִלַּת עֲרֵבִית. שְׁלֵחֵן תִּקֵּן דָּוִד הַמֶּלֶךְ
בְּאוֹתָם שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת שֶׁתִּקֵּן, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
(תהלים כג) תַּעֲרֹךְ לִפְנֵי שְׁלֵחֵן נֶגֶד צַרְרִי. כֶּסֶא תִקֵּן
אֲבָרָהָם בְּהַתְקַשְׁרוֹתוֹ, שְׁעֵשָׂה טוֹב וְשִׁלְמוֹת

הַנְּשָׁמוֹת לְכָל בְּנֵי הָעוֹלָם, וְאֵין תְּקוּן הַכֶּסֶף אֲלֵא
בְּחֶסֶד שֶׁל אַבְרָהָם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה טז) וְהוֹכֵן
בְּחֶסֶד כֶּסֶף.

הַמְּנוֹרָה תִּקֵּן יִצְחָק, שֶׁקִּדֵּשׁ שֵׁם הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא לְעֵינַי כָּל הָעוֹלָם, וְהָאִיר אֶת אוֹר
הַמְּנוֹרָה הָעֲלִיּוֹנָה בְּאוֹתָהּ קִדְשָׁהּ. לְכֵן צְרִיכִים
הָעַם הַקָּדוֹשׁ לוֹמַר תָּמִיד וְלָשִׁים רְצוֹנָם לְסִדֵּר
לְעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, שֶׁהוּא בְּעַל הַבַּיִת, אִישׁ הָאֱלֹהִים,
מְטָה וְשִׁלְחָן וְכֶסֶף וּמְנוֹרָה, לְהִיּוֹת שְׁלָמוֹת בְּכָל
יוֹם מֵעֵלָה וּמֵטָה.

בְּשָׁעָה שֶׁיִּשְׂרָאֵל מֵיַחֲדִים אֶת הַיַּחֲוֹד שֶׁל סוּד
שָׁמַע יִשְׂרָאֵל בְּרְצוֹן שָׁלֵם, אָז יוֹצֵא
מִתּוֹךְ סֵתֵר שֶׁל הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן אוֹר אֶחָד, וְאוֹתוֹ
אוֹר מְכָה לְתוֹךְ הַנִּיצוֹץ הַקָּשָׁה וּמִתְחַלֵּק
לְשִׁבְעִים אוֹרוֹת, וְאוֹתָם שִׁבְעִים אוֹרוֹת בְּשִׁבְעִים
עֲנָפֵי עֵץ הַחַיִּים.

אָז אוֹתוֹ אֵילָן מֵעֵלָה רִיחוֹת וּבְשָׁמִים, וְכָל
אֵילָנוֹת גֵּן עֵדֵן, כָּלָם מֵעֲלִים רִיחוֹת
וּמְשַׁבְּחִים אֶת רְבוּנָם, שֶׁהֲרִי אָז מִתְקַנֵּת הַגְּבִירָה
לְהַכְנִס לְחֻפָּה עִם בְּעֵלָהּ. כָּל אוֹתָם אֵיבָרִים
עֲלִיּוֹנִים, כָּלָם מִתְחַבְּרִים בְּתִשׁוּקָה אַחַת וּבְרְצוֹן

אָחַד לְהִיּוֹת אָחַד בְּלִי פְרוּד כָּלֵל. וְאִזּוּ בְעֵלָה
מִתְתַקֵּן אֵלֶיהָ לְהִכְנִיסָהּ לַחֲפָה בְיַחְוּד אָחַד
לְהִתְיַחַד עִם הַגְּבִירָה.

וְלִבֵּן אָנוּ מְעוֹרְרִים אוֹתוֹ וְאוֹמְרִים (דְּבָרִים י') שְׁמַע
יִשְׂרָאֵל. תִּקְנֵי עֲצֻמְךָ, הָרִי בְעֵלְךָ יְבֵא אֵלֶיךָ
בְּתִקּוּנָיו מִזְמַן כְּנִגְדְּךָ. ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אָחַד, בְּיַחְוּד
אָחַד, בְּרִצּוֹן אָחַד, בְּלִי פְרוּד, שְׁכָל אוֹתָם
הָאֵיבָרִים נַעֲשִׂים אָחַד, וְנִכְנָסִים בְּאָחַד בְּתִשׁוּקָה.

סדר הלימוד ליום א שבט [יום 119 בשנה]

בִּיּוֹן שְׂאוּמְרִים יִשְׂרָאֵל "ה' אֶחָד" בְּהַתְּעוֹרְרוֹת
שֶׁשָּׂה צְדָדִים, אֲזִי כָּל אוֹתָם שֶׁשֶׁת הַצְּדָדִים
נַעֲשִׂים אֶחָד וְנִכְנָסִים בְּתִשׁוּקָה אַחַת, וְסוּד זֶה ו'
אֶחָד, פְּשִׁיטוֹת בְּלִבְדוֹ בְּלִי דְבָקוֹת אַחֲרַת אֱלֹיו,
אֲלֵא הוּא לְבִדּוֹ פְּשׁוּט מְכַל, וְהוּא אֶחָד.

בְּאוֹתָהּ שְׁעָה הַגְּבִירָה מִתְּתַקֵּן וּמִתְקַשֶּׁטת,
וְשִׁמְשִׁיָּהּ מְכַנִּיסִים אוֹתָהּ בְּלַחֲשׁ רַב
אֶל בַּעֲלָהּ, וְאוּמְרִים: בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ
לְעוֹלָם וָעֶד. זֶהוּ בְּלַחֲשׁ, שֶׁכֶּךָ צָרִיךְ לְהַכְנִיסָהּ
לְבַעֲלָהּ. אֲשֶׁרִי הָעַם שִׁיּוּדְעִים אֶת זֶה וּמְסֻדְרִים
סְדוּר עֲלִיוֹן שֶׁל הָאָמוּנָה.

בְּאוֹתָהּ שְׁעָה שְׁמֵת־חֲבָרִים הַבַּעַל וְהַגְּבִירָה
כְּאֶחָד, אֲזִי הַכְּרוֹז יוֹצֵא מֵצַד הַדְּרוֹם,
מִתְּעוֹרְרִים חֲזִלוֹת וּמַחְנוֹת שְׁמֹגְלִים אֲהָבָה
לְרַבּוֹנָם.

אֲזִי מִתְּעוֹרֵר מִמֶּנָּה אֶחָד עֲלִיוֹן, שֶׁשְּׁמוֹ בּוֹא"ל,
גְּדוֹל הַמַּחְנוֹת, וּבִידּוֹ אֲרַבְּעָה מִפְּתוֹת
שְׁנוּטֵל מֵאַרְבַּעַת צְדָדֵי הָעוֹלָם. וּמִפְּתַח אֶחָד
נִרְשָׁם בְּאוֹת י', וּמִפְּתַח אַחֵר נִרְשָׁם בְּאוֹת ה',
וּמִפְּתַח אֶחָד נִרְשָׁם בְּאוֹת ו', (וּמִפְּתַח אַחֵר נִרְשָׁם בְּאוֹת ה')

וּמְנִיחִים אוֹתוֹ תַּחַת עֵץ הַחַיִּים. וְאוֹתָם שְׁלֹשָׁה
מִפְתָּחוֹת שְׁנַרְשָׁמוּ בְּשֵׁלֶשׁ הָאוֹתִיּוֹת הִלְלוּ נַעֲשִׂים
אֶחָד. כִּיּוֹן שְׁנַעֲשִׂים אֶחָד, אוֹתוֹ הַמִּפְתָּח הָאֶחָד
עוֹלָה וְעוֹמֵד וּמִתְחַבֵּר בְּאוֹתוֹ אֶחָד שֶׁהוּא כָּלֵל
הַשְּׁלֵשׁ, וְכֹל אוֹתָם מַחֲנוּת וַחֲלִלוֹת נִכְנָסִים לְאוֹתָם
שְׁנֵי הַמִּפְתָּחוֹת לְתוֹךְ הַגָּן, וְכֹלָם מִיַּחֲדִים כְּמוֹ
שְׁלֵמָטָה.

יְהוָה - זֶה רֵשֶׁם שֶׁל הָאוֹת י', הָרֵאשׁ הָעֲלִיּוֹן
שְׁבַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ. אֱלֹהֵינוּ - זֶהוּ סוּד שֶׁל
רֵשֶׁם הָאוֹת ה' הָעֲלִיּוֹנָה, הָאוֹת הַשְּׁנִיָּה שְׁבַשֵּׁם
הַקְּדוֹשׁ. יְהוָה - זוֹ מְשִׁיכָה שְׁנַמְשַׁכַת לְמָטָה
בְּסוּד הָרֵשֶׁם שֶׁל הָאוֹת ו', שֶׁהֵן שְׁתַּיִם, וְהָאוֹתִיּוֹת
נִמְשַׁכּוֹת לְהִיּוֹת בְּמַקּוֹם הַזֶּה, וְהוּא אֶחָד. כֹּל
הַשְּׁלֵשׁ הִלְלוּ הֵן אֶחָד בְּיַחְדוֹ אֶחָד.

כִּיּוֹן שְׁכָל זֶה נַעֲשֶׂה אֶחָד בְּיַחְדוֹ אֶחָד, וְנִשְׁאַר
הַכֹּל בְּסוּד שֶׁל אוֹת ו' שְׁלָם, מֵרֵאשׁ הַמַּעֲיָן
וּמֵהַיִּכָּל הַפְּנִימִי, וְיוֹרֵשׁ אֶת הָאָבָא וְהָאֵמָא, אֲזַ
מִכְנִיסִים אֶת הַגְּבִירָה עִמוֹ, שֶׁהִרִי עֲכָשׁוּ הוּא שְׁלָם
בְּכֹל הַטּוֹב הָעֲלִיּוֹן, וְיִכּוֹל לְהַזִּין אוֹתָהּ וּלְתַתּ לָהּ
מְזוֹן וְסֻפּוּק כְּרָאוּי. וְכֹל אוֹתָם הָאֵיבָרִים שֶׁלוֹ כָּלָם
אֶחָד. וְאֲזוֹ מִכְנִיסִים אוֹתָהּ אֵלָיו בְּלַחֲשׁ. לְמָה

בְּלַחַשׁ? כִּדֵּי שְׁלֵא יתְעַרְב זֶר בְּאוֹתָהּ שְׁמָחָה, כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר (משלי יד) וּבִשְׂמֵחָתוֹ לֹא יתְעַרְב זֶר.

כִּיּוֹן שֶׁהוּא מְתִיחַד לְמַעְלָה בְּשֵׁשָׁה צְדָדִים, אַף
כֵּן הִיא מְתִיחַדֶת לְמָטָה בְּשֵׁשָׁה צְדָדִים
אַחֲרִים, כִּדֵּי לִהְיוֹת אֶחָד לְמַעְלָה וְאֶחָד לְמָטָה,
כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (זכריה ד) יִהְיֶה ה' אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד.
אֶחָד לְמַעְלָה בְּשֵׁשָׁה צְדָדִים – שְׁכָתוֹב (דברים ו)
שָׁמַע יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד. הֲרִי שֵׁשׁ תְּבוּת
כְּנֶגֶד שֵׁשָׁה צְדָדִים. אֶחָד לְמָטָה בְּשֵׁשָׁה צְדָדִים –
(זֶהוּ שְׁכָתוֹב) בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד. הֲרִי
שֵׁשָׁה צְדָדִים אַחֲרִים בְּשֵׁשׁ תְּבוּת. ה' אֶחָד –
לְמַעְלָה. וְשִׁמוֹ אֶחָד – לְמָטָה.

וְאַם תֵּאֱמַר, הֲרִי כְּתוּב אֶחָד לְמַעְלָה, וְלְמָטָה לֹא
כְּתוּב אֶחָד. וְעַד הוּא אֶחָד בְּחֻלּוּפֵי אוֹתֵיּוֹת.
אוֹתֵיּוֹת הַזְּכָר לֹא מְתַחַלְפוֹת, אוֹתֵיּוֹת הַנְּקֵבָה
מְתַחַלְפוֹת, שֶׁהֲרִי שְׁבַח הַזְּכָר עַל הַנְּקֵבָה. וְכִדֵּי
שֶׁלֹא תִשְׁלַט עֵינַי הָרַע אָנוּ מְחַלְיִפִּים אוֹתֵיּוֹת שֶׁלֹא
אוֹמְרִים אֶחָד בְּגִלּוּי, וְלַעֲתִיד לְבֹא כְּשֶׁתֵּעֲבֹר עֵינַי
הָרַע מִן הָעוֹלָם וְלֹא תִשְׁלַט (אצל ה'), אִזּוֹ יִקְרָא אֶחָד
בְּגִלּוּי. מִשּׁוֹם שֶׁעֲכָשׁוּ, כְּשֶׁאוֹתוֹ הִצִּד הָאֲחֵר נִדְבַק
עִמָּה, אֵינָהּ אֶחָד, אֲלֵא שֶׁאָנוּ מִיְחַדִּים אוֹתָהּ
בְּלַחַשׁ בְּסוּד הָאוֹתֵיּוֹת הָאֲחֵרוֹת, וְאוֹמְרִים וְעַד.

אָבֵל לְעֵתִיד לְבֹא שְׂיִפְרֵד אוֹתוֹ הַצַּד מִמֶּנָּה וְיַעֲבֹר
 מִהָעוֹלָם, אֲזִי יִקְרָא אֶחָד וְדָאִי, שְׁלֹא יִהְיֶה
 עִמָּה שְׂתַפּוֹת וְדִבְקוֹת אַחֲרֵת, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר (זכוריה יד)
 בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה ה' אֶחָד וְשָׁמוֹ אֶחָד, בְּגִלּוּי
 בְּפִרוּשׁ, וְלֹא בְּלַחֲשׁ וְלֹא בְּסוּד.

וְלִכְן אָנוּ מִיַּחֲדִים אוֹתָהּ מֵאוֹתוֹ הַצַּד הָאֲחֵר, כְּמִי
 שְׁמִזְמִין אַחֵר לְהִיּוֹת עַד שְׁלוֹ, מִשּׁוֹם שְׁזָהוּ
 הָעֵד שְׁלָנוּ, וְהַצַּד הָאֲחֵר אֵינוֹ עַד אֵלֵינוּ. וְאִזִּי הִיא
 נִפְרָדֶת מֵאוֹתוֹ הַצַּד. כִּיּוֹן שְׁבָאָה, אָנוּ מְכַנְיָסִים
 אוֹתָהּ לַחֲפָה אֶל בַּעֲלָהּ, הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, בְּכָל רְצוֹן
 וְכוֹנֵת הַלֵּב, וְלִכְן הוּא אֶחָד.

בְּשָׁעָה שְׁהִיא בָּאָה עִם עֲלְמוֹתֶיהָ וְרוּצָה
 לְהִפָּרֵד מִהַצַּד הָאֲחֵר, לֹא בָּאָה אֶלָּא
 כְּמִי שְׁמִזְדַּמְנֵת לְרֵאוֹת אֶת כְּבוֹד הַמֶּלֶךְ וְלֹא
 יוֹתֵר, וְכִךָ מְכַרְיָזִים שְׂיִזְדַּמְנוּ לְרֵאוֹת בְּכְבוֹד
 הַמֶּלֶךְ, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר (שיר השירים ג) צְאִינָה וּרְאִינָה
 בְּנוֹת צִיּוֹן בַּמֶּלֶךְ שְׁלֵמָה. צְאוּ לְרֵאוֹת בְּכְבוֹד
 הַמֶּלֶךְ אֲזִי הַצַּד הָאֲחֵר לֹא נוֹחַ לוֹ לְרֵאוֹת, וְנִפְרָד
 מִמֶּנָּה. כִּיּוֹן שְׁבָאָה, כָּל אוֹתָם שְׁמִשִּׁיהָ מְכַנְיָסִים
 אוֹתָהּ לַחֲפָה עִם הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן בְּלַחֲשׁ, בְּסוּד.
 שְׁאֵלְמָלֵא לֹא כֶּף, לֹא יִפְרֵד מִמֶּנָּה אוֹתוֹ הַצַּד
 הָאֲחֵר וְתִתְעַרֵּב הַשְּׂמִחָה. אָבֵל לְעֵתִיד לְבֹא,

כְּשִׁיפְרֵד מִמְּנָה אוֹתוֹ הֵצֵד הָאֲחֵר, אִזּ בְּיוֹם הַהוּא
יְהִיָּה ה' אֶחָד וְשָׁמוּ אֶחָד.

בְּיוֹן שְׁנִכְנַסְתָּ לַחֲפָה וְהִיא עִם הַמְּלָךְ הָעֲלִיוֹן, אִזּ
אָנוּ מְעוֹרְרִים שְׁמִחָה שֶׁל יָמִין וְשִׂמְאֵל, כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר (דְּבָרִים 1) וְאֶהְבֵּת אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל לְבָבְךָ
וְגו', וְהָיָה אִם שָׁמוּעַ וְגו', בְּלִי פֶחַד כָּלֵל, שֶׁהָרִי
הֵצֵד הָאֲחֵר לֹא יִתְקַרֵּב לְשֵׁם וְאִין לוֹ רְשׁוּת.

הַכֹּלָה, כָּל זְמַן שְׁרוּצִים לְהַכְנִיסָה לְמֶלֶךְ
לְשִׂמְחַת הַשְּׁמוּשׁ, צָרִיךְ בְּלַחֵשׁ בְּסוּד,
כְּדִי שֶׁלֹּא יִמָּצֵא בְּרַגְלֵי (אָדָם שְׁמַגְלָה) צְעָדֶיהָ, רְמֹז שֶׁל
הֵצֵד הָרַע וְלֹא יִדְבֶּק עִמָּה, וְלֹא יִמָּצְאוּ בְּבָנִים רְמֹז
שֶׁל פְּסוּל כָּלֵל.

וְכַךְ אָמַר יַעֲקֹב לְבָנָיו, שְׁמֵא חֵס וְשְׁלוֹם אֲרַע
פְּסוּל (בְּזוֹרְעֵי אוֹ) בְּמִטְּתִי. אִזּ הֵם אָמְרוּ, כְּמוֹ
שֶׁאִין בְּלִבְךָ אֶלֶּא אֶחָד, כֶּךָ וְכוּ', אִין לָנוּ דְּבִקּוֹת
בְּצֵד הָאֲחֵר כָּלֵל. שֶׁהָרִי פְּרוּשׁ הָיָה מִמִּטְּתְךָ, וְאָנוּ
בְּיַחְוֹד לְמֶלֶךְ הָעֲלִיוֹן וְאִין לָנוּ כָּלֵל דְּבִקּוֹת בְּצֵד
הָאֲחֵר, שֶׁהָרִי בְּפִרְדָּה מֵהֵצֵד הָאֲחֵר (הֵיִינוּ בְּרִצּוֹן) הָיָה
הָרִצּוֹן וְהַמְּחֻשְׁבָּה שֶׁלָּנוּ.

בְּיוֹן שֶׁיִּדְעַע שֶׁהֵצֵד הָאֲחֵר, לֹא נִדְבֶּק שָׁם כָּלֵל, אִזּ
נִכְנַסָּה הָאִשָּׁה לְבַעֲלָהּ בְּלַחֵשׁ, בְּסוּד הַיַּחְוֹד

שֶׁל שְׂשָׁה צְדָדִים. פָּתַח וְאָמַר, בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד
מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד, שֶׁהָרִי הִיא בְּסוּד שֶׁל אֶחָד,
בְּעִלְמוּתֶיהָ, בְּלִי עֲרֻבּוֹב כָּלֵל, וְלֹא שְׁתַּפּוֹת שֶׁל
הַצַּד הָאֲחֵר.

וּבֵא רָאָה, בְּאוֹתָהּ שְׂעָה הָיוּ יַעֲקֹב וּבָנָיו בְּדִיוֹקָן
עֲלִיּוֹן לְמַטָּה עִם הַשְּׂכִינָה. יַעֲקֹב הָיָה בְּסוּד
שֶׁל שְׂשָׁה צְדָדִים שֶׁל הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן בְּסוּד אֶחָד.
בָּנָיו הָיוּ בְּדִיוֹקָן שֶׁל שְׂשָׁה צְדָדִים שֶׁל הָעוֹלָם
הַתַּחְתּוֹן. וְהוּא רָצָה לְגַלוֹת לָהֶם אוֹתוֹ קֶץ, כְּמוֹ
שֶׁבְּאַרְנוֹ, שֵׁשׁ קֶץ וַיֵּשׁ קֶץ, יֵשׁ קֶץ הַיְמִין וַיֵּשׁ קֶץ
הַיְמִים. קֶץ הַיְמִין – זֶה הַמַּלְכוּת הַקְּדוּשָׁה, סוּד
הָאֲמוּנָה, סוּד מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם. קֶץ הַיְמִים – זֶה
סוּד שֶׁל מַלְכוּת הָרְשָׁעָה, סוּד שֶׁל הַצַּד הָאֲחֵר
שֶׁנִּקְרָא קֶץ כָּל בְּשׂוֹר, וְהָרִי בְּאַרְנוֹ.

כִּיּוֹן שֶׁרָאָה שֶׁהִסְתַּלְקָה שְׂכִינָה מִמֶּנּוּ וְכוּ', הֵם
אָמְרוּ: כְּמוֹ שֶׁאֵין בְּלִבָּךְ אֲלֵא אֶחָד, שֶׁאַתָּה
בְּסוּד שֶׁל הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן וְהוּא אֶחָד – אַף אָנוּ,
שֶׁאָנוּ בְּסוּד שֶׁל הָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן, הוּא אֶחָד. וְלִכֵּן
נִזְכְּרוּ שְׁנֵי לְבָבוֹת, סוּד שֶׁל הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, שֶׁהוּא
הַלֵּב שֶׁל יַעֲקֹב, וְהַסּוּד שֶׁל הָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן,
שֶׁהוּא הַלֵּב שֶׁל בָּנָיו. אִזּוֹ הַכְּנִיס אוֹתָהּ בְּלַחֵשׁ.

וּכְמוֹ שֶׁהֵם הִתְיַחְדּוּ – הַסּוּד שֶׁל הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן
 בְּאֶחָד, וְהַסּוּד שֶׁל הָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן בְּאֶחָד,
 אֵף כֵּן אָנוּ צְרִיכִים לִיַּחַד אֶת הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן
 בְּאֶחָד וּלְיַחַד אֶת הָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן בְּסוּד שֶׁל אֶחָד.
 זֶה בְּשֵׁשׁ צְדָדִים, וְזֶה בְּשֵׁשׁ צְדָדִים. וְלִכֵּן שֵׁשׁ
 תְּבוּת כָּאֵן בְּסוּד שֶׁל שֵׁשׁ צְדָדִים. וְשֵׁשׁ תְּבוּת
 כָּאֵן בְּסוּד שֶׁל שֵׁשׁ צְדָדִים, (זכריה יד) ה' אֶחָד
 וְשָׂמוּ אֶחָד. אֲשֶׁרֵי גוֹרְלוֹ וְחִלְקוֹ שֶׁל מִי שֵׁשׁ
 רְצוֹנוֹ לְזֶה בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

רַב הַמְּנוּנָא סָבָא אָמַר כֵּן, הַתְּעוֹרְרוּת זוֹ שֶׁל
 הַיַּחְוּד יָפָה הִיא, שֶׁסּוּד בְּרוּר הַדְּבָר הָרִי
 בְּאַרְנוֹ, וְהַדְּבָרִים הִלְלוּ עֲתִידִים לְהַתְּעַד לְפָנָי
 עֲתִיק הַיָּמִים בְּלִי בּוֹשָׁה כָּלֵל.

רעיא מהימנא

מוֹצֵיָה לְלַמַּד תּוֹרָה בְּכָל יוֹם, שֶׁהִיא סוּד הָאֱמוּנָה
 הָעֲלִיּוֹנָה לְדַעַת דְּרָכֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.
 שְׁכָל מִי שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה, זוֹכֶה בְּעוֹלָם הַזֶּה
 וְזוֹכֶה בְּעוֹלָם הַבָּא וְנִצּוֹל מִכָּל הַמַּקְטָרְגִים
 הָרָעִים, מִשּׁוּם שֶׁהַתּוֹרָה הִיא סוּד הָאֱמוּנָה, שְׂמִי
 שְׂמַתְעַסֵּק בָּהּ, מַתְעַסֵּק בְּאֱמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה,
 וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁרְה שְׂכִינְתוֹ בְּתוֹכוֹ שְׁלֵא
 תְזוּז מִמֶּנּוּ.

מִי שִׁיּוּדַע דְּבַר תּוֹרָה, צָרִיף לְרִדְף אַחֲרָיו וְלִלְמַד
 דְּבַר זֶה מִמֶּנּוּ, לְקַיֵּם אֶת סוּד הַכְּתוּב, מֵאֵת כָּל
 אִישׁ אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לְבוֹ תִקְחוּ אֶת תְּרוּמָתִי. הַתּוֹרָה
 הִיא עֵץ הַחַיִּים לְתַת חַיִּים לְכָל. מִי שֶׁמְתַחֲזֵק
 בַּתּוֹרָה, מְתַחֲזֵק בְּעֵץ הַחַיִּים, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (משלי ג)
 עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ.

וְכַמּוֹה סוּדוֹת עֲלִיוֹנִים בְּאַרְנוֹ בְּמִי שֶׁמְשַׁתְּדֵל
 בַּתּוֹרָה, שְׁזוֹכָה לְהִקְשֵׁר בַּתּוֹרָה
 שְׁלֹמְעֵלָה. בְּעוֹלָם הַזֶּה אֵינוֹ שׁוֹכֵף, וְאֵינוֹ שׁוֹכֵף
 בְּעוֹלָם הַבָּא, וְאִפְלוּ בְּקִבְרֵי שְׁפִתוֹתָיו מְרַחֲשׁוֹת
 בַּתּוֹרָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר דּוֹכֵב שְׁפִתַי יְשָׁנִים. (ע"כ
 רעיא מהימנא)

זוהר:

פְּתַח וְאָמַר, וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה. כָּאֵן הוּא יְחוּד
 בְּכָלֵל אֶחָד. מַעֲלָה וּמַטָּה. לֹא כְּתוּב וַיִּקְחוּ
 תְרוּמָה, אֲלָא וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה, מַעֲלָה וּמַטָּה, בְּלִי
 פְּרוּד כָּלֵל.

מֵאֵת כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לְבוֹ תִקְחוּ אֶת
 תְּרוּמָתִי. פְּסוּק זֶה כֵּן צָרִיף לומר אוֹתוֹ:
 כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לְבוֹ. מַה זֶה מֵאֵת כָּל אִישׁ?
 אֲלָא סוּד יֵשׁ כָּאֵן לְאוֹתָם בְּעֲלֵי מַדּוֹת. אֲשֶׁרִיָּהִם

הצדיקים שיוֹדְעִים לְשִׁים אֶת רְצוֹן לְבָם לְמַלְךְ
הַעֲלִיּוֹן הַקָּדוֹשׁ, וְכָל רְצוֹן לְבָם אֵינוֹ לְעוֹלָם הַזֶּה,
וְלִתְאֵוָה הַבְּטֵלָה שְׁלוֹ. אֲלֵא יוֹדְעִים וּמִשְׁתַּדְּלִים
לְשִׁים רְצוֹנָם וּלְהַדְּבֵק לְמַעֲלָה, כְּדֵי לְמַשֵּׁךְ רְצוֹן
שֶׁל רְבוּנָם אֲלֵיהֶם מִמַּעֲלָה לְמַטָּה. (שְׁלֵהֶם)

וּמֵאַיִזָּה מְקוֹם נוֹטְלִים אוֹתוֹ רְצוֹן רְבוּנָם לְמַשֵּׁךְ
אוֹתוֹ אֲלֵיהֶם? הֵם נוֹטְלִים מִמְּקוֹם אֶחָד
עֲלִיּוֹן וְקָדוֹשׁ שֶׁמִּמֶּנּוּ יוֹצְאִים כָּל הַרְצוֹנוֹת
הַקָּדוֹשִׁים. וּמִי הוּא? כָּל אִישׁ. זֶה צַדִּיק שֶׁנִּקְרָא
כָּל, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (קהלת ה) וַיִּתְרוֹן אֶרֶץ בְּכָל הַיָּמָיו.
(תהלים קיט) עַל כֵּן כָּל פְּקוּדֵי כָל יִשְׂרָאֵל. אִישׁ – כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר אִישׁ צַדִּיק. זֶהוּ צַדִּיק (כָּל אִישׁ) בְּעַל הַבַּיִת
שֶׁרְצוֹנוֹ תְּמִיד לְגַבִּירָה, כְּמוֹ בְּעַל שְׂאוֹהֵב אֶת
אִשְׁתּוֹ תְּמִיד. יִדְבְּנוּ לְבוֹ – הוּא אוֹהֵב אוֹתָהּ,
וְלְבוֹ, שֶׁהִיא הַגְּבִירָה שְׁלוֹ, יִדְבְּנוּ לְהַדְּבֵק בָּהּ.

וְאֵף עַל גַּב שְׂאוֹהֵבָה רַבָּה זֶה עִם זֶה, שֶׁלֹּא
נִפְרָדִים לְעוֹלָמִים, מֵאוֹתוֹ כָּל אִישׁ, בְּעַל
הַבַּיִת, בְּעַל הַגְּבִירָה, מִמֶּנּוּ תִקְחוּ אֶת תְּרוּמָתוֹ.
דֶּרֶךְ הָעוֹלָם, מִי שֶׁרוֹצֵה לְקַחַת אִשְׁתּוֹ שֶׁל אָדָם
מִמֶּנּוּ, הוּא מְקַפֵּיד וְלֹא עוֹזֵב אוֹתָהּ. אֲבָל הַקָּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא לֹא כֵּךְ. כְּתוּב וְזֹאת הַתְּרוּמָה – זוֹ כְּנִסְת
יִשְׂרָאֵל. אֵף עַל גַּב שְׁכָל אֶהְבְּתָה אֵלָיו וְאֶהְבְּתוֹ

אֵלֶיהָ, מִמְּנוּ נוֹטְלִים אוֹתָהּ לְהַשְׁרוֹתָהּ בֵּינֵיהֶם,
מֵאוֹתוֹ מְקוֹם עֲלִיּוֹן, שְׁכַל הָאֱהָבָה שֶׁל אִשָּׁה
וּבַעֲלָה שׁוֹרָה, מִשֵּׁם תִּקְחוּ אֶת תְּרוּמָתִי. אֲשֶׁרִי
חֻלְקָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְאֲשֶׁרִי כֻּלָּם שְׂזָכוּ לָזֶה.

וְזֹאת הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאִתָּם. וְאִם תֹּאמְרוּ,
אִם כֵּן, אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאִתּוֹ הֲיֵה צָרִיךְ
לְהִיּוֹת! מַה זֶה מֵאִתָּם? מֵאֵת שְׁנֵי הַשְּׁמוֹת
(הַדְּרוֹגוֹת) הַלָּלוּ.

עוֹד אָמַר רַב יִיבֵא סָבָא, מֵאִתָּם – מֵאֵת ס',
שֶׁהוּא סוּד הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, מְקוֹם מְדוּרוֹ
שֶׁל הַצַּדִּיק הַזֶּה שֶׁמִּתְעַטֵּר מֵהָאוֹת ס', וּמִשֵּׁם
נוֹטֵל חַיִּים לְהַזִּין אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת. וְהַכֵּל דָּבָר
אֶחָד, הַסּוּד שֶׁנִּתֵּן לַחֲכָמִים. אֲשֶׁרִי חֻלְקָם.

שֵׁאֵף עַל גֵּב שֶׁהֵם נוֹטְלִים אוֹתָהּ, (כָּאֵן) לֹא יְכוּלִים
לְטַל אוֹתָהּ אֶלָּא רַק בְּרִשׁוֹת בַּעֲלָה
וּבְרִצּוֹנוֹ, וְלַעֲשׂוֹת עֲבוּדָה שֶׁל אֱהָבָה אֵלָיו, וְאִז
בְּאֱהָבָתוֹ תִּקְחוּ אֶת תְּרוּמָתִי. וְכֵן זֶה בְּאוֹתָן
הָעֲבוּדוֹת שֶׁל הַתְּפִלָּה, וְתִקּוּן וְסִדּוּר שֶׁיִּשְׂרָאֵל
מְסַדְרִים בְּכָל יוֹם. דָּבָר אַחֵר מֵאִתָּם – מֵהַכָּלֵל שֶׁל
שְׁשֵׁה צַדִּדִּים הָעֲלִיּוֹנִים, וְהַכֵּל אֶחָד.

(ד"א) מֵאִתָּם – מֵאוֹתָם זְמַנִּים וְשִׁבְתוֹת, וְהַכֵּל סוּד
אֶחָד. זֶהב וְכֶסֶף וְנַחֲשֶׁת וְתַכְלֵת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת

שְׁנֵי זָהָב – בַּסּוּד שֶׁל יוֹם רֵאשׁ הַשָּׁנָה, שֶׁהוּא יוֹם
 שֶׁל זָהָב, יוֹם הַדִּין, וְשׁוֹלֵט אוֹתוֹ הַצַּד, כְּמוֹ
 שֶׁנֶּאֱמַר (איוב לו) מִצָּפוֹן זָהָב יֵאָתֶה. וְכֶסֶף – זֶה יוֹם
 הַכַּפּוּרִים, שֶׁמִּתְּלַבְּנִים חֲטָאֵיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל כְּמוֹ
 שֶׁלֵּג, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה א) אִם יִהְיוּ חֲטָאֵיכֶם
 כְּשָׁנִים כִּשְׁלֵג יִלְבִּינוּ. וְכָתוּב (ויקרא טז) כִּי בַיּוֹם הַזֶּה
 יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהַר אֶתְכֶם.

וּנְחָשֶׁת – יְמֵי קְרִיבּוֹת הַחֵג, שֶׁהֵם מְרַכְּבוֹת
 הָעַמִּים עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת, וְהֵם
 נִקְרָאִים סוּד שֶׁל הָרִי נְחָשֶׁת, וְלִכְן מִתְמַעֲטִים בְּכָל
 יוֹם וְהוֹלְכִים. וְתַכְלֵת – זֶה פֶּסַח, הַשְּׁלֵטוֹן שֶׁל
 סוּד הָאָמוּנָה, הַסּוּד שֶׁל צָבַע הַתַּכְלֵת. וּמִשּׁוּם
 שֶׁהִיא תַכְלֵת, לֹא שׁוֹלֵטת, עַד שֶׁמִּשְׁמִידָה וְהוֹרְגַת
 כָּל בְּכוֹרוֹת מִצְרַיִם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שמות יב) וְעָבַר ה'
 לַנֶּגֶף אֶת מִצְרַיִם. וְלִכְן כָּל הַגִּוֹנִים טוֹבִים בְּחֵלוֹם,
 חוּץ מִתַּכְלֵת.

וְאַרְגָּמָן – זֶה שְׁבוּעוֹת, סוּד הָאֲרָגָמָן, שֶׁתּוֹרָה
 שֶׁבְּכָתָב שֶׁנִּתְּנָה בּוֹ כְּלוּלָה מִשְׁנֵי
 צְדָדִים – מִיָּמִין וּמִשְׁמָאל, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (דברים לב)
 מִיְמֵינוּ אֵשׁ דָּת לָמוּ, וְזֶהוּ אֲרָגָמָן. וְתוֹלַעַת שְׁנֵי –
 זֶהוּ ט"ו בָּאָב, שֶׁבְּנֹת יִשְׂרָאֵל הָיוּ יוֹצְאוֹת בְּכָלִי
 מִלֵּת, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (איכה ד) הָאֲמָנִים עָלֵי תוֹלַעַ.

עַד כָּאֵן שְׁשֵׁה צְדָדִים. מִכָּאֵן וְהִלָּאָה הַסּוּד שֶׁל
 עֲשֶׂרֶת יָמֵי תְּשׁוּבָה. וְשֵׁשׁ. וְעֵזִים. וְעֵרֶת אֵילִם
 מְאָדָּמִים. וְעֵרֶת תְּחָשִׁים. וְעֵצֵי שִׁטִּים. וְשֶׁמֶן
 לְמָאֵר. וּבְשָׂמִים לְשֶׁמֶן הַמְּשַׁחַה וְלִקְטָרֶת הַסַּמִּים.
 וְאַבְנֵי שֶׁהִם. וְאַבְנֵי מְלוֹאִים. עַד כָּאֵן תְּשַׁעָה, כְּנִגְדֹ
 תְּשַׁעָה יָמִים, וַיּוֹם הַכְּפוּרִים מִשְׁלִים לְעֲשָׂרָה.
 וּמְכַל אֱלֹהִים אָנוּ נוֹטְלִים תְּרוּמַת ה' בְּכֹל זְמַן וְזְמַן,
 כְּדֵי לְהַשְׁרוֹת עָלֵינוּ. בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה אָנוּ נוֹטְלִים
 תְּרוּמַת ה', וְהוּא סוּד שֶׁל רֵאשׁ הַשָּׁנָה, שֶׁבֶּא מִצַּד
 הַזֶּהָב. בַּיּוֹם הַכְּפוּרִים אָנוּ נוֹטְלִים אוֹתָהּ, וְהִיא
 יוֹם הַכְּפוּרִים שְׁיִוְרֶשֶׁת הַבַּת אֶת הָאֵם. בְּסִכּוֹת אָנוּ
 נוֹטְלִים אוֹתָהּ, וְהִיא סִכָּה, סוֹכֶכֶת וּמְגַנָּה עָלֵינוּ,
 וְכָתוּב (במדבר כט) בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי עֲצַרְתָּ תְּהִיָּה לָכֶם,
 וְזוּהִי תְּרוּמַת ה'.

בְּפֶסַח אַף כֶּף אָנוּ נוֹטְלִים אוֹתָהּ, וְהִיא פֶּסַח.
 וְהָרִי בְּאַרְנוֹ, סוּד הַגֶּזֶן שֶׁל אוֹר הַתְּכֵלֶת.
 בְּשָׁבוּעוֹת אָנוּ נוֹטְלִים אוֹתָהּ, וְהִיא שְׁתֵּי הַלֶּחֶם,
 וְכָתוּב (שמות כ) וַיִּדְבֹר אֱלֹהִים אֶת כָּל הַדְּבָרִים
 הָאֵלֶּה לְאָמֹר. וְאָנוּ נוֹטְלִים מִתּוֹרָה שֶׁבְּכָתַב תּוֹרָה
 שֶׁבְּעֵל פֶּה. חֲמֵשֶׁה עָשׂוֹר בָּאָב, הוּא עֵמֶד בְּשִׁמְחָה
 עַל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל. כָּל שְׁאָר הַיָּמִים הֵם לְתַקּוּן
 שְׁלָהּ, וְלִכֵּן כָּתוּב אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאֲתָם.

כְּמוֹ שֶׁהֵם מְתִיחִים לְמַעַלָּה בְּאַחַד, אָף כֶּן הִיא מְתִיחֶת לְמַטָּה בְּסוּד שֶׁל אֶחָד, לְהִיּוֹת עִמָּם לְמַעַלָּה אֶחָד כְּנֶגֶד אֶחָד. הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶחָד לְמַעַלָּה לֹא יוֹשֵׁב עַל כֶּסֶּא כְבוֹדוֹ, עַד שְׁנַעֲשִׂית בְּסוּד שֶׁל אֶחָד כְּמוֹ שְׁלוֹ, לְהִיּוֹת אֶחָד בְּאַחַד. וְהָרִי בְּאַרְנוֹ הַסּוּד שֶׁל ה' אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד. סוּד הַשֶּׁבֶת, הִיא שֶׁבֶת שְׁנֵאָחֳזוֹת בְּסוּד שֶׁל אַחָ"ד, לְהִשְׁרוֹת עָלֶיהָ הַסּוּד שֶׁל אֶחָד. תְּפִלַּת עֶרֶב שֶׁבֶת, שֶׁהָרִי אֲזוֹ מְתִיחַד כֶּסֶּא הַכְּבוֹד הַקְדוּשׁ בְּסוּד שֶׁל אֶחָד, וּמִתְקַנֶּת שִׁישְׁרָה עָלֶיהָ הַמֶּלֶךְ הַקְדוּשׁ הָעֲלִיּוֹן.

כְּשֶׁנִּכְנַסְתָּ הַשֶּׁבֶת, הִיא מְתִיחֶת וְנִפְרֶדֶת מֵהַצַּד הָאַחֵר, וְכֹל הַדִּינִים מְעַבְרִים מִמֶּנָּה, וְהִיא נִשְׁאַרֶת בְּיַחּוּד שֶׁל אֹר קְדוּשׁ, וּמִתְעַטֶּרֶת בְּכִמָּה עֲטֻרוֹת לְמֶלֶךְ הַקְדוּשׁ, וְכֹל שְׁלִיטֵי הָרָגֹז וּבַעֲלֵי הַדִּין כֻּלָּם בּוֹרְחִים, (וּמְעַבְרִים מִמֶּנָּה) וְאֵין שְׁלֹטוֹן אַחֵר בְּכֹל הָעוֹלָמוֹת. וּפְנִיָּה מְאִירִים בְּאוֹר עֲלִיּוֹן, וּמִתְעַטֶּרֶת לְמַטָּה בְּעַם הַקְדוּשׁ, וְכֻלָּם מְתַעַטְרִים בְּנִשְׁמוֹת חֲדָשׁוֹת. אֲזוֹ רֵאשִׁית הַתְּפִלָּה, לְבָרֵךְ אוֹתָהּ בְּשִׁמְחָה, בְּפָנִים מְאִירוֹת, וְלוֹמַר בְּרָכוּ אֶת ה' הַמְּבָרֵךְ. אֶת ה' דוֹקָא, כְּדִי לִפְתַּח לָהּ בְּבִרְכָּהּ.

וְאָסוּר לְעַם הַקְדוּשׁ לִפְתּוֹחַ אֲלֵיָהּ בַּפְּסוּק שֶׁל
 דִּין, כְּמוֹ וְהוּא רַחוּם וְגו', מִשּׁוּם שֶׁהָרִי
 נִפְרָדָה מֵהַצַּד הָאֲחֵר, וְכֹל בְּעֲלֵי הַדִּינִים נִפְרָדוּ
 וְהֶעֱבְרוּ מִמֶּנָּה. וּמִי שֶׁמְעוֹרֵר אֶת זֶה לְמַטָּה,
 גּוֹרֵם לְעוֹרֵר כֶּף לְמַעְלָה, וְהַפְּסָא הַקְדוּשׁ לֹא
 יְכוּל לְהִתְעַטֵּר בְּעֵטְרַת קִדְשָׁהּ. שְׁכָל זְמַן
 שִׁמְתֵּעוֹרְרִים לְמַטָּה אוֹתָם בְּעֲלֵי הַדִּין שֶׁהִיוּ
 מְעַבְּרִים וְהִיוּ הוֹלְכִים לְהִתְחַבֵּא בְּתוֹךְ הַנֶּקֶב שֶׁל
 הָעֶפֶר שֶׁל הַתְּהוֹם הַגָּדוֹל, כֵּלָם שְׂבִים לְשֵׁרוֹת
 בְּמִקּוּמָם, וְהַמִּקּוּם הַקְדוּשׁ מִתְרַחֵק (וַיִּדְחַק) בָּהֶם
 מְלָהִיּוֹת בְּמִנוּחָהּ.

וְאֵל תֹּאמַר שֶׁזֶהוּ לְבָדוּ, אֲלֵא שְׂאִין הַתְּעוֹרְרוֹת
 לְמַעְלָה לְהִתְעוֹרֵר עַד שִׁישְׂרָאֵל מְעוֹרְרִים
 לְמַטָּה, כְּפִי שֶׁבְּאֲרָנוּ, שְׁכָתוּב (תְּהִלִּים פֵּא) בַּכֶּסֶה לְיוֹם
 חֲגִנּוּ. לֹא כָתוּב לְיוֹם חַג, אֲלֵא לְיוֹם חֲגִנּוּ. וְלִכֵּן
 אָסוּר לְעַם הַקְדוּשׁ, שִׁמְתֵּעֵטְרִים בְּעֵטְרוֹת
 קְדוּשׁוֹת שֶׁל נְשָׁמוֹת כְּדֵי לְעוֹרֵר מִנוּחָהּ, שֶׁהֵם
 יְעוֹרְרוּ דִין, אֲלֵא כֵּלָם בְּרָצוֹן וְאֶהְבָּה רַבָּה,
 שִׁיעוֹרְרוּ בְּרָכוֹת מַעְלָה וּמַטָּה כְּאֶחָד.

בְּרָבוּ אֶת ה' - דוֹקֵא אֶת, כְּמוֹ שֶׁאֲמַרְנוּ, זֹו
 שְׁבֵת שֶׁל עֶרֶב שְׁבֵת. בְּרוּךְ ה' הַמְּבָרֵךְ
 - זֹו יְצִיאַת הַבְּרָכוֹת מִמִּקּוֹר הַחַיִּים, וּמִקּוּם

שִׁמְמָנוּ יוֹצֵאת כָּל הַהִשְׁקָאָה לְהִשְׁקוֹת אֶת הַכֹּל.
 וּמִשּׁוּם שֶׁהוּא הַמְּקוֹר בְּסוּד שֶׁל אוֹת הַבְּרִית,
 קוֹרְאִים לוֹ הַמְּבָרֵךְ, הוּא נְבִיעַת הַבְּאֵר. כִּיּוֹן
 שִׁמְגִיעִים לְשֵׁם, הָרִי הַבְּאֵר וְדַאי מִתְמַלֵּאת,
 שְׂאִין פּוֹסְקִים מִימּוֹ לְעוֹלָמִים.

וְלָכֵן לֹא אוֹמְרִים בְּרוּךְ אַתָּה ה' הַמְּבָרֵךְ, אֲלֵא
 בְּרוּךְ ה'. שֶׁאֵלְמֵלֵא לֹא מְגִיעָה לְשֵׁם
 נְבִיעָה מִהַמְּקוֹר הָעֲלִיּוֹן, לֹא מִתְמַלֵּאת הַבְּאֵר
 כָּלֵל, וְעַל זֶה הַמְּבָרֵךְ. לָמָּה הוּא הַמְּבָרֵךְ? מִשּׁוּם
 שֶׁהוּא מְשַׁלֵּם וּמְשַׁקֵּה לְעוֹלָם וָעֵד. עוֹלָם וָעֵד
 זוֹהִי שַׁבַּת שֶׁל עֶרֶב שַׁבַּת, וְאֵנוּ תוֹקְעִים בְּרִכּוֹת
 בְּמָקוֹם שֶׁנִּקְרָא מְבָרֵךְ. וְכִיּוֹן שִׁמְגִיעִים לְשֵׁם,
 כָּלֵם לְעוֹלָם וָעֵד. וְזֶהוּ בְּרוּךְ ה' הַמְּבָרֵךְ. עַד כָּאֵן
 הִגִּיעוּ בְּרִכּוֹת מִהָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, וְכָלֵם לְעוֹלָם
 וָעֵד, לְהַתְּבָרֵךְ וְלִהְיוֹת מְשַׁקֵּה וְלִהְיוֹת שְׁלֵם
 כְּרֵאוּי, מְלֵא מִכָּל הַצְּדָדִים.

בְּרוּךְ - זֶהוּ הַמְּקוֹר הָעֲלִיּוֹן שֶׁכָּל הַבְּרִכּוֹת
 יוֹצֵאוֹת מִמֶּנּוּ. וְכִשְׁהִלְבְּנָה נִשְׁלַמְתָּ,
 קוֹרְאִים אוֹתָהּ כֶּךָ לְתַחְתּוֹנִים, אֲבָל בְּרוּךְ מְקוֹר
 הָעֲלִיּוֹן, כְּפִי שְׂאֵמְרָנוּ. ה' - זֶה אִמְצָעִי שֶׁל כָּל
 הַצְּדָדִים הָעֲלִיּוֹנִים. הַמְּבָרֵךְ - זֶה שְׁלוֹם הַבַּיִת,
 נְבִיעַת הַבְּאֵר, לְהַשְׁלִים וְלִהְיוֹת הַכֹּל. לְעוֹלָם

וְעַד - זֶה הָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן שְׁצָרִיף לְהַתְּבַרֵּךְ.
וְשָׁמֵן וּמְשַׁחָה שֶׁל בְּרוּךְ ה' וְהַמְּבָרֵךְ, הַכֹּל הוּא
לְעוֹלָם וָעֶד.

(מְבָרֵךְ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (בראשית מט) בֶּן פֶּרֶת) וְלִכֵּן הַבְּרָכָה הַזֹּאת
צָרִיכִים כָּל הָעָם לְבָרֵךְ, וּבְעֶרְבֵי שַׁבָּת, בְּרִצּוֹן הַלֵּב
וּבְשִׂמְחָה צָרִיף לְהַתְּחִיל בַּתְּחִלָּה בַּבְּרָכָה הַזֹּאת,
שֶׁתְּבָרֵךְ הַשַּׁבָּת הַזֹּאת שֶׁל עֶרֶב שַׁבָּת (בְּלִילָה) מִהָעַם
הַקְּדוֹשׁ כְּרְאוּי בַּבְּרָכָה הַזֹּאת.

(בְּרִכּוֹ) כְּשֶׁמֵּתְחִילִים יִשְׂרָאֵל לְבָרֵךְ, קוֹל הוֹלֵךְ בְּכָל
הָרְקִיעִים, שֶׁמֵּתְקַדְּשִׁים בְּקִדְשַׁת עֶרֶב הַשַּׁבָּת:
אֲשֶׁרִיכֶם הָעָם הַקְּדוֹשׁ שְׁאַתֶּם מְבָרְכִים וּמְקַדְּשִׁים
לְמַטָּה כְּדֵי שְׂיִתְבָּרְכוּ וְיִתְקַדְּשׁוּ לְמַעְלָה כְּמָה
מַחֲנוֹת עֲלִיוֹנִים קְדוֹשִׁים. אֲשֶׁרִיחֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה,
וְאֲשֶׁרִיחֶם בְּעוֹלָם הַבָּא. וְלֹא מְבָרְכִים יִשְׂרָאֵל אֶת
הַבְּרָכָה הַזֹּאת, עַד שֶׁמֵּתְעַטְּרִים בְּעֶטְרוֹת שֶׁל נִשְׁמוֹת
קְדוֹשׁוֹת, כְּפִי שְׁאֵמְרָנוּ. אֲשֶׁרִי הָעָם שְׂזָכוּ לָהֶם
בְּעוֹלָם הַזֶּה, לְזִכּוֹתָם לְעוֹלָם הַבָּא.

בְּלִילָה זֶה שְׁמוֹשׁ שֶׁל הַחֲכָמִים בְּאֵלוֹ הַנִּשְׁמוֹת
הַקְּדוֹשׁוֹת שֶׁמֵּתְעַטְּרִים בָּהֶם, וְאֵף עַל גַּב
שְׁהָרִי בְּאֵרְנוֹ וְהַכֹּל אֶחָד. וּבְכָל מְקוֹם שֶׁתִּמְצָא
לְחֲכָמִים בְּדִבְרֵי הַזֶּה בְּצַד זֶה, וְלִפְעָמִים בְּצַד זֶה -

הכל הוא אחד, ודברים הללו הרי כבר בארנו. אבל בפעם הזו שכלם מתעטרים בנשמות ורוחות קדשות יתרות קדושות, אז הוא הזמן של השמוש שלהם, כדי שיהיה שפע לאותו שמוש (תשמיי) בשפע של קדשה במנוחה עליונה, ויצאו בניהם קדושים כראוי.

סוד זה נתן לחכמים. בשעה שנחלק הלילה, בלילה הזה הקדוש ברוך הוא רוצה להכניס לגן שלמעלה. וסוד זה, בימי החל הקדוש ברוך הוא נכנס לגן עדן שלמטה להשתעשע עם הצדיקים ששורים שם, ובשבת, באותו ליל שבת, הקדוש ברוך הוא נכנס לגן שלמעלה, בסוד המקור העליון.

משום שבימי החל כל נשמות הצדיקים כֵּלָן שורות בגן שבארץ, וכשמתקדש היום בערב השבת, כל אותם מחנות של מלאכים קדושים שממנים בתוך הגן שלמטה, כלם מעלים את אותן נשמות ששורות בתוך הגן שלמטה, להכניס לאותו הרקיע שעומד על הגן, ומשם מזדמנות מרכבות קדושות שסוכבות את כסא הכבוד של המלך, ומעלים אותם את כל אותן נשמות לגן שלמעלה.

כַּיּוֹן שְׁהַרוּחוֹת הִלְלוּ עוֹלוֹת, אֶז רוּחוֹת קְדוֹשׁוֹת
אֲחֵרוֹת יוֹרְדוֹת לְהַתְעַטֵּר בָּהֶם הָעַם הַקְּדוֹשׁ.
אֵלוֹ עוֹלוֹת וְאֵלוֹ יוֹרְדוֹת.

וְאֵם תֹּאמֶר, הֲרִי הִגֵּן שְׂבָאָרֶץ בְּיוֹם הַשַּׁבָּת יוֹשֵׁב
בְּרִיקְנוֹת בְּלִי נִשְׁמוֹת צְדִיקִים – לֹא כֶּן,
אֲלֵא נִשְׁמוֹת הוֹלְכוֹת וְנִשְׁמוֹת בָּאוֹת, נִשְׁמוֹת
עוֹלוֹת וְנִשְׁמוֹת יוֹרְדוֹת. נִשְׁמוֹת הוֹלְכוֹת מְתוֹךְ
הִגֵּן, וְנִשְׁמוֹת בָּאוֹת לְתוֹךְ הִגֵּן. כֹּל אוֹתָן נִשְׁמוֹת
הַצְּדִיקִים שְׁמֵתִלְבְּנוֹת בִּימֹת הַחֵל, וְטָרַם
שְׁנַכְנְסוּ לְתוֹךְ הִגֵּן, בְּשַׁעַה שְׁאֵלוֹ יוֹצְאוֹת – אֵלוֹ
נַכְנְסוֹת, וְהִגֵּן לֹא נִשְׁאַר רִיק, בְּסוּד לְחֵם הַפָּנִים
בְּיוֹם הַלְקָחוֹ.

וְאֵם תֹּאמֶר, כְּשִׁחוּזָרִים בִּימֹת הַחֵל, בְּמָה (כְּמָה)
נִמְשָׁכִים הַמְקוֹמוֹת לְאֶרֶץ וְלָרַחֵב וְלָרוֹם
בְּגֵן, וְלֹא נוֹדָע? כְּמוֹ סוּד אֶרֶץ הַצְּבִי, שֶׁהִיְתָה
נִמְשָׁכֶת לְכָל הַצְּדִדִים וְלֹא נוֹדָע. כְּמוֹ הַצְּבִי, שְׁכָל
מָה שֶׁגָּדַל, עוֹרוֹ גָּדַל לְכָל צֵד וְלֹא נִכְרָ. וַיֵּשׁ כְּמָה
נִשְׁמוֹת, שְׁכִיּוֹן שְׁעוֹלוֹת, שׁוֹב לֹא יוֹרְדוֹת.

נִשְׁמוֹת עוֹלוֹת וְנִשְׁמוֹת יוֹרְדוֹת לְהַתְעַטֵּר בְּהֵן
הָעַם הַקְּדוֹשׁ. וּבְעֶרְבַּ שַׁבָּת הוּא גְלָגוּל
הַנִּשְׁמוֹת, אֵלוֹ הוֹלְכוֹת וְאֵלוֹ בָּאוֹת, אֵלוֹ עוֹלוֹת

וְאֵלוּ יוֹרְדוֹת. מִי רָאָה כַּמָּה מְרַכְבוֹת קְדוּשׁוֹת
 שְׁמֵשׁוּטְטוֹת לְכָאן וּלְכָאן. כִּלְן בְּשִׁמְחָה, כִּלְן
 בְּרִצּוֹן בְּאֵלוּ הַנְּשָׁמוֹת לְעֵטֵר אֶת הָעַם הַקְּדוּשׁ,
 לְעֵטֵר לְכַמָּה צְדִיקִים, גֵּן הָעֵדֶן שְׁלֵמָטָה, עַד שְׁעָה
 שֶׁהַכְּרוֹז עוֹמֵד וְקוֹרֵא: מְקַדֵּשׁ מְקַדֵּשׁ. אִזּוּ נִמְצְאָת
 מְנוּחָה וְשׁוֹכֵךְ הַכֹּל. וְכֹל רְשָׁעֵי הַגִּיהֵנִם שׁוֹכְכִים
 בְּמִקּוֹמָם וַיֵּשׁ לָהֶם מְנוּחָה. וְכֹל הַנְּשָׁמוֹת
 מִתְעַטְרוֹת, אֵלוּ לְמַעְלָה וְאֵלוּ לְמַטָּה. אֲשֶׁרֵי הָעַם
 שְׁזָה חֶלְקָם.

בַּחֲצוֹת לַיִל שַׁבָּת, כְּשֶׁהַחֲכָמִים מִתְעוֹרְרִים
 לְתִשְׁמִישׁ, אוֹתָהּ רוּחַ עֲלִיוֹנָה
 שְׁמֵתְעַטְרִים בָּהּ כְּשֶׁמִתְקַדֵּשׁ הַיּוֹם, בְּשְׁעָה שֶׁהֵם
 יֹשְׁנִים בְּמִטּוֹתֵיהֶם, וְהַנְּשָׁמוֹת הָאֲחֵרוֹת שֶׁלָּהֶם
 רוּצוֹת לְעֵלוֹת לְרֵאוֹת בְּכַבוֹד הַמְּלָךְ, אִזּוּ אוֹתָהּ
 רוּחַ עֲלִיוֹנָה שִׁיּוֹרְדָת בְּעָרֵב שַׁבָּת, נוֹטֶלֶת אוֹתָהּ
 נִשְׁמָה, וְעוֹלִים לְמַעְלָה, וְרוּחְצָת נִשְׁמָה אַחֲרָת
 בְּבִשְׁמִים שֶׁל גֵּן הָעֵדֶן, וְשֵׁם רוּאָה מַה שְׁרוּאָה.
וּכְשִׁיּוֹרְדָת לְשֵׁרוֹת בְּמִקּוֹמָהּ בַּחֲצוֹת הַלַּיְלָה,
 אוֹתָהּ נִשְׁמָה שָׁבָה לְמִקּוֹמָהּ,
 וְצְרִיכִים אוֹתָם הַחֲכָמִים לוֹמַר פְּסוּק אֶחָד שֶׁל
 הַתְּעוֹרְרוֹת שֶׁל אוֹתָהּ רוּחַ עֲלִיוֹנָה קְדוּשָׁה שֶׁל
 עֵטְרַת הַשַּׁבָּת, כְּמוֹ (ישעיה סא) רוּחַ ה' אֱלֹהִים עָלַי

יַעַן מִשַּׁח ה' אוֹתִי לְבִשָׁר עֲנוּיִם וְגו'. (יחזקאל א)
 בְּלַכְתָּם יִלְכוּ וּבְעַמְדָם יַעֲמִדוּ וּבַהֲנִשְׂאָם מֵעַל
 הָאָרֶץ וְגו', אֶל אֲשֶׁר יִהְיֶה שְׁמָה הַרוּחַ לְלַכְתָּ
 יִלְכוּ וְגו'. מִשּׁוּם שְׁמַתְעוּרוֹת בְּאוֹתָהּ רוּחַ
 בְּהִתְעוֹרְרוֹתָם לְשִׁמְחַת הַתְּשֻׁמִּישׁ, וַיִּהְיֶה שִׁפְעַ
 שֶׁל אוֹתָהּ רוּחַ עֲלִיוֹנָה שֶׁל הַשְּׁבַת בְּאוֹתוֹ
 תְּשֻׁמִּישׁ מְצוּהָ.

רַב הַמְנוּנָא סָבָא, כְּשֶׁהָיָה עוֹלָה מֵהִנָּהָר בְּעָרְבֵי
 שַׁבָּת, הָיָה יוֹשֵׁב רִגְעָה אֶחָד וּמֵרִים עֵינָיו,
 וְהָיָה שֹׁמֵחַ וְהָיָה אוֹמֵר שֶׁהָיָה יוֹשֵׁב לְרֵאוֹת אֶת
 שִׁמְחַת הַמַּלְאָכִים הָעֲלִיוֹנִים, אֵלֶּה עוֹלִים וְאֵלֶּה
 יוֹרְדִים. וּבְכָל עָרֵב שַׁבָּת יוֹשֵׁב אָדָם בְּעוֹלָם
 הַנְּשָׁמוֹת. אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיּוּדֵעַ בְּסוּד רַבּוֹנוּ.

כְּשִׁמְאִיר הַיּוֹם בְּיוֹם שַׁבָּת, עֲלִיתַת הַשְּׁמִיחָה עוֹלָה
 בְּכָל הָעוֹלָמוֹת בְּמִנוּחָה בְּשִׁמְחָה. אֲזַ
 (תהלים יט) הַשָּׁמַיִם מְסֻפְּרִים כְּבוֹד אֵל וּמַעֲשֵׂה יָדָיו
 מִגִּיד הַרְקִיעַ. מִי הַשָּׁמַיִם? אֵלֹהֵי שָׁמַיִם שֶׁהַשֵּׁם
 הָעֲלִיּוֹן נִרְאָה בָּהֶם, שֶׁהַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ רְשׁוּם בָּהֶם.
מִסְפָּרִים – מֵהֶם מְסֻפְּרִים? אִם תֹּאמַר כְּמִי
 שֶׁמְדַבֵּר סִפּוֹר דְּבָרִים – לֹא כֵן. אֶלֶּא
 שִׁמְאִירִים וְנוֹצְצִים בְּהִתְנוּצְצוֹת שֶׁל אוֹר עֲלִיּוֹן
 וְעוֹלִים בַּשֵּׁם שְׁכוֹלֵל בְּאוֹר שֶׁל שְׁלֵמוֹת עֲלִיוֹנָה.

וְמָה הוּא הַסְּפוּר? שְׁנוּצָצִים בְּאוֹר שֶׁל שְׁלֵמוֹת
הַסְּפָר הָעֲלִיּוֹן. וְלָכֵן עוֹלִים בְּשֵׁם שְׁלֵם,
וּמְאִירִים בְּאוֹר שְׁלֵם, וְנוּצָצִים בְּהִתְנוּצָצוֹת
שְׁלֵמָה. הֵם נוּצָצִים וּמְאִירִים בְּעֶצְמָם מִתּוֹךְ אוֹר
שֶׁל הִתְנוּצָצוֹת הַסְּפָר הָעֲלִיּוֹן, וְנוּצָצִים וּמְאִירִים
לְכָל צַד וְצַד (לְכָל כְּבוֹד וְכְבוֹד) שֶׁנִּדְבָּקִים בוֹ. שֶׁהָרִי
מֵהֶם, מֵאוֹתָהּ סִפְרִיּוֹת וְאוֹר מְאִירָה כָּל טִבְעַת
וְטִבְעַת וְנוּצָצַת בְּהִתְנוּצָצוֹת, מְשׁוּם שֶׁבַיּוֹם הַזֶּה
מִתְעַטְטֵרִים הַשָּׁמַיִם וְעוֹלָיִם בְּשֵׁם הַקְּדוֹשׁ יוֹתֵר
מִבְּשָׂאֵר הַיָּמִים.

וּמַעֲשֵׂה יָדָיו – אוֹתוֹ הִטַּל הָעֲלִיּוֹן שְׁמַאִיר מִכָּל
הַצְּדָדִים הַגְּנוּזִים, שֶׁהוּא מַעֲשֵׂה יָדָיו,
וְתִקּוּנוֹ – שֶׁמִּתְתַּקֵּן בַּיּוֹם הַזֶּה מִכָּל שְׂאֵר הַיָּמִים.
מִגִּיד הָרְקִיעַ – מַה מִּגִּיד? מוֹשֵׁךְ וְשׁוֹפֵעַ לְמִטָּה
מֵרֹאשׁ הַמֶּלֶךְ, מְלֵא מִכָּל צְדָדָיו. הָרְקִיעַ –
אוֹתוֹ הָרְקִיעַ שֶׁהוּא מְבוּעַ הַבָּאֵר, וְזֶהוּ אוֹתוֹ נִהַר
שִׁיּוּצָא מֵעֵדֶן, וְזֶהוּ שְׁשׁוֹפֵעַ וּמוֹשֵׁךְ לְמִטָּה שֶׁפַּע
שֶׁל טַל עֲלִיּוֹן שְׁמַאִיר וְנוּצָץ בְּהִתְנוּצָצוֹת מִכָּל
הַצְּדָדִים. וְהָרְקִיעַ הַזֶּה מְשַׁפִּיעַ לוֹ בְּמִשְׁכָּה שֶׁל
אַהֲבָה וְתִשׁוּקָה לְהַשְׁקוֹת הַשְּׁקָאת הַשְּׂמִיחָה לְעַרְב
שַׁבָּת. וְכִשְׁשׁוֹפֵעַ וּמוֹשֵׁךְ אוֹתוֹ הִטַּל שֶׁל הַבְּדֵלָח,
הַכֹּל (שׁוֹפֵעַ) מְלֵא וְשֵׁלֵם בְּאוֹתִיּוֹתָיו הַקְּדוֹשׁוֹת כְּכֹל

אוֹתָם שְׁבִילִים קְדוּשִׁים. כִּיּוֹן שֶׁהַכֹּל מִתְחַבֵּר בּוֹ,
נַעֲשֶׂה בּוֹ דֶרֶךְ לְהַשְׁקוֹת וּלְכַרֵּךְ לְמַטָּה.

יום ליום - יום ליום וְטַבַּעַת לְטַבַּעַת. עַכְשָׁו
מְדַבֵּר הַכָּתוּב בְּדֶרֶךְ פָּרֹט אֵיךְ הַשָּׁמַיִם
מְסַפְּרִים וּמְתַקְּנִים בְּסִפְרֵי יוֹת וּבְהַתְנוּצָצוֹת
עֲלִיוֹנָה לְכַבוֹד הַזֶּה, וְאֵיךְ שׁוֹפֵעַ וּמוֹשֵׁף אוֹתוֹ
הַרְקִיעַ שֶׁפֶע שֶׁל טַל עֲלִיוֹן. וְאוֹמֵר, יוֹם לְיוֹם
יִבִיעַ אָמֵר. יוֹם לְיוֹם וְדַרְגָּה לְדַרְגָּה, יְחִוָּה (אוֹחֵז)
לְהַכְלִיל זֶה בְּזֶה וּלְהָאִיר זֶה מִזֶּה מֵאוֹתָהּ
סִפְרֵי יוֹת שְׁנוּצָצִים וּמְאִירִים הַשָּׁמַיִם לְכַבוֹד
הַזֶּה. יִבִיעַ - כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר מִבַּע אֶתְעַבֵּד וְגו'.
מִמְהָרִים לְהָאִיר זֶה מִזֶּה וּלְהַתְנוּצֵץ זֶה מִזֶּה
מֵאוֹתוֹ סִפְרֵי יוֹת וְהַתְנוּצָצוֹת.

אמ"ר - כָּלֵל שֶׁל הָאוֹתִיּוֹת וְהַשְּׁבִילִים שִׁיּוּצָאִים
מֵאֵב וְאֵם, וְאוֹתוֹ רֵאשׁ שִׁיּוּצָא מֵהֶם,
שֶׁהוּא בֶן בְּכוֹר. אֶלֶף - אָבָא. וּכְשֶׁהוּא עוֹלָה
וְיוֹרֵד, מִתְחַבֵּר מ' עִם א', וְהִיא אֵם. ר' - רֵאשׁ
הַבְּכוֹר. כְּשֶׁמִתְחַבְּרוֹת כָּל הָאוֹתִיּוֹת - אָמֵר. זֶה
אוֹר שֶׁל אָב וְאֵם וְהִבֵּן הַבְּכוֹר, וּמְאִירִים זֶה בְּזֶה
בְּחִבּוֹר אֶחָד. שׁוֹלֵט בְּיוֹם הַשַּׁבָּת. וְלִכֵּן הַכֹּל נִכְלָל
זֶה בְּזֶה, כְּדִי לְהִיּוֹת אֶחָד. וְלִכֵּן מִמְהָרִים זֶה בְּזֶה
אוֹתוֹ אָמֵר, שְׁלִיט עֲלִיוֹן, לְהִיּוֹת הַכֹּל אֶחָד.

וּבְשֹׁכֵל זֶה נִשְׁפָּע וְנִמְשָׁךְ לְרִקִיעַ הַזֶּה, אֲזִי הוּא
 מִשְׁקָה וּמֵאִיר לְמִטָּה, לְכַבּוּד אֵל הַזֶּה,
 לַעֲשׂוֹת תּוֹלְדוֹת בְּדִיוֹקָן אוֹתָם הַשָּׁמַיִם שְׁמֵאִירִים
 לְאוֹתוֹ כְּבוֹד אֵל. (זוהר שְׁכֵתוּב)

וְלִיָּדָה לְלִילָה יְחֻהָ דְעַת – מִרְכְּבוֹתֶיהָ (זו לזו) שֶׁהֵן
 גּוֹף הַכֶּסֶּא, וְכֻלָּן נִקְרְאוֹת לֵילוֹת, כְּמוֹ
 שְׁנֵאמַר (תהלים טז) אֵף לֵילוֹת יִסְרוּנִי כְלִיּוֹתֵי. מִרְכְּבָה
 עֲלִיוֹנָה נִקְרְאת יָמִים, יוֹם לְיוֹם. מִרְכְּבָה תַּחְתּוֹנָה
 נִקְרְאת לֵילוֹת, לִילָה לְלִילָה.

יְחֻהָ דְעַת. יְחֻהָ – יְחֻיָּה. יְחֻיָּה תּוֹלְדוֹת, שֶׁהֵם
 (בְּהֵם) שָׁמַיִם. וְאִם תֹּאמַר, יְחֻהָ לֹא יְחֻיָּה –
 בֵּא וּרְאֵה, כְּתוּב (בראשית ג) וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁם אִשְׁתּוֹ
 חַוָּה, כִּי הִיא הִיְתָה אִם כָּל חַי. חַוָּה וְחַיָּה בְּמִלָּה
 אַחַת עוֹלָיִם. וְעַל שֶׁהִסְתַּלְקָה (זֶה הַסְתַּלְקָה) " וְנִכְנָסָה
 ו', שֶׁהוּא כְּרֵאוֹי, שֶׁהָרִי ו' הוּא חַיִּים וְדָאִי, וְעַל זֶה
 חַוָּה וְחַיָּה, " (קִטְנָה נוֹטְלַת) נוֹטְלַת חַיִּים מו'. אֵף כָּאֵן
 יְחֻהָ – יְחֻיָּה.

דְעַת – זֶהוּ סוּד הַשָּׁמַיִם. מֵה שָׁמַיִם שֶׁשָּׂה
 צְדָדִים, אֵף כָּאֵן שֶׁשָּׂה צְדָדִים בְּאוֹתָן
 תּוֹלְדוֹת שִׁיחֻיָּה כְּמוֹ שְׁלוֹ. וְלִכֵּן יוֹם לְיוֹם נִכְלָל
 בְּדִרְגָּה עֲלִיוֹנָה – אִמְ"ר. וְלִילָה לְלִילָה – בְּסוּד
 שֶׁל הַזְּכָר שְׁמֵאִיר לָהּ, שֶׁהוּא שְׁמוֹ (שָׁמַיִם), דְעַת.

ומשום שאמר הַזֶּה הוא סוד עליון, ולא כשאר האמירות, חזר עליו הפסוק ואמר, אין אמר ואין דברים, כשאר אמירות העולם. אלא האמר הַזֶּה הוא סוד עליון בדרגות עליונות, שאין שם אמירות ודברים, ולא נשמעו כשאר הדרגות שהן סוד האמונה, שהן קול שנשמע. אבל אלה לא נשמעו לעולמים, וזהו שכתוב בלי נשמע קולם.

אבל בכל הארץ יצא קום, אף על גב שהם נסתרים עליונים שלא נודעו לעולמים, השפע והמשיכה שלהם נמשך ושופע למטה. ומשום אותה משיכה יש לנו אמונה שלמה בעולם הזה, וכל בני העולם מדברים סוד אמונות הקדוש ברוך הוא באותן דרגות כאלו נתגלו ולא היו נסתרים וגנוזים. וזהו ובקצה תבל מליהם – מראש העולם עד סוף העולם מדברים אותם חכמי הלב באותן דרגות גנוזות, אף על גב שלא נודעו.

אבל במה הם נודעים? משום שלשמש שם אהל בהם. משום השמש הקדושה, שהיא משכן מאותן דרגות עליונות קדושות, והוא אור

שְׁנוּטל כָּל הָאוּרוֹת הַגְּנוּזִים וְאוֹתָהּ מְשִׁיכָה
שְׁלָהֶם, וּבְגָלְלוּ נְרָאִית הָאֱמוּנָה בְּכָל הָעוֹלָם.

סדר הלימוד ליום ב שבת [יום 120 בשנה]

מִי שְׁנוּטל אֶת הַשֶּׁמֶשׁ, כְּמִי שְׁנוּטל אֶת כָּל
הַדְּרָגוֹת, מְשׁוּם שֶׁהַשֶּׁמֶשׁ הוּא אֵהָל שְׁנִכְלָל
בָּהֶם וְנוּטל הַכֹּל, וְהוּא מְאִיר לְכָל אוֹתָם הַגְּנוּזִים
שֶׁל הָאוּרוֹת שְׁלֵמָטָה. וְלִכֵּן וְהוּא כֹחֲתָן יֵצֵא
מִחֲפָתוֹ – בְּאוֹר וְהִתְנוּצְצוֹת שֶׁל כָּל הָאוּרוֹת
הַגְּנוּזִים. שְׁכָלָם בְּתִשׁוּקָה, בְּרִצּוֹן שְׁלָם, נוֹתְנִים לוֹ
רִצּוֹנָם וְאוֹרָם, כְּמוֹ שֶׁלְחָתָן יֵשׁ רִצּוֹן וְתִשׁוּקָה שֶׁל
הַכֵּלָה (שֶׁל בָּלָם) לְתֵת לָהּ אוֹצְרוֹת וּמִתְנֹנֹת, וְלִכֵּן
וְהוּא כֹחֲתָן יֵצֵא מִחֲפָתוֹ.

מִי זֶה חֲפָתוֹ? זֶה עֵדָן. וְסוּד זֶה – (בְּרֵאשִׁית ב)
וְנִהָר יֵצֵא מֵעֵדָן. עֵדָן זֹהִי חֲפָה שְׁמִכְסָה
עַל הַכֹּל. יְשִׁישׁ כְּגִבּוֹר. יְשִׁישׁ – מִצַּד שֶׁל אוֹר
רֵאשׁוֹן שֶׁלֹא נִמְצָא בוֹ דִין כָּלָל. כְּגִבּוֹר – מִצַּד
הַגְּבוּרָה. וְאֵף עַל פִּי שְׁגְבוּרָה הִיא דִין שְׁלָם,
כְּתוּב כְּגִבּוֹר, וְלֹא גִבּוֹר. מְשׁוּם שֶׁמִּמְתִּיק דִין
בְּחֶסֶד וְנוּטל הַכֹּל כְּאֶחָד, בְּתִשׁוּקָה וְרִצּוֹן
שְׁלָם. וְכָל זֶה – לְרוּץ אֲרִח, כְּמוֹ שְׁנֶאֱמַר (ישעיה
מג) הַנוֹתֵן בֵּינָם דֶּרֶךְ, לְהִשְׁקוֹת וּלְהַשְׁלִים אֶת

אור הַלְבָנָה בְּכָל הַצְדָדִים, וְלִפְתָח בַּה דְרָף
לְהָאִיר לְמַטָּה.

מְקַצֵּה הַשָּׁמַיִם מוֹצְאוֹ – מְסוּף אֵלּוּ הַשָּׁמַיִם
הָעֲלִיּוֹנִים שְׁאֵמְרָנוּ הוּא מוֹצִיא, מְשׁוּם
שְׁבִסְיוֹם הַגּוֹף הוּא מוֹצִיא, וּבְאוֹתוֹ מְקוֹם נֶכֶר בֵּין
הַזְכָּר לַנְּקֵבָה. וְזֶהוּ שְׁכָתוּב (דְּבָרִים ה') וְלִמְקַצֵּה
הַשָּׁמַיִם וְעַד קִצְהַ הַשָּׁמַיִם. קִצְהַ הַשָּׁמַיִם – זֶה
הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן. וְלִמְקַצֵּה הַשָּׁמַיִם – זֶה (הַמְּלֹךְ ש')
הַשָּׁלוֹם שְׁלוֹ. כְּמוֹ שֶׁזֶה נוֹטֵל אֶת כָּל הָאוֹרוֹת
וְכֻלָּם בּוֹ, אִף זֶה כָּף, נוֹטֵל כָּל הָאוֹרוֹת וְהוּא יוֹצֵא
מְקַצֵּה הַשָּׁמַיִם.

וּתְקוּפָתוֹ – שְׁסוּבָב (שְׁהַלְבָנָה) בְּכָל אוֹתָם הַצְדָדִים
(הַסְפִּירוֹת) הַקְּדוּשִׁים שְׁרָאוּיִים לְהָאִיר
וְלִהְיוֹת מְשַׁקִּים וְלִהְתְּנוּצֵץ מִמֶּנּוּ. וְאֵין נִסְתָּר –
אֵין מִי שְׁמַכְסֶה מֵאוֹתוֹ הָאוֹר, שֶׁהָרִי לְכֻלָּם הוּא
מְאִיר בְּכָלֵל אֶחָד, לְכָל אֶחָד וְאֶחָד כְּרָאוּי לוֹ.
וּכְשֶׁכֻּלָּם נִשְׁלָמִים וּמְאִירִים מִתּוֹךְ הַשֶּׁמֶשׁ, אֲזַי
הַלְבָנָה מִתְעַטֶּרֶת כְּמוֹ הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה,
שְׁלָמָה בְּחַמְשֵׁים שְׁעָרִים, וְזֶהוּ שְׁכָתוּב תּוֹרַת ה'
תְּמִימָה, שֶׁהָרִי אֲזַי הִיא (שְׁלָמָה) תְּמִימָה מְכָל
הַצְדָדִים, בְּסוּד שֶׁל חֲמֵשׁ דְּרָגוֹת, כְּמוֹ הָאֵם
הָעֲלִיּוֹנָה, שֶׁהֵם חֲמֵשׁ, סוּד שֶׁל חֲמֵשִׁים.

וְלִבָּן הִיא בָּאָה בְּחֵמֶשׁ חֵמֶשׁ תְּבוּת, כְּדֵי לְהַשְׁלִים
 לְסוּד שֶׁל חֲמִשִּׁים. תּוֹרַת ה' תְּמִימָה
 מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ - הֲרֵי חֵמֶשׁ. עֵדוּת ה' נֶאֱמָנָה
 מִחֲכִימַת פֶּתִי - הֲרֵי חֵמֶשׁ. פְּקוּדֵי ה' יִשְׁרִים
 מְשִׁמְחֵי לֵב - הֲרֵי חֵמֶשׁ. מִצְוֹת ה' בְּרָה מְאִירַת
 עֵינַיִם - הֲרֵי חֵמֶשׁ. יְרֵאת ה' טְהוֹרָה עוֹמְדַת לְעַד
 - הֲרֵי חֵמֶשׁ. מְשַׁפְּטֵי ה' אָמַת צְדָקוֹ יַחֲדוּ - הֲרֵי
 חֵמֶשׁ. וְכֻלָּם בָּאִים בְּחֵמֶשׁ חֵמֶשׁ, לְהַכְלִיל כְּמוֹ
 הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה.

וְלִבָּן, יְהוֹ"ה יְהוֹ"ה שֵׁשׁ פְּעָמִים, כְּנִגְשׁ שֵׁשׁ
 הַצְּדָדִים הָעֲלִיּוֹנִים שֶׁהֵם סוּד הַשֵּׁם
 הָעֲלִיּוֹן (הַשָּׁמַיִם הָעֲלִיּוֹנִים), וְעַל זֶה הִלְבְּנָה מִתְמַלְאֵת
 וְנִשְׁלַמַת בְּסִדּוֹר עֲלִיּוֹן כְּרֵאוֹי, וְזֶהוּ בְיּוֹם
 הַשְּׁבִיט, שֶׁהַכֹּל נִשְׁלָם כְּרֵאוֹי בְּסוּד הַשְּׁבִיט מְעֻלָּה
 וּמְטָה. וְלִכֵּן בְיּוֹם הַזֶּה נוֹסֵף אוֹר בְּכֹל, כְּמוֹ
 שְׁאֲמַרְנוּ. הַשָּׁמַיִם נוֹטְלִים מִמְקוֹר הַחַיִּים
 בְּרֵאוֹשׁוֹנָה, וְהֵם מְאִירִים וּמְתַקְנִים אֶת הַכְּבוֹד
 הָעֲלִיּוֹן מִסוּד הַסֵּפֶר הָעֲלִיּוֹן - הָאֵב שֶׁל הַכֹּל.
 וּמִסוּד הַסֵּפֶר - הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה. וְהוּא מִסוּד
 הַסֵּפֶר. וְלִכֵּן מְסַפְּרִים, כְּמוֹ שְׁאֲמַרְנוּ, בְּסוּד
 שְׁלֹשֶׁת הַשְּׁמוֹת הַלְלוּ, שְׁשׁוּלְטִים בְיּוֹם הַשְּׁבִיט
 עַל כָּל שְׂאֵר הַיָּמִים.

וְלָכֵן הַתְּשֻׁבָּה הַזֹּאת אָמַר דָּוִד בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ עַל

הָאוֹר וְהַתְּנוּצָצוֹת וְשִׁלְטוֹן (וְשִׁלְמוֹת) שֶׁל יוֹם

הַשְּׁבֵת עַל כָּל שְׂאֵר הַיָּמִים (וְתִקְוָנָה שְׁנַתְקַנַּת בְּיוֹם זֶה מִכָּל שְׂאֵר

הַיָּמִים) בְּשִׁבְלֵי סוּד הַשֵּׁם הָעֲלִיּוֹן שְׁמַאִיר בְּאוֹר,

וְנוֹצֵץ בְּהַתְּנוּצָצוֹת, וְנִשְׁתַּלֵּם בְּשִׁלְמוֹת מַעֲלָה

וּמִטָּה. וְאֵז תּוֹרַת ה' תְּמִימָה, שְׁבֵת שֶׁל עֶרֶב שְׁבֵת

(סוּד שֶׁל שְׁמוֹר כְּבוֹד לַיְלָה, שֶׁהִיא תּוֹרַת ה' תְּמִימָה, תּוֹרָה שְׁבַעֲלֵ פֶה, מִשֶּׁה

קָבַל תּוֹרָה מִסִּינַי. וְהָרִי הַתְּעוֹרְרוּ עַל הַתּוֹרָה שְׁבַעֲלֵ פֶה, שְׁאֵלוּ תּוֹרָה שְׁבַכְתָּב,

הָרִי כְּתוּב וְיִצְוֵ מִשֶּׁה אֶת הַלְּוִיִּם וְגו' לְקוֹחַ אֶת סֵפֶר הַתּוֹרָה. וְזֶה רְאוּי לְלוֹיִם לְזֶה

שְׂאוּחוֹ בְּשִׁמְשׁ, וְהַמְּלֶךְ שְׂבָא מִמֶּנּוּ מִשֶּׁה מְאִיר לְיִשְׂרָאֵל אַרְבָּעִים שָׁנָה שְׁמִשׁ

בְּיוֹם, וְתּוֹרַת ה' זֶה עֶרֶב שְׁבֵת) בְּסוּד אֶחָד, כְּמוֹ שְׂאֵמְרָנוּ.

וְתִקְוָנוּ (אֲנָשֵׁי כְּנֶסֶת הַגְּדוּלָה הַסְּדוּר שֶׁל הַשְּׁבֵת) הַחֲבָרִים

רְאֵשִׁית הַתְּשֻׁבָּה מְאוֹתָן תְּשֻׁבָּהוֹת שֶׁל

דָּוִד מִסוּד זֶה הַשָּׁמַיִם, שְׁנוּטֵל בְּרֵאשׁ וּמְאִיר לְכָל

הַשְּׂאֵר. וְאַחַר כֵּן אוֹתוֹ נִהַר שְׁיִוצֵא מֵעֵדֶן, וְזֶהוּ

סוּד (תְּהִלִּים לג) רִנְנוּ צְדִיקִים בַּה'. מִשׁוּם שֶׁהִנָּהַר

הַזֶּה כּוֹנֵס וְנוֹטֵל הַכֹּל מִסוּד הַשָּׁמַיִם בְּסוּד עֲלִיּוֹן,

וּמְקוֹר הַחַיִּים, הַכֹּל כְּרְאוּי בְּיוֹם זֶה. וְהַשָּׁמֶשׁ

מִתְקַן לְהָאִיר כְּרְאוּי בְּיוֹם הַזֶּה.

וְאַחַר כֵּן הַלְּבָנָה שְׁנִפְרָדַת מֵהַצַּד הָאַחַר בְּיוֹם

הַזֶּה כִּדִּי לְהִיּוֹת מְאִירָה מִן הַשָּׁמֶשׁ, וְזֶהוּ

לְדוֹד בְּשִׁנּוֹתוֹ אֶת טַעְמוֹ וְגו'. וְאַחַר שְׁנִפְרָדַת

מִמֶּנּוּ, הָרִי מִתְחַבֵּר בְּשֶׁמֶשׁ, וְתִשְׁבַּחַת זֶה
 בְּעֵשָׂרִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת שְׁמִכְנִיס בָּהּ הַשֶּׁמֶשׁ
 בְּלִבָּנָה. וְתִשְׁבַּחַת זֶה פְּרֻדַּת הַלְּבָנָה מִן הַצַּד
 הָאַחֵר, וְתִשְׁבַּחַת שֶׁל עֵשָׂרִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת
 בְּאוֹר הַשֶּׁמֶשׁ. וְאַחֵר כֶּף הַתְּחַבְּרוֹת וְעֲלִית
 הַגְּבִירָה לְבַעֲלָהּ, וְזוֹהֵי (שם ז') תְּפִלָּה לְמֹשֶׁה אִישׁ
 הָאֱלֹהִים. הַתְּחַבְּרוֹת וְהַתְּדַבְּקוֹת אֲשֶׁה בְּבַעֲלָהּ,
 לְפָרֵשׁ יָמִין וּשְׂמָאל לְקַבֵּל אוֹתָהּ וְלִהְיוֹת כְּאֶחָד
 בְּחִבּוּר אֶחָד. (להיות אחד בסוד אחד. וְכָל אֱלוֹ שָׁמַיִם מְסַפְּרִים לָהֶם
 וּמְתַקְּנִים אוֹתָם. מִכָּאן וְהִלָּאָה תִּשְׁבַּחוֹת אַחֲרוֹת שֶׁל שְׁמִיחָה וְתִשְׁקָה שְׁלֵמָה.
 אֲבָל אֱלוֹ אוֹתָם תִּקּוּן הַשְּׁלֵמוֹת הָעֲלִיּוֹנָה בְּסוּד שֶׁל הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ כְּרָאוּי
 וְתִשְׁבַּחוֹת אֱלוֹ, הַתְּקִינּוּ בְּתִקּוּן שֶׁל שַׁבָּת, שֶׁהוּא עוֹלָה וּמִתְעַטֵּר בְּעֵטְרוֹתָיו
 כְּרָאוּי, וְעוֹלִים בְּסוּד הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ לִהְיוֹת אֶחָד בְּסוּד שֶׁל כְּבוֹד אֵל שֶׁל הַשָּׁמַיִם
 מְסַפְּרִים לוֹ וְזוֹהֵרִים לוֹ כְּמוֹ שְׂאֲמָרְנוּ).

וְזוֹהֵר מְזֻמּוֹר שִׁירוֹ לֵה' שִׁיר חֲדָשׁ. הַתְּשַׁבַּחַת הַזֶּה
 הָרִי בְּאַרְנוֹנָה. אֵף עַל גַּב שֶׁהַתְּעוֹרְרָנוּ בָּהּ,
 הַתְּעוֹרְרוֹת הַחֲבֵרִים שֶׁהַתְּעוֹרְרוּ, יָפָה הוּא,
 שֶׁהַפְּרוֹת הִלְלוּ עֲלוֹת, כְּשֶׁהָיוּ נוֹשְׂאוֹת אֶת הָאָרוֹן,
 הַתְּעוֹרְרוּ בְּתִשְׁבַּחַת הַזֶּה, כְּמוֹ שְׂנַאֲמַר (שְׂמוּאֵל-א' ו')
 וַיִּשְׁרְנָה הַפְּרוֹת בְּדֶרֶךְ. וְאִיזוֹ שִׁירָה הָיָה אוֹמְרוֹת?
 מְזֻמּוֹר שִׁירוֹ לֵה' שִׁיר חֲדָשׁ כִּי נִפְלְאוֹת עָשָׂה.
 הַסוּד הַזֶּה הוּא כְּמוֹ שְׁלִמְעֵלָה. בְּשַׁעַת שְׂאוֹתָן

חיות נושאות את (הָאָרוֹן) הַכֶּסֶא לְהָרִים אוֹתוֹ
לְמַעַלָּה, הֵן אוֹמְרוֹת תְּשַׁבַּחַת זוּ.

וְאִם תֹּאמַר, לְמָה כָּתוּב כָּאֵן חֲדָשׁ, וְהָרִי תָמִיד
אוֹמְרִים תְּשַׁבַּחַת זוּ? אֵלָּא וְדָאִי שֶׁהוּא
חֲדָשׁ, וְחֲדָשׁ לֹא נִקְרָא אֵלָּא בְּהִתְחַדְּשׁוֹת הַלְּבָנָה
כְּשֶׁנֶּאֱוָרָה מִהַשֶּׁמֶשׁ, אִזּוּ הוּא חֲדָשׁ, וְזֶהוּ שִׁיר
חֲדָשׁ. הוֹשִׁיעָה לוֹ יְמִינוּ וְזִרְעֵ קִדְשׁוֹ, הָרִי
הַתְּעוֹרְרוֹת שֶׁל יָמִין וּשְׂמָאל לְקַבֵּל אוֹתָהּ.

וְתִשְׁבַּחַת זוּ, כְּשֶׁנוֹשְׂאוֹת הָאָרוֹן, מְשַׁבְּחוֹת
אוֹתָהּ כְּשֶׁעוֹלוֹת לְבֵית שֶׁמֶשׁ, כְּמוֹ
שֶׁעֲגָלוֹת עוֹלוֹת לְבֵית שֶׁמֶשׁ, וְהַכֹּל עוֹלִים בְּסוּד
אֶחָד, מִשׁוֹם שֶׁבְּשַׁבַּחַת הִיא עֲלִית הַכֶּסֶא לְעֹלוֹת
לְמַעַלָּה. הַתְּקוּן שֶׁל הַתְּשַׁבַּחַת הַזֶּה בְּשַׁבַּת. כָּל
הַתְּשַׁבְּחוֹת הַלְלוּ תְּקִנּוּ לְשַׁבַּת, לְשַׁבַּח אוֹתוֹ הָעַם
הַיְחִיד בְּעוֹלָם.

מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת (תהלים צב). הַתְּשַׁבַּחַת הַזֶּה
אָדָם הִרְאִישׁוֹן אָמַר אוֹתָהּ בְּשַׁעָה שֶׁגִּרַשׁ
מִגֵּן עֵדֶן, וּבָאָה שַׁבַּת וְהִגָּנָה עָלָיו. וּבְאֶרְוֵהָ
הַחֲבָרִים, אֵת הַתְּשַׁבַּחַת הַזֶּה מְשַׁבַּח הָעוֹלָם
הַתְּחַתּוֹן אֵת הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, יוֹם (שֶׁהַכֹּל בּוֹ) שֶׁהוּא
כָּלוּ שַׁבַּת, הַמְּלִךְ שֶׁהַשְּׁלוֹם שָׁלוֹ. וְזֶהוּ מִזְמוֹר
שִׁיר, וְלֹא כְּתוּב מִי אָמַר אוֹתוֹ, כְּמוֹ שֶׁבְּאֶרְנוּ.

לְיוֹם הַשַּׁבָּת – הַיּוֹם הָעֲלִיּוֹן, הַשַּׁבָּת הָעֲלִיּוֹנָה. זו שַׁבָּת וְזו שַׁבָּת. מֵה בֵּין זֶה לָזֶה? אֵלָּא שַׁבָּת סֵתָם זו שַׁבָּת שֶׁל עֶרֶב שַׁבָּת. יוֹם הַשַּׁבָּת זו שַׁבָּת שְׁלֵמָעֵלָה. זֶה יוֹם וְזֶה לַיְלָה. (שמות לא) וְשָׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת – הֲרִי לַיְלָה, סוּד שֶׁל נִקְבָּה. (שם כ) זְכוּר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת – הֲרִי יוֹם, סוּד שֶׁל זָכָר. וְלִכֵּן מְזֻמּוֹר שִׁיר לַיּוֹם הַשַּׁבָּת.

וּמִצְאָנוּ בְּכַמָּה מְקוֹמוֹת, שֶׁהָעוֹלָם הִתְחַתָּוֶן עוֹלָה בְּשֵׁם וּבֶאֱ סֵתָם, כְּמוֹ זֶה – וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה, וּכְמוֹ (שמות כד) וְאֵל מֹשֶׁה אָמַר עֲלֶה אֵל ה'. כָּלֶם שֵׁם נִסְתָּר וְלֹא עוֹלָה בּוֹ, (אֵלָּא) (וְהַכֵּל) מִשׁוֹם שֵׁשׁ בּוֹ דְרָגָה עֲלִיּוֹנָה, וְאֵל הַדְרָגָה הָעֲלִיּוֹנָה הוּא לֹא עוֹלָה בְּשֵׁם. אִוֵּר הַמְּנֹרָה לֹא עוֹלָה בְּיוֹם בְּאוֹר הַשֶּׁמֶשׁ, וְעַל זֶה לֹא עוֹלָה בְּשֵׁם. וְכָל אֵלֶּה תְּשַׁבְּחוּת הַשַּׁבָּת, שֶׁהִיא כְּבוֹד (יוֹם הַשַּׁבָּת, שֶׁהִיא תְּשַׁבְּחַת) הַיּוֹם, הִיא תְּשַׁבְּחַת עֲלִיּוֹנָה עַל כָּל שְׁאֵר הַיָּמִים. (וְכָל אֵלוֹ הַתְּשַׁבְּחוּת הַתְּקִינּוּ בְּתַקּוֹן שֶׁל שַׁבָּת, שֶׁהִיא עוֹלָה לְהַתְּעַטֵּר בְּעִטְרוֹת עֲלִיּוֹנוֹת, מְקוֹמוֹת קְדוּשִׁים עַל כָּל שְׁאֵר הַיָּמִים).

נִשְׁמַת כָּל חַי, הֲרִי הַחֲבָרִים עוֹרְרוּ בּוֹ דְבָרֵי אֶמֶת. אֲבָל יֵשׁ לָנוּ לְהַזְכִּיר, הַנִּשְׁמָה הַזוֹ שְׁפוּרַחַת מְאוֹתוֹ חַי הָעוֹלָמִים. וּמִשׁוֹם שֶׁהִיא שְׁלוֹ, שְׁמֵמָנוּ יוֹצְאוֹת כָּל הַבְּרָכוֹת וְשׁוֹרוֹת בּוֹ,

וְהוּא מְשַׁקֵּה וּמְבָרֵךְ לְמַטָּה, הַנְּשַׁמָּה הַזֹּאת שִׁיּוּצָאָת
מִמֶּנּוּ יֵשׁ רִשּׁוֹת לְבָרֵךְ אֶת הַמָּקוֹם הַזֶּה.

וְלָכֵן פּוֹרְחוֹת הַנְּשָׁמוֹת מֵאוֹתוֹ חֵי בְעָרֵב
שֶׁבֶת, אוֹתָן נְשָׁמוֹת שְׁפוֹרְחוֹת, מִמֶּשׁ
מְבָרְכוֹת מְקוֹם זֶה שֶׁנִּקְרָא שֵׁם מְלִמְטָה. וְאוֹתוֹ
מְקוֹם שִׁיּוּצָאוֹת מִמֶּנּוּ, מְבָרֵךְ אוֹתוֹ לְמַעְלָה,
וְשֵׁם זֶה מְקַבֵּל בְּרָכוֹת מִמְטָה וּמִמַּעְלָה,
וְנִכְלָלָת מְכַל הַצְּדָדִים.

בְּיָמֵי הַחַל הִיא מְקַבֵּלָת בְּרָכוֹת מִשָּׂאֵר הַנְּשָׁמוֹת
שֶׁמְבָרְכוֹת אוֹתָהּ מְלִמְטָה בְּיוֹם הַשֶּׁבֶת,
הִיא מְקַבֵּלָת בְּרָכוֹת מֵאוֹתָן נְשָׁמוֹת עֲלִיוֹנוֹת
שֶׁמְבָרְכוֹת אוֹתָהּ בְּאַרְבָּעִים וְחָמֵשׁ תִּבּוֹת כַּחֲשֻׁבוֹן
מ"ה. (מְנַשֶּׁמֶת כָּל חֵי עַד וְהֶאֱחָרוּנִים) (וּבְסוּד שֶׁל חֲמִשִּׁים תִּבּוֹת, כַּחֲשֻׁבוֹן
מ"י) כָּמוֹ שֶׁבְּאַרְנֹו בְּסוּד מ"ה וּבְסוּד מ"י. זֶה
הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, וְזֶה הָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן. נְשִׁמַּת כָּל
חֵי (עַד וְהֶאֱחָרוּנִים) – מ"ה. וּמִן וְאֵלּוֹ פִּינוּ מְלֵא שִׁירָה
עַד וּמִלְּפָנִים – עוֹלָה הַתְּשַׁבַּחַת הָאַחֲרַת חֲמִשִּׁים
תִּבּוֹת. וְאַף עַל גַּב שֶׁלֹּא עוֹמֵד הַדְּבָר בַּחֲשֻׁבוֹן,
עוֹלָה הַחֲשֻׁבוֹן סוּד מ"י, וּמִשָּׁם וְהִלָּאָה עוֹלָה
הַתְּשַׁבַּחַת הָאַחֲרַת לַחֲשֻׁבוֹן (מ"ה) מֵאָה תִּבּוֹת,
תְּשֻׁלוּמִים שֶׁל הַכֹּל, וּמְרַכְּבָה אַחַת עַל מֵה
שְׁשׁוּרָה שֶׁהוּא תְּשֻׁלוּם (אוֹתוֹ שְׁלָם עֲלִיוֹן).

וְכָל הַשְּׁבַח הַזֶּה וְכָל הַדְּבָרִים הַלְלוּ כָּלֵם
 אֵיבָרִים יְדוּעִים בְּחִשְׁבוֹן לְתִשְׁלוּם שְׁבַת
 וְלִהְשֵׁתֵלֵם מֵהֶם כְּרָאוּי. אֲשֶׁרֵי הָעַם שְׂיִוְדָעִים
 לְסִדֵּר אֶת שְׁבַח רְבוּנָם כְּרָאוּי. מִכָּאן וְהִלְאָה
 סְדוּר הַתְּפִלָּה כְּמוֹ שֶׁתִּקֵּן.

כְּתוּב (תהלים כב) וְאַתָּה ה' אֵל תִּרְחֹק אֵילוּתַי
 לְעִזְרָתִי חוֹשָׁה. דָּוִד הַמֶּלֶךְ אָמַר אֶת זֶה
 בְּשָׁעָה שֶׁהָיָה מִתְקַן וּמְסִדֵּר אֶת תְּשֻׁבַת הַמֶּלֶךְ
 כְּדִי לְחַבֵּר אֶת הַשֶּׁמֶשׁ לְלִבְנָה. כִּיּוֹן שֶׁהָיָה
 מִתְקַן וּמְסִדֵּר אֶת שְׁבַחְיו לְהִתְחַבֵּר, אָמַר וְאַתָּה
 ה' אֵל תִּרְחֹק.

וְאַתָּה ה' – סוּד שֶׁל חֲבֵרוֹת אַחַת בְּלֵי פְרוּד. אֵל
 תִּרְחֹק – כִּיּוֹן שֶׁעֲלָתָה לְהִתְחַבֵּר עִם
 בְּעָלָה, וְהַכֹּל בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, וּמִשָּׁם רוֹצֵה לְעֵלוֹת
 לְאֵין סוּף לְהִתְקַשֵּׁר הַכֹּל לְמַעְלָה לְמַעְלָה, וְלִכֵּן
 אֵל תִּרְחֹק לְהִסְתַּלֵּק מֵאַתְּנוֹ וְלַעֲזֹב אוֹתָנוּ.

וְלִכֵּן בְּתוֹךְ סְדוּר הַתְּשֻׁבָּה צְרִיכִים יִשְׂרָאֵל
 לְהַכְּלִיל שֵׁם וְלִהְדַּבֵּק עִמָּם מִלְּמִטָּה,
 שְׂאֵלֵמְלָא יִרְצֵה לְהִתְעַלּוֹת הַכְּבוֹד הַזֶּה, הָרִי
 יִשְׂרָאֵל לְמִטָּה אַחוּזִים בּוֹ וּמְחֻזְקִים בּוֹ שְׁלֵא
 יַעֲזֹב אוֹתוֹ לְהִתְרַחֵק מֵהֶם. וְלִכֵּן הַתְּפִלָּה בְּלַחֵשׁ,

כְּמִי שֶׁמְדַבֵּר בְּסוּד עִם הַמֶּלֶךְ. וּבְעוֹד שֶׁהוּא בְּסוּד
עָמוּ, לֹא מִתְרַחֵק מִמֶּנּוּ כָּלֵל.

אֵילוּתֵי – מָה אֵיל וְצָבִי, בְּשָׁעָה שֶׁהוֹלְכִים
וּמִתְרַחֲקִים, מִיַּד חוֹזְרִים לְאוֹתוֹ מְקוֹם
שֶׁעָזְבוּ – אֵף הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֵף עַל גַּב
שֶׁהִתְעַלָּה לְמַעְלָה לְמַעְלָה בְּאֵין סוּף, מִיַּד חוֹזֵר
לְמְקוֹמוֹ. מָה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שֶׁיִּשְׂרָאֵל לְמַטָּה
אֲחוּזִים בּוֹ, וְלֹא עוֹזְבִים אוֹתוֹ לְהִיּוֹת נִשְׁכָּח
וְלִהְתַּרְחֵק מֵהֶם. וְלָכֵן, אֵילוּתֵי לְעֶזְרָתִי חוֹשָׂה.

וּמִשּׁוּם כֶּן צְרִיכִים לְהִתְאַחַד עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא וְלֶאֱחֹז בּוֹ כְּמִי שֶׁמְמַשִּׁיךְ מִלְּמַעְלָה
לְמַטָּה, שֶׁלֹּא יִשְׂאֵר אִישׁ עֹזֵב מִמֶּנּוּ אֶפְלוּ שָׁעָה
אַחַת. וְלָכֵן כְּשׁוֹמֵךְ גְּאֻלָּה לְתַפְלָה, צְרִיךְ לֶאֱחֹז
בּוֹ וּלְדַבֵּר עִמוֹ בְּלִחָשׁ, בְּסוּד, שֶׁלֹּא יִתְרַחֵק מֵעַמּוֹ
וְלֹא יַעֲזֹב מֵעַמּוֹ, וְלָכֵן כָּתוּב (דְּבָרִים ד') וְאַתֶּם
הַדְּבָקִים בַּה' אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כְּלַכֶּם הַיּוֹם. (תהלים קמד)
אֲשֶׁרִי הָעַם שֶׁכָּכָה לוֹ אֲשֶׁרִי הָעַם שֶׁה' אֱלֹהָיו.

בְּאוֹתָהּ שָׁעָה קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְהַחֲבָרִים אֵף כֶּן
קָמוּ וְהִלְכוּ. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר לְרַבִּי
שְׁמַעוֹן אָבִיו, אָבָא, עַד כָּאן הָיִינוּ יוֹשְׁבִים בְּצֵל
שֶׁל עֵץ הַחַיִּים בְּגַן עֵדֶן. מִכָּאן וְהִלָּאָה שְׂאֲנוּ

הוֹלְכִים, צָרִיךְ לָנוּ לְלַכֵּת בְּדַרְכֵי הַשּׁוֹמְרִים אֶת
הַעֵץ הַזֶּה. אַתָּה תִּתְחִיל בְּרֵאשִׁית לִפְתּוֹחַ בְּדַרְךְ.

פְּתַח וְאָמַר, וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר.
בְּמָה הִיא תְרוּמָה? בְּסוּד הַזֶּהָב, שֶׁהָרִי
מִשָּׁם נִזְוְנָה בַּתְחִלָּה, מִשּׁוּם שֶׁהִיא גְבוּרָה
תַּחְתּוֹנָה שֶׁבָּאָה מִצַּד הַזֶּהָב. וְאִף עַל גַּב שֶׁבָּאָה
מִצַּד הַזֶּהָב, כָּל עֵקֶר לֹא נִשְׁאַרְתָּ, אֲלֵא בְּצַד
הַכֶּסֶף, שֶׁהוּא יְמִין.

וְסוּד זֶה כּוֹס שֶׁל בְּרָכָה שֶׁצָּרִיךְ לְקַבֵּלָהּ בְּיְמִין
וּבְשִׂמְאַל, וְכָל הָעֵקֶר לֹא נִשְׁאַר אֲלֵא
בְּיְמִין, (וְהַשִּׂמְאַל נֶעֱזֵב מִמֶּנּוּ וְלֹא וְכֹר) וְהַשִּׂמְאַל מְעוֹרֵר אֶת
הַיְמִין וְלֹא נִדְבֵק בּוֹ, מִשּׁוּם שֶׁהוּא נִתֵּן בֵּין יְמִין
וּשִׂמְאַל, וְהַשִּׂמְאַל נֶאֱחָז תַּחְתּוֹ, וַיְמִין נֶאֱחָז בּוֹ
לְמַעַלָּה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שִׁיר ב') שִׂמְאַלֹּ תַּחַת לְרֵאשִׁי
וַיְמִינוּ תַּחְבִּקְנִי. זֶהָב וְכֶסֶף – כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (חֲגִי ב') לִי
הַכֶּסֶף וְלִי הַזֶּהָב, וְהָרִי נִתְבָּאֵר.

וּנְחֻשֶׁת – זֶהוּ צִבְעַת כְּגוֹן הַזֶּהָב, מִשּׁוּם שֶׁנֶּצְבַּע
מִגֹּן זֶהָב וּמִגֹּן כֶּסֶף. וְלִכֵּן מִזְבַּח
הַנְּחֻשֶׁת קֶטָן. לָמָּה הוּא קֶטָן? כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (מַלְכִים א-
ח) כִּי מִזְבַּח הַנְּחֻשֶׁת אֲשֶׁר לִפְנֵי ה' קֶטָן מֵהַכִּיל אֶת
הָעֵלָה וְגו'. כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וְדוּד הוּא הַקֶּטָן. וְאִף עַל

גב שְׁהוּא קָטָן, הַכֹּל נֶאֱחָז בְּתוֹכוֹ. וְאִם תֹּאמְרוּ, מִזְבַּח אַחֵר נִקְרָא קָטָן – לֹא כֵּן! שְׂאִין קָטָן פָּרַט לָזֶה, שְׂכָתוּב (בראשית א) אֶת הַמָּאֹר הַגָּדֹל לְמַמְשָׁלַת הַיּוֹם וְאֶת הַמָּאֹר הַקָּטָן לְמַמְשָׁלַת הַלַּיְלָה. וְזֶה הַמָּאֹר הַקָּטָן. הַמָּאֹר הַגָּדֹל – זֶה הַמִּזְבַּח הַפְּנִימִי, שֶׁהוּא מִזְבַּח הַזָּהָב.

וּתְכַלֶּת – זוּהִי תְכִלַּת שֶׁל צִיצִית. תְּכִלַּת זֶהוּ הַכֶּסֶּא, סוּד שֶׁל תְּפִלִּין שֶׁל יָד. תְּכִלַּת זֶהוּ הַכֶּסֶּא שֶׁבוּ דָּנִים דִּינֵי נְפֹשׁוֹת. מִשּׁוּם שְׂיֵשׁ כֶּסֶּא שְׂדָנִים בּוֹ דִּינֵי מְמוֹנוֹת, וַיֵּשׁ כֶּסֶּא שְׂדָנִים בּוֹ דִּינֵי נְפֹשׁוֹת. וְלִכֵּן כָּל הַגּוֹנִים טוֹבִים לַחֲלוּם, פָּרַט לְגוֹן תְּכִלַּת, כְּדֵי שְׂיִדַּע שֶׁהָרִי נִשְׁמְתוּ הָרִי עוֹלָה בְּדִין. וּכְשֶׁנִּשְׁמָה עוֹלָה בְּדִין, הַגּוֹף נִדוֹן לְהַתְּפִלוֹת, וְצָרִיף אוֹתוֹ הַחֲלוּם לְרַחֲמִים רַבִּים.

תְּכַלֶּת זֶהוּ כֶּסֶּא, שְׂכָתוּב בּוֹ כְּמֵרְאָה אֲבָן סְפִיר דְּמוֹת כֶּסֶּא, וְכָתוּב (יחזקאל א) וְנִגְהָ לּוֹ סָבִיב. מִשּׁוּם שֶׁעוֹשִׂים בּוֹ כְּרִיכוֹת לְצִיצִית, וּכְשֶׁנִּגְהָ לּוֹ הוֹפֵף לְגוֹן יָרֵק, כְּגוֹן כְּרָתִי, מֵאוֹתָהּ שְׁעָה וְאֵילָף מִתְּחִיל זְמַן קְרִיאַת שְׁמַע, שֶׁהָרִי הַשְּׁתַּנָּה גּוֹן תְּכִלַּת מְכֻמוֹ שֶׁהָיָה, וְלִכֵּן אֲסוּר לְדוֹן דִּינֵי נְפֹשׁוֹת בְּלַיְלָה, מִשּׁוּם שֶׁשׁוֹלֵט אוֹתוֹ גּוֹן תְּכִלַּת בְּאוֹתוֹ זְמַן, וְנִתְּנָה רְשׁוּת לַחֲטֹף נְפֹשׁ

בלי משפט. שהרי משפט לא שולט באותו זמן. כשפא הבקר ומתעורר הימין שלמעלה, יוצא אותו האור ומגיע עד התכלת הזאת ומשתנה מכמו שהיה, ואז שולט עליו ונדבק בו כפא קדוש אחר. מאותה שעה ואילך זמן קריאת שמע.

וארגמן - זה כנוס שכולל כל הגונים כאחד. ותולעת שני - כתוב שני, וכתוב שנים, שכתוב (משלי לא) כי כל ביתה לבש שנים. אלא זהו גון שנקרא שני, שנוטל בו את כל הגונים והכל אחד, שני ושנים. שנים - כשכלם כלולים בו כאחד. שני - שיוצא מהכפא העליון ששולט על תכלת מצד הימין, וזהו האפטרופוס של ישראל, שכתוב בו (דניאל י) מיכאל שרכם. תולעת - שכחה בפיה. כתולעת שמשפרת הכל ומעקרת הכל.

תולעת שני ושש - שני גונים כאחד, של ימין ושמאל, לבן ואדם. ושש - הוא בויץ. שששה חוטים מתחברים, וזהו שכתוב וגויתו כתרשיש. ובשני אלה כלולים שני אחרים. **ועזים** - גבורות תחתונות שלחון, לכסות על הפנימיים. והכל צריך. וצריך לתת מקום

לכל, שְׁהָרִי מִצַּד הַזֶּהָב הֵם בְּאִים. וְעֵרַת אֵילִם
מֵאֲדָמִים – מְשִׁיכָה שֶׁל שְׁנֵי צַדִּדִּים, שֶׁל יָמִין
וּשְׂמָאל, לְכַסּוֹת בְּמָקוֹם אַחֵר.

וְעֵרַת תְּחָשִׁים – צַד אֶחָד יֵשׁ שֶׁגִּדֵּל בְּתוֹךְ הַצַּד
הָאֲחֵר בְּחֶרֶבָה, וְלֹא נִמְצָא בִישׁוּב, וְזֶהוּ
צַד טָהוֹר, וְנִקְרָא תְּחָשׁ.

בְּסִפְרוֹ שֶׁל שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ יֵשׁ בְּתוֹךְ מִזְבַּח
הַנְּחֹשֶׁת שְׁאֲמָרְנוּ סוּדוֹת עֲלִיוֹנִים.
שְׁהָרִי כְּתוּב, (שְׁמוֹת כ) מִזְבַּח אֲדָמָה תַעֲשֶׂה לִּי וְגו',
וְזֶהוּ סוּד כְּרָאוּי. נְחֹשֶׁת – כְּשִׁשׁוּלְטִים הָרִים
אַחֲרֵים, וְהִיא צְרִיכָה לְזוֹן אוֹתָם, נִצְבַּעַת בְּגוֹן
הַזֶּה לְזוֹן אוֹתָם, וְהֵם נִקְרָאִים הָרִי נְחֹשֶׁת.

וְאוֹתָם הָרִי נְחֹשֶׁת נִמְשָׁךְ עֲלֵיהֶם רוּחַ אַחַת
מִתּוֹךְ הַמִּזְבֵּחַ הַזֶּה, וְכִשְׁמִזְבֵּחַ זֶה
מִתְעַלֶּה בְּעֲלִיָּה אַחֲרַת, אֲזַי מְסַתְּלָקֵת אוֹת נ',
שֶׁהוּא מִזְבֵּחַ קָדוֹשׁ, וְנִשְׁאַרְתָּ הָרוּחַ שֶׁל הָרִי
הַנְּחֹשֶׁת הַלָּלוּ. וְכִשְׁאוֹתָה רוּחַ מִתְעַלֶּית
בְּקִיּוּמָה, הִיא נִקְרָאת תְּחָשׁ, שְׁהָרִי הַסִּתְּלָקָה
מִמֶּנָּה אוֹת נ'.

וְזֶה נִפְרָד לְכַמָּה רוּחוֹת אַחֲרוֹת, וְנִקְרָאִים אֵף
כֵּן, וְלָכֵן נִקְרָא אוֹתוֹ הָעֵם (אַחַד) תְּחָשׁ, כְּמוֹ

שְׁנֵאמַר (בראשית כב) וְאֵת תַּחֲשׁ וְאֵת מַעֲכָה. הֵם
 הָיוּ מְכִירִים אֶת הַחַיָּה הַזֹּאת שֶׁל הַמֶּשֶׁכֶן שֶׁנִּקְרָאת
 עַל שָׁמַם.

וְעֵצֵי שֵׁטִים – אֵלוֹ אוֹתָם סוּדוֹת קְדוּשִׁים, שֶׁהֵם
 לוֹחֹת הַמֶּשֶׁכֶן, וְהֵם נִקְרָאִים בְּסוּד
 שְׁלָהֶם. כָּתוּב עֵצֵי שֵׁטִים עֲמָדִים, וְכָתוּב (ישעיה ו')
 שָׂרְפִים עֲמָדִים.

מִכָּאֵן וְהִלָּאָה – שָׁמֶן לְמָאֵר, מְשִׁיכָה שֶׁל שָׁמֶן
 מְשַׁחָה קְדוּשׁ לְמִשְׁךְ עֲלֵיהֶם. אֲבָנֵי שֶׁהֵם
 וְאֲבָנֵי מְלוֹאִים – אֵלוֹ אֲבָנֵי קֹדֶשׁ, יְסוּדוֹת
 הַמִּקְדָּשׁ, בְּמִרְכָּבוֹת הַקְּדוּשׁוֹת הַלְלוּ מְזֻדְמָנִים
 לְבָדָם לְכַבֵּד וּלְשַׁבַּח בְּלְבוּשׁ כְּבוֹד לְעֵינַי הַכֹּהֵן
 בָּהֶם שֵׁם וְלִהְזָכִיר (וּלְכַבֵּד) שְׁנַיִם עָשָׂר שְׁבָטִים, וְלִכְן
 שְׁתֵּים עָשָׂרָה אֲבָנִים כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאֵר.

שְׁלֵשָׁה עָשָׂר מִיָּנִים הֵם, פָּרֹט לְשֵׁתִים עָשָׂרָה
 הָאֲבָנִים הַיְקָרוֹת הַלְלוּ, וְכֻלָּם עוֹלָיִם
 לְעֵשָׂרִים וְחָמֵשׁ אוֹתִיּוֹת בְּסוּד הָעֲלִיּוֹן שֶׁל
 הַיְחוּד. וּכְנָגֵד אֵלֶּה חָקַק וְתָקַן מֹשֶׁה עֵשָׂרִים
 וְחָמֵשׁ אוֹתִיּוֹת בְּסוּד הַפְּסוּק שֶׁל הַיְחוּד, שֶׁכָּתוּב
 (דברים ו') שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד.
 וְהֵם עֵשָׂרִים וְחָמֵשׁ אוֹתִיּוֹת, גְּלוּפִים חֲקוּקִים
 בְּסוּד שְׁלֹמֶעֱלָה.

יַעֲקֹב רָצָה לְתַקֵּן לְמַטָּה בְּסוּד הַיְחוד, וְתַקֵּן
 בְּעֵשָׂרִים וָאַרְבַּע אוֹתִיּוֹת, וְהֵן: בְּרוּךְ שֵׁם
 כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד. וְלֹא הַשְּׁלִים לְעֵשָׂרִים
 וְחֲמֵשׁ אוֹתִיּוֹת, מִשּׁוּם שֶׁעֲדִין לֹא הִתְתַּקֵּן הַמְּשָׁכָן.
 כִּינּוּן שֶׁהִתְתַּקֵּן הַמְּשָׁכָן וְנִשְׁלַם, הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן
 שֶׁהָיָה יוֹצֵא מִמֶּנּוּ כְּשֶׁהִשְׁתַּלֵּם – לֹא דְבַר אֶלָּא
 בְּעֵשָׂרִים וְחֲמֵשׁ אוֹתִיּוֹת, לְהִרְאוֹת שֶׁהָרִי נִשְׁלַם זֶה
 כְּמוֹ שֶׁלְּמַעְלָה, שְׁכָתוּב (ויקרא א) וַיְדַבֵּר ה' אֵלָיו
 מֵאֵהָל מוֹעֵד לֵאמֹר. הָרִי עֵשָׂרִים וְחֲמֵשׁ אוֹתִיּוֹת.
וְלִכְּן עֵשָׂרִים וְחֲמֵשָׁה מִיָּנִים לְהַשְׁלִים תְּקוּן
 הַמְּקַדָּשׁ (הַמְּשָׁכָן) וְכָל אֵלוֹ הָאוֹתִיּוֹת בְּאַרְנוֹ
 בְּאוֹתָן אוֹתִיּוֹת חֲקוּקוֹת שֶׁלְּמִדְּנוּ מִמּוֹרְנוּ. וּמִשּׁוּם
 שֶׁהַמְּשָׁכָן נִשְׁלַם בְּסוּדוֹת הַלְלוֹ, נִקְרָא כ"ה,
 בַּיְחוד שֶׁל שְׁלֵמוֹת הַמְּשָׁכָן, וְלִכְּן (תהלים קמד)
 וְחִסְדֵיךָ יְבָרְכוּכָה כְּתוּב, סוּד שֶׁל שְׁלֵמוֹת שֶׁל כָּל
 הַמְּשָׁכָן וְתִקְוֵנוּ. כ"ה כְּנֶגֶד עֵשָׂרִים וְשִׁתִּים
 אוֹתִיּוֹת, וְתוֹרָה וְנִבְיָאִים וְכְתוּבִים, שֶׁהֵם כָּלֵל
 אֶחָד וְסוּד אֶחָד.

בְּשָׁעָה שִׁישְׂרָאֵל מֵיַחַדִּים יַחוד בְּפָסוּק הַזֶּה
 בְּסוּד שֶׁל עֵשָׂרִים וְחֲמֵשׁ אוֹתִיּוֹת, שֶׁהֵן:
 שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד, וְכְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד
 מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד, שֶׁהֵם עֵשָׂרִים וָאַרְבַּע

אותיות, ויכּוּן כָּל אֶחָד בְּהֵן - כָּל הָאוֹתוֹת
 מִתְחַבְּרוֹת כְּאַחַת, וְעוֹלוֹת בְּחֵבוֹר אֶחָד (אז נִפְתָּחוּ)
 אַרְבָּעִים וְתִשְׁעָה שְׁעָרִים בְּסוּד הַיּוֹבֵל, וְאֵז צָרִיף
 לְעוֹלוֹת עַד וְלֹא יוֹתֵר. וְאֵז נִפְתָּחִים הַשְּׁעָרִים,
 וּמִחֲשִׁיב הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת אוֹתוֹ הָאָדָם כְּאֵלוֹ
 קַיִם אֶת כָּל הַתּוֹרָה שְׂבָא בְּאַרְבָּעִים וְתִשְׁעַ פְּנִים.
 וְלָכֵן צָרִיף לְכוּן לֵב וְרָצוֹן בְּעִשְׂרִים וְחֲמִשׁ
 וּבְעִשְׂרִים וְאַרְבַּע וְלִהְעֵלוֹתָם בְּרָצוֹן הַלֵּב
 לְאַרְבָּעִים וְתִשְׁעָה שְׁעָרִים שְׂאֵמְרָנוּ. כִּיּוֹן שֶׁהִתְכַּוֵּן
 בְּזֶה, יִתְכַּוֵּן בְּאוֹתוֹ יַחֲוֹד שְׂאֵמֵר מוֹרְנוּ - שְׁמַע
 יִשְׂרָאֵל וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכּוֹתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד,
 כָּלֵל שֶׁל כָּל הַתּוֹרָה כְּלָהּ. אֲשֶׁרִי חִלְקוּ שֶׁל מִי
 שִׁיתְכַּוֵּן בָּהֶם, שְׂוֹדָאֵי כָּלֵל הוּא שֶׁל כָּל הַתּוֹרָה,
 שְׁלִמְעָלָה וּמִטָּה. וְזֶהוּ סוּד שֶׁל אָדָם שְׁלָם, שֶׁל
 זָכַר וּנְקֵבָה, וְסוּד שֶׁל כָּל הָאֱמוּנָה.

מִחֻלְקָת שֶׁל שְׂמַאי וְהֵלֵל בְּקִימָה וּבִשְׂכִיבָה,
 שְׂכָתוֹב (דְּבָרִים י') בְּשִׁכְבָּךְ וּבְקוּמָךְ.
 שְׂשֵׂמַאי סוֹבֵר, בְּעָרֵב, שְׁכָלוּלָה הַנְּקֵבָה
 בְּשִׁלְטוֹנָה, צָרִיף לְנִקְבָה שִׁטּוֹ וְיִקְרָאוּ. וּבְבִקְר
 כְּשִׁשׁוּלֵט הַזָּכַר בְּשִׁלְטוֹן הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, צָרִיף
 לְעַמֵּד לְפָנָי הַזָּכַר כְּמוֹ שְׁצָרִיף בְּתַפְלַת מְעַמֵּד,
 וּבְכָל מְקוֹם שֶׁהַזָּכַר בָּא.

וּבֵית הַלֵּל סוֹבֵר, שְׁאֵלְמָלָא שְׁנַמְצָא זֶה לְחוּד
 וְזֶה לְחוּד - כֶּךָ צְרִיךְ. אָבֵל כִּיּוֹן שְׁאֲנוּ
 מַחְבְּרִים אוֹתָם כְּאֶחָד בְּחִבּוּר בְּאַרְבָּעִים וְתִשַׁע
 פָּנִים וְאַרְבָּעִים וְתִשַׁע שְׁעָרִים, לֹא צְרִיכִים אָנוּ
 לְהַפְרִיד זֶה לְחוּד וְזֶה לְחוּד, אֲלֵא לְהַשְׁגִּיחַ
 שֶׁהַכֹּל אֶחָד בְּלֵי פְרוּד, וּכְמוֹ שְׁמִזְדַּמֵּן לְאָדָם -
 כֶּךָ יֹאמֵר, שְׁהֲרֵי שְׁנִיָּהֶם בְּחִבּוּר אֶחָד כְּמוֹ שְׁנוּחַ
 לָהֶם, וְכֶךָ צְרִיךְ לְהִרְאוֹת.

וְלִבְּן הַזְּכָר בְּשֵׁשׁ צְדָדִים, בְּפִסּוּק שֶׁל שְׁמַע
 יִשְׂרָאֵל, שֶׁהֵם שֵׁשׁ תְּבוּת, וְהִנְקִיבָה בְּשֵׁשׁ
 צְדָדִים - בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכּוֹתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד,
 שֶׁהֵם שֵׁשׁ תְּבוּת אַחֲרוֹת, וְעוֹלָיִם בְּחִבּוּר אֶחָד,
 בְּסוּד שֶׁל אַרְבָּעִים וְתִשַׁע שְׁעָרִים, וְהִלְכָה כְּמוֹ
 בֵּית הַלֵּל בְּכֹל מְקוֹם.

רַבִּי שְׁמַעוֹן הָרִים יָדוּ וּבִרְךָ אֶת רַבִּי אֶלְעָזָר
 בְּנוֹ. פָּתַח וְאָמַר, (ישעיה מא) מִי הָעִיר
 מִמְזַרְח וְגו'. פִּסּוּק זֶה בְּאַרְנוֹ וְנִתְבָּאֵר, אָבֵל סוּד
 הַחֲכָמָה הוּא. מ"י הוּא סוּד שֶׁל הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן,
 שְׁהֲרֵי מִשָּׁם יוֹצֵאת הָרְאשִׁית לְגַלּוֹת סוּד
 הָאֱמוּנָה, וְהֲרֵי בְּאַרְנוֹ.

עוֹד מ"י - הַטָּמִיר שֶׁל כָּל הַטָּמִירִים, שֶׁלֹּא נוֹדַע
 וְלֹא הִתְגַּלָּה כָּלָל. גְּלָה כְּבוֹדוֹ לְהוֹדַע מֵאוֹתוֹ

מְקוֹם שְׁנִקְרָא מְזֻרַח, שְׁהָרִי מְשֵׁם רֵאשִׁית שְׁל כָּל
 סוּד הָאָמוּנָה וְהָאוּר לְהַגְלוֹת. וְאַחַר כֵּן, צָדֵק
 יִקְרָאֵהוּ לְרַגְלוֹ, שְׁהָרִי צָדֵק גְּלָה הַגְּבוּרָה הָעֲלִיּוֹנָה
 וְשִׁלְטוֹן שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאֵת הַצָּדֵק הַזֶּה
 הַשְּׁלִיט עַל כָּל הָעוֹלָמוֹת לְהַנְהִיגֵם וּלְתַקְּנֵם
 כְּרֵאוּי. וְלִכְן, יִתֵּן לְפָנָיו גּוֹיִם וּמְלָכִים יָרֵד, שְׁהָרִי
 כָּל מְלָכֵי הָעוֹלָם בְּרִשׁוֹת הַצָּדֵק הַזֶּה הֵם עוֹמְדִים,
 כְּמוֹ שְׁנֵאמַר (תהלים ט) וְהוּא יִשְׁפֹּט תָּבֵל בְּצָדֵק.

עוֹד צָדֵק יִקְרָאֵהוּ לְרַגְלוֹ – מִי קוֹרֵא לְמִי? אֵלָא
 הַצָּדֵק קוֹרֵא תָּמִיד לְאַסְפֵּקלָרִיָּה הַמְּאִירָה,
 וְלֹא שׁוֹכֵף לְעוֹלָמִים, וְצָדֵק עוֹמֵד תָּמִיד לְרַגְלוֹ,
 שְׁלֹא זֶז מְשֵׁם, וְקוֹרֵא וְלֹא שׁוֹכֵף. זֶהוּ שְׁכַתוּב (שם
 פג) אֱלֹהִים אֵל דְּמִי לָךְ אֵל יַחֲרֹשׁ וְאֵל תִּשְׁקֹט אֵל.
 וְעַכְשָׁו הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְאִיר לָנוּ הַדְּרָךְ הַזֶּה
 בְּשִׁבְלֵנוּ (ורב"י) אֶלְעֶזֶר בְּנֵי שְׁקוֹרָא לְאוּר הָעֲלִיּוֹן
 וְלֹא שׁוֹכֵף. אֲשֶׁרֵי חֵלְקָם שֶׁל הַצְּדִיקִים בְּעוֹלָם
 הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא. (ועתה, אֶלְעֶזֶר בְּנֵי, קוֹרֵא לְאוּר הָעֲלִיּוֹן וְלֹא
 שׁוֹכֵף, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְאִיר לָנוּ הַדְּרָךְ בְּגִלְלוֹ. אֲשֶׁרֵי חֵלְקוֹ וְאֲשֶׁרֵי חֵלְקָם
 שֶׁל הַצְּדִיקִים).

רַבִּי אַבָּא פָּתַח פְּסוּק וְאָמַר, (שם סג) מְזֻמּוֹר לְדוֹד
 בְּהִיּוֹתוֹ בְּמִדְבַּר יְהוּדָה. מֵה זֶה שׁוֹנֶה מִכָּל
 שְׁאָר הַתְּשֻׁבּוֹת שְׁלֹא אָמַר בְּאִיזָה מְקוֹם שְׁבַח

אוֹתָם דְּוֹד הַמְּלָךְ? וּמָה שׁוֹנָה כָּאן שְׁאָמַר בְּהִיּוֹתוֹ
בְּמִדְבַר יְהוּדָה? אֲלֵא לֹא זֶה לְבָדוֹ, שְׁהָרִי אֵף כֶּף
גַּם – (שם לד) בְּשִׁנּוֹתוֹ אֶת טַעְמוֹ לִפְנֵי אַבִּימֶלֶךְ.
בְּבֹא הַזִּיפִים. וְכֵן כָּלֵם. לְהִרְאוֹת לְכָל בְּנֵי הָעוֹלָם
שֶׁבָחוּ שֶׁל דְּוֹד, שְׁאֵף עַל גַּב שְׁהָיָה בְּצַעַר וְהָיוּ
רוֹדְפִים אַחֲרָיו, הָיָה מְשַׁתְּדֵל לִוְמַר שִׁירוֹת
וְתִשְׁבְּחוֹת לְקִדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

וְאֵף עַל גַּב שְׁבְרוּחַ הַקִּדְשׁ הָיָה אוֹמֵר – רוּחַ
הַקִּדְשׁ לֹא הִיְתָה שׁוֹרָה עָלָיו עַד שֶׁהוּא
הִשְׁתְּדֵל שֶׁתִּשְׁרָה עָלָיו. וְכֶף בְּכָל מְקוֹם – לֹא
שׁוֹרָה רוּחַ הַקִּדְשׁ שְׁלַמְעֵלָה עַד שִׁיתְעוֹרֵר עָלָיו
הָאָדָם מְלִמְטָה. וְדוֹד, אֵף עַל גַּב שְׁרַדְפוּ אַחֲרָיו
וְהָיָה בְּצַעֲרוֹ, לֹא הָיָה עוֹזֵב שִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוֹת
מִפְּיוֹ וּלְשִׁבְחָתָאֵת רַבּוֹנוֹ עַל הַכֹּל.

וְאֵם תֵּאמַר, זֶה שְׁשִׁנִּינוּ מְזִמּוֹר לְדוֹד אוֹ לְדוֹד
מְזִמּוֹר, וְכָאן שְׁרַתָּה עָלָיו רוּחַ הַקִּדְשׁ
בְּתַחֲלָה, מִשּׁוֹם שְׁאָמַר מְזִמּוֹר לְדוֹד. אֲלֵא, אִם
הוּא הָיָה מְכֻוֵן עֲצָמוֹ בְּתַחֲלָה, לֹא הִיְתָה שׁוֹרָה
עָלָיו רוּחַ הַקִּדְשׁ. מְזִמּוֹר זֶה רוּחַ הַקִּדְשׁ. לְמָה
נִקְרָא כֶּךָ? מִשּׁוֹם שֶׁהִיא מְשַׁבַּחַת אֶת הַמְּלָךְ
הָעֲלִיּוֹן תָּמִיד, (שְׁכָל הַזְּמַן הוּא הִיָּה מְשַׁבַּח וּמְזַמֵּר וְלֹא שׁוֹכֵךְ) שְׁכָל
הַזְּמַן הִיְתָה מְשַׁבַּחַת וּמְזַמֵּרַת וְלֹא שׁוֹכֵכַת. כִּיּוֹן

שָׁבַא דְּוֹד, מְצָא גּוּף מְתַקֵּן כְּרָאוּי וְשָׂרְתָה עָלָיו,
וְהָיוּ מְגַלִּים בְּעוֹלָם הַזֶּה לְשִׁבְחָה וּלְזִמְרָה לְמַלְךְ,
וְהַכֹּל כְּדֵי שְׂיִתְתַּקֵּן הָעוֹלָם הַזֶּה כְּמוֹ שְׁלִמְעָלָה.

לְדוֹד – אִישׁ שְׁלָם בְּתַקוּנוֹ, אִישׁ מְתַקֵּן, אִישׁ
צְדִיק. דְּוֹד וְדָאֵי שְׁלָא הַשְׂתַּנָּה
לְעוֹלָמִים. בְּהִיּוֹתוֹ בְּמִדְבַר יְהוּדָה – זֶה שְׁבַח
שֶׁל דְּוֹד, אֵף עַל גַּב שְׁהִיָּה בְּצַעְרוֹ, אֵף עַל גַּב
שְׁהִיּוֹ רֹדְפִים אַחֲרָיו, וְאִיזוֹ תְּשַׁבַּחַת אָמַר?
תְּשַׁבַּחַת גְּדוּלָה וְנִכְבָּדָה.

וְהַשְׁבַּח שְׁלוֹ מַה הוּא? (תהלים 80) אֱלֹהִים אֵלֵי
אֲתָה אֲשַׁחֲרֶךָ. אֱלֹהִים סִתָּם. כִּיּוֹן
שְׁאָמַר אֱלֹהִים, לְמָה אֵלֵי? אֵלָא אֲוֹתָה דְרָגָה
שְׁלוֹ. שְׁלֵשׁ דְּרָגוֹת כָּאֵן: אֱלֹהִים, אֵלֵי, אֲתָה. וְאֵף
עַל גַּב שְׁהִים שְׁלֵשָׁה שְׁמוֹת, דְּרָגָה אַחַת הִיא,
בְּסוּד שֶׁל אֱלֹהִים חַיִּים. אֱלֹהִים – לְמַעְלָה,
אֱלֹהִים חַיִּים. אֵלֵי – קִצָּה הַשְּׁמַיִם עַד קִצָּה
הַשְּׁמַיִם. אֲתָה – הַדְּרָגָה שְׁלוֹ. וְאֵף עַל גַּב שְׁהַכֹּל
אֶחָד וּבִשְׁם אֶחָד עוֹלָה.

אֲשַׁחֲרֶךָ – אִם כְּמִשְׁמַעוֹ שְׁלוֹ, יָפָה. אָבַל
אֲשַׁחֲרֶךָ – הַתְּקִינן הָאוֹר שְׁמַאִיר
בְּשַׁחַר. שְׁהָרֵי הָאוֹר שְׁעוּמֵד בְּשַׁחַר לֹא מַאִיר עַד

שִׁיתְקִנוּ אוֹתוֹ לְמַטָּה. וּמִי שֶׁמְתַקֵּן אֶת אוֹר הַשָּׁחַר
הַזֶּה, אֵף עַל גַּב שֶׁהוּא שָׁחַר, זוֹכֶה לְאוֹר לְבָן
שְׂמַאִיר, וְזֶהוּ אוֹר אֲסַפְקֵלְרִיָּה הַמְּאִירָה, וְזֶהוּ
הָאָדָם שֶׁזוֹכֶה לְעוֹלָם הַבָּא.

וְזֶה סוּד (משלי א) וּמְשַׁחֲרֵי יִמְצְאוּנִי. וּמְשַׁחֲרֵי –
שֶׁמְתַקְנִים הָאוֹר שֶׁל מְשַׁחֲרֵי הַשָּׁחַר.
יִמְצְאוּנִי, לֹא כְּתוֹב יִמְצְאוּנִי, אֲלֵא יִמְצְאוּנִי,
שֶׁזוֹכִים לְשְׁנֵי אוֹרוֹת – לְאוֹר הַשָּׁחַר הַשָּׁחַר,
וְלְאוֹר הַלְבָן שְׂמַאִיר. וְזוֹכֶה לְאֲסַפְקֵלְרִיָּה שְׂאִינָה
מְאִירָה, וְלְאֲסַפְקֵלְרִיָּה שְׂמַאִירָה. וְזֶהוּ יִמְצְאוּנִי.
וְעַל כֵּן אָמַר דָּוִד אֲשַׁחֲרֶךָ. הַתְּקִין אוֹר שֶׁל הַשָּׁחַר
הַשָּׁחַר לְהָאִיר עָלָיו אוֹר לְבָן שְׂמַאִיר.

צְמָאָה לָךְ נִפְשֵׁי כָּמָה לָךְ בְּשָׂרֵי (תהלים סג), כָּמִי
שָׂרָעַב לְאֹכַל וְצָמָא לְשִׁתוֹת. בְּאַרְץ צִיָּה
וְעַיִף בְּלֵי מַיִם, מִשּׁוֹם שֶׁהוּא מְדַבֵּר וְאִינוֹ מְקוֹם
שֶׁל יְשׁוּב, וְלֹא מְקוֹם שֶׁל קִדְשׁ. וְלִכֵּן הוּא מְקוֹם
בְּלֵי מַיִם. וְכִמוֹ שֶׁאֲנוּ רְעֵבִים וְצָמְאִים אֵלֶיךָ
בְּמְקוֹם הַזֶּה, כֵּן בְּקִדְשׁ חֲזִיתֶיךָ וְגו'. וְאֲנוּ, כְּמוֹ
שֶׁאֲנוּ צָמְאִים אֶל מוֹרְנוֹ לְשִׁתוֹת בְּצָמְאוֹן אֶת
דְּבָרֵינוּ בְּמְקוֹם הַזֶּה, אֵף כֵּךְ צָמְאִים לְשִׁתוֹת בְּצָמָא
דְּבָרֵינוּ בְּבֵית הַמְּקֻדָּשׁ, הַמְּקוֹם שֶׁנִּקְרָא קִדְשׁ. אָמַר

רבי שמעון לרבי אבא, מי שהתחיל הדבר –
יאמר עכשו.

פתח רבי אבא ואמר, ויקחו לי תרומה מאת כל
איש וגו'. בשעה שהראה הקדוש ברוך
הוא למשה את מעשה המשכן, היה קשה לפניו,
ולא יכל לעמד בו, והרי פרשוה. ועכשו יש לנו
להקשות כאן, אם התרומה הזו נתנה הקדוש
ברוך הוא למשה לבדו, איך נתנה לאחר, ואמר
שלבני ישראל יקחו את התרומה הזו?

אלא ודאי שלמשה נתנה, ולא נתנה לאחר.
למלך שהיה בתוך עמו, ולא היתה
הגבירה עם המלך. כל זמן שהגבירה לא היתה
עם המלך, העם לא קובעים בו ואינם יושבים
לבטח. כיון שבאה הגבירה, כל העם שמחים
ויושבים בבטחון. כך בתחלה, אף על גב
שהקדוש ברוך הוא עשה להם נסים ואותות על
ידי משה, לא קובעים העם. כיון שאמר הקדוש
ברוך הוא ויקחו לי תרומה – ונתתי משכני
בתוכם. מיד כלם קבעו ושמחו בעבודת הקדוש
ברוך הוא. זהו שכתוב (במדבר ז) ויהי ביום כלת
משה, שירדה כלת משה לארץ.

וְאָם תֹּאמַר, "וַיְהִי" בְּכֹל מְקוֹם אֵינוֹ אֶלָּא לְשׁוֹן צֶעַר, וְכֵאֵן כְּתוּב וַיְהִי בַיּוֹם? אֶלָּא, בְּאוֹתוֹ יוֹם שֶׁשְׁכִינָה יָרְדָה לְאָרֶץ, נִמְצָא לָהּ מְקַטְרֵג, וְכִסָּה אוֹתוֹ הַחֹשֶׁךְ כְּנִגְדָה כְּדִי שֶׁלֹּא תִרְד. וְשִׁנִּינוּ, אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת רַבּוֹא מִלְּאָכִים נִמְצְאוּ לְפָנֶיהָ כְּדִי שֶׁלֹּא תִרְד.

וּבְאוֹתוֹ זְמַן נִמְצְאוּ כָּל הַכֶּנֶס שֶׁל הַמְּלָאכִים הָעֲלִיּוֹנִים לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְאָמְרוּ לְפָנָיו: רַבּוֹן הָעוֹלָם, כָּל הַזֵּיו וְכָל הָאוֹר שֶׁלָּנוּ – בְּשִׁכִינַת כְּבוֹדְךָ הוּא, וְעַכְשָׁו תִרְד לַתַּחְתּוֹנִים? בְּאוֹתָהּ שְׁעָה הַתַּחֲזָקָה הַשְׁכִינָה וְשִׁבְרָה אוֹתוֹ חֹשֶׁךְ אֶפְלָה כְּמִי שֶׁמִּשְׁבַּר חֲתִיכוֹת חֲזָקוֹת, וַיְרִידָה לְאָרֶץ. כִּיּוֹן שֶׁכֵּלֶם רָאוּ כָךְ, פָּתְחוּ וְאָמְרוּ, (תהלים ח) ה' אֲדוֹנֵנוּ מֶה אֲדִיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ. אֲדִיר וְדַאי, שֶׁשִׁבְרָה כְּמֶה חֲתִיכוֹת וְכַחוֹת חֲזָקִים, וַיְרִידָה לְאָרֶץ וְשִׁלְטָה בְּכָל. וְלִכֵּן כְּתוּב וַיְהִי. הַצֶּעַר שֶׁקִּבְּלוּ כְּמֶה חֲזָלוֹת וּמַחֲנוֹת בַּיּוֹם שִׁיְרִידָה לְאָרֶץ כֹּלֵת מִשָּׁה.

וְלִבְּנֵי וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה וְגו'. לֹא כְּתוּב וַיִּקְחוּ לִי וְתְרוּמָה, אֶלָּא וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה, לְהִרְאוֹת שֶׁהַכֹּל אֶחָד בְּלִי פְרוּד. וּמַעֲשֵׂה הַמִּשְׁכָּן כְּמוֹ שֶׁלְמַעֲלָה, זֶה כְּנִגְדָה זֶה, לְהַכְלִיל הַשְׁכִינָה מְכֹל

הצדדים, מעלה ומטה. כאן בעולם הזה המעשה שלו כמעשה הגוף, להכליל את הרוח בתוכו, וזוהי שכינה, שנכללה מעלה ומטה, והיא רוח הקדש.

ויעזרם נמשכת ונכנסת לתוך סוד הגוף, להשרות מוח בתוך קלפה הכל כראוי. רוח הקדש הזו נעשית בגוף, להכליל בתוכו רוח אחרת עליונה, דק ומאיר, והכל כך נאחז ונכלל זה בזה ונכנס זה בזה, עד שנאחז בעולם הזה, שהוא קלפה אחרונה חיצונה.

קלפה חזקה היא לפניו מקלפה של העולם הזה. כמו שהאגוז, שהקלפה החיצונה אינה קשה, קלפה שהיא לפניו ממנה היא קלפה קשה – אף כך למעלה. קלפה קשה היא רוח אחרת ששולטת בגוף. לפניו ממנו היא קלפה קלושה. לפניו ממנו – המוח.

סדר הלימוד ליום ג שבט (יום 121 בשנה)

בארץ הקדושה מתקן הכל בגון אחר, שהרי הקלפה הקשה נשברה מאותו מקום ולא שולטת בו כלל. הקלפה הקשה נשברת שבר, (מההוא יותר תמיד) ונפתחת מצד זה (עד שנאחז בסוד

שֶׁל הַמִּשְׁכָּן. בְּעוֹלָם הַזֶּה הַקְּלָפָה הַאֲחֵרוֹנָה הִיא לַחֲוִיץ, הַקְּלָפָה הַחֲזָקָה הִיא לַפְּנִים. כְּמוֹ זֶה אִף כִּךְ לַמְעֵלָה, הַקְּלָפָה הַחֲזָקָה הִיא לַחֲוִיץ. לַפְּנִים מִמָּנָה הִיא קְלָפָה קְלוּשָׁה, וְלֹא שׁוֹלֵטת בּוֹ כָּלֵל, וְנִפְתַּחַת מִצַּד זֶה) **וּמִצַּד זֶה.**

וְאוֹתָהּ פְּתִיחָה הִיְתָה בְּאַרְץ הַקְּדוּשָׁה בְּכָל זְמַן שְׁעוֹבָדִים עֲבוּדָה כְּרָאוּי. כִּיּוֹן שְׁגָרְמוּ הַחֲטָאִים, נִמְשְׁכָה אוֹתָהּ פְּתִיחָה לְצַד זֶה וּלְצַד זֶה, עַד שֶׁהִתְקַרְבָּה הַקְּלָפָה הַכֹּל כְּאַחַד. כִּיּוֹן שִׁסְתְּמָה הַקְּלָפָה אֶת הַמַּח, אִזּוֹ שׁוֹלֵטת אוֹתָהּ קְלָפָה עֲלֵיהֶם, וְדוֹחָה אוֹתָם מִחֲוִיץ לְאוֹתוֹ מְקוֹם.

וְעַם כָּל זֶה, אִף עַל גַּב שְׁדַחְתָּה אוֹתָם הַחֲוִצָּה, לֹא יְכוּלָה אוֹתָהּ קְלָפָה קָשָׁה לְשֵׁלֵט בְּאוֹתוֹ מְקוֹם קְדוּשָׁה שְׁאִינוּ מְקוֹמוֹ. וְאִם תֹּאמַר, אִם כִּךְ, הוֹאִיל וְלֹא יְכוּלָה אוֹתָהּ קְלָפָה קָשָׁה לְשֵׁלֵט בְּאוֹתוֹ מְקוֹם קְדוּשָׁה, לָמָּה עוֹמֵד חָרוֹב, שְׁהָרִי אֵין חֲרָבָן בְּעוֹלָם אֲלֵא רַק מִצַּד אוֹתָהּ קְלָפָה קָשָׁה?

אֲלֵא וְדַאי כְּשֶׁנִּחְרַב, לֹא נִחְרַב אֲלֵא מֵאוֹתוֹ צַד, בְּשַׁעָה שִׁסְתְּמָה אֶת הַמַּח, וְהַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה שֶׁלֹּא תִשְׁלַט אוֹתָהּ קְלָפָה קָשָׁה עַל אוֹתוֹ מְקוֹם, וְכִשְׁדַּחְתָּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִמְּנֹו, אִזּוֹ הַקְּלָפָה חֲזָרָה וְנִפְתַּחָה כְּמִקְדָּם. וּמִשׁוּם שֶׁהָעַם הַקְּדוּשָׁה לֹא הָיוּ שָׁם, נִכְנָסָה עַל אוֹתָהּ פְּתִיחָה

כסוי קדוש של פרכת קלושה, לשמר את אותו
מקום שלא יסתם את אותה קלפה קשה, ואוחז
בכל צדדיו.

להיות משחת קדש על הארץ כמקדם לא יכול,
שהרי אותו כסוי קלוש אחוז, שלא ירד
למטה, שהרי העם הקדוש אינו שם, ולכן לא
נבנה החרבן מיום שנחרבו. שתשלט אותה
קלפה קשה, לא יכולה, שהרי אותו כסוי קלוש
אוחז בו בכל צדדיו באותה פתיחה שלא תשלט
שם ולא תסתם את המח באותו כסוי של פרכת
קלושה, שהיא מתוך משיכת הפרכת הקדושה
שלמעלה, ששומרת אותו המקום.

ולכן כל אותן הנשמות של שאר העמים שדרים
בארץ, כשיוצאות מהעולם הזה לא
מקבלים אותן, ודוחין אותן החוצה, והולכות
ומשוטטות ומתגלגלות בכמה גלגולים, עד
שיוצאות מכל הארץ הקדושה וסובבות (לסביבתם)
לצדם בטמאתן. וכל אותן נשמות ישראל
שיוצאות שם, עולות, ואותו כסוי קלוש מקבל
אותן, ונכנסים לקדשה עליונה, משום שכל מין
הולך למינו.

וּנְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל שְׂיוֹצְאוֹת לְחוּץ לְאָרֶץ בְּרִשׁוֹתָהּ
 שֶׁל אוֹתָהּ קָלְפָה קָשָׁה, הוֹלְכוֹת
 וְסוֹכְבוֹת וּמִתְגַּלְגְּלוֹת, עַד שֶׁשָּׁבוֹת לְמִקְוֵי
 וּנְכַנְסוֹת לְמִקְוֵי שְׂרָאוֹי לְהֵן. אֲשֶׁרֵי חָלְקוּ שֶׁל מִי
 שֶׁנִּשְׁמָתוֹ יֵצֵא בְּרִשׁוֹת הַקְּדוּשָׁה בְּאוֹתָהּ פְּתִיחָה
 שֶׁל הָאָרֶץ הַקְּדוּשָׁה.

מִי שֶׁנִּשְׁמָתוֹ יוֹצֵאת בְּאָרֶץ הַקְּדוּשָׁה – אִם נִקְבַּר
 בְּאוֹתוֹ יוֹם, לֹא שׁוֹלֵט עָלָיו רוּחַ טְמֵאָה כָּלֵל,
 וְלִכֵּן כָּתוּב בְּתַלְמוּדֵי, (דְּבָרִים כ"א) כִּי קְבוּרַתְּךָ בְּיָמֵינוּ
 הַזֶּה הוּא [וְגו'] וְלֹא תִטְמָא אֶת אֲדָמְתְּךָ. מִשׁוּם
 שֶׁבְּלִילָה נִתְּנָה רִשׁוֹת לְרוּחַ טְמֵאָה לְשׁוֹטֵט. וְאִף
 עַל גַּב שֶׁנִּתְּנָה לָהֶם רִשׁוֹת, לֹא נִכְנָסִים לְאָרֶץ
 הַקְּדוּשָׁה, פָּרֵט אִם מוֹצְאִים שֵׁם כָּלִי לְהַכְנִס בּוֹ.

אֵיבָרִים וּפְדָרִים שֶׁנִּשְׂרָפִים בְּלִילָה לְהַזִּין מִיָּנִים
 אַחֲרֵים, לֹא שֶׁנִּכְנָסִים לְאָרֶץ, וְלֹא
 לְהַמְשִׁיכֶם לְאָרֶץ, אֲלֵא כְּדֵי שֶׁלֹּא יִשְׁלַט הַצַּד
 הָאֲחֵר בְּתוֹךְ הָאָרֶץ וְלֹא יִמְשֹׁךְ לְהַכְנִס לְשֵׁם. וְלִכֵּן
 הָעֵשֶׂן הַזֶּה עוֹלָה מֵהֶם עֵקֶם, וּמִתְגַּלְגֵּל הַחוּצָה
 וְהוֹלֵךְ (חִזְק) בְּחִפְזָה, עַד שֶׁנִּכְנָס לְנֶקֶב שֶׁל הַצִּפּוֹן
 שֶׁשֵׁם מְדוּרֵי כָּל הַצִּדֵּים הָאֲחֵרִים, וְשֵׁם נִכְנָס
 הָעֵשֶׂן, וְכֹלֵם נְזוּנִים שֵׁם.

הַעֲשֵׂן שֶׁל הַיּוֹם הִזְיָה עוֹלָה לְמִקְוָמוֹ בְּדַרְךְ יִשְׂרָאֵל,
וּמִזִּין מֵה שְׁמִזִּין, וּמֵאֲוֹתָהּ פְּתִיחָה נְזוּנִים
כָּל צְדִדֵי הַקְּלָפָה הַקְּשָׁה שֶׁהִיא מִחוּץ לְאָרֶץ
הַקְּדוּשָׁה, וּמֵאֲוֹתוֹ עֲשֵׂן גַּם, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ.

גּוֹפּוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁלֹּא נִמְשְׁכוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה אַחֵר
הַהֲנָאוֹת שֶׁל אוֹתָהּ קְלָפָה קְשָׁה, לֹא
שׁוֹלְטֵת עֲלֵיהֶם רוּחַ טְמֵאָה כָּלֵל, שֶׁהָרִי לֹא
הִשְׁתַּתְּפוּ אַחֲרָיו כְּלוּם בְּעוֹלָם הַזֶּה. כְּמוֹ שֶׁגּוֹף
הַרְשָׁעִים (גּוֹפּוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁלֹּא נִמְשְׁכוּ אַחֵר הֲנָאוֹת וְכִסּוּפִים שֶׁל
הַעוֹלָם הַזֶּה, אוֹתָהּ קְלָפָה קְשָׁה לֹא שׁוֹלְטֵת עֲלֵיהֶם, שֶׁהָרִי לֹא נִמְשְׁכוּ אַחֲרֶיהָ
בְּעוֹלָם הַזֶּה, שֶׁהָרִי כְּמוֹ שֶׁגּוֹף הַרְשָׁעִים) נִמְשָׁךְ בְּעוֹלָם הַזֶּה
אַחֵר אוֹתָהּ קְלָפָה קְשָׁה וְהֲנָאוֹת וְהַעֲנוּגִים שֶׁלֹּה
וְהַתְּקוּנִים שֶׁלֹּה, כִּף נְטֵמָא אַחֵר שִׁיּוּצֵאת
נִשְׁמָתוֹ מִמֶּנּוּ.

גּוֹפּוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁלֹּא מִתְּעַנְּגִים בְּעוֹלָם הַזֶּה,
אֵלֶּא מִתְּעַנְּוּגִי מְצוּה וּסְעוּדוֹת שִׁבְתוֹת
וְחֻגִים וְזִמְנִים – אוֹתָהּ רוּחַ טְמֵאָה לֹא יְכוּלָה
לְשַׁלֵּט עֲלֵיהֶם, שֶׁהָרִי לֹא הִתְעַנְּגוּ מִשְׁלָה כְּלוּם.
וְהוֹאִיל וְלֹא נִטְלוּ מִשְׁלָה, אֵין לָהּ רִשׁוּת עֲלֵיהֶם
כָּלֵל. אֲשֶׁרִי מִי שֶׁלֹּא נִהְנָה מִשְׁלָה כְּלוּם.

מִי שֶׁנִּשְׁמָתוֹ יִצָּא מִחוּץ לְאָרֶץ הַקְּדוּשָׁה, וְאוֹתוֹ
גּוֹף נְטֵמָא בְּאוֹתָהּ רוּחַ טְמֵאָה – אוֹתָהּ רוּחַ

טְמָאָה נִשְׁאַכַּת לְתוֹכוֹ, עַד שְׁחוּזָר לְעֶפֶר (שְׁמִתְבַּלָּה
הַגּוֹף בְּעֶפֶר). וְאִם אוֹתוֹ גּוֹף שֶׁנִּשְׁאַכָּה בּוֹ אוֹתָהּ רוּחַ
טְמָאָה מֵעֲלִים אוֹתוֹ לְהִקְבֵּר בְּתוֹךְ הָאָרֶץ
הַקְּדוּשָׁה, עָלְיוֹ כְּתוּב (יִרְמִיָּה ב) וַתְּבֹאוּ וַתִּטְמְאוּ אֶת
אֶרְצִי וַנַּחֲלֵתִי שְׁמַתְם לְתוֹעֵבָה. אֶרְצִי, שְׁלֹא
שְׁלֹטָה עָלֶיהָ רוּחַ טְמָאָה בְּאוֹתוֹ גּוֹף שְׁלֹכֶם
שֶׁנִּשְׁאַכָּה בּוֹ רוּחַ טְמָאָה, שֶׁמְבִיאִים לְקַבֵּר אוֹתוֹ
בְּאֶרְצִי – אַתֶּם מְטַמְּאִים אוֹתָהּ לְהִטְמֵא בּוֹ. אִם
לֹא שֶׁעָשָׂה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רְפוּאָה לְאֶרֶץ,
שֶׁהָרִי שְׁכִינֹן שֶׁנִּבְלָה אוֹתוֹ גּוֹף, מִשִּׁיב הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא רוּחַ מְלַמְעֵלָה וְדוֹחָה אֶת אוֹתָהּ רוּחַ
טְמָאָה הַחוּצָה, שֶׁהָרִי הוּא חָס עַל אֶרְצוֹ.

עַל יוֹסֵף לֹא שָׁלַט גּוֹפוֹ רוּחַ טְמָאָה לְעוֹלָמִים, אֲף
עַל גַּב שֶׁנִּשְׁמָתוֹ יֵצֵאָה בְּרִשׁוֹת אַחֲרָת. מָה
הֵטַעַם? כִּי לֹא נִמְשָׁךְ בְּחַיָּיו אַחַר רוּחַ טְמָאָה, וְעַם
כָּל זֶה לֹא רָצָה שִׁיעֲלוּ אֶת גּוֹפוֹ לְהִקְבֵּר בְּאֶרֶץ
הַקְּדוּשָׁה, אֲלֵא אָמַר (כְּרֵאשִׁית נ) וְהֵעֲלֵתֶם אֶת
עֲצָמֹתַי, וְלֹא גּוֹפִי.

יַעֲקֹב לֹא מֵת, וְגוֹפוֹ הִתְקַיֵּם בְּקִיּוּם תְּמִידִי וְלֹא
פָּחַד מִהֲצַד הָאֲחֵר, שֶׁהָרִי מִטְתּוֹ הִיָּתָה
שְׁלֵמָה בְּשִׁלְמוֹת הָאֹר הָעֲלִיּוֹן בְּאֹר שֶׁל שְׁנַיִם
עָשָׂר שְׁבָטִים וּבְשִׁבְעִים נַפְשׁ, מִשּׁוּם כֶּךָ לֹא פָּחַד

מֵהֶצֶד הָאֲחֵר וְלֹא יִכַּל לְשַׁלֵּט עָלָיו. וְעוֹד, שֶׁהוּא
 גּוֹף שֶׁל דְּיוֹקָן עָלְיוֹן שְׂיִפְיוֹ אָחוּז לְכָל הַצְּדָדִים,
 וְכָל אוֹתָם אֵיבָרֵי אָדָם הֵרָאשׁוֹן הָיוּ אָחוּזִים בּוֹ,
 וְלָכֵן כָּתוּב בּוֹ (שם מז) וְשִׁכַּבְתִּי עִם אֲבֹתִי וּנְשָׂאֲתָנִי
 מִמַּצְרַיִם. גּוֹף שָׁלֵם. וְלָכֵן וַיִּחַנְטוּ הַרוּפְאִים אֶת
 יִשְׂרָאֵל, שֶׁגּוּפוֹ יִהְיֶה עוֹמֵד בְּקִיּוּם. וְכִּי צָרִיךְ
 שָׂאֵר בְּנֵי הָעוֹלָם שֶׁנִּשְׁמָתָם יֵצֵאָה בְּאֶרֶץ הַקְּדוּשָׁה,
 הַנֶּפֶשׁ וְהַגּוֹף נִצּוּלִים מֵהַכֹּל.

בְּשֵׁלֶשֶׁה שְׁמוֹת נִקְרָאת נִשְׁמַת הָאָדָם: נֶפֶשׁ,
 רוּחַ, וּנְשָׁמָה. וְכֵלָם כְּלוּלִים זֶה בְּזֶה,
 וּבְשֵׁלֶשֶׁה מְקוֹמוֹת נִמְצָא כֶחֶם. הַנֶּפֶשׁ הַזֹּאת נִמְצָאת
 בְּתוֹךְ הַקֶּבֶר עַד שֶׁהַגּוֹף נִרְקַב בְּעֶפֶר, וּבְזֶה הִיא
 מִתְגַּלְגֶּלֶת בְּעוֹלָם הַזֶּה לְהִמָּצָא בְּתוֹךְ הַחַיִּים
 וְלִדְעַת בְּצַעַר שְׁלֵהֶם, וּבְשִׁעָה שֶׁהֵם צָרִיכִים, הִיא
 מְבַקֶּשֶׁת עֲלֵיהֶם רַחֲמִים.

הַרוּחַ הַזֶּה הִיא נִכְנָסֶת לְגֵן שְׁבָאֶרֶץ וּמִצְטַיֶּרֶת שָׁם
 בְּדְיוֹקָן הַגּוֹף שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה בְּמִלְבוּשׁ
 אֶחָד שֶׁמִּתְלַבֶּשֶׁת שָׁם, וְזוֹ נִהְיֶית שָׁם בְּהִנָּאוֹת
 וְכִסּוּפִים בְּזִיו שְׁבָגָן, וּבְשִׁבְתוֹת וְחֻדְשִׁים וּזְמַנִּים
 הִיא עוֹלָה לְמַעְלָה, וְנִהְיֶית שָׁם וְשׁוֹבָה לְמְקוֹמָהּ.
 וְלָכֵן כָּתוּב (קהלת יב) וְהַרוּחַ תָּשׁוּב אֶל הָאֱלֹהִים
 אֲשֶׁר נָתַנָּהּ. תָּשׁוּב וּדְאִי, בְּזְמַנִּים הַלָּלוּ שְׂאֵמְרָנוּ.

הַנְּשָׁמָה עוֹלָה מִיַּד לְמִקּוּמָהּ לְאוֹתוֹ מְקוֹם
 שִׁיצָאָה מִמֶּנּוּ, וְזוּהִי שְׁבִשְׁבִילָהּ
 מְאִיר הַנֵּר לְהָאִיר לְמַעְלָה, זֹו לֹא יוֹרֶדֶת לְמַטָּה
 לְעוֹלָמִים. בְּזֶה נִכְלָלֶת מִי שֶׁנִּכְלָלֶת מְכַל
 הַצְּדִדִים, מִמַּעְלָה וּמִמַּטָּה. וְעַד שֶׁזֹּו לֹא עוֹלָה
 לְהִתְקַשֵּׁר (בְּמִקּוּמָהּ) בְּכֶסֶף, לֹא מִתְעַטֶּרֶת הָרוּחַ בְּגָן
 שְׁבָאָרֶץ, וְהַנֶּפֶשׁ לֹא מִתִּישְׁבֶת בְּמִקּוּמָהּ. כִּיּוֹן
 שֶׁהִיא עוֹלָה, לְכַלֵּן יֵשׁ מְנוּחָה.

וּבְשִׁצְרִיךְ לְבַנֵּי הָעוֹלָם, כְּשֶׁהֵם בְּצַעַר וְהוֹלְכִים
 לְבֵית הַקְּבֻרוֹת, הַנֶּפֶשׁ הַזֹּו מִתְעוֹרֶרֶת
 וְהוֹלְכֶת וּמְשׁוֹטְטֶת וּמְעוֹרֶרֶת אֶת הָרוּחַ, וְאוֹתָהּ
 רוּחַ מְעוֹרֶרֶת אֶצֶל הָאֲבוֹת, וְעוֹלָה וּמְעוֹרֶרֶת אֶת
 הַנְּשָׁמָה, וְאִזּוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חָס עַל הָעוֹלָם,
 וְהָרִי בְּאֲרָנוֹ. וְאִף עַל גַּב שְׁהָרִי הַתְּעוֹרְרוּ דְבָרֵי
 הַנְּשָׁמָה הִלְלוּ בְּגוֹנִים אַחֲרֵים, כְּלָם עוֹלִים
 בְּמִשְׁקַל זֶה, וְזֶהוּ בִּירוֹר הַדְּבָר, וְהַכֹּל אֶחָד.

וּבְשֶׁהַנְּשָׁמָה מִתְעַכֶּבֶת מִלְעֵלוֹת לְמִקּוּמָהּ,
 הָרוּחַ הוֹלְכֶת וְעוֹמֶדֶת בְּפֶתַח
 הַגֶּן עֵדֶן, וְלֹא פּוֹתְחִים לָהּ פֶּתַח, וְהוֹלְכֶת
 וּמְשׁוֹטְטֶת, וְאִין מִי שִׁישְׁגִיחַ בָּהּ. הַנֶּפֶשׁ הוֹלְכֶת
 וּמְשׁוֹטְטֶת בְּעוֹלָם, רוֹאֶה אֶת הַגּוֹף שֶׁמַּעְלָה
 תּוֹלְעִים וּבְאוֹתוֹ דִּין שֶׁל הַקְּבֻרָה, וּמִתְאַבֶּלֶת עָלָיו,

כְּמוֹ שֶׁבְּאֲרוֹהָ שְׁכָתוֹב, (איוב יד) אַךְ בְּשָׂרוֹ עָלְיוֹ
 יִכָּאֵב וַיִּנְפְּשׁוּ עָלָיו תְּאָבֵל. וְהֵכֵל הוּא בְּעֵנֶשׁ. עַד
 שֶׁהִנְשָׂמָה נִקְשְׂרֵת בְּמִקוּמָה לְמַעְלָה, וְאִז כָּלֵם
 נִקְשְׂרִים בְּמִקוּמָם.

מִשׁוֹם שֶׁכָּל שְׁלֶשֶׁת אֱלֹהִים הֵם בְּקֶשֶׁר אֶחָד, כְּמוֹ
 שְׁלִמְעֵלָה, בְּסוּד שֶׁל נֶפֶשׁ רוּחַ וַיִּנְשָׂמָה,
 שֶׁהֵכֵל אֶחָד וְקֶשֶׁר אֶחָד. לְנֶפֶשׁ אֵין לָהּ אֹר
 מֵעֲצָמָה כָּלוּם, וְזוֹהִי שִׁמְשֵׁת־תְּפֹת בְּסוּד שֶׁל גּוּף
 אֶחָד לְעֵנְגוֹ וְלִזְוֹן אוֹתוֹ בְּכָל מָה שְׁצָרֶיךָ, כְּמוֹ
 שֶׁנֶּאֱמַר (משלי לא) וַתִּתֵּן טָרֶף לְבֵיתָהּ וְחֵק לְנַעֲרֹתֶיהָ.
 בֵּיתָהּ – זֶהוּ גּוּפָהּ, שֶׁהִיא זָנָה אוֹתוֹ. וַיִּנְעֲרֹתֶיהָ –
 אֱלֹהִים הֵם הָאֵיבָרִים שֶׁל הַגּוּף הַזֶּה.

הַרוּחַ, זֶהוּ שְׂרוּכֵב עַל הַנֶּפֶשׁ הַזֹּאת וְשׁוֹלֵט עָלֶיהָ
 וּמְאִיר לָהּ בְּכָל מָה שְׁצָרֶיךָ, וְהַנֶּפֶשׁ הִיא
 כְּסֵא לְרוּחַ הַזֶּה. הַנְּשָׂמָה, הִיא מוֹצִיָּאָה אֶת הַרוּחַ
 הַזֶּה, וְשׁוֹלֵט עָלָיו וּמְאִירָה לוֹ בְּאוֹתוֹ אֹר
 הַחַיִּים, וְאוֹתָהּ רוּחַ תְּלוּיָהּ בְּנִשְׂמָה הַזֹּאת, וְנֶאֱמַר
 מִמֶּנָּה בְּאוֹתוֹ הָאֹר שֶׁמְאִיר. אוֹתָהּ נֶפֶשׁ תְּלוּיָהּ
 בְּאוֹתָהּ רוּחַ, וְנֶאֱמַר מִמֶּנָּה וְנִזְוִיָּת מִמֶּנָּה, וְהֵכֵל
 קֶשֶׁר אֶחָד.

וְעַד שֶׁנִּשְׂמָה עָלֶיהָ זֶה לֹא עוֹלָה לְתוֹךְ נְבִיעֵת
 עֲתִיק הָעֲתִיקִים, נִסְתָּר כָּל הַנִּסְתָּרִים,

ומתמלאת ממנו, משום שלא פוסק – הרוח הזו לא נכנסת לגן עדן, שהיא נפש, ולעולם הרוח לא שורה אלא בגן עדן, ונשמה למעלה. נפש זו מתישבת (לא מתישבת) במקומה בתוך הגוף למטה. כמו זה הכל למטה כך נפרדים באדם. ואף על גב שכלם קשר אחד, הנשמה עולה למעלה לתוך נביעת הבאר. הרוח נכנסת לגן עדן כמו שלמעלה. הנפש מתישבת בתוך הקבר.

ואם תאמר, הנפש למעלה שמתישבת בתוך הגוף בקבר, איפה הוא הקבר? אלא בתוך אותה קלפה קשה, ולכן נפש כמו זו שלמטה, והכל זה כמו זה, ולכן שלש דרגות נפרדות, והן קשר אחד וסוד אחד. ובכל זמן שהעצמות נמצאות בתוך הקבר, הנפש הזו נמצאת שם. כאן יש סוד ליודעי דרך האמת יראי חטא. בשעה שהנשמה מתעטרת למעלה בתוך העטרה הקדושה, והרוח עומדת באור עליון בשבתות וחדשים וזמנים – הנפש הזו, בשעה שהרוח יורדת מתוך האור העליון לדור בגן עדן מאיר ונוצץ, היא עומדת בתוך הקבר ומתגלמת בדיוקן שהיה בתוך הגוף בתחלה, וכל אותן עצמות עולות באותו דיוקן, ומשבחות ומודות

לְקָדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. זֶהוּ שְׂכָתוֹב (תהלים לה) כָּל
עֲצַמְתִּי תֹאמְרָנָה ה' מִי כְמוֹךָ. לֹא כָתוֹב אוֹמְרוֹת,
אֶלֶּא תֹאמְרָנָה.

וְאֵלֶּמַּלְא נִתְנָה רְשׁוֹת לְעֵינַי לְרֹאוֹת, הִיָּתָה רוֹאָה
בְּלִילָה כְּשֶׁנִּכְנַסְתָּ (כְּשִׁיּוֹצֵאת) שְׂבֵת וְלִילוֹת
חֻדְשִׁים וְזִמְנִים כְּמוֹ דְמִיּוֹת עַל גְּבֵי הַקְּבָרִים
מוֹדוֹת וּמִשְׂבָּחוֹת אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. אָבֵל
טַפְּשׁוֹת בְּנֵי הָאָדָם מְעַכְבֵּת אוֹתָם שְׁלֹא יוֹדְעִים
וְלֹא מִשְׁגִּיחִים עַל מָה עוֹמְדִים בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְלֹא
חוֹשְׁשִׁים לְהִשְׁגִּיחַ בְּכַבוֹד הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן בְּעוֹלָם
הַזֶּה, כָּל שֶׁכֵּן לְהִשְׁגִּיחַ בְּכַבוֹד אוֹתוֹ הָעוֹלָם, וְעַל
מָה עוֹמֵד, וְאֵיךְ הַדְּבָרִים מִתְּפָרְשִׁים.

בְּיוֹם רֹאשׁ הַשָּׁנָה, כְּשֶׁהָעוֹלָם נִדוֹן וְכֹסֵא הַדִּין
עוֹמֵד לְמֶלֶךְ הָעֲלִיּוֹן לְדוֹן אֶת הָעוֹלָם, כָּל
נֶפֶשׁ וְנֶפֶשׁ מְשׁוֹטְטוֹת וּמְבַקְּשׁוֹת רַחֲמִים עַל
הַחַיִּים. בְּלִילָה שְׁיּוֹצֵא יוֹם הַדִּין, הוֹלְכוֹת
וּמְשׁוֹטְטוֹת לְשִׁמְעַ וְלִדְעַת מֵהוּ הַדִּין שְׁנִדוֹן עַל
הָעוֹלָם, וְלִפְעָמִים שְׁמוֹדִיעוֹת בְּמִרְאֵה לַחַיִּים,
כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (אֵיּוֹב לג) בְּחִלּוֹם חֲזִיוֹן לִילָה בְּנֶפֶל
תִּרְדָּמָה עַל אֲנָשִׁים וְגו', אִזּוֹ יִגְלֶה אֲזַן אֲנָשִׁים
וּבְמִסְרָם יַחֲתִם. מֵה זֶה מִסְרָם? זוֹ הַנֶּפֶשׁ,
שְׁעוֹמֵדֵת וְחוֹתֵמֵת לְאֲנָשִׁים דְּבָרִים לְקַבֵּל מוֹסֵר.

בְּלֵילָה הָאֲחֵרוֹן שֶׁל הַחֵג, שְׂיֻצָאִים הַפְּתָקִים מִבֵּית הַמֶּלֶךְ, וְאוֹתוֹ צֵל מוֹסֵר מִבְּנֵי הַנְּגָרָעִים שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה אוֹתָהּ נֶפֶשׁ שְׂאֲמָרְנוּ הוֹלֶכֶת וּמְשׁוֹטְטָה, וּמְמַנָּה אֶחָד שׁוֹטֵר, בְּסוּד חֻקּוֹק בְּטַבְעַת בְּכֶתֶב מִפְּרֶשׁ, יְדוּמִיעָ"ם, שְׂפּוֹקֵד בְּכֶתֶב שֶׁל זִיו הַחֻקּוֹק וּבִתּוֹךְ מְרֵאוֹת עֲלִיוֹנִים יוֹרֵד בְּאוֹתוֹ לֵילָה, וְכִמָּה אֶלֶף אֶלְפִים וְרַבּוּא רְבָבוֹת עֵמוֹ, וְנוֹטְלִים אוֹתוֹ צֵל מְכַל אֶחָד וְאֶחָד וּמַעֲלִים אוֹתוֹ לְמַעְלָה.

וְאוֹתָהּ נֶפֶשׁ שְׂאֲמָרְנוּ הוֹלֶכֶת וּמְשׁוֹטְטָה וְרוֹאֶה אֶת אוֹתוֹ צֵל, וְשָׁבָה לְמְקוֹמָהּ לְתוֹךְ הַקֶּבֶר, וּמְכַרִּיזָה לְשָׂאֵר הַמֵּתִים: פְּלוֹנֵי יְבֵא אֵלֵינוּ, פְּלוֹנֵי יְבֵא אֵלֵינוּ. אִם צָדִיק טוֹב הוּא – כָּלָם שְׂמַחִים. וְאִם לֹא – כָּלָם אוֹמְרִים אוֹי. כְּשֶׁמַּעֲלִים אוֹתוֹ צֵל, מַעֲלִים אוֹתוֹ לְאוֹתוֹ עֶבֶד נֶאֱמָן שֶׁשְּׂמוֹ מִטְטְרוּ"ן, וְנוֹטֵל אֵלָיו אוֹתוֹ הַצֵּל וּמַעֲלָה אוֹתוֹ לְמְקוֹמוֹ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (אִיּוֹב ז') כְּעֶבֶד יִשְׂאֵף צֵל. יִשְׂאֵף צֵל וְדָאֵי.

מֵאוֹתָהּ שְׂעָה וְאֵילָךְ מִתְקַן מְקוֹם לְאוֹתָהּ נִשְׁמָה שֶׁל אוֹתוֹ אִישׁ, וּמְקוֹם לְרוּחַ בְּגֵן עֵדֶן, וּמְקוֹם לְנֶפֶשׁ לְמְנוּחָה וְלִהְנָאָה בְּשְׂעָה

שְׁמֹשׁוּטְטַת וְהוֹלְכַת, מְשׁוּם שְׂיֵשׁ נֶפֶשׁ שְׂאִין לָהּ
מְנוּחָה, וַיֵּשׁ נֶפֶשׁ שְׁמֵתְכֻלָּה עִם הַגּוּף.

וְזוּהֵי שְׂאִין לָהּ מְנוּחָה, וְזוּהֵי שְׁכֵתוֹב בָּהּ וְאֵת
נֶפֶשׁ אִיבִיךָ יִקְלַעְנָה בְּתוֹךְ כַּף הַקֶּלַע.

שְׁזוּהֵי שְׁהוֹלְכַת וּמְשׁוּטְטַת וּמִתְגַּלְגֶּלֶת בְּכָל
הָעוֹלָם, וְאִין לָהּ מְנוּחָה כָּלֵל יוֹמָם וְלַיְלָה, וְזוּהוּ
עָנַשׁ יוֹתֵר מֵהַכֵּל וְאוֹתָהּ שְׁתַּכְּלָה עִם הַגּוּף, (הֵיא

שְׁכֵתוֹב בָּהּ (ויקרא יז) וְהִכְרַתִּי אֶתָּה מִקְרֵב עֲמָה. וְלִזָּה אִין
לָהּ זְכָרוֹן כָּלֵל. וַיֵּשׁ נֶפֶשׁ שְׁלֵא תַכְּלָה עִם הַגּוּף)

וְתַכְּלָה מִמָּקוֹם אַחַר (עֲלִיּוֹן) אוֹתָהּ שְׁכֵתוֹב בָּהּ (ויקרא
כב) וְנִכְרַתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהִיא מִלְּפָנַי אָנִי ה'. מַה זֶה

מִלְּפָנַי? שְׁלֵא שׁוֹרָה עָלֶיהָ רוּחַ. וּכְשֵׁלֵא שׁוֹרָה
עָלֶיהָ רוּחַ, אִין לָהּ שְׁתַּפּוֹת כָּלֵל בְּמַה שְׁלַמְעָלָה,
וְלֵא יוֹדַעַת מֵאוֹתָם דְּבָרִים שֶׁל אוֹתוֹ עוֹלָם כָּלֵל,

וְזוּהֵי נֶפֶשׁ כָּמוֹ שֶׁל הַבְּהֵמוֹת.

נֶפֶשׁ שְׂאִין (נֶפֶשׁ שְׂיֵשׁ) לָהּ מְנוּחָה, זוּהֵי כְּשֶׁהוֹלְכַת
וּמְשׁוּטְטַת, פּוֹגֶשֶׁת בְּמִמְנָה הַזֶּה

יְדוּמִיעַ"ם, וּבְאוֹתָם הַשׁוֹטְרִים שְׁלוֹ, וְנוֹטְלִים
אוֹתָהּ וּמְכַנְיָסִים אוֹתָהּ בְּכָל פְּתַחֵי גֶן הָעֵדֶן,

וּמְרֵאִים לָהּ אֶת כְּבוֹד הַצְּדִיקִים וּכְבוֹד אוֹתָהּ
הַרוּחַ שְׁלָהּ, וְהִיא נִדְבָקַת בּוֹ בְּמְנוּחָה תוֹךְ אוֹתוֹ

הַלְבוּשׁ, וְאֵז יוֹדַעַת בְּאוֹתָם דְּבָרִים שֶׁל הָעוֹלָם.

וּכְשֵׁאוֹתָהּ רוּחַ עוֹלָה לְהִתְעַטֵּר לְתוֹךְ הַנְּשָׁמָה
 הַעֲלִינָה לְמַעְלָה, אוֹתָהּ נֶפֶשׁ
 נִקְשְׂרֶת בְּאוֹתָהּ רוּחַ וּנְאוּרָה מִמֶּנָּה, כְּלַבְנָה
 כְּשֵׁנְאוּרָה מִהַשָּׁמַשׁ, וְהַרוּחַ נִקְשְׂרֶת לְתוֹךְ אוֹתָהּ
 נְשָׁמָה, וְאוֹתָהּ נְשָׁמָה נִקְשְׂרֶת לְתוֹךְ סוּף
 הַמַּחְשָׁבָה, שֶׁהִיא סוּד הַנֶּפֶשׁ שְׁלֵמַעְלָה.

וְאוֹתָהּ נֶפֶשׁ נִקְשְׂרֶת תוֹךְ אוֹתָהּ רוּחַ עֲלִינָה,
 וְאוֹתָהּ רוּחַ נִקְשְׂרֶת לְתוֹךְ אוֹתָהּ נְשָׁמָה
 עֲלִינָה, וְאוֹתָהּ נְשָׁמָה נִקְשְׂרֶת בְּאֵין סוּף. וְאִזְ הוּא
 מְנוּחַת הַכֹּל וְקֶשֶׁר שֶׁל הַכֹּל לְמַעְלָה וּלְמַטָּה, הַכֹּל
 בְּסוּד אֶחָד וְגוֹן אֶחָד. וְאִזְ זוֹהִי מְנוּחָה לְנֶפֶשׁ
 שְׁלֵמַטָּה, וְעַל זֶה כָּתוּב (שְׁמוּאֵל-א כה) וְהִי־תָהּ נֶפֶשׁ
 אֲדָנִי צְרוּרָה בְּצְרוּר הַחַיִּים אֵת ה' אֱלֹהֶיךָ. בְּגוֹן
 אֶחָד וּבְסוּד אֶחָד. שְׁאוֹתוֹ אֵת, זֶה כְּמוֹ זֶה.

כְּשִׁיּוּרְדָת הַלְּבָנָה בְּסוּד הַנֶּפֶשׁ הַעֲלִינָה,
 מְאִירָה מְכֹל הַצְּדָדִים. הִיא מְאִירָה
 לְכֹל הַמְּרַכְּבוֹת וְהַמְּחַנּוֹת וְעוֹשָׂה לָהֶם גּוֹף אֶחָד
 שְׁלֵם שְׁמַאִיר בְּאוֹר בְּזִיו הַעֲלִיּוֹן. אֵךְ כִּף כְּמוֹ זֶה
 יוֹרְדָת הַנֶּפֶשׁ הַתַּחְתּוֹנָה הִזוּ מְאִירָה לְכֹל
 הַצְּדָדִים מִתּוֹךְ אוֹר הַנְּשָׁמָה, וּמִתּוֹךְ אוֹר הַרוּחַ,
 וְיוֹרְדָת וּמְאִירָה לְכֹל אוֹתָם מְרַכְּבוֹת וּמְחַנּוֹת,

שְׁהֵם אֵיבָרִים וְעֲצָמוֹת, וְעוֹשֶׂה אוֹתָם גּוֹף שְׁלֵם
שְׁמַאִיר בְּאוֹר.

זֶהוּ שְׁכָתוֹב (ישעיה נח) וְהִשְׁבִּיעַ בְּצַחְצָחוֹת נִפְשָׁךְ.
נִפְשָׁךְ מִמֶּשׁ. וְאַחַר כֵּן – וְעֲצַמְתֶּיךָ יַחְלִיץ,
שְׁעוֹשֶׂה מֵהֵם גּוֹף שְׁלֵם, וּמַאִיר בְּאוֹר, וְקָם וּמוֹדֶה
וּמְשַׁבַּח אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאֵר,
שְׁכָתוֹב (תהלים לה) כָּל עֲצַמְתִּי תֹאמְרָנָה ה' מִי כְמוֹךָ.
וְזוֹהֵי מְנוּחַת הַנֶּפֶשׁ וְדַאי מְכַל הַצְּדָדִים.

אֲשֵׁרִי הַצְּדִיקִים שְׁפוֹחֲדִים מֵרְבוּנָם בְּעוֹלָם הַזֶּה
לְזִכּוֹת בְּשֵׁלֶשׁ מְנוּחוֹת לְעוֹלָם הַבָּא. בָּא
רַבִּי שְׁמַעוֹן וּבִרְכוּ אֶת רַבִּי אַבָּא. אָמַר רַבִּי
שְׁמַעוֹן, אֲשֵׁרִיכֶם בְּנֵי, וְאֲשֵׁרִי שְׁעִינֵי רְאוּ בְּכֶךָ.
כְּמָה מְקוֹמוֹת עֲלִיוֹנִים מְתַקְנִים לָנוּ וּמַאִירִים לָנוּ
לְעוֹלָם הַבָּא.

פֶּתַח וְאָמַר, (תהלים קכה) שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הַבְּטָחִים
בַּה' כִּהָר צִיּוֹן לֹא יִמוּט לְעוֹלָם יֵשֵׁב.
פְּסוּק זֶה פִּרְשׁוּהוּ. אָבֵל שִׁיר הַמַּעֲלוֹת – תְּשַׁבַּחַת
שְׁאוּמְרוֹת אוֹתָן דְּרָגוֹת קְדוֹשׁוֹת עֲלִיוֹנוֹת מֵצַד שֶׁל
הַגְּבוּרוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת, וְהֵם כְּמוֹ הַלְוִיִּם שֶׁלְמִטָּה,
וְהֵם מַעֲלוֹת, דְּרָגוֹת עַל דְּרָגוֹת, וְעוֹבְדִים בְּסוּד
שֶׁל חֲמָשִׁים שָׁנִים. וְזֶהוּ שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הַבְּטָחִים

בה' כְּהַר צִיּוֹן, אֱלוֹהִים הַצְּדִיקִים שְׂבוּטָחִים בּוֹ
בְּמַעֲשֵׂי שְׁלָהֶם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (משלי כח) וְצְדִיקִים
כְּכַפִּיר יִבְטַח.

וְאִם תֹּאמַר, הֲרֵי הַצְּדִיקִים לֹא בּוֹטָחִים
בְּמַעֲשֵׂיהֶם כָּלֵל וְתַמִּיד פּוֹחָדִים, כְּמוֹ
אֲבָרָהָם שֶׁכָּתוּב בּוֹ (בראשית יב) וַיְהִי כִּאֲשֶׁר הִקְרִיב
לְבוֹא מִצְרַיִמָּה וְגו', כְּמוֹ יִצְחָק שֶׁכָּתוּב בּוֹ (שם כו)
כִּי יֵרָא לְאֹמֶר אֲשֶׁתִּי. כִּי־עֵקֶב שֶׁכָּתוּב בּוֹ (שם לב)
וַיִּירָא יַעֲקֹב מְאֹד וַיִּצַּר לוֹ. וְאִם אֵלֶּה לֹא בְטָחוּ
בְּמַעֲשֵׂיהֶם, כָּל שֶׁכֵּן שָׂאֵר צְדִיקֵי הָעוֹלָם, וְאַתָּה
אוֹמֵר וְצְדִיקִים כְּכַפִּיר יִבְטַח?!

אָלָּא וְדַאי כָּתוּב כְּכַפִּיר, שֶׁהֲרֵי מְכַל אוֹתָם שְׁמוֹת
לֹא כָּתוּב אָלָּא כְּכַפִּיר, וְלֹא כָּתוּב לֹא אֲרִיָּה
וְלֹא שַׁחַל וְלֹא שַׁחֲץ – אָלָּא כְּכַפִּיר, שֶׁהוּא הַחֲלָשׁ
וְהַקָּטָן מִכָּלֵם וְלֹא בּוֹטָח בְּכַחוֹ אֶף עַל גֵּב שֶׁהוּא
חָזָק. כִּן הַצְּדִיקִים לֹא בּוֹטָחִים בְּמַעֲשֵׂיהֶם עֲכָשׁוּ
אָלָּא כְּכַפִּיר. אֶף עַל גֵּב שְׂיֻדְעִים שֶׁחֲזָק כַּחַ
מַעֲשֵׂיהֶם, לֹא בּוֹטָחִים אָלָּא כְּכַפִּיר, וְלֹא יוֹתֵר.

וְלָכֵן הַבְּטָחִים בַּה' כְּהַר צִיּוֹן וְגו', לֹא כְּכַפִּיר וְלֹא
כְּאַרְיָה וְלֹא כְּמוֹ כָּל הַשְּׁמוֹת, אָלָּא כְּהַר
צִיּוֹן. וּפְרָשׁוּהָ, מֵהַר צִיּוֹן הוּא חָזָק וְלֹא יִמוּט

תמיד, אף כף באותו זמן יהיו כמו הר ציון, ולא כמו עכשו שלא בוטחים, אלא ככפיר שפּוחד ולא בוטח בכחו. ואתם בני קדושים עליונים, בטחונכם פהר ציון, ודאי אשריכם בעולם הזה ובעולם הבא.

הל'כו. כשהגיעו לעיר נחשף הלילה. אמר רבי שמעון, כמו שיום זה מאיר לנו בדרך הזו לזכות בו בעולם הבא, אף כף הלילה הזה יאיר לנו לזכותנו לעולם הבא, ולעטר דברים של היום בלילה הזה לפני עתיק הימים. שהרי כמו היום השלם הזה לא ימצא בכל הדורות האחרים. אשרי חלקנו בעולם הזה ובעולם הבא. **נבנ'סו** לביתו של רבי שמעון, ורבי אלעזר ורבי אבא ורבי יוסי עמם. לנו עד שנחלק הלילה. כיון שנחלק הלילה, אמר רבי שמעון לחברים, זמן הוא לעטר את המרכבה הקדושה למעלה בהשתדלותנו. אמר לרבי יוסי, אתה שלא נשמעו דבריך ביום הזה בינינו, אתה תהיה ראשית להאיר הלילה, שהרי עכשו עת רצון היא להאיר מעלה ומטה.

פתח רבי יוסי ואמר, שיר השירים אשר לשלמה. שיר זה עורר אותה שלמה

הַמְלִיךְ כְּשֶׁנִּבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וְכָל הָעוֹלָמוֹת
 נִשְׁלְמוּ, מַעֲלָה וּמַטָּה, בְּשִׁלְמוֹת אַחַת. וְאָף עַל גִּב
 שְׁהַחֲבָרִים חָלְקוּ בְּזֶה (מְתֵי נְאֻמָּה), אָבֵל שִׁירָה זֹו לֹא
 נֶאֱמְרָה אֶלָּא בְּשִׁלְמוֹת. כְּשֶׁהִלְבְּנָה הַתְּמִלָּאָה
 בְּשִׁלְמוֹת, וּבֵית הַמִּקְדָּשׁ נִבְנָה כְּמוֹ שְׁלֵמַעֲלָה
 בְּשַׁעֲהַ שְׁנִבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ לְמַטָּה, לֹא הִיְתָה
 שְׁמֻחָה לְפָנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִיּוֹם שֶׁנִּבְרָא
 הָעוֹלָם כְּמוֹ אוֹתוֹ הַיּוֹם.

הַמְּשֻׁכָּן שֶׁעָשָׂה מִשָּׂה בַמִּדְבָּר לְהוֹרִיד שְׂכִינָה
 לְאָרֶץ, בְּאוֹתוֹ יוֹם הוּקַם מְשֻׁכָּן אַחַר
 עֲמוֹ לְמַעֲלָה, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְוֶה שְׁכַתוֹב (שְׁמוֹת מ) הוּקַם
 הַמְּשֻׁכָּן. הַמְּשֻׁכָּן – מְשֻׁכָּן אַחַר שֶׁהוּקַם עֲמוֹ, וְזֶה
 מְשֻׁכָּן הַנֶּעַר מִטְטְרוּ"ן, וְלֹא יוֹתֵר. כְּשֶׁנִּבְנָה בֵּית
 רֵאשׁוֹן, בֵּית רֵאשׁוֹן אַחַר נִבְנָה עֲמוֹ, וְהַתְּקִים בְּכָל
 הָעוֹלָמוֹת וְהָאִיר (בְּעוֹלָם וְהָאִיר) לְכָל הָעוֹלָמוֹת,
 וְהַתְּבַשֵּׁם הָעוֹלָם, וְנִפְתָּחוּ כָּל הַמְּשֻׁקּוּפִים
 הָעֲלִיוֹנִים לְהָאִיר, וְלֹא הִיְתָה שְׁמֻחָה בְּכָל
 הָעוֹלָמוֹת כְּמוֹ אוֹתוֹ הַיּוֹם. אִזּוֹ פְּתָחוּ עֲלִיוֹנִים
 וְתַחְתּוֹנִים וְאָמְרוּ שִׁירָה, וְזֶהוּ שִׁיר הַשִּׁירִים. שִׁיר
 שְׁאוֹתָם הַמְּנַגְּנִים שְׁמִנְגָנִים לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.
 דָּוִד הַמְּלִיךְ אָמַר שִׁיר הַמַּעֲלוֹת. שְׁלֵמָה הַמְּלִיךְ
 אָמַר שִׁיר הַשִּׁירִים, שִׁיר מֵאוֹתָם מְנַגְּנִים.

מה בין זה לזה, שְהָרִי נִשְׁמַע שֶׁהַכֹּל אֶחָד? אֵלָּא וְדַאי שֶׁהַכֹּל אֶחָד, אֲבָל בִּימֵי דְדוּד הַמֶּלֶךְ לֹא הָיוּ כָּל אוֹתָם מְנַגְנִים מְתַקְנִים בְּמִקּוּמָם לְנַגֵּן כְּרָאוּי, וּבֵית הַמֶּקְדָּשׁ לֹא נִבְנָה, וְלִכֵּן לֹא הִתְתַקְּנוּ לְמַעְלָה בְּמִקּוּמָם. שְהָרִי כְמוֹ שֵׁישׁ תְּקוּנֵי מְשֻׁמְרוֹת בְּאֶרֶץ, אִף כֶּף בְּרָקִיעַ, וְעוֹמְדִים אֵלָּה כְּנֹגֵד אֵלָּה.

וּבַיּוֹם שֶׁנִּבְנְהָ בֵּית הַמֶּקְדָּשׁ נִתְקְנוּ כָּלֵם בְּמִקּוּמָם, וְהִנֵּר שְׁלֹא מְאִיר הַתְּחִיל לְהָאִיר. וְשִׁירָה זוֹ נִתְקַנְהָ לְמֶלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, הַמֶּלֶךְ שֶׁהַשְּׁלוֹם שָׁלוּ. וְהַתְּשַׁבַּחַת הַזֹּוּ הִיא מְעֻלָּה מְכֹּל הַתְּשַׁבַּחַת הָרָאשׁוֹנוֹת. הַיּוֹם שֶׁהִתְגַּלְתָּה תְּשַׁבַּחַת זוֹ (בְּעוֹלָם) בְּאֶרֶץ, בְּאוֹתוֹ יוֹם נִמְצְאָה שְׁלֵמוֹת בְּכֹל, וְלִכֵּן הוּא קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים.

בַּסְּפָר שֶׁל אָדָם הָרָאשׁוֹן הִיָּה כְּתוּב בּוֹ, בַּיּוֹם שִׁיוּקָם הַמְּשֻׁכָּן (שִׁיבְנָה בֵּית הַמֶּקְדָּשׁ) יַעֲוֹרְרוּ הָאֲבוֹת שִׁירָה מְעֻלָּה וּמְטָה. וּמְשׁוּם כֶּף מְצָאֲנוּ שִׁין מְאוֹתִיּוֹת גְּדוּלוֹת. וְאֵלָּה הֵם שְׁעוֹרְרוּ, לֹא שֶׁהֵם מְנַגְּנִים, אֵלָּא שֶׁהֵם מְעוֹרְרִים אֶל מְעֻלָּה. (כְּבִיכּוֹל) שִׁיר שֶׁל אוֹתָם גְּדוּלִים שְׁמֻמְנִים עַל כָּל הָעוֹלָמוֹת.

וְשִׁנְיָנוּ, בְּאוֹתוֹ יוֹם עָמַד יַעֲקֹב הַשְּׁלָם וְנִכְנַס לְגַן עֵדֶן בְּשִׁמְחָה עַל מְקוּמוֹ, וְאָז גַּן

הַעֲדֵן הַתְּחִיל לְנַגֵּן, וְכֹל אוֹתָם בְּשָׁמַיִם שֶׁל הַגֶּן.
 מִי גָרַם שִׁירָה זוֹ וּמִי אָמַר אוֹתָהּ? הֲיֵהוּ אוֹמֵר,
 זֶה יַעֲקֹב. שְׁאֵלְמָלֵא הוּא לֹא נִכְנָס לְגֵן הַעֲדֵן, לֹא
 אָמַר הַגֶּן שִׁירָה.

שִׁירָה זוֹ שִׁירָה, שֶׁהִיא כָּלֵל שֶׁל כָּל הַתּוֹרָה.
 שִׁירָה שְׁעֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים מִתְעוֹרְרִים
 אֵלֶיהָ. שִׁירָה שֶׁהִיא כְּמוֹ הָעוֹלָם שְׁלֹמֶעֱלָה, שֶׁהוּא
 שִׁבְתַּת הָעֲלִיוֹנָה. שִׁירָה שֶׁהַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ הָעֲלִיּוֹן
 מִתְעַטֵּר בְּשִׁבְלָהּ, וְלִכֵּן הוּא קָדָשׁ קָדָשִׁים. מָה
 הַטַּעַם? מִשּׁוֹם שֶׁכָּל דְּבָרָיו בְּאַהֲבָה וְשִׂמְחָה הַכֹּל.
 (תּוֹה) מִשּׁוֹם שֶׁכּוֹס שֶׁל בְּרָכָה נִתְּנָת בְּיָמִין. כִּיּוֹן
 שְׁנִתְּנָת בְּיָמִין, אִזּוֹ כָּל הַשִּׂמְחָה וְכָל הָאַהֲבָה
 נִמְצָאִים. וְלִכֵּן כָּל דְּבָרָיו בְּאַהֲבָה וְשִׂמְחָה.

בְּזִמְן שֶׁהֵימִין הִזּוֹ חוֹזֶרֶת לְאַחֹר, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
 הָשִׁיב אַחֹר יָמִינוּ, אִזּוֹ כּוֹס שֶׁל בְּרָכָה
 נִתְּנָת בְּשְׂמָאל. כִּיּוֹן שְׁנִתְּנָה בְּשְׂמָאל, מִתְּחִילִים
 עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים לִפְתָּח עֲלִיו קִינָה. וּמָה
 אוֹמְרִים? אֵיכָה. אֵי כָה. אֵי כּוֹס שֶׁל בְּרָכָה,
 שֶׁמְקוֹם עֲלִיּוֹן שֶׁהִיָּתָה יוֹשֶׁבֶת בְּתוֹכוֹ נִמְנָע
 וְנִגְרַע מִמֶּנָּה. מִשּׁוֹם כֶּן שִׁיר הַשִּׁירִים, שֶׁהִיָּה
 מִצַּד הַיָּמִין, כָּל דְּבָרָיו בְּאַהֲבָה וְשִׂמְחָה. אֵיכָה,

שְׁחָסַר הַיָּמִין וְנִמְצָא הַשְּׂמָאל, כָּל דְּבָרָיו
קִנְטוּרִים וְקִינּוּת.

וְאִם תֹּאמַר, הֲרִי כָּל שְׂמֹחָה וְכָל חֲדוּה וְכָל שִׁיר
הוּא מְצַד הַשְּׂמָאל, וְלִכֵּן הַלּוּיִם מְצַד
הַשְּׂמָאל מְנַגְּנִים שִׁירָה. אֲלָא כָּל שְׂמֹחָה שְׂנַמְצָאת
מְצַד הַשְּׂמָאל, לֹא נִמְצָא אֲלָא בְּזִמְן שֶׁהַיָּמִין נִדְבָק
עִמוֹ. וּבְזִמְן שֶׁהַיָּמִין מִתְעוֹרֵר וְנִדְבָק עִמוֹ, אִז
אוֹתָהּ חֲדוּה מְיָמִין מִיִּטְיָבָה אֶת הַכַּעַס. וְכִשְׁהַכַּעַס
שׁוֹכֵךְ וְהַשְּׂמֹחָה הִיא מְצַד הַיָּמִין, אִז חֲדוּה שְׁלֵמָה
בָּאָה מֵהַצַּד הַזֶּה. וְכִשְׁיָמִין לֹא נִמְצָא, הַכַּעַס שֶׁל
הַשְּׂמָאל רַב, וְלֹא שׁוֹכֵךְ וְלֹא מִיִּטְיָב וְלֹא מְשַׂמַּח,
וְאִז אֵיכָה. אֵי כָּה. כּוֹס שֶׁל בְּרָכָה מָה תְּהֵא עָלֶיהָ?
שֶׁהֲרִי יוֹשֶׁבֶת בַּשְּׂמָאל, וְהַכַּעַס רַב וְלֹא שׁוֹכֵךְ.
וְדַאי מִתְעוֹרְרִים קִנְטוּרִים וְקִינּוּת.

אֲבָל שִׁיר הַשִּׁירִים, וְדַאי כּוֹס שֶׁל בְּרָכָה שְׂנַתְּנַת
בְּיָמִין וְנִמְסָר בְּתוֹכוֹ, וְלִכֵּן נִמְצָאִים כָּל
הָאֲהָבָה וְכָל הַשְּׂמֹחָה, וְלִכֵּן כָּל דְּבָרָיו בָּאֲהָבָה
וְחֲדוּה, וְלֹא נִמְצָא בְּשָׂאֵר כָּל הַשִּׁירִים שֶׁל הָעוֹלָם
כֶּה, וְלִכֵּן מְצַד הָאֲבוֹת הַתְּעוֹרְרָה שִׁירָה זו.

הַיּוֹם שֶׁהַתְּגַלְתָּהּ הַשִּׁירָה הַזֹּאת, בְּאוֹתוֹ יוֹם יְרֵדָה
שְׂכִינָה לְאָרֶץ, שְׂכַתוֹב (מַלְכִים-א ח) וְלֹא יִכְלוּ

הכֹּהֲנִים לַעֲמֵד לְשָׁרֵת וְגו'. מָה הַטַּעַם? מִשּׁוּם כִּי
מָלֵא כְבוֹד ה' אֶת בַּיִת ה'. בְּאוֹתוֹ יוֹם מִמַּשׁ
הַתְּגַלְתָּהּ הַתְּשַׁבַּחַת הַזֹּאת, וְאָמַר אוֹתָהּ שְׁלֵמָה
בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ.

הַתְּשַׁבַּחַת הַשְּׂרִירָה הַזֹּוּ הִיא כָּלֵל שֶׁל כָּל הַתּוֹרָה.
הַכָּלֵל שֶׁל כָּל מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית. הַכָּלֵל
שֶׁל סוּד הָאָבוֹת. הַכָּלֵל שֶׁל גְּלוֹת מִצְרַיִם,
וּכְשִׁיצְאוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, וְתְשַׁבַּחַת הַיָּם. הַכָּלֵל
שֶׁל יו"ד אֲמִירוֹת וְקִיּוּם שֶׁל הַר סִינַי. וּכְשֶׁהֲלָכוּ
יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר, עַד שֶׁנִּכְנְסוּ לָאָרֶץ וְנִבְנְהָ בַּיִת
הַמִּקְדָּשׁ. הַכָּלֵל שֶׁל עֲטוּר הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ הָעֲלִיּוֹן
בְּאַהֲבָה וְשִׂמְחָה. הַכָּלֵל שֶׁל גְּלוֹת יִשְׂרָאֵל בֵּין
הָעַמִּים וְהַגְּאֻלָּה שְׁלָהֶם. הַכָּלֵל שֶׁל תְּחִילַת הַמֵּתִים,
עַד לַיּוֹם שֶׁהוּא שַׁבַּת לַה'. מָה שְׁהִיָּה, וּמָה
שְׁהִיָּה, וּמָה שְׁעֲתִיד לִהְיוֹת אַחַר הַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי,
כְּשֶׁתְּהִיָּה שַׁבַּת לַה', הַכֹּל נִמְצָא בְּשִׁיר הַשִּׁירִים.

וְעַל זֶה שָׁנִינוּ, כָּל מִי שֶׁמוֹצִיא פְּסוּק שֶׁל שִׁיר
הַשִּׁירִים וְאוֹמֵר אוֹתוֹ בְּבֵית הַמִּשְׁתָּה,
הַתּוֹרָה חוֹגֶרֶת שָׁק, וְעוֹלָה לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
וְאוֹמֶרֶת לְפָנָיו: עָשׂוּ אוֹתִי בְּנִיךָ צָחוּק בְּבֵית
הַמִּשְׁתָּה. וְדַאי שְׁתּוֹרָה עוֹלָה וְאוֹמֶרֶת כֹּף. וְלִכֵּן

צָרִיף לְשֹׁמֵר וּלְהַעֲלוֹת עֵטְרָה עַל רֹאשׁ הָאָדָם כָּל
דָּבָר וְדָבָר שֶׁל שִׁיר הַשִּׁירִים.

ואם תאמר, למה הוא בין הכתובים? – כך זה
נדאי, משום שהוא שיר תשבחתה של
כנסת ישראל שמתעטרת למעלה. ולכן כל
התשבחות שבעולם לא מעלות רצון לקדוש
ברוך הוא כמו התשבחת הזאת.

סדר הלימוד ליום ד שבט (יום 122 בשנה)

כך למדנו: שיר – אחד. השירים – שנים. אשר
– הרי שלשה. וסוד זה – שנתנה כוס של
ברכה ונטלת בין ימין ושמאל. והכל מתעורר
למלך שהשלוש שלו. ובזה עולה רצון למעלה
למעלה בסוד האין סוף. כאן נמצאת מרכבה
קדושה, שהרי האבות הם המרכבה, ודוד המלך
מתחבר עמם, והם ארבעה, סוד המרכבה
הקדושה העליונה (חכמה בינה תפארת ומלכות, או חסד גבורה
תפארת ומלכות). ולכן ארבע תבות בפסוק הראשון
הזה, סוד המרכבה הקדושה השלמה.

עוד סוד זה, שיר – זה סוד של דוד המלך,
שהוא סוד לעלות בשיר. השירים – אלו
האבות, סוד הממנים הגדולים, מרכבה שלמה

כְּרַאוי. אֲשֶׁר לְשִׁלְמָה – סוּד מִי שְׁרוּכָב עַל
הַמְרַכָּבָה הַשְּׁלֵמָה הַזֶּה.

וּבַפְּסוּק הַזֶּה נִמְצְאָת שְׁלֵמוֹת שֶׁל הַסוּד מִן
הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם, הַסוּד שֶׁל כָּל
הָאֱמוּנָה. וְהַכֹּל הוּא מְרַכָּבָה שְׁלֵמָה לְמִי שִׁיּוֹדֵעַ
וְלְמִי שֶׁלֹּא נוֹדַע, וְאִין מִי שֶׁעוֹמֵד לְדַעַת בּוֹ. וְלִכֵּן
נֶאֱמַר הַפְּסוּק הַזֶּה בְּאַרְבַּע תְּבוּת, סוּד הַמְרַכָּבָה
הַשְּׁלֵמָה מִכָּל הַצְּדָדִים. מִכָּאן וְהִלָּאָה נִמְסָר
הַסוּד לְחֻכְמִים.

וְעוֹד יֵשׁ בּוֹ סוּד פְּנִימִי, שֶׁשְּׁנִינוּ, מִי שְׁרוּאָה
עֲנָבִים בְּחֵלוֹם, אִם לְבָנִים – הֵם טוֹבִים.
אִם שְׁחָרִים – בְּזִמְנָם טוֹבִים, שֶׁלֹּא בְּזִמְנָם צְרִיכִים
רְחֻמִים. מֵה שׁוֹנָה בְּלְבָנִים, וּמֵה שׁוֹנָה שְׁחָרִים,
וּמֵה שׁוֹנָה בְּזִמְנָם, וּמֵה שׁוֹנָה שֶׁלֹּא בְּזִמְנָם? וְעוֹד
שְׁנִינוּ, אֲכַל אֶת אוֹתָם שְׁחָרִים – מִבְּטָח לוֹ שֶׁהוּא
בֶּן הָעוֹלָם הַבָּא. לְמָה?

אָלָּא שְׁנִינוּ, הָעֵץ שֶׁחָטָא בּוֹ אָדָם הִרְאָשׁוֹן,
עֲנָבִים הִיָּה, שֶׁכָּתוּב (דְּבָרִים ל"ב) עֲנָבִמוֹ עֲנָבִי
רוּשׁ, וְאֵלֶּה הֵם עֲנָבִים שְׁחָרִים, מְשׁוּם שִׁישׁ
עֲנָבִים שְׁחָרִים וַיֵּשׁ עֲנָבִים לְבָנִים. הַלְּבָנִים טוֹבִים,
שֶׁהָרִי הֵם מִצַּד הַחַיִּים. שְׁחָרִים צְרִיכִים רְחֻמִים,

שְׁהָרִי הֵם מְצַד הַמּוֹת. בְּזִמְנָם טוֹבִים, מָה הַטַּעַם?
 מְשׁוּם שֶׁבְזִמְן שֶׁהַלְבָּנִים שׁוֹלְטִים, הַכֹּל מִתְבַּשֵּׂם,
 שְׁהָרִי בְּאוֹתוֹ זִמְן הַכֹּל צָרִיךְ תִּקּוֹן, וְהַכֹּל הוּא
 יָפֵה, וְהַכֹּל תִּקּוֹן אֶחָד, שָׁחַר וְלַבֵּן. וּבְזִמְן
 שֶׁהַלְבָּנִים לֹא שׁוֹלְטִים וְנִרְאִים שְׁחָרִים, יֵשׁ לְדַעַת
 שְׁהָרִי בְּדִין הַמּוֹת עוֹלָה, וְצָרִיךְ רַחֲמִים, שְׁהָרִי
 הַעֵץ שָׁבוּ חֲטָא אָדָם הָרֵאשׁוֹן וְגָרַם מוֹת לוֹ וּלְכָל
 הָעוֹלָם הוּא רָאָה.

כָּאן יֵשׁ לְהִתְבּוֹנֵן, וְאִם מוֹרֵי לֹא כָּאן – לֹא
 אָמַר. שְׁנִינּוּ שֶׁהָעוֹלָם הַזֶּה הוּא כְּמוֹ
 הָעוֹלָם שֶׁלְמַעְלָה, וְהָעוֹלָם שֶׁלְמַעְלָה – כָּל מָה
 שִׁישְׁנוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה, כִּךְ זֶה לְמַעְלָה. אִם הִנָּחַשׁ
 גָּרַם מוֹת לְאָדָם לְמַטָּה, אִזּוֹ לְמָה לְמַעְלָה? אִם
 תֹּאמַר (עוֹד) לְאִשָּׁה (לְמַטָּה), שֶׁבְגִלָּל הִנָּחַשׁ נִגְרַע
 הָאוֹר, שְׁהָרִי לְפַעֲמִים הַלְבָּנָה גּוֹרַעַת אוֹרָה
 וּבְאוֹתוֹ זִמְן הִיא מִתָּה, הַזְכֵּר לְמָה? שְׁאִם
 נֹאמַר שֶׁהַלְבָּנָה מִתָּה בְּעֵטִיו שֶׁל נָחַשׁ בְּגִרְיַעַת
 הָאוֹר, הָרִי שְׁנִינּוּ שֶׁזֶה לֹא הָיָה מְשׁוּם הִנָּחַשׁ,
 אֲלֵא שְׁאִמְרָה הַלְבָּנָה לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 וְכוּ'. הָרִי לֹא מְשׁוּם הִנָּחַשׁ זֶה הָיָה. וְאִם
 תֹּאמַר שֶׁבְּעֵלָה כִּךְ הוּא – חֵס וְחִלְיָה
 שְׁגִרְיַעוֹת הִיָּתָה לְמַעְלָה.

אָפֵא כָּל זֶה סְתָרֵי תוֹרָה, וְהִנְחָשׁ תִּקְנָן בְּכֹל גְּרִיעוֹת. בֵּא וּרְאֵה, וְכֹךְ לְמַדְנֹו, כָּל מֵה שְׁעָשָׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמַעְלָה וּלְמַטָּה, הַכֹּל הוּא בְּסוּד שֶׁל זָכָר וּנְקֵבָה, וְכִמְה דְרָגוֹת הֵן לְמַעְלָה מִשְׁנוֹת אֵלוֹ מֵאֵלוֹ. וּמִדְרָגָה עַד דְרָגָה סוּד שֶׁל אָדָם, וְאוֹתָן דְרָגוֹת שֶׁהֵן מִיָּן אֶחָד, עָשָׂה אוֹתָן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא דְיוֹקָן שֶׁל גּוֹף אֶחָד, עַד שְׁעוּלִים בְּסוּד שֶׁל אָדָם.

וְשָׁנִינוּ, בְּיוֹם הַשְּׁנַיִ שֶׁל מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית, שָׁבוּ נִבְרָא גֵיהֶנֶם, נַעֲשֵׂה גּוֹף אֶחָד בְּסוּד שֶׁל אָדָם, וְהֵם אֵיבָרִים מְמַנִּים שְׁמַתְקָרְבִים לְאִשׁ וּמֵתִים, וְחוֹזְרִים כְּמִקְדָם. וְזֶה מִשׁוּם שֶׁהֵם הִתְקָרְבוּ לְנַחֵשׁ הַזֶּה, וְהוּא אָדָם הָרֵאשׁוֹן שֶׁהִתְפַּתָּה לְתוֹךְ הַמִּשְׁכָּן בְּנַחֵשׁ הַזֶּה וְלָכֵן מֵת, וְהִנְחָשׁ גָּרַם לוֹ מוֹת שֶׁהוּא הִתְקָרַב אֵלָיו.

וּבְכָל מְקוֹם אָדָם הוּא זָכָר וּנְקֵבָה, אַבְל אָדָם שֶׁהוּא קְדוֹשׁ עֲלִיוֹן, הוּא שׁוֹלֵט עַל הַכֹּל, זֶה הַנּוֹתָן מְזוֹן וְחַיִּים לְכֹל. וְלָכֵן בְּכֹל מְנַע אוֹר הִנְחָשׁ הַקָּשָׁה. כְּשֵׁטְמָא אֶת הַמִּשְׁכָּן, נִקְבָּתוֹ שֶׁל אוֹתוֹ אָדָם מֵתָה כְּמוֹ שְׁאָמַר, וְהִזְכָּר מֵת, וְעָלוּ כְּמִקְדָם. וְלָכֵן הַכֹּל כְּמוֹ שְׁלִמְעָלָה.

אָכַל אוֹתָם עֲנָבִים שְׁחָרִים – מִבְּטָח לוֹ שֶׁהוּא בֶן
הָעוֹלָם הַבָּא, מְשׁוּם שֶׁהַשְּׂמִיד וְשִׁלְט עַל
אוֹתוֹ מְקוּם, (וְהַעֲבֹר) וְהַתְּגַבֵּר עָלָיו וְשַׁחַק אוֹתוֹ,
כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (דְּנִיאל ז) אָכְלָה וְשַׁחֲקָה. כִּיּוֹן שֶׁהָעֲבָרָה
אוֹתָהּ קָלְפָה קָשָׁה, הֲרִי קָרֵב לְעוֹלָם הַבָּא וְאִין מִי
שִׁמְחָה בִּידוֹ. וְלִכֵּן מִי שֶׁרוֹאֶה בַּחֲלוּמוֹ אוֹתָם
עֲנָבִים שְׁחָרִים אוֹכֵל וּמְהַדֵּק, מִבְּטָח לוֹ וְכוּ'.

כְּמוֹ כֵּן לֹא הָיָה שִׁיר בְּבֵית דָּוִד עַד שֶׁהָעֲבָרוּ
אוֹתָם עֲנָבִים שְׁחָרִים וְשִׁלְט עֲלֵיהֶם, וְאִז
נֶאֱמַר שִׁיר הַשִּׁירִים כְּמוֹ שֶׁנֶּתְבָּאָר. וְאֶפְלוּ בְּמְקוֹם
זֶה נִקְרָא עֲנָבִים, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (הוֹשֵׁעַ ט) כַּעֲנָבִים
בַּמִּדְבָּר וְגו', וְאֵלֶּה הֵם עֲנָבִים לְבָנִים.

שִׁירָה זוֹ הִיא מְעֵלָה עַל כָּל שְׁאָר הַשִּׁירִים שֶׁל
הֶרָאשׁוֹנִים. כָּל הַשִּׁירִים שֶׁהֶרָאשׁוֹנִים
אָמְרוּ, לֹא עָלוּ אֶלָּא תוֹךְ הַשִּׁירִים שֶׁהַמְּלֹאָכִים
הָעֲלִיוֹנִים אָמְרוּ. וְאֵף עַל גַּב שֶׁהֲרִי פִּרְשׂוּהָ,
אָבֵל כָּתוּב שִׁיר הַמְּעֵלוֹת לְדָוִד. שִׁיר הַמְּעֵלוֹת
– שִׁיר שֶׁהַמְּלֹאָכִים הָעֲלִיוֹנִים אוֹמְרִים, שֶׁהֵם
מְעֵלוֹת וּדְרָגוֹת. לְמִי אוֹמְרִים? לְדָוִד. לְבַקֵּשׁ
טָרֶף וּמְזוֹן מִמֶּנּוּ.

עוֹד שִׁיר הַמְּעֵלוֹת – כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תְּהִלִּים מו) עַל
עֲלָמוֹת שִׁיר. (שִׁיר א) עַל כֵּן עֲלָמוֹת אֶהְבּוּךָ.

לְדוֹד – בְּשִׁבִיל דְּוֹד הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן שְׁמִשְׁבַּח תָּמִיד
אֶת הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן.

כִּיּוֹן שְׁבֹא שְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ, אָמַר שִׁיר שֶׁהוּא
עֲלִיּוֹן לְמַעְלָה, שְׁגָדוּלֵי עוֹלָם עֲלִיּוֹנִים
אוֹמְרִים לְמֶלֶךְ הָעֲלִיּוֹן שֶׁהַשְּׁלוֹם כָּלוּ שָׁלוּ. כָּל
הָאוֹמְרִים שִׁירָה לֹא עוֹלִים בְּשִׁירָה זֶה לֹאֹמֵר,
אֲלֵא אוֹתָהּ שִׁירָה שְׁאוֹמְרִים מְלֹאכֵי הַשָּׂרָת. פָּרַט
לְמֶלֶךְ שְׁלֵמָה שְׁעָלָה בְּשִׁירָה הִיא לְמָה
שְׁגָדוּלִים עֲלִיּוֹנִים עֲמוּדֵי עוֹלָם אוֹמְרִים. כָּל בְּנֵי
הָעוֹלָם בְּמִרְכָּבוֹת תַּחְתּוֹנוֹת, וְשְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ
בְּמִרְכָּבוֹת עֲלִיּוֹנוֹת.

וְאִם תֹּאמַר, מֹשֶׁה, שְׁעָלָה בְּדִרְגָּת נְבוֹאָה
וּבַחֲבִיבוֹת לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל בְּנֵי
הָעוֹלָם, אוֹתָהּ שִׁירָה שְׁאָמַר בְּמִרְכָּבוֹת תַּחְתּוֹנוֹת
הִיָּתָה וְלֹא עָלָה יוֹתֵר – בֵּא וּרְאֵה, הַשִּׁירָה שְׁאָמַר
מֹשֶׁה עָלְתָה לְמַעְלָה וְלֹא לְמַטָּה. אָבֵל לֹא אָמַר
שִׁירָה כְּשְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ, וְלֹא הִיא אָדָם שְׁעָלָה
בְּשִׁירָה כְּמוֹ שְׁלֵמָה.

מֹשֶׁה עָלָה בְּתִשְׁבְּחוֹתָ לְמַעְלָה, וְתִשְׁבְּחוֹתָ הִיָּתָה
לְתַת תִּשְׁבְּחוֹת וְהוֹדָאוֹת לְמֶלֶךְ הָעֲלִיּוֹן
שֶׁהֲצִיל אֶת יִשְׂרָאֵל וְעָשָׂה לָהֶם נִסִּים וּגְבוּרוֹת

בְּמִצְרַיִם וְעַל הַיָּם. אָבֵל דְּוֹד הַמֶּלֶךְ וְשִׁלְמָה בְּנוֹ
אָמְרוּ שִׁירָה בְּגוֹן אַחֵר. דְּוֹד הַשְּׂתַדֵּל לְתַקֵּן אֶת
הָעֲלָמוֹת וּלְקַשֵּׁט אוֹתָם לְגַבִּירָה, שֶׁתִּרְאֶה הַגַּבִּירָה
וְעֲלָמוֹתֶיהָ בִּיפִי, וְלִכֵּן הַשְּׂתַדֵּל בְּאוֹתָם שִׁירִים
וְתִשְׁבַּחֹת שְׂאֲצָלָם, עַד שֶׁתַּקֵּן וְקַשֵּׁט אֶת כָּל
הָעֲלָמוֹת וְאֶת הַגַּבִּירָה.

כִּיּוֹן שְׂבָא שְׁלֵמָה, מְצָא גַבִּירָה מְקַשֶּׁטת
וְעֲלָמוֹתֶיהָ בִּיפִי, הַשְּׂתַדֵּל לְהַכְנִיסָהּ
לְחֻתָּן, וְהַכְנִיס הַחֻתָּן לְחֻפָּה עִם הַגַּבִּירָה,
וְהַכְנִיס דְּבָרֵי אֲהָבָה בֵּינֵיהֶם כְּדֵי לְחַבְרֵם כְּאֶחָד
וְלִהְיוֹת שְׁנֵיהֶם בְּשִׁלְמוֹת אַחַת בְּחַבִּיבוֹת
שְׁלֵמָה. וְלִכֵּן שְׁלֵמָה עָלָה בְּתִשְׁבַּחַת עֲלִיוֹנָה עַל
כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם.

מִשֶּׁה זֶה אֶת הַגַּבִּירָה בְּעוֹלָם הַזֶּה לְמַטָּה לְהִיּוֹת
בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּזוּוּג שְׁלָם בְּתַחְתוֹנִים.
שְׁלֵמָה זֶה אֶת הַגַּבִּירָה בְּזוּוּג שְׁלָם לְמַעְלָה,
וְהַכְנִיס אֶת הַחֻתָּן לְחֻפָּה בְּרֵאשׁוֹנָה, וְאַחַר כֵּן
הַכְנִיס אֶת שְׁנֵיהֶם לְעוֹלָם הַזֶּה, וְזָמַנָם בְּשִׁמְחָה
בְּבֵית הַמְּקֻדָּשׁ שֶׁהוּא בְּנֵה.

וְאִם תֹּאמַר, אֵיךְ הַכְנִיס מִשֶּׁה אֶת הַגַּבִּירָה לְבִדָּה
לְעוֹלָם הַזֶּה, שֶׁהֲרִי נִרְאֶה בְּפֶרֶוֹד? בֹּא

וּרְאָה, הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא זוּג אוֹתָהּ עִם מֹשֶׁה
 בַּתְּחִלָּה, וְהִיא הִיְתָה כֹּלֵת מֹשֶׁה, כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאֵר.
 כִּיּוֹן שֶׁהַזְדוּגָה עִם מֹשֶׁה, יֵרְדֶה לְעוֹלָם הַזֶּה בְּזוּג
 שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה, וְהִתְתַּקְּנָה בְּעוֹלָם הַזֶּה מֵה שֶׁלֹּא
 הִיְתָה מִקֵּדָם לָזֶה, וּלְעוֹלָם לֹא הִיְתָה בְּפִרּוּד.

אָבֵל לֹא הָיָה אָדָם בְּעוֹלָם מִיּוֹם שֶׁנִּבְרָא אָדָם
 שִׁכְנִיִּים אֲהָבָה וְחִבִּיבוּת וְדַבְרֵי זוּג
 לְמַעַלָּה פָּרַט לְשִׁלְמָה הַמֶּלֶךְ שֶׁתִּקֵּן הַזּוּג
 שֶׁלְמַעַלָּה בְּרֵאשׁוֹנָה, וְאַחַר כֵּן הִזְמִין אוֹתָם
 כְּאֶחָד בְּבֵית שֶׁתִּקֵּן לָהֶם. אֲשֶׁרֵיהֶם דָּוִד וְשִׁלְמָה
 בְּנוֹ שֶׁתִּקְּנוּ אֶת הַזּוּג שֶׁלְמַעַלָּה. מִיּוֹם שֶׁאָמַר
 הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְלִבָּנָה לְכִי וְהִקְטִינִי אֶת
 עֲצָמְךָ, לֹא הַזְדוּגָה בְּזוּג שְׁלֵם עִם הַשְּׁמֵשׁ, פָּרַט
 לְכַשְׁבֵּא הַמֶּלֶךְ שִׁלְמָה.

שִׁיר הַשִּׁירִים – הָרִי כָּאֵן חֲמֵשׁ דְּרָגוֹת לְדָבֵק
 בְּעוֹלָם הַבָּא. שִׁיר – אַחַת. הַשִּׁירִים –
 שְׁתֵּים. הָרִי שָׁלֵשׁ. אֲשֶׁר – הָרִי אַרְבַּע. לְשִׁלְמָה –
 הָרִי חֲמֵשׁ. בְּחִמִּישֵׁי הוּא. שֶׁהָרִי יוֹם הַחֲמֵשִׁים
 הוּא סוּד הַיּוֹבֵל.

בֵּא וּרְאָה, אֶת הַזּוּג הָעֲלִיוֹן לֹא יֵכֵל שִׁלְמָה
 לְתִקֵּן, אֲלֹא מִשׁוּם שֶׁנִּמְצָא זוּג לְמִטָּה

מקדם לכן, ומיהו? הזנוג של משה. שאם לא היה אז הזנוג הזה, לא התתקן הזנוג של מעלה. והכל הוא בסוד עליון לחכמי הלב.

כתוב (מלכים-א ה) וידבר שלשת אלפים משל ויהי שירו חמשה ואָלף. פסוק זה פְּרָשׁוּהוּ החברים. אבל וידבר שלשת אלפים משל, ודאי שעל כל דבר ודבר שהוא היה אומר, היו בו שלשת אלפי משלים, כמו ספר של קהלת שהוא בסוד עליון והוא בדרך משל, שאין בו פסוק שאינו בחכמה עליונה ובדרך משל אפלו הפסוק הקטן שבו.

שפשעה מגיע רב המנונא סבא הראשון לפסוק הזה, (קהלת יא) שמח בחר בילדותך ויטיבך לבך בימי בחורותיך - היה בוכה. ואמר, ודאי פסוק זה נאה הוא, והוא בדרך משל, ומי יכול לעשות דרש במשל זה?! ואם הוא דרש, אין בו דרש אלא כמו שראינו בעינים. ואם זו חכמה, מי יכול לדעת אותה?!

מיד היה שב ואמר, כתוב (בראשית לד) אלה תלדות יעקב יוסף בן שבע עשרה שנה וגו'. פסוק זה של קהלת הוא משל לחכמה של פסוק זה של

התורה, וזה משל לזה. שמח בחר בילדותך – והוא נער. ויטיבך לבך – הִיָּה רעה את אחיו בצאן. בימי בחורותיך – את בני בלהה ואת בני זלפה נשי אביו. ודע כי על כל אלה – ויבא יוסף את דבתם רעה. וביאך אלהים במשפט – אלה תלדות יעקב יוסף. יוסף נכלל ביעקב, והסודות של סתרי התורה מי יכול לדעת אותם!?

והמשל הזה התפשט לשלשת אלפי משלים, וכלם במשל הזה, בשעה שיוסף נכלל ביעקב, שלשת אלפים הם, באברהם יצחק ויעקב, שכלם במשל הזה בסוד החכמה. וכאן כמה סוחרים הם במשאות של הנסתר, ובהם דירי המגנים שאין להם חשבון לסתרי החכמה. ויהי שירו חמשה ואָלף. כך בארנו, ויהי שירו של משל, והכל אחד, בין מי שאמר ויהי שירו של שלמה, בין מי שאומר ויהי שירו של משל. הכל אחד הוא, ואת הכל הוא אמר. ויהי שירו – זה שיר השירים. וכי חמשה ואָלף הוא שיר השירים? ודאי כך זה, חמשה הם שערים נפתחים שנפתחים במלך שהשלום שלו, והם חמש מאות שנים של עץ החיים. חמשים שנות היובל.

וְאֵלֶּיךָ – זֶהוּ עֵץ הַחַיִּים, חֶתֶן שְׂוִיצָא מְצֵדוֹ, וְהוּא יוֹרֵד כָּל אוֹתָם הַחֲמִשָּׁה לְהַבִּיאֵם לְכֹלָה. יוֹמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הוּא אֶלֶף שָׁנִים, וְזֶהוּ הַנְהָר שְׂשׁוּפֵעַ וְיוֹצֵא מֵעֵדֶן. יוֹסֵף הַצַּדִּיק. שְׁנֵקְרָא צַדִּיק עַל שֵׁם הַלְבָנָה, כְּמוֹ שֶׁהִתְנַה בְּהַ קְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. וּמִשׁוּם כֵּן שִׁיר הַשִּׁירִים קֹדֶשׁ קִדְשִׁים. **וְאִין** לָךְ פְּסוּק בְּשִׁיר הַשִּׁירִים שְׂאִין בּוֹ סוּד שֶׁל חֲמִשָּׁה וְאֶלֶף וּדְאִי. שִׁיר הַשִּׁירִים וּדְאִי שְׂכָךְ הוּא. חֲמֵשׁ דְּרָגוֹת הָיוּ בְּפִסּוּק הַזֶּה, כְּמוֹ שְׁנֵאָמַר. וְאִם תֹּאמַר, הָאֶלֶף לְמָה לֹא נִזְכָּר כָּאֵין? וּדְאִי שְׂאוֹתוֹ אֶלֶף הָיָה טְמִיר, וְהוּא טְמִיר עַד שֶׁהִתְחַבְּרָה אִשָּׁה בְּבַעֲלָהּ. וְלִכֵּן הִשְׁתַּדַּל שְׁלֵמָה לְהַבִּיא אוֹתוֹ אֶלֶף לְכֹלָה, בְּסִתְרֵי שֶׁל הַחֲכָמָה הָעֲלִיוֹנָה.

כִּיּוֹן שְׂעֵשָׂה קֹדֶשׁ הַקְדְּשִׁים לְמִטָּה גְנוּז וְטְמִיר, וְהַכְּנִיס לְשֵׁם אֶת סוּד קֹדֶשׁ הַקְדְּשִׁים לְעֲשׂוֹת גְּנִיזַת הַשְּׂמוּשׁ הַשְּׁלֵם לְמַעְלָה וְלְמִטָּה כְּרָאוּי. קֹדֶשׁ הַקְדְּשִׁים הוּא לְמַעְלָה, סוּד הַחֲכָמָה הָעֲלִיוֹנָה וְהַיּוֹבֵל. כְּמוֹ זֶה יוֹרְשִׁים הַחֶתֶן וְהַכֹּלָה יִרְשֵׁת הָאָב וְהָאִם.

וְחִזְרוּ נִחְלַת הַיִּרְשָׁה בְּגִיּוֹן אַחַר. יִרְשֵׁת הָאָב יִרְשָׁה הַבֵּת בְּעֲלִיתוֹ שֶׁל הַשֵּׁם הַקְדוּשׁ

הַזוּהַר, וְנִקְרָא אַף כֶּף קִדְשׁ, חֲכָמָה. יִרְשֶׁת הָאֵם יִרְשׁ
הַבֶּן, וְנִקְרָא קִדְשִׁים, מִשּׁוּם שְׁנִטְלָא אֶת כָּל אוֹתָם
הַקִּדְשִׁים הָעֲלִיּוֹנִים וְכִנְסָם אֵלָיו, וְאַחַר כֶּף נוֹתֵן
אוֹתָם וּמְכַנְּסָם לְכָלָה.

וַעֲלֵ זֶה אָמַר שִׁיר הַשִּׁירִים. שִׁיר - לְקִדְשׁ.
הַשִּׁירִים - לְקִדְשִׁים, לְהִיּוֹת הַכֹּל קִדְשׁ
קִדְשִׁים בְּסוּד אֶחָד כְּמוֹ שְׂרָאוּי. אֲשֶׁר לְשַׁלְמָה -
הָרִי נִתְבָּאָר, לְמַלְךְ שֶׁהַשְּׁלוֹם שָׁלוֹ.

וְאִם תֹּאמַר שֶׁשָּׂבַח זֶה הוּא שָׁלוֹ - אַל תֹּאמַר כֶּף,
אֲלֵא הַשָּׂבַח עוֹלָה לְמָקוֹם עֲלִיּוֹן. אָבֵל כָּאֵן
הוּא סוּד. כְּשֶׁמִּתְקַנֵּים זָכַר וְנִקְבָּה כְּאֶחָד תַּחַת
הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, אֲזִי אוֹתוֹ מֶלֶךְ מִתְעַלָּה לְמַעְלָה
וּמִתְמַלֵּא מִכָּל הַקִּדְשׁוֹת וּמִכָּל הַבְּרָכוֹת שֶׁשׁוֹפְעוֹת
לְמַטָּה, וּמִתְמַלֵּא וּמִרִיק לְמַטָּה, וְזוֹהִי תְּשׁוּקַת
הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, כְּשֶׁמִּתְמַלֵּא קִדְשׁוֹת וּבְרָכוֹת
וּמִרִיק לְמַטָּה.

וְלָבֵן הַתְּפִלוֹת וְהַבְּקָשׁוֹת - שִׁיתְּתַקֵּן וְיִתְמַלֵּא
אוֹתוֹ הַמְּבוּעַ הָעֲלִיּוֹן. שְׁפִיּוֹן שֶׁהוּא
מִתְתַקֵּן כְּרָאוּי מִמְרָאֵהוּ וּמִמְרָאֵה שֶׁל אוֹתוֹ
הַתְּקוּן, מִתְתַקֵּן הָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן וְעֵלְמוֹתֶיהָ, וְלֹא
צָרִיךְ לְהִתְתַקֵּן הָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן אֲלֵא מִהִמְרָאֵה

שֶׁל הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, לְלַבְּנָה אֵין מְרָאָה מְעַצְמָה
 כָּלֵל, פָּרַט לְכַאֲשֶׁר מִתְתַקְנֶת בְּשִׁמְשׁ וּמְאִירָה,
 וּמִמְרָאָה הַשֶּׁמֶשׁ וְתִקּוּנוֹ נִתְקַנֶּת הַלַּבְּנָה וּמְאִירָה.
 מִדָּה שְׁצָרִיכִים הַתְּפִלוֹת וְהַבְּקָשׁוֹת – שְׂיוֹאֵר וִיתְקַן
 אוֹתוֹ מְקוֹם שְׂיוֹצָא מִמֶּנּוּ אוֹר. שְׂכִינֵן שְׂאוֹתוֹ
 מְקוֹם מְתַקֵּן מִן הַמְרָאָה שְׁלוֹ, מִתְתַקֵּן כָּל מַה
 שְׁלִמְטָה. וְלִכֵּן הַתְּשַׁבַּחַת שְׁאָמַר שְׁלִמָּה, לֹא
 הַשְׁתַּדֵּל אֶלָּא בְּשִׁבִיל הַמֶּלֶךְ שֶׁהַשְּׁלוֹם שְׁלוֹ
 שְׂיִתְתַקֵּן. כִּיּוֹן שֶׁהַתְּתַקֵּן מִמְרָאָהוּ, הַכֹּל הַתְּתַקֵּן.
 וְאִם הוּא לֹא הַתְּתַקֵּן, אֵין תְּקוּן לְלַבְּנָה לְעוֹלָמִים,
 וּמִשׁוּם כֶּךָ אֲשֶׁר לְשִׁלְמָה. שְׂיִתְתַקֵּן וִיתְמַלֵּא
 כְּרָאוּי בְּרָאשׁוֹנָה, כְּמוֹ שְׁנַתְּבָאֵר.

(שמות כה) וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה מֵאֵת כָּל אִישׁ וְגו', סוֹד
 הַסּוּדוֹת לְיודְעֵי הַחֻכְמָה. כְּשַׁעֲלָה בְּרִצּוֹן סֵתֵר כָּל
 הַסְּתָרִים לַעֲשׂוֹת כְּבוֹד לְכְבוֹדוֹ, הַשִּׁיב רוּחַ
 מִנְקֻדָּה עֲלִיּוֹנָה שְׁשׁוֹפְעַת מִלְמַעְלָה לְמַטָּה, וְשֵׁם
 תְּקוּנוֹ לְהִתְיַשֵּׁב בְּעוֹלָם הַזֶּה. לָמָּה? בְּשִׁבִיל שְׂאֵם
 לֹא יִהְיֶה עֶקֶר וְשָׂרֵשׁ בְּעוֹלָם הַזֶּה, לֹא יִהְיֶה כְּלִי
 לְהוֹרִיק בְּעוֹלָם הַזֶּה כָּלֵל. וְאִם לֹא יִרִיק לְעוֹלָם
 הַזֶּה, מִיָּד נֶאֱבָד וְלֹא יְכוּל לְעַמֵּד אֶפְלוּ רְגַע אֶחָד.
 אֲבָל מִשׁוּם שֶׁתְּקוּנוֹ הוּא מִן הָעוֹלָם הַזֶּה,
 מִתְמַלֵּא מִצַּד אֶחָד לְהוֹרִיק לְעוֹלָם הַזֶּה, וּמִצַּד

אחר להוריק למלאכים העליונים. והכל נזונו
ממנו כאחד.

שלמות התקון של הרוח הזו – רוחות הצדיקים
בעולם הזה. רוח זו נשלמה בזמן
שחנוך וירד ומהלאל היו בעולם, וכשהתרבו
הרשעים בעולם זזה השלמות ההיא ממנו. אחר
שאבדו – בא נח והשלים אותו. בא דור הפלגה
והזיז אותה שלמות ממנו – בא אברהם והשלים
אותו. באו אנשי סדום והזיזו אותו – בא יצחק
והשלים אותו. באו פלשתים ורשעי הדור והזיזו
אותו ממנו – בא יעקב ובניו, המטה השלמה,
והשלימו אותו.

יצאו מהארץ הקדושה וירדו למצרים,
ובשבילם התעכבה שם. ומשום שחזרו
שם ישראל למעשי המצרים, נכנעה וזזה אותה
שלמות ממנו, עד שיצאו ממצרים ובאו לעשות
משכן. אמר הקדוש ברוך הוא: רצוני לדור
ביניכם, אבל לא יכול עד שתתקנו אותה רוח
שלי שתשרה ביניכם. זהו שכתוב ועשו לי
מקדש ושכנתי בתוכם. וזהו סוד הכתוב ויקחו לי
תרומה. אמר משה לקדוש ברוך הוא: מי יכול
לקחת אותה ולעשות אותה? אמר לו: משה, לא

כְּמוֹ שְׂאֵתָה חוֹשֵׁב, אֲלֵא – מֵאֵת כָּל אִישׁ אֲשֶׁר
יִדְבְּנוּ לְבוֹ וְגו', מֵאוֹתוֹ רְצוֹן וְרוּחַ שְׁלָהֶם תִּקְחוּ
אוֹתָהּ וְתִשְׁלִימוּ אוֹתָהּ.

בְּשָׂבָא שְׁלֵמָה, תִּקֵּן אוֹתָהּ רוּחַ בְּשָׁלְמוֹת
שְׁלֵמָעֵלָה, שְׁהָרִי מִיּוֹם שֶׁנִּשְׁלְמָה
לְמַטָּה בִּימֵי מֹשֶׁה לֹא הוֹסְרָה אוֹתָהּ שְׁלֵמוֹת
מִמֶּנּוּ. (עַד שְׂבָא שְׁלֵמָה) כִּיּוֹן שְׂבָא שְׁלֵמָה, הִשְׁתַּדַּל
לְהַשְׁלִימוֹ לְמַעְלָה, וְהִתְחִיל לְתַקֵּן אֶת מַרְאֵה
הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן לְהִתְתַקֵּן מֵאוֹתוֹ מַרְאֵה שֶׁל
הָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן, וְזֶהוּ אֲשֶׁר לְשֵׁלֵמָה.

השלמה מההשמטות (סימן א) מספר הנהיר

יֵשֵׁב רַבִּי בְּרַכְיָה וְדַרְשׁ, מֵהוּ שְׁכַתּוֹב (שְׁמוֹת כה)
וְיִקְחוּ לִי תְרוּמָה? כִּךְ אָמַר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוא, אוֹתָהּ תְרוּמָה תְרִימוּ אוֹתָהּ בְּתַפְלוּתֵיכֶם,
וְמִי הוא אוֹתוֹ שֶׁנִּדְבְּוּ לְבוֹ לְהַמְשִׁיךְ מִן הָעוֹלָם
הַזֶּה – כְּבָדוּהוּ, כִּי בּוֹ אֲנִי שִׂמַח שְׂיֹדִיעַ שָׁמַי,
וּמִמֶּנּוּ רְאוּי לְקַחַת אֶת תְרוּמָתִי, שֶׁנֶּאֱמַר (שם)
מֵאֵת כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לְבוֹ תִקְחוּ אֶת
תְרוּמָתִי, מֵאוֹתוֹ הַמִּתְנַדֵּב. שֶׁאָמַר רַבִּי רַחֲמִימַי,
צְדִיקִים וְחֹסֵידִים שְׁבִי־שְׂרָאֵל שְׁמְרִימִן אוֹתִי עַל
כָּל הָעוֹלָם בְּזִכְיוֹתֵיהֶן וּמֵהֶם מִתְפָּרְנִס הַל"ב,
וְהֵלֵב מִפְּרִנְסָן.

וְכָל הַצּוּרוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת הַמְּמִנּוֹת עַל הָאֲמוֹת,
 וְיִשְׂרָאֵל קְדוֹשִׁים נְטָלוּ מִגּוֹף הָאֵילָן
 וּמְלָבוּ. מֵה לֵב הַדָּר, פְּרִי הַגּוֹף – אֵף יִשְׂרָאֵל
 נְטָלוּ עֵץ הַדָּר. מֵה אֵילָן תָּמַר, עֲנַפּוֹ סְבִיבּוֹ
 וְלוּלְבוּ בְּאֶמְצַע – אֵף יִשְׂרָאֵל נְטָלוּ גּוֹף הָאֵילָן
 הַזֶּה, שֶׁהוּא לָבוּ. וּכְנֶגֶד הַגּוֹף הוּא חוּט הַשְּׂדֵרָה
 בְּאָדָם, שֶׁהוּא עֶקֶר הַגּוֹף, לְמֵה לוּלֵב זֶה כְּתוּב לוֹ
 לֵב – אֵף הַלֵּב מְסוּר ל"ו. וּמֵה ל"ב זֶה שְׁלֹשִׁים
 וּשְׁתַּיִם נְתִיבוֹת חֻכְמָה בּוֹ – אֵף בְּכָל נְתִיב מֵהֶם
 צוּרָה שׁוֹמֵרֵת, שְׁנֶאֱמַר (בְּרֵאשִׁית ג) לְשָׁמֹר אֶת דְּרָךְ
 עֵץ הַחַיִּים.

וַיְמַדּוּ (שם) וַיִּשְׁכַּן מִקְדָּם לְגַן עֵדֶן? וַיִּשְׁכַּן בְּאוֹתָן
 נְתִיבוֹת שְׁקָדְמוֹ לְאוֹתוֹ מְקוֹם שְׁנִקְרָא גֵן
 וְשְׁקָדָם לְכְרוּבִים, שְׁכָתוּב (שם) וְאֵת הַכְּרֻבִים.
 וְשְׁקָדָם לְלֵהֲט, שְׁכָתוּב (שם) אֵת לֵהֲט הַחֶרֶב. וְהָרִי
 כְּתוּב שָׁמַיִם וְאֵשׁ קְדָמוֹ, שְׁכָתוּב (שם א) יְהִי רִקִּיעַ
 בְּתוֹךְ הַשָּׁמַיִם. וְכָתוּב וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְרִקִּיעַ שָׁמַיִם.
 וּמִנֵּין לָנוּ שְׁשָׁמַיִם הָיוּ אֵשׁ? שְׁכָתוּב (דְּבָרִים ד) כִּי ה'

אֱלֹהֵיךָ אֵשׁ אֲכָלָה הוּא.

וַיְמַנִּין לָנוּ שְׁשָׁמַיִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא? שְׁכָתוּב
 (מַלְכִים א-ח) וְאֵתָה תִשְׁמַע הַשָּׁמַיִם. הָאֵם
 שְׁלֵמָה מִתְפַּלֵּל אֶל הַשָּׁמַיִם שִׁישְׁמְעוּ תְּפִלָּתוֹ?

אֵלָא שְׁנַקְרָא שְׁמָם עַל שְׁמוּ, שְׁכַתוּב (מלכים-א ח)
הַשְּׁמַיִם וְשְׁמַי הַשְּׁמַיִם לֹא יְכַלְכְּלוּךְ. הֲרִי שְׁמוּ שֶׁל
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהֲרִי אֵשׁ. וְאַמְרַתְּ קָדָם? אֵלָא
אָמַר, כַּחַם קָדָם שֶׁל אוֹתָן הַצּוּרוֹת שֶׁל הַמָּקוֹם
הַהוּא. וּמָהוּ כַּחַם? כְּמוֹ שְׁנֹאֲמַר (שמואל-א ב) אֵין
קְדוּשׁ כִּי כִי אֵין בְּלִתְךָ וְאֵין צוּר כְּאַלְהֵינוּ.

יֵשֵׁב רַבִּי בְּרַכְיָה וְדַרְשׁ, מָהוּ הַלּוּלָב שְׁאַנּוּ
אוֹמְרִים? אֵלָא לוֹ מָסַר הַלֵּב. וְהֵיאָךְ?
אָמַר לוֹ, שְׁלֶשֶׁה שָׁרִים הֵם, תַּלְמִי וְגַלְגַּל וְל"ב,
וְלִכְל אֶחָד וְאַחַד שְׁנַיִם עֶשֶׂר. חֲזָרוּ הַשְּׁלֶשֶׁה
מִנֵּין ל"ו, וּבָהֶם נִתְקַיַּם הָעוֹלָם, שְׁכַתוּב (משלי כה)
וְצַדִּיק יִסוּד עוֹלָם. שְׁנֵינּוּ, עֲמוּד אֶחָד מִן הָאָרֶץ
עַד לְרַקִּיעַ וְצַדִּיק שְׁמוּ, עַל שֵׁם הַצַּדִּיקִים,
וְנִתְגַּבֵּר. וְאֵם לֹא - מִתְחַלֵּשׁ, וְהוּא סוּבַל כָּל
הָעוֹלָם, שְׁכַתוּב וְצַדִּיק יִסוּד עוֹלָם. וְאֵם חֲלָשׁ,
לֹא יוּכַל לְהִתְקַיֵּם הָעוֹלָם. הַלֵּכְךָ אֶפְלוּ אֵין
בְּעוֹלָם אֵלָא צַדִּיק אֶחָד, מִעֲמִיד אֶת הָעוֹלָם.
לְפִיכֶךָ קָחוּ תְרוּמָתִי מִמְּנוּ תַחֲלָה, וְאַחֲרָיו זֹאת
הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאַתֶּם, מֵאַתְּ הַנֶּשֶׂאָר.
וּמָהוּ זֶהָב וְכֶסֶף וּנְחָשֶׁת?

דָּבָר אַחַר וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה - וַיִּקְחוּ לִי
לְקַדֵּשׁ תְּרוּמָה, שֶׁהִיא יו"ד, וְהִיא

עֲשִׂירֵי. וּמִנֵּין לָנוּ שְׁעֵשִׂירֵי קִדְשׁ? שְׁכָתוּב (ויקרא כז) הָעֲשִׂירֵי יִהְיֶה קִדְשׁ, לְקִדְשׁ. וּמָהוּ קִדְשׁ? שְׁכָתוּב (יחזקאל מד) וְרֵאשִׁית כָּל בְּכוֹרֵי כָל וְכָל תְּרוּמַת כָּל מְכַל תְּרוּמוֹתֵיכֶם, שְׁכָתוּב (תהלים קיא) רֵאשִׁית חֲכֻמָּה יֵרָאֵת ה', אֵין חֲכֻמָּה אֶלָּא יֵרָאֵת הַשֵּׁם. (עד כאן מההשמטות)

זוֹאֵת הַתְּרוּמָה – הָרִי נֹאמֵר, שְׁכָשֶׁה תִּגְלָה הַקִּדְוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַר סִינַי, כְּשֶׁנִּתְּנָה תוֹרָה לְיִשְׂרָאֵל בְּעֶשֶׂר אַמִּירוֹת, כָּל אַמִּירָה וְאַמִּירָה עֲשֶׂתָה קוֹל, וְאוֹתוֹ קוֹל נִחְלַק לְשִׁבְעִים קוֹלוֹת, וְכֻלָּם הָיוּ מְאִירִים וְנוֹצְצִים לְעֵינַי כָּל יִשְׂרָאֵל, וְהָיוּ רוֹאִים עֵין בְּעֵין אֶת זֵיו כְּבוֹדוֹ. זֶהוּ שְׁכָתוּב (שמות כ) וְכָל הָעָם רֵאִים אֶת הַקּוֹלֹת. רוֹאִים וְדֹאִי.

וְאוֹתוֹ קוֹל הָיָה מִתְּרָה בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל וְאוֹמֵר לָהֶם: תִּקְבַּל אוֹתִי עָלֶיךָ בְּכֹךְ וְכֹךְ מִצּוֹת שְׁבַתוֹרָה? וְאוֹמְרוּ בֵּן. חֲזַר לוֹ עַל רֵאשׁוּ וְהַתְּגַלְגַּל עָלָיו, וְהָיָה מִתְּרָה בּוֹ וְאוֹמֵר לוֹ: תִּקְבַּל אוֹתִי עָלֶיךָ בְּכֹךְ עֲנָשִׁים שְׁבַתוֹרָה? וְהָיָה אוֹמֵר בֵּן. אַחַר כֵּךְ חֲזַר אוֹתוֹ הַקּוֹל וְנָשַׁק אוֹתוֹ בְּפִיו. זֶהוּ שְׁכָתוּב (שיר א) יִשְׁקֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת פִּיהוּ.

וְאִזּוּ כָּל מַה שֶׁהָיוּ רוֹאִים יִשְׂרָאֵל בְּאוֹתוֹ זְמַן, הָיוּ רוֹאִים בְּתוֹךְ אוֹר אֶחָד שֶׁקָּבַל כָּל אוֹתָם הָאוֹרוֹת הָאַחֲרִים, וְהָיוּ מִשְׁתוֹקְקִים לְרֵאוֹת. אָמַר לָהֶם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: אוֹתוֹ הָאוֹר שֶׁרְאִיתֶם בְּהַר סִינַי שֶׁקָּבַל כָּל אוֹתָם גּוֹנֵי הָאוֹרוֹת וְתִשׁוּקְתְּכֶם עָלָיו, תִּקְבְּלוּ אוֹתָהּ וְתִקְחוּ אוֹתָהּ אֵלֵיכֶם, וְאוֹתָם גּוֹנִים שֶׁהִיא מְקַבֶּלֶת, אֵלֶּה הֵם זֶהָב וְכֶסֶף וְנַחֲשֵׁת וְגו'.

דְּבַר אַחַר יִשְׁקֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת פִּיהוּ – מָה רָאָה שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ שֶׁהִכְנִיס דְּבָרֵי אֶהְבֶּה בֵּין הָעוֹלָם הָעֲלִיוֹן לְעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן, וְרֵאשִׁית הַתִּשְׁבַּחַת שֶׁל הָאֶהְבֶּה שֶׁהִכְנִיס בֵּינֵיהֶם הוּא יִשְׁקֵנִי? אֵלֶּה הָרֵי פְּרִשׁוּהָ וְכַךְ הוּא, שְׂאִין אֶהְבֶּה שֶׁל דְּבִקּוֹת רוּחַ בְּרוּחַ פָּרַט לְנִשְׁיָקָה, וְנִשְׁיָקָה הִיא בְּפֶה, שֶׁהִיא מְבוּעַ שֶׁל הָרוּחַ וְהַמוּצָא שֶׁלוֹ. וְכִשְׁנוֹשְׁקִים זֶה לְזֶה, נִדְּבָקוֹת הָרוּחוֹת אֵלֶּה בְּאֵלֶּה וְנִהְיִים אֶחָד, וְאִזּוּ זוֹהֵי אֶהְבֶּה אַחַת.

בְּסִפְרוֹ שֶׁל רַב הַמְּנוּנָא סָבָא הָרֵאשׁוֹן הָיָה אוֹמֵר עַל הַפְּסוּק הַזֶּה, נִשְׁיָקָה שֶׁל אֶהְבֶּה מִתְּפִשְׁטַת לְאַרְבַּע רוּחוֹת, וְאַרְבַּע רוּחוֹת נִדְּבָקוֹת כְּאֶחָד, וְהֵן בְּתוֹךְ סוּד הָאֱמוּנָה, וְעוֹלוֹת בְּאַרְבַּע אוֹתוֹת. וְאוֹתֵן הָאוֹתוֹת שֶׁל הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ

תְּלוּיִים בָּהֶם, וְעֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים תְּלוּיִים בָּהֶם, וְתִשְׁבַּחַת שִׁיר הַשִּׁירִים תְּלוּיָהּ בָּהֶם. וּמָה הוּא? אֵהָבָה. וְהֵן מִרְכָּבָה עֲלִיוֹנָה. וְהֵם חֲבֵרוֹת וּדְבָקוֹת וּשְׁלֵמוֹת הַכֹּל.

אלוֹ הָאוֹתִיּוֹת הֵן אַרְבַּע רוּחוֹת, וְהֵן רוּחוֹת שֶׁל אֵהָבָה וְשִׁמְחָה שֶׁל כָּל אֵיבָרֵי הַגּוּף בְּלִי עֶצֶב כָּלָל. אַרְבַּע רוּחוֹת הֵן בְּנִשְׁקָה, כָּל אַחַת וְאַחַת כְּלוּלָה בְּחֲבֵרָתָהּ. וּכְשֶׁהָרוּחַ הַזֶּה כְּלוּלָה בְּאַחֶרֶת, וְאוֹתָהּ אַחֶרֶת כְּלוּלָה בָּזֶה, נַעֲשׂוֹת שְׁתֵּי רוּחוֹת כְּאַחַת, וְאִזּוֹ מִתְחַבְּרוֹת בְּדְבָקוֹת אַחַת, וְהֵן אַרְבַּע בְּשְׁלֵמוֹת, וְנוֹבְעוֹת זֶה מִזֶּה וְנִכְלָלוֹת זֶה בְּזֶה.

וּכְשֶׁמֵת פְּשִׁטוֹת (וּכְשֶׁנִּפְרְדוֹת), נַעֲשֶׂה מֵאוֹתָן אַרְבַּע רוּחוֹת פְּרִי אֶחָד, וְהוּא רוּחַ אַחַת הַכְּלוּלָה מֵאַרְבַּע רוּחוֹת, וְזֶה עוֹלָה וּבֹקֵעַ רְקִיעִים, עַד שֶׁעוֹלָה וְיוֹשֵׁב אֶצֶל הַיֵּכָל אֶחָד שֶׁנִּקְרָא הַיֵּכָל הָאֵהָבָה, וְהוּא הַהֵיכָל שֶׁכָּל אֵהָבָה תְּלוּיָהּ בּוֹ. וְאוֹתָהּ רוּחַ כֶּף נִקְרָאת - אֵהָבָה, וּכְשֶׁרוּחַ זֶה עוֹלָה, מִתְעוֹרְרֶת לְאוֹתוֹ הַיֵּכָל לְהִתְחַבֵּר לְמַעְלָה.

אַרְבַּע אוֹתִיּוֹת הֵן אֶצֶל אַרְבַּע רוּחוֹת, וְהֵן אֵהָבָה, וְהַפְּרִי שְׁלֵהֵן אֵהָבָה.

כְּשֶׁמִתְחַבְּרוֹת זֹו בְּזוֹ, מִיַּד מִתְעוֹרֵר זֶה בְּצַד זֶה
 וְזֶה בְּצַד זֶה. א'. מִיַּד יוֹצֵא ה' וּמִתְחַבֵּר בָּא', נִדְבָק
 בְּדַבְּקוֹת בְּאַהֲבָה. וְנַעֲשׂוֹת (וּמִתְעוֹרְרוֹת) שְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת
 אַחֲרוֹת, ב' ה', וְנִכְלָלוֹת רוּחוֹת בְּרוּחוֹת בְּדַבְּקוֹת
 שֶׁל אַהֲבָה, וּפּוֹרְחוֹת מֵהֵן הָאוֹתִיּוֹת הִלְלוּ בְּאוֹתָהּ
 רוּחַ שְׁעוּלָה, וּמִתְעַטְרוֹת בּוֹ כְּרָאוּי.

כִּיּוֹן שֶׁהוֹלֵכֶת וְעוֹלָה אוֹתָהּ אַהֲבָה שְׁלֵמָה,
 כְּלוּלָה בְּכָל אוֹתָן אַרְבַּע רוּחוֹת, פּוֹגֶשֶׁת
 בְּמִמְנָה אֶחָד עֲלִיּוֹן גְּדוֹל שְׁמִמְנָה עַל אֶלְף וּתְשַׁע
 מְאוֹת וּתְשָׁעִים רְקִיעִים, וְהוּא מְמַנֶּה עַל הַשְּׁפַע
 שֶׁל שְׁלֹשָׁה עָשָׂר נְהָרוֹת אֶפְרָסִמוֹן זָךְ שְׁשׁוּפֵעַ
 מִסוּד שֶׁל הַטֵּל הָעֲלִיּוֹן, וְאוֹתוֹ הַשְּׁפַע נִקְרָא מִים
 רַבִּים. כִּיּוֹן שְׁפּוֹגֵשׁ לְאוֹתוֹ גְּדוֹל הַמְּחַנּוֹת עוֹמֵד
 אֲצִלוֹ, וְלֹא יְכוּל לְעַכֵּב אוֹתוֹ, וְעוֹבֵר בָּהֶם עַד
 שְׁנִכְנַס לְהִיכַל הָאַהֲבָה.

וְעַל זֶה אָמַר שְׁלֵמָה בְּסִיּוּם שְׁבָחוֹ, מִים רַבִּים
 לֹא יוֹכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת הָאַהֲבָה. מִים רַבִּים –
 אֵלוֹ מִים עֲלִיּוֹן שְׁשׁוּפְעִים תוֹךְ (מִתוֹךְ) הַטֵּל
 הָעֲלִיּוֹן. וּנְהָרוֹת לֹא יִשְׁטְפוּהָ – אֵלֶּה הֵם נְהָרוֹת
 אֶפְרָסִמוֹן זָךְ, שֶׁהֵם שְׁלֹשָׁה עָשָׂר. אוֹתוֹ מְמַנֶּה
 הוּא מִלְּאָךְ שְׁלִיחַ מִלְּפָנֵי ה', וְזֶהוּ גְּדוֹל הַמְּחַנּוֹת
 שְׁקוּשֵׁר כְּתָרִים לְרַבּוֹנוֹ, סוּד שֶׁל אַכְתָּרִיא"ל,

מַעֲטָר הָעֵטְרוֹת לְרַבּוֹנוּ בְּשֵׁם מְגַלְף מְחַקֵּק, יְהוָה
יֵה צָבָאוֹת.

בִּיּוֹן שְׁנַכְנַס לְהִיכֵל (שְׁהוֹלֵף וְעוֹלָה אוֹתָהּ) הָאֵהָבָה,
מִתְעוֹרְרֵת אֵהָבָה שֶׁל נְשִׁיקוֹת עֲלִיוֹנוֹת,
שְׁכָתוֹב (בְּרֵאשִׁית כֵּט) וַיִּשַׁק יַעֲקֹב לְרַחֵל, לְהִיּוֹת
נְשִׁיקוֹת שֶׁל אֵהָבָה עֲלִיוֹנָה כְּרֵאוּי. וְאוֹתָן נְשִׁיקוֹת
רֵאשִׁית הַהִתְעוֹרְרוֹת שֶׁל כָּל אֵהָבָה, וְהַתְּדַבְּקוֹת
וְקִשָׁר שְׁלֹמְעֵלָה. וּמִשׁוֹם כֶּף רֵאשִׁית הַתְּשַׁבַּחַת
שֶׁל שִׁירָה זוֹ הוּא יִשְׁקֵנִי.

מִי יִשְׁקֵנִי? אוֹתוֹ הַנְּסִתָּר תּוֹךְ הַסִּתָּר הָעֲלִיוֹן. וְאִם
תֹּאמַר שֶׁנְּסִתָּר כָּל הַנְּסִתָּרִים בּוֹ תְּלוּיּוֹת
הַנְּשִׁיקוֹת וְנוֹשֵׁק לְמִטָּה – בֹּא וּרְאֵה, נְסִתָּר כָּל
הַנְּסִתָּרִים אֵין מִי שְׁמַכִּיר אוֹתוֹ, וְהוּא גֹלָה מִמֶּנּוּ
אוֹר אֶחָד דְּקִיק וְנִסְתָּר שֶׁלֹּא הַתְּגָלָה, רַק בְּשִׁבִיל
אֶחָד דְּקִיק שֶׁהַתְּפִשֵּׁט מִתּוֹכוֹ, וְהוּא אוֹר שְׁמַאִיר
לְכָל, וְזוֹ הַתְּעוֹרְרוֹת שֶׁל כָּל הַסּוּדוֹת הָעֲלִיוֹנִים.
וְהוּא נְסִתָּר. לְפַעְמִים נְסִתָּר, לְפַעְמִים גְּלוּי, וְאִף
עַל גַּב שֶׁלֹּא הַתְּגָלָה כְּלָל. וְהַתְּעוֹרְרוֹת הָעֲלִיָּה שֶׁל
הַנְּשִׁיקוֹת תְּלוּיִים בּוֹ. וּמִתּוֹךְ שֶׁהוּא נְסִתָּר, רֵאשִׁית
הַתְּשַׁבַּחַת הִיא בְּדֶרֶךְ נְסִתָּר.

וְאִם בּוֹ תְּלוּיִים, מָה רוֹצֵה יַעֲקֹב כָּאֵן, שְׁהָרִי בּוֹ
תְּלוּיּוֹת הַנְּשִׁיקוֹת? אֲלֵא וְדַאי כֶּף הוּא.

יִשְׁקֵנִי, אוֹתוֹ הַנִּסְתָּר לְמַעַלָּה. וּבַמָּה? בְּאוֹתָהּ
הַמְרַכְבֶּה (מְנוּרָה) הָעֲלִיּוֹנָה שְׁכַל הַגְּוֹנִים תְּלוּיִים
וּמִתְחַבְּרִים בָּהּ. וְזֶהוּ יַעֲקֹב, כְּמוֹ שְׂאֲמָרְנוּ, דְּבִקּוֹת
לְהַדְבִּיק בַּמֶּלֶךְ בְּבֶן שְׁלוֹ הוּא. וְעַל זֶה כָּתוּב
מִנְשִׁיקוֹת פִּיהוּ.

כִּי טוֹבִים דוֹדֶיךָ, חָזַר לְשִׁמְשׁ שְׂמַאִיר לְלִבָּנָה
מִתּוֹךְ הָאוֹר שֶׁל אוֹתָן מְנוֹרוֹת עֲלִיּוֹנוֹת,
וְהוּא נוֹטֵל אֶת הָאוֹר שֶׁל כָּלֵם וּמַאִיר לְלִבָּנָה.
וְאוֹתָם גֵּרוֹת (נְשִׁיקוֹת) עֲלִיּוֹנִים, וְהוּא נוֹטֵל הָאוֹר
שֶׁל כָּלֵם וּמַאִיר לְלִבָּנָה. וְאוֹתָם הַגֵּרוֹת
שְׂמֻזְדוּגִים בּוֹ, מַאיֲזָה מְקוֹם מְאִירִים? חָזַר וְאָמַר
מִיֵּין, מֵאוֹתוֹ יֵין הַמְשָׁמֵר, מֵאוֹתוֹ יֵין שֶׁהוּא
שְׂמֻחַת כָּל הַשְּׂמֻחוֹת. וּמִיֵּהוּ אוֹתוֹ הֵיֵין שְׂנוֹתָן
חַיִּים וְשְׂמֻחָה לְכָל? זֶה אֱלֹהִים חַיִּים, יֵין שְׂנוֹתָן
חַיִּים וְחֻדוּהָ לְכָל.

עוֹד מִיֵּין – מֵאוֹתוֹ שֵׁם שְׂנַקְרָא יְהו"ה. זֶהוּ יֵין
שֶׁל שְׂמֻחָה, שֶׁל אֶהְבָּה, שֶׁל רַחֲמִים, וּמִזֶּה
כָּלֵם מְאִירִים וְשְׂמֻחִים. בָּאוּ הַחֲבָרִים וּנְשָׁקוּהוּ
בְּרֵאשׁוֹ. (כְּשֶׁהִגִּיעוּ אֶל רַבִּי שְׂמַעוֹן, סִדְרוֹ הַדְּבָרִים לְפָנָיו).

בְּכָה רַבִּי שְׂמַעוֹן וְאָמַר, יָדַעְתִּי וְדַאי שְׂרוּחַ
קְדוּשָׁה עֲלִיּוֹנָה מְכַשְׁכֶּשֶׁת (מִנְצַנְצָת) בְּכֶם.

אֲשֶׁרִי הַדּוֹר הַזֶּה, שְׁהָרִי לֹא יִהְיֶה כְּדוֹר הַזֶּה עַד
שְׁיָבֵא מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, שְׁהָרִי הַתּוֹרָה חוֹזֶרֶת לְיִשְׁנָה.
אֲשֶׁרִי הַצְּדִיקִים בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

סדר הלימוד ליום ה שבט (יום 123 בשנה)

וְזֹאת הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאֲתָם. רַבִּי אֶלְעָזָר
אָמַר, פְּסוּק זֶה פֶּרְשׁוּהוּ, וְסוּדוֹת שְׁלוֹ הָרִי
נֶאמְרוּ. אָבֵל (פְּשׁוּט) סוּד הַכְּתוּב כֶּךָ לְמִדְנֹו,
וְהַפְּסוּקִים קָשִׁים, שָׁאֵם הֵם בְּסוּד שְׁלִמְטָה –
קָשִׁים זֶה עַל זֶה, וְאֵם הֵם בְּסוּד שְׁלִמְעָלָה – אֵינָם
בְּאוֹר. (אֵלֵא כֶּךָ הוּא) דִּבֵּר אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ לִי
תְרוּמָה – יָפָה. תִּקְחוּ אֶת תְּרוּמָתִי – קָשָׁה. וְזֹאת
הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאֲתָם – קָשָׁה, וְזֶה (וְדֵא)
הַכֹּל, מַעְלָה וּמִטָּה כְּאֶחָד.

אֵלֵא כֶּךָ הוּא: וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה – מִי? בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל. מֵאֵת כָּל אִישׁ – אֵלֶּה מְלֶאכִים
עֲלִיוֹנִים לְמַעְלָה, מְשׁוּם שְׁעֲלִיָּהֶם הִיא תְרוּמָה,
הֶרְמָה שֶׁהֵם מְרִימִים אוֹתָהּ תְּמִיד לְמֶלֶךְ הָעֲלִיוֹן,
שְׁהָרִי הֵם מַעְלִים אוֹתָהּ תְּמִיד לְמֶלֶךְ הָעֲלִיוֹן.
וּכְשֵׁי־יִשְׂרָאֵל צְדִיקִים, הֵם לוֹקְחִים אוֹתָהּ מֵהֶם
וּמוֹרִידִים אוֹתָהּ לְמִטָּה. זֶהוּ שְׁכָתוּב מֵאֵת כָּל אִישׁ
אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לְבוֹ. וּמִי הֵם? אוֹתָם הָאֲרַבְּעָה

שְׁהַרִּימוּ אוֹתָהּ לְמַעַלָּה, שְׁאוּתוּ לֵב הַתְּרַצָּה בָּהֶם.
וְאוֹתָהּ תְּרוֹמָה הִיא זְקוּפָה עֲלֵיהֶם.

וְאִף עַל גַּב שֶׁהִיא עוֹמֶדֶת עֲלֵיהֶם וּמִנַּחַת עַל
גַּבֵּיהֶם - תִּקְחוּ, תִּקְחוּ אוֹתָהּ מֵהֶם
לְהוֹרִידָהּ לְמַטָּה. וּבַמָּה? בְּזִמְנֵי הַזֶּה - בְּאוֹתָם
מַעֲשִׂים כְּשָׂרִים, בַּתְּפִלוֹת וּבִבְקָשׁוֹת, לַעֲשׂוֹת
מִצְוֹת הַתּוֹרָה. בְּאוֹתוֹ זֶמֶן - בְּאוֹתָם גְּנוּנִים
הַנִּרְאִים לְמַטָּה כְּמוֹ שֶׁלְּמַעַלָּה, בְּאוֹתָן עֲבוֹדוֹת
(אֲחֵרוֹת). וְאוֹתָם גְּנוּנִים מוֹשְׁכִים לְמַטָּה אוֹתָהּ
הַתְּרוֹמָה, וּמִנְצָחִים הַגְּנוּנִים שֶׁלְּמַטָּה אֶת אוֹתָם
הַגְּנוּנִים שֶׁלְּמַעַלָּה, וּמוֹשְׁכִים אוֹתָם הַגְּנוּנִים הַלְלוּ
לְגוֹנִים עֲלֵיוֹנִים, וְנִכְנְסִים אֵלָיו בְּאֵלָיו, וְנַעֲשִׂים אֵלָיו
גּוֹף לְאֵלָיו, וְעַל זֶה כָּתוּב תִּקְחוּ מֵאֲתָם.

זָהָב שֶׁנִּכְלָל בְּגַבְרִיאֵל, זָהָב לְמַעַלָּה, גַּבְרִיאֵל
נוֹטֵל אוֹתוֹ לְמַטָּה. וְשִׁבְעָה מִיַּיִן זָהָב
נִפְרָדִים לְמַטָּה מִזֶּה. וְכֶסֶף לְמַעַלָּה, וְנִכְלָל
בְּמִיכָאֵל לְמַטָּה, וְשׁוֹרָה זֶה עַל זֶה. וְנַחֲשֶׁת
לְמַעַלָּה, וְיוֹצֵאָהּ מִזָּהָב, מִשּׁוֹם שֶׁזָּהָב וְאֵשׁ
עוֹמְדִים בְּסוּד אֶחָד וְהוֹלְכִים, אֵשׁ מוֹצִיאָהּ נַחֲשֶׁת.
וּמִכַּח וְהַתְּקָף הַזֶּה מִתְּפָזְרִים נַחֲשִׁים שְׂרָפִים
שְׂיוֹצֵאִים מֵאֵשׁ, וְלִכֵּן נַחֲשֶׁת אֲדָמָה כְּאֵשׁ וְנִכְלָלֶת
בְּאוֹרִיא"ל, וְנַעֲשֶׂה זֶה גּוֹף לְזֶה.

וּתְכַלֶּת שׁוֹרָה בָּזָה וּבְזָה, בְּנַחֲשֵׁת וּבְזָהב,
 וּמְשׁוּם שְׁמַחֲזִיק בְּשָׁנֵי צְדָדִים.
 הַתְּכַלֶּת הוּא תְּקִיף, וְאֵין מִי שְׁשׁוֹלֵט עָלֶיהָ
 לְחַיִּים, שֶׁהִיא כְּסֵא הַדִּין לְשֵׁרוֹת בּוֹ הַדִּין הַקָּשָׁה,
 וְזֶהוּ ב"ו א"ל, ב"ו א"ל, שְׁפָתוֹב (תהלים ז) וְאֵל
 זַעַם בְּכָל יוֹם. וּכְשֶׁחֻזְרִים בְּנֵי אָדָם בְּתִשְׁבּוּבָה
 שְׁלֵמָה, הוֹפֵךְ שְׁמוֹ לְרַפְּא"ל, שְׁזוֹ רְפוּאָה
 שְׁמִזְדַּמְנַת לָהֶם מֵאוֹתוֹ הַדִּין הַקָּשָׁה.

וְאַרְגָּמָן - זֶה זָהָב וְכֶסֶף שְׁחֻזְרִים לְהַכְלִיל
 כְּאַחַד, מִיכָאֵל וּגְבַרִיל נִכְלְלוּ זֶה עִם
 זֶה, מְשַׁלְּבִים זֶה בְּזֶה, וְעַל זֶה כְּתוּב (איוב כה) עֲשֵׂה
 שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו. וּמְשׁוּם שֶׁהֵם מְשַׁלְּבִים זֶה בְּזֶה,
 נַעֲשִׂים גּוֹף אֶחָד.

וְתוֹלַעַת שָׁנִי לְמַעְלָה, וְנִכְלָל בְּאוּרִיא"ל כְּמִקְדָּם
 לְהִיּוֹת אֶחָדוּ בְּתוֹךְ הַתְּכַלֶּת וּבְתוֹךְ
 הָאַרְגָּמָן, וְשֵׁשׁ הוּא לְמַעְלָה, וְנִכְלָל כְּמִקְדָּם בְּסוּד
 שֶׁל רַפְּאֵל לְהֶאֱחֹז בְּכֶסֶף וּבְזָהָב.

עַד כָּאֵן הַסּוּד שֶׁל שְׁבַעַת הָעֲמוּדִים שְׁלֵמַעְלָה
 תוֹךְ שְׁבַעַת הָעֲמוּדִים שְׁלֵמַטָּה, קְלִפָּה בְּתוֹךְ
 קְלִפָּה לְשִׁמְרִיהָ. וְעִזִּים - הָרִי בְּאַרְנוֹ שֶׁהָרִי אֶלָּה
 שְׁבַעָה, מִחַ לְמַח, וְזֶהוּ קְלִפָּה לְמַח.

וערת אילים מאדמים – אלה הם בעלי מגנים,
 עינים לזהטות בלהבות אש, כמו שנאמר
 (דניאל י) **ועיניו כלפידי אש. ונקראים רקיעים בחוץ**
בתוך קלפה. וערת תחשים – אלה הם לפנים
 בצד הקדשה, ונאחזים בקדשה ולא נאחזים, כמו
 שאמרנו. כמו שאמרנו שאברהם הרי הוליד
 באשה אחרת את תחש, כמו שנאמר ואת תחש,
 ואלו הם באמא של ישמעאל, אחיהם של
 ישמעאל. שכמו שיש מדרגות בעשו, כך גם יש
 מדרגות בישמעאל. אמו של ישמעאל הולידה
 לתחש, ומצדו של אברהם באה, שהרי אור
 הראשון מצפ"ץ בשעה שהוציא אורות לכל
 הצדדים. כיון שנמתק האור ההוא הראשון, גנז
 אותו הקדוש ברוך הוא. ולמי גנז אותו?
 לצדיקים. ומי אלו? צדיק וצדק, כדי לעשות
 באור הראשון ההוא פרות לעולם, ואלו הפרות
 שמזמנים לבא לעולם. שהרי אברהם ושרה עשו
 (ואברהם ושרה מאתו האור עשו) פרות ונפשות, שכתוב
 (בראשית יב) **ואת הנפש אשר עשו בחרן.** וכמו שעשו
 נפשות בצד הקדשה, כך גם עשו נפשות בצד
 האחר, שאם לא מאתה התעוררות שהתעורר
 אברהם בצד האחר, לא נמצאו גרים בעולם כלל.

וַעֲצִי שְׁטִים – הָרִי בְּאַרְנוֹ שֶׁהֵם שְׂרָפִים עוֹמְדִים,
 כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיהו ו) שְׂרָפִים עוֹמְדִים מִמַּעַל
 לוֹ. מַה זֶה מִמַּעַל לוֹ? מִמַּעַל לְאוֹתָהּ הַקְּלָפָה.
 וְאִם תֹּאמַר שֶׁפְּסוּק זֶה נֶאֱמַר עַל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא – וְהָרִי נֶאֱמַר וְאַרְאֶה אֶת ה', אֶת דְּוָקָא, כְּמוֹ
 זֶה שֶׁכָּתוּב בְּפְסוּק הַזֶּה, שֶׁכָּתוּב וְשׁוּלְיוֹ מְלֵאִים
 אֶת הַהִיכָל. אֶת דְּוָקָא, לְרַבּוֹת אוֹתָהּ הַקְּלָפָה. כִּיּוֹן
 שֶׁאֵמַר אֶת סוּד אוֹתָהּ הַקְּלָפָה, כָּתוּב שְׂרָפִים
 עוֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ, מִמַּעַל לְאוֹתָהּ קְלָפָה.

שֶׁמֶן לְמָאוֹר – זֶה שֶׁמֶן מִשְׁחָה עֲלִיּוֹן שֶׁבֵּא
 מִלְּמַעְלָה. שְׁנַיִם שֶׁמֶן הֵם, וְהֵם שְׁנַיִם. (אחד)
 לְמַעְלָה שֶׁנִּקְרָא שֶׁמֶן הַמָּאוֹר, וְאֶחָד לְמַטָּה
 שֶׁנִּקְרָא שֶׁמֶן לְמָאוֹר. שֶׁמֶן הַמָּאוֹר הוּא עֲלִיּוֹן,
 שֶׁעוֹמֵד בְּיָדָיו וְלֹא פוֹסֵק לְעוֹלָמִים, וְתָמִיד מְלֵא
 מִשְׁחַת קֹדֶשׁ, וְכָל הַבְּרָכוֹת וְכָל הָאוֹרוֹת וְכָל
 הַמְּנוֹרוֹת כָּלֵם מִתְּבָרְכִים וְנִאוּרִים מִשָּׁם. שֶׁמֶן
 לְמָאוֹר, לְפַעֲמִים מִתְּמַלֵּא וְלְפַעֲמִים לֹא.

עוֹד, הָרִי שְׁנַיִם, כָּתוּב (בראשית א) וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת
 שְׁנֵי הַמָּאוֹרֹת הַגְּדֹלִים וְגו', וְאֵף עַל גֵּב
 שְׁהָרִי פִּרְשׁוּהוּ הַחֲבָרִים וְכֵן הוּא, אֲבָל שְׁנֵי
 הַמָּאוֹרוֹת הַגְּדֹלִים הָאֵלֶּה – שֶׁמֶן הַמָּאוֹר וְשֶׁמֶן
 לְמָאוֹר. עוֹלָם עֲלִיּוֹן וְעוֹלָם תַּחְתּוֹן. אֶחָד זָכָר

וְאַחַד נִקְבָּה. וְכָל זְמַן שֶׁהַזְכָּר וְהַנִּקְבָּה בְּאִים
 כְּאַחַד, שְׁנִיָּהם קְרוּיִים בְּלִשׁוֹן זָכָר. וּמִשׁוּם
 שֶׁהָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן נִקְרָא גְדוֹל, בְּשִׁבְלֵו הָעוֹלָם
 הַתַּחְתּוֹן שֶׁמִּתְחַבֵּר עִמּוּ בְּכֻלָּל נִקְרָא גְדוֹל.

כִּיּוֹן שֶׁנִּפְרָדִים זֶה מִזֶּה, הֵם נִזְכָּרִים בְּפֶרֶט, כָּל
 אֶחָד וְאַחַד כְּרֵאוּי לוֹ. זֶה נִקְרָא גְדוֹל, וְזֶה
 נִקְרָא קָטָן. וּמִשׁוּם כֵּן אָמְרוּ הָרַאשׁוֹנִים, שֶׁיְהִיָּה
 אָדָם זָנֵב לְאֲרִיּוֹת, וְלֹא רֹאשׁ לְשׁוּעָלִים. שֶׁכִּשְׁהוּא
 עוֹמֵד בְּתוֹךְ הָאֲרִיּוֹת, נִקְרָא הַכֹּל בְּכֻלָּל שֶׁל אֲרִיּוֹת.
 זָנֵב הָאֲרִיָּה הוּא אֲרִיָּה בְּלִי הַפְּרָדָה. וְאִם בְּתוֹךְ
 שׁוּעָלִים, אֶפְלוּ שֶׁהוּא רֹאשׁ – רֹאשׁ הַשׁוּעָל הוּא
 שׁוּעָל בְּלִי הַפְּרָדָה, וְנִקְרָא שׁוּעָל.

וְזֶה סוּד הַפְּסוּק הַזֶּה, שֶׁהָרִי בְּרֵאשׁוֹנָה
 כְּשִׁיּוֹשְׁבִים כְּאַחַד, שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת הַגְּדֹלִים
 נִקְרָאוּ, אֶף עַל גַּב שְׁזֶה זָנֵב אֶל הָעֲלִיּוֹן. כִּיּוֹן שֶׁזֶּה
 נִפְרָד מִהָעֲלִיּוֹן כְּבִיכּוֹל לְהִיּוֹת רֹאשׁ לְשׁוּעָלִים, אִז
 נִקְרָא קָטָן. וְעַל סוּד זֶה שֶׁמֶן הַמְּאֹר, שֶׁלֹּא פּוֹסֵק
 לְעוֹלָמִים וְעוֹמֵד בַּעֲלִיָּה עֲלִיּוֹנָה לְשֵׁלֵט בַּיּוֹם.
 שֶׁמֶן לְמְאֹר פּוֹסֵק, וְנִקְרָא קָטָן, וְשׁוֹלֵט בְּלִילָה.

וְחִמְיָשָׁה בְּשָׁמִים הֵם לְתוֹךְ שֶׁמֶן וְקִטְרֶת, וְאֶף עַל
 גַּב שֶׁהִיא אֶחָד – הֵם שְׁנַיִם, וְהַכֹּל אֶחָד.

אֲבַנֵי שָׁהִם וְגו'. כָּל אֱלֹה שְׁלֵשָׁה עָשָׂר הֵם, וְהֵם
תְּקוּן הַמִּשְׁכָּן.

וְחֻזְרָנוּ לְדַבְרִים הָרֵאשׁוֹנִים. זָהָב – הָרִי נֶאֱמַר
שֶׁשֶׁבַע מִיַּי זָהָב הֵם. וְאִם תֵּאמַר
שֶׁזָּהָב הוּא דִין וְכֶסֶף הוּא רַחֲמִים, וְעוֹלָה הַזָּהָב
לְמַעַלָּה מִמֶּנּוּ – לֹא כֵן! שְׂוֵדָאֵי זָהָב עוֹלָה יוֹתֵר
הוּא עַל הַכֹּל, אֲבָל זָהָב הוּא בְּדֶרֶךְ סֵתֵם, וְזֶה
הַזָּהָב הָעֲלִיּוֹן, שֶׁהוּא שְׂבִיעֵי מְכָל מִיַּי הַזָּהָב,
וְזֶהוּ הַזָּהָב שֶׁמֵאִיר וְנוֹצֵץ לְעֵינַיִם, וְזֶהוּ
שֶׁכְּשִׁיּוֹצֵא לְעוֹלָם, מִי שֶׁמְשִׁיג אוֹתוֹ טוֹמֵן אוֹתוֹ
בְּתוֹכוֹ, וּמִשֵּׁם יוֹצְאִים וְנִמְשָׁכִים כָּל מִיַּי זָהָב.

מִתֵּי נִקְרָא זָהָב? מִי שֶׁנִּקְרָא זָהָב? כִּשֶׁהוּא
בְּאוֹר, וּמִתְעַלָּה בְּכַבּוֹד הַפֶּחַד, וְהוּא
בְּשִׂמְחָה עֲלִיוֹנָה לְשִׂמְחָה אֶת הַתַּחְתּוֹנִים. וְכִשֶׁהוּא
בְּדִין, כִּשֶׁמְשַׁתְּנָה מֵאוֹתוֹ גֶּזֶן לְגֶזֶן תְּכַלֵּת שָׁחַר
וְאָדָם, אִזּוֹ הוּא בְּדִין הַקֶּשֶׁה. אֲבָל זָהָב הוּא
בְּשִׂמְחָה, וּבַעֲלִית הַפֶּחַד שֶׁל שִׂמְחָה עוֹמֵד
וּבַהֲתַעֲוֹרְרוֹת הַשִּׂמְחָה.

וְכֶסֶף – לְמַטָּה, הַסּוּד שֶׁל זְרוּעַ יָמִין, שֶׁהָרִי
הָרֵאשׁ הָעֲלִיּוֹן הוּא זָהָב (דִּין), שֶׁכְּתוּב (דְּנִיאל
ב) אֶתָּה הוּא רֵאשׁ הַזָּהָב. חֲזֵהוּ וְזְרוּעוֹתָיו שֶׁל כֶּסֶף

למטה. (ואימתי נשלם הכסף? כִּאֲשֶׁר הוּא נִכְלָל וְכוּ') וּכְשֶׁנִּשְׁתַּלְּם
הַכֶּסֶף, אִזּוֹ נִכְלָל בַּזְהָב, וְסוּד זֶה – (משלי כד) תִּפְוֹחֵי
זֶהב בְּמִשְׁכִּיּוֹת כֶּסֶף. נִמְצָא שְׁכֶסֶף הוֹפֵךְ לְזֶהב
וְאִזּוֹ נִשְׁתַּלְּם מִקוֹמוֹ. וְלִכֵּן שְׁבָעָה מִיַּי זֶהב הֵם.

וּנְחֹשֶׁת יוֹצֵאת מִזְהָב וּמִשְׁתַּנָּה לְגֵרְעוֹן, זְרוּעַ
שְׂמָאל. וְתִכְלֵת – יֵרֶךְ שְׂמָאל. וְתוֹלַעַת
שְׁנֵי – יֵרֶךְ יְמִין, וְנִכְלָלָת בְּשְׂמָאל. וְשֵׁשׁ – זֶה נֶהָר
שְׁשׁוּפֵעַ וְיוֹצֵא, שְׁנוּטֵל כָּל שֵׁשֶׁת הַצְּדָדִים. וְכִמוֹ
זֶה לְמִטָּה, וְהָרִי פְּרִשׁוּיָה וְנִתְבָּאָר.

הָרִי כָּאֵן שְׁבַע שֶׁל יוֹבֵל, וְהֵם שְׁבַע שֶׁל שְׂמָטָה.
וְאֵף עַל גֵּב שֶׁהֵם שֵׁשׁ, הֵם שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה,
בְּשִׁבְעֵי, שֶׁהוּא רֹאשׁ עֲלֵיהֶם, הָרִי שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה.
הָרֹאשׁ שְׁעוֹמֵד עַל כָּל הַגּוֹף לְמִטָּה, הָרֹאשׁ
שְׁעוֹמֵד עַל כָּל אֵיבְרֵי הַגּוֹף הוּא זֶהב. מַה בֵּין זֶה
לְזֶה? הַזְהָב הָעֲלִיּוֹן הוּא בְּסוּד נִסְתָּר, וְשִׁמוֹ הוּא
זֶהב סָגוּר, סָגוּר וְסִתּוּם מִן הַכֹּל, וְלִכֵּן נִקְרָא סָגוּר,
שֶׁהוּא סָגוּר מִהָעֵיִן שְׂאִינָה שׁוֹלְטֵת בּוֹ. הַזְהָב
הַתַּחְתּוֹן הוּא יוֹתֵר גְּלוּי. (וְשִׁמוֹ נִקְרָא זֶהב יִרְקֶק וְכוּ').

השלמה מההשמטות (סימן י)

וְשֵׁם שְׁלוֹ נִקְרָא זֶהב יִרְקֶק, וְסוּד זֶה בְּאֲרוֹהוּ
הַחֲבָרִים. אֶסְתֵּר יִרְקֶקֶת הִיָּתָה, צָבַע

הַאֲתָרוּג. וְהַכֹּל אֶחָד. זֶהְבּ, זֶהוּ הָרֵאשׁ הַנֶּעְלָם, אֶף
עַל גַּב שֶׁהוּא בְּגִלּוּי לְגַבֵּי הַזָּהָב הָעֲלִיּוֹן, עַד
שִׁימָשֶׁךְ וַיִּשְׁרָה עַל רֵאשׁ גַּבְרִיאֵל כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוּ.
וּבְגִלְלֵי זֶה הַכֹּל הוּא בְּסוּד הָעֲלִיּוֹן, וְנִמְשָׁךְ אוֹתוֹ
הַסּוּד לְמַטָּה הַכֹּל כְּדָגְמָא אַחַת.

וְעֵשִׂיתָ כַּפָּרֶת וְגו'. רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, בְּכֹל
פָּרָשָׁה זֹו מְצֵאנוּ שֶׁנִּמְסְרָה הָעֵבֹדָה בְּיַד
מֹשֶׁה, חוּץ מִשְׁתֵּימִים. בְּכֹלֶם כָּתוּב וְעֵשִׂיתָ וְעֵשִׂיתָ,
וּבְאַרְוֹן וּבְאַפּוֹד כָּתוּב וְעָשׂוּ וְעָשׂוּ, וְלֹא כָתוּב
וְעֵשִׂיתָ. מָה הַטַּעַם בְּאַרְוֹן לֹא? בְּגִלְלֵי שֶׁהָאַרְוֹן
כָּלַל אֶת מֹשֶׁה בְּתוֹכוֹ לְהַאֲוִיר מִמֶּנּוּ, וְצָרִיךְ אַחֲרֵי
לְתַקֵּן תַּקּוּן וַיְפִי שְׁלוֹ לְעֵלוֹת אוֹתוֹ אֶצְלוֹ. בְּאַפּוֹד,
לֹא שְׁלוֹ הוּא, וְלֹא הַשְׁתַּמֵּשׁ בּוֹ וְלֹא הִצְטַרְכָּה לוֹ
לְמֹשֶׁה לְעֵשׂוֹת עֵבֹדָה שֶׁל אַחִיו, שֶׁהָרִי מֹשֶׁה הוּא
כְּמִלְךָ, וְאַהֲרֹן שׁוֹשְׁבֵינְ הַמֶּלֶךְ.

וְאִם תֹּאמַר, וְהָרִי כָתוּב (שְׁמוֹת כט) וְהִלְבַּשְׁתָּ אֶת
אַהֲרֹן, וְאַפְדֹתָ לוֹ, וְנָתַתָּ עָלָיו, וְשַׁמַּתָּ עָלָיו.
הָרִי כֹל זֶה עֵבֹדָתוֹ שֶׁל מֹשֶׁה וּכְבוֹדוֹ שֶׁל אַהֲרֹן
הוּא – לֹא כֵךְ. אֶלֶּא כְבוֹדוֹ שֶׁל מֹשֶׁה הוּא, שֶׁהָרִי
הַקָּבִ"ה לֹא רָצָה בְּעֵבֹדָתוֹ שֶׁל אַהֲרֹן אֶלֶּא עַל יְדֵי
מֹשֶׁה, וְאַהֲרֹן לֹא יָכַל לְהִתְקַדֵּשׁ אֶלֶּא עַל יְדֵי

מִשֶּׁה, וּבְכָל צָרִיךְ אֶהְרֵן לְמִשֶּׁה, וְכָל זֶה כְּבוֹדוֹ
שֶׁל מִשֶּׁה הוּא. וְעֲשִׂיתָ כַּפָּרַת.

בֵּא רְאֵה, כְּתוּב בְּפָרְשָׁה זֹאת מַעֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ
וְכָל אוֹתָם הַחִילוֹת שֵׁשׁ, שֶׁהֵרִי הַקָּבִ"ה לֹא
צָוָה לַעֲשׂוֹת הַמִּשְׁכָּן אֶלָּא כַּמַּעֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ
לְהִיּוֹת כְּדִגְמַת הַדִּירָה שֶׁל מַעֲלָה וּלְהִתְחַבֵּר זֶה
בְּזֶה, כְּדִגְמַת הַנְּשָׂמָה וְהַגּוֹף לְהִיּוֹת הַכֹּל אֶחָד.

כְּתוּב בְּרֵאשִׁית בְּרָא וְגו'. בְּרֵאשִׁית כְּבָר
בְּאֵרוֹהוּ, אֲבָל סוּד שֶׁל מַעֲשֵׂה הַכַּפָּרַת
כָּאן בְּרֵמֵז שֶׁל מַעֲלָה שְׂרִשְׁרַת שֶׁל מַטְטְרוּ"ן,
סִתְרֵי הַמִּשְׁכָּן, לְהֵרִים מַעֲלַת הַקִּדְשָׁה לְמַעֲלָה
וּמִטָּה. בְּרֵאשִׁית, רֵאשִׁית הָעֲלִיוֹנָה הַכַּפָּרַת
הַשְּׂמוּרָה וְהַנְּסִתָּרַת שְׁנֵמִצָּת מִסוּד נִקְדָּה
רֵאשׁוֹנָה (הַנְּעִלְמַת) סִתְיִמוֹת הָעֲלִיוֹנָה, וְנִפְרָשׁ מִסֶּךָ
עֲלִיוֹן לְהֵאִיר (לְהַתְּהַר) תוֹף טְהִירוֹ, נִעְלָם תוֹף
הַכַּפָּרַת, מַטְטְרוּ"ן שְׁנֵאֶחָז מִמִּטָּה לְמַעֲלָה מִתוֹף
יִרְאֶה שֶׁהוֹלֵכֵת בְּאֵמַת תוֹף הָאָרֶץ הִיָּה נִמְצָא
הָאוֹר שֶׁאֵבֵד אָדָם הָרֵאשׁוֹן, וְנִעְלָם הָאוֹר הַהוּא
בְּגֵן עֵדֶן.

הַסִּתְיָלָק לְמַעֲלָה וְלֹא הִתְיָשַׁב בְּמִקוֹמוֹ, שֶׁהֵרִי
לֹא הִיָּה נִשְׁלָם מִכָּל הַצְּדָדִים, שְׁלִמּוֹת

שֶׁל מִטָּה הָיָה נֶחֱסֵר, שֶׁהָרִי נַעֲשָׂה בְּחֻטָּאוֹ שֶׁל אָדָם הָרָאשׁוֹן, יָרַד לְמִטָּה, נֶחֱבָא תוֹךְ אֵילָנוֹת הַגֶּן, הַתְּפַשֵּׁט שָׁם בְּכָל צְדָדֵי הַגֶּן, עַד שֶׁנּוֹלַד חֲנוּךְ בֶּן יֶרֶד. כִּיּוֹן שֶׁנּוֹלַד, הָיָה נִמְצָא סְמוּךְ לַגֶּן. הַתְּחִיל הָאוֹר הַהוּא לְהָאִיר בְּתוֹכְכֶם, הַתְּרַבֵּה בְּרַבּוּי הַקְּדוּשָׁה וְשָׂרָה עֲלֵיהֶם אוֹר הַמִּתְנוּצֵץ.

נְכַנְס לַגֶּן עֵדֶן, מְצָא שָׁם עֵץ הַחַיִּים וְעַנְפוֹי וּפְרוֹתָיו שֶׁל הָאֵילָן, הַרִיחַ בוֹ וְהִתְיַשֵּׁב תוֹךְ רוּחַ שֶׁל אוֹר הַחַיִּים. בָּאוּ שְׁלֵיחִים מִלְּאֲכִים עֲלִיוֹנִים, לְמַדּוֹ אוֹתוֹ חֲכָמָה עֲלִיוֹנָה, נָתְנוּ לוֹ סֵפֶר שֶׁהָיָה נִסְתָּר תוֹךְ עֵץ הַחַיִּים, וְלָמַד מִמֶּנּוּ וַיֵּדַע דְּרָכָיו שֶׁל הַקְּב"ה וְהִשְׁתַּדַּל אַחֲרָיו. זֶהוּ שְׁכַתוֹב (בראשית ה) וַיִּתְהַלֵּךְ חֲנוּךְ אֶת הָאֱלֹהִים. עַד שָׁאוֹתוֹ הָאוֹר נִשְׁלַם בְּתוֹכוֹ.

כִּיּוֹן שָׁאוֹתוֹ הָאוֹר נִשְׁלַם לְמִטָּה, רָצָה לַעֲלוֹת לְמִקוֹמוֹ וְכַדִּי לְהִרְאוֹת אוֹתוֹ הַשְּׁלֵמוֹת בְּסוּד שֶׁל חֲנוּךְ. יוֹם אֶחָד נִכְנַס תוֹךְ גֶּן עֵדֶן וְהִרְאוּ לוֹ נִסְתָּרוֹת הַגֶּן, וְהִנִּיחַ אוֹתוֹ סֵפֶר וְכָל מַה שֶׁרָאָה בְּחוּץ וְהוּא מְצַנֵּעַ בֵּין הַחֲבָרִים. אַחַר כֵּן הִתְלַבֵּשׁ אוֹתוֹ הָאוֹר תוֹךְ הַלְבוּשׁ, לְהִרְאוֹת לְמַעֲלָה וְלִהְיוֹת בּוֹשֵׁה עִמּוֹ לְכָל אוֹתָם שֶׁעָשׂוּ קְטָרוֹג בְּרַבּוֹנָם שְׁלֵא יִבְרָא הָאָדָם בְּעוֹלָם. זֶהוּ שְׁכַתוֹב

(שם) וְאֵינְנוּ כִּי לָקַח אֶת־אֱלֹהִים. וְאֵינְנוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְאֵינְנוּ כְּמוֹ שֶׁהָיָה בְּעוֹלָם הַזֶּה, כִּי לָקַח אֶת־אֱלֹהִים, לְצוּרָה אַחֲרַת בְּזָה הוּא נֶעַר תָּמִיד.

וְסוּד זֶה בְּאַרְנוֹ, חֲנוּךְ לְנֶעַר עַל פִּי דְרָכוֹ, לְהַנְהִיג הָעוֹלָמוֹת כָּלָם. גַּם כִּי יִזְקֶינן לֹא יִסוּר מִמֶּנָּה, שֶׁהָרִי הָיָה בּוֹ וְנִעְשָׂה נֶעַר. בְּחֲנוּךְ נִכְלָל צוּרָה שֶׁל הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, הוּא כֶּסֶף שֶׁל אֲדוֹנוֹ. עוֹשֶׂה שְׁלִיחוֹת בְּעוֹלָם כַּאֲשֶׁר הָעוֹלָם יוֹצֵא בְּדִין, וְנִקְרָא מִטְטְרוֹ"ן, שֶׁר עַל כָּל חִילוֹת הָעֲלִיּוֹנִים וְזֶקֶן הוּא.

נֶעַר, עוֹלָה מֵעוֹלָם לְעוֹלָם וּמִתְיָשֵׁב הָרְגֵז. צוּרָה זֹו נִפְרָסָה בְּפְרִיסַת הַכַּפָּרַת וְהַצְטִירוֹ בּוֹ בְּאוֹתוֹ מִסֶּךְ שְׁתֵּי צוּרוֹת, אַחַת זָכָר וְאַחַת נְקֵבָה, וְעוֹמְדִים שְׁנַי תִּינוּקוֹת עֲלָמִים אוֹהֲבִים דְּבוּקִים זֶה בְּזֶה. וְסוּד זֶה בְּרֵאשִׁית בְּרֵא אֱלֹהִים, פְּרִיסַת כַּפָּרַת סְתוּמָה.

אַת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ – שְׁנַי כְּרוּבִים עוֹמְדִים בְּדְבָקוֹת שֶׁל חֲבִיבוֹת. שָׁמַיִם וְאָרֶץ לֹא כְּתוּב, אֲלֵא אֵת, לְרַבּוֹת שְׁנַי כְּרוּבִים כְּאַחַד. כַּפָּרַת זֹו פְּרוּסָה פְּנִימָה בְּסִתְרֵי הַהִיכָל, וּבְשְׁנַי צְדָדִים עוֹמְדִים שְׁנַי אֱלוֹ, בְּרֵאשִׁית עוֹלָה לְמַעְלָה, וְסוּד שְׁלוֹ יוֹרֵד לְמַטָּה.

כְּדַגְמַת הַסוּד הַהוּא שֶׁל בְּרֵאשִׁית עוֹלָה לְמַעְלָה
 לְמַעְלָה וְלֹא נִרְשָׁם בְּסִימָן, יוֹצֵא רֶשֶׁם
 לְמַטָּה וְנֹעֲשִׂית מִמֶּנּוּ כַּפֶּרֶת עַל־יוֹנָה רְשׁוּמָה
 בְּשִׁלְשָׁה רְשׁוּמִים בְּסוּד יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה.
 מֵאֵלּוּ הַשִּׁלְשָׁה יֵצְאוּ שִׁלְשָׁה אַחֲרִים, וְהֵם שְׁשָׁה.
 וְזֶהוּ בְרֵ"א שִׁית.

וּנְפִרְסָה כַּפֶּרֶת זוֹ לְצַד דְּרוֹם וּמַעְרָב, וְהוֹצִיא
 שְׁנֵי כְרוּבִים כְּאֶחָד, זָכָר וּנְקֵבָה,
 שְׁנַמְצָאִים זֶה לְעַמַּת זֶה. דְּרוֹם הוּא רֹאשׁ, כֹּהֵן
 בְּרֹאשׁ וְהוּא זָכָר. מַעְרָב הוּא נְקֵבָה, בֵּת יְחִידָה.
 בֵּת הֵיטָה לְאַבְרָהָם, וְדָאִי. וְזֶה בְּסוּד שֶׁל
 בְּרֵאשִׁית, בֵּ"ת רֹאשׁ י', כַּפֶּרֶת שְׁלֹא נוֹדַעַת עַד
 שְׁנִפְרְסָה בְּפִרְסָה וְהוֹצִיָּאָה שְׁנֵי אֵלּוּ. כְּדַגְמַת זֶה
 אוֹת ה', וְעַל זֶה בֵּת, בֵּ"ת רֹא"שׁ, בֵּת לְאַבְרָהָם. י'
 כַּפֶּרֶת שְׁנִפְרֶסֶת.

וְחוֹזֶרֶת הַכַּפֶּרֶת מִמַּעְרָב לְצָפוֹן וּנְפִרְסָת
 בְּפִרְסָה, וּמִתְגַּלָּה זָכָר שְׁאֲחוּז בְּצַד
 הַכַּפֶּרֶת וּנְקֵבָה שְׁמִסְתַּתֶּרֶת לְמַטָּה וְנֹעֲשִׂית בְּאֵר
 הַצָּפוֹן. וְסוּד זֶה בְּרֵאשִׁית, בֵּ"ת א"ש, י' הִיא
 הַכַּפֶּרֶת, ר' (י) הִיא הַפִּרְסָה שְׁנִפְרֶסֶת וּנְרֵאִית
 אֶחָד וְלֹא שְׁנַיִם, שְׁהֵרִי הַנְּקֵבָה נִכְנַעַת לְמַטָּה.

וְאֵם תֹּאמֶר, הָאוֹת ר' הַכֹּל פְּרִיסָה אַחַת לְמַעְלָה
וּלְמַטָּה – כֶּךָ הוּא, שְׁלֹא נִפְרָד הַשֵּׁם הַזֶּה
מִזֶּה, הַכֹּל הוּא אֱלֹהִים. חֲזָרָה הַכִּפְּרֵת מִמַּעַרְב
לְמִזְרָח, נִפְרָסָה פְּרִיסָתָהּ לְשָׁנֵי צְדָדִים, בְּצַד
הַמִּזְרָח וּבְצַד הַמַּעַרְב. כִּיּוֹן שֶׁהַכִּפְּרֵת עוֹמֶדֶת
בְּמִזְרָח וּבַמַּעַרְב, אֲזִי שִׁמְחָה נִמְצָאֵת וְחִבּוּר
כָּרְאוּי, וּבֵת זוֹ נִכְלָלֶת בְּעֵטְרוֹתֶיהָ כָּרְאוּי וְעוֹמֶדֶת
בְּשִׁלְמוֹתָהּ. וְאִזּוֹ הוּא בְּסוּד שְׁלוֹ, בְּרֵאשִׁית, בְּלֹא
פְרוּד כָּלֵל.

וּכְנֶנֶד שְׁלֹשָׁה זְמַנִּים אֵלּוֹ עוֹלָיִם יִשְׂרָאֵל שְׁלֹשָׁה
זְמַנִּים לְחַג חֲגָם. בְּפֶסַח חוֹזֶרֶת הַכִּפְּרֵת
בְּצַד דָּרוֹם וּמַעַרְב, וְאִזּוֹ אוֹתָהּ בֵּת עוֹמֶדֶת
בְּאַבְרָהָם וְהִיא בֵּית רֵא"ש, וְשֵׁם הַלֵּל וְלֹא הַלֵּל
גָּמוּר, שְׁהָרֵי שְׁנֵי כְרוּבִים אֵלּוֹ אֵינָם בְּשִׁלְמוֹת
כָּרְאוּי, שְׁהָרֵי יִשְׁמַעֵאל יוֹצֵא וּמְקַטְרֵג. וּמִיּוֹם
רֵאשׁ הַשָּׁנָה וְעַד יְמֵי סְכוּת חוֹזֶרֶת הַכִּפְּרֵת מְצַפּוֹן
לְמַעַרְב, אִזּוֹ אוֹתָהּ בֵּת נִכְנַעַת וְעוֹמֶדֶת בְּיִצְחָק
וְלֹא בְשִׁמְחָה, וְהִיא בֵּית א"ש, וְהֵם אֵינָם
בְּשִׁלְמוֹת. וְעַל זֶה אֵין שֵׁם הַלֵּל כָּלֵל, שְׁהָרֵי עֵשׂוֹ
יוֹצֵא וּמְקַטְרֵג.

בְּסִכּוּת עוֹלָה בֵּת זוֹ וְנִשְׁלַמֶת בּוֹ בְּיִצְחָק
וּמִתְחַבְּרִים זֶה בְּזֶה, וְאִזּוֹ הַלֵּל גָּמוּר,

עַד שְׁנִרְגַע הָרְגֵז וְהַחֲבוּר נִמְצָא. בְּשָׁבוּעוֹת,
 עֲצָרָת, חוֹזֶרֶת הַכִּפְּרֵת בְּצַד מְזָרַח וּמַעֲרָב וְאִז
 שְׁלֵמוֹת נִמְצָאוּ, וְחִבִּיבוֹת וּדְבָקוֹת הֵיא בְּכָל
 הַצְּדָדִים וְשִׁמְחָה שֶׁל עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים. וְאִז,
 (תהלים מט) תּוֹרַת ה' תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ. וּבְשִׁלְשָׁה
 זְמַנִּים אֵלוֹ חוֹזֶרֶת הַכִּפְּרֵת בְּצְדָדֶיהָ כְּרָאוּי.

כִּפְּרֵת זוֹ נִפְרָסֶת לְמַעַלָּה תוֹךְ אוֹתָהּ נִקְדָּה
 נְעֻלְמַת בָּאוֹר הָרֵאשׁוֹן שְׁנִפְרָס, וְאַחַר
 כֶּךָ נִפְרָסֶת בְּשִׁלְמוֹת וְשׁוֹרָה עַל הַפְּרִיסָה
 הָרֵאשׁוֹנָה. וְכֹאֲשֶׁר סוֹכְכִים פְּנֵי הַכְּרוּבִים עַל
 כִּפְּרֵת זוֹ כְּדִי לְסוֹכֵךְ עַל הַכִּפְּרֵת שְׁלֵא תִהְיֶה
 בְּגִלוּי, כְּפוֹרֶת - כִּפְּרֵת כְּתוּב. וְכֹאֲשֶׁר בָּא
 הָאוֹר הָעֲלִיּוֹן, אוֹתָם הַכְּרוּבִים מְכִים בְּכַנְפֵיהֶם
 וּמַעֲלִים אוֹתָם לְמַעַלָּה, וְאוֹמְרִים שִׁירָה מֵרַבּוּי
 הַשְּׁמִחָה הַהֵיא שֶׁל אוֹתוֹ הָאוֹר. וּכְדָגְמַת זֶה
 הוּא לְמַטָּה, וְהַכִּפְּרֵת חוֹזֶרֶת, וּמֵאוֹתָם הַשְּׁלֵשָׁה
 וְהָאֶחָד הָיוּ כְּרוּבִים יְמִין וְשְׂמָאל. הַיְמִין שׁוֹרָה
 בּוֹ רוּחַ שֶׁל מַעַלָּה מֵאוֹתוֹ צֵד. וְהַשְּׂמָאֵלִי
 שְׁהִיָּה לְמַעֲרָב בְּחֹזֶרֶת הַכִּפְּרֵת, עוֹמֵד אֶצְלוֹ
 בְּצַד שְׂמָאלוֹ, וְשׁוֹרָה בּוֹ רוּחַ נִקְבָּה,
 וּמִתְחַבְּרִים זֶה בְּזֶה בְּחִבִּיבוֹת שֶׁל זָכָר וּנְקֵבָה.
 וְכֵן לְכָל הַצְּדָדִים בְּסָבּוּב הַכִּפְּרֵת, וּלְעוֹלָם הֵם

שָׁנִים, זָכַר וּנְקָבָה, לְמַטָּה בְּעוֹלָם הַזֶּה הֵם
שָׁנִים וְלֹא יוֹתֵר.

וְאִם תֹּאמַר לְמַעְלָה, הוֹאִיל (וְלֹא) צָרִיךְ דְּבִקוּת
בַּכַּפֶּרֶת אֵיךְ תִּחְזֹר הַכַּפֶּרֶת? וְדַאי בְּאוֹתָהּ
הַחֲזָרָה מִתְדַבְּקִים זֶה בְּזֶה וְתָמִיד נִדְבָק בָּהּ.
וְכַדְגָּמַת הַכְּרוּבִים שֶׁהֵם לְמַעְלָה, כִּף עוֹמְדִים עַל
אוֹת וְנִס, וְהָרִי בְּאַרְנוֹ הַסּוּד שֶׁכָּתוּב פְּרֹשֵׁי כְּנָפִים
סֹכְכִים, וְלֹא כָּתוּב פְּרוּשֵׁי כְּנָפִים סֹכּוּכִים. אֶלֶּא
עַל אוֹת וְנִס הָיוּ עוֹמְדִים.

זְמַנִּים יְדוּעִים הָיוּ מֵעַלְמֵי כְּנָפֵיהֶם וּפּוֹרְשֵׁים
אוֹתָם לְמַעְלָה בְּכָל יוֹם, וְהָיוּ מְסַתְדָּרִים
וּמְחַפִּים עַל הַכַּפֶּרֶת, וְעַל זֶה בְּאוֹת וְנִס הָיוּ
עוֹמְדִים. בְּכָל מְקוֹם שָׁרוּחַ עֲלִיוֹנָה הָיְתָה בָּאָה
וְשׁוֹרָה, וְדַאי בְּאוֹתוֹ מְקוֹם שֶׁשׁוֹרָה יֵשׁ בּוֹ מִמְּשׁוֹת
וְעוֹמֵד בְּאוֹת וְנִס. בֶּן אָדָם שֶׁהוּא מֵעֶפֶר, וְעַד
שֶׁלֹּא שׁוֹרָה בּוֹ נִיצוּץ שֶׁל רוּחַ שֶׁל מַעְלָה – אֵין
בּוֹ מִמֶּשׁ. כִּיּוֹן שֶׁשׁוֹרָה עָלָיו, יֵשׁ בּוֹ מִמְּשׁוֹת וְקָם
עַל עֲמֻדוֹ.

וְאִם תֹּאמַר, זֶה לְבִדּוֹ? בֵּא רְאֵה מִמַּטָּה אֶהְרֵן
שֶׁהוּא עֵץ בְּלֹא מִמְּשׁוֹת כָּלֵל, כִּיּוֹן שֶׁשָּׁלַח
בּוֹ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מֵעַט רוּחַ, קָם עַל עֲמֻדוֹ

וְנַעֲשֶׂתָהּ מִמֶּנּוּ בְרִיָּה מִמֶּשׁ. וּמָה עֵץ שְׂאִין דָּרְכוּ
 בְּכֹף, כִּיּוֹן שְׂשַׁלַּח הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בּוּ מֵעַט
 רוּחַ, עָמַד עַל עַמְדוֹ וְהָיָה בּוּ מִמֶּשׁ – כְּרוּבִים
 שֶׁהֵם קְדוּשִׁים וְעוֹמְדִים בְּקִדְשָׁה כְּדִגְמַת מַעְלָה
 עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה.

בְּכָל זְמַן שִׁישְׂרָאֵל הָיוּ זַכָּאִים, הַכְּרוּבִים הָיוּ
 דְבוּקִים בְּדְבוּק פָּנִים בְּפָנִים. כִּיּוֹן שְׂסָרְחוּ,
 הָיוּ חוֹזְרִים פְּנִיָּהֶם זֶה מִזֶּה. מִנִּין הָיוּ יוֹדְעִים?
 כָּאֵן נַחֲלָקוּ עֲמוּדֵי הָעוֹלָם. אָבֵל בְּעֶשֶׂן שֶׁל
 הַקְּרָבָנוֹת וּבְקָרְבָנוֹת עַל גְּבֵי הַמִּזְבֵּחַ וְהַכֹּהֲנִים
 כְּאֲשֶׁר מְבָרְכִים אֶת הָעָם – בְּאֵלוֹ הַשְּׁלֶשֶׁה הָיוּ
 יוֹדְעִים סוּד הַכְּרוּבִים שְׂמַחֲזִירִים פָּנִים זֶה מִזֶּה,
 וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹצֵה בְּתִשׁוּבַת בְּנָיו.

בְּעֵשֶׂן הַקְּרָבָנוֹת, כְּאֲשֶׁר הָיוּ יִשְׂרָאֵל זַכָּאִים, עָנָן
 הָיָה עוֹלָה לְמַעְלָה בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל כַּמְקַל
 מַעֲטָר, אִם לְצַד מִזְרָח אִם לְצַד מַעֲרָב אוּ בְּכָל
 קַצְוֵי הָעוֹלָם – בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל הָיָה עוֹלָה. וְכֹאֲשֶׁר
 לֹא נָטָה לִימִין אוּ לְשְׂמָאל, אֲזִי רְצוֹן נִמְצָא לְמַעְלָה
 וּמִטָּה, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רָצָה בְּמַעֲשֵׂיהֶם שֶׁל
 יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה יִתְרָה.

בְּקָרְבָן שֶׁעַל הַמִּזְבֵּחַ, כְּאֲשֶׁר הָיוּ יִשְׂרָאֵל
 זַכָּאִים, הִיְתָה נִרְאִית עַל גְּבֵי אֵשׁ

הַמְזַבַּח דְּמוֹת שֶׁל אַרְיָה שְׂאוּכַל קְרַבְנוֹת עַל
הַמְזַבַּח. וְכַאֲשֶׁר לֹא הָיוּ זִכָּאִים, הָיוּ רוֹאִים דְּמוֹת
כָּל רֹבֵץ עַל הַמְזַבַּח.

הַכֹּהֵן כַּאֲשֶׁר הָיָה מְבַרֵךְ אֶת הָעַם בְּשָׁעָה שֶׁהָיָה
זוֹקֵף יָדָיו, כַּאֲשֶׁר הָיוּ יִשְׂרָאֵל זִכָּאִים
וְרֵאוּיִים לְבִרְכָה, יָדָיו הָיוּ זְקוּפוֹת בְּזַקִּיפָה בְּלִי
טְרַחָה כָּלֵל וְהִתְרוּמָמוּ בְּשִׂמְחָה וּבְרָצוֹן. אַז
הַשְּׂכִינָה הִיָּתָה שׁוֹרָה עֲלֵיהֶן וּמְזַדְקָפוֹת אֵלּוּ
מַעֲצָמָן, וְאֵז הָיָה יוֹדֵעַ הַכֹּהֵן שְׂרֵאוּיִים יִשְׂרָאֵל
לְבִרְכָה וּמְבַרֵךְ אוֹתָם בְּרָצוֹן הַלֵּב.

וְכַאֲשֶׁר יָדָיו הָיוּ כְּבִדִּים וּבְטָרַח רַב הַזְדַּקְפוֹ
וְלֹא יָכַל לְהָרִים אוֹתָן אֲלָא בְּהִרְבֵּה
טְרַח, אַז הָיָה יוֹדֵעַ שֶׁהַשְּׂכִינָה לֹא שׁוֹרָה עַל יָדָיו
וְיִשְׂרָאֵל לֹא רֵאוּיִים לְבִרְכָה. בְּגִלְל שְׂבִשְׁעָה
שֶׁהַשְּׂכִינָה הִיָּתָה בָּאָה לְשָׂרוֹת עַל יָדָיו, כָּל אוֹתָן
אֲצַבְעוֹת שֶׁהֵן כְּצוֹרָה הַעֲלִיּוֹנָה, הָיוּ שְׂמֵחוֹת
בְּשִׂמְחָה לְקַבֵּל אֶת הַשְּׂכִינָה עֲלֵיהֶן, וּפּוֹרְחוֹת
לְהַזְדַּקֵּף לְמַעְלָה כְּמוֹ שֶׁהָיוּ שְׂמֵחִים הַכְּרוּבִים
שֶׁל עוֹלָם הַזֶּה, וְכֹל שֶׁפֶן לְמַעְלָה, כְּדֵי לְקַבֵּל
הַשְּׂכִינָה עֲלֵיהֶם.

וְסוּד זֶה (שְׂמוֹת י"ז) וְיָדֵי מֹשֶׁה כְּבִדִּים וְגו'. מָה
הַטַּעַם? בְּגִלְל שֶׁאוֹתָהּ שָׁעָה יִשְׂרָאֵל לֹא

היו זכאים, וידי משה כבדו ולא יכל לזקף אותן, שכתוב למעלה (ס) על ריב בני ישראל וגו', ואז נאמר ויבא עמלק, וכבדו ידיו ולא היה יכול לזקף אותן עד שקבל ענש, שכתוב ויקחו אבן וגו' והיה כאשר וגו'.

כמו זה גם לוחות האבן כמו הכהן, ועל זה הפרובים, בזמן שהוא שהיו ישראל זכאים, היו פנים בפנים מתדבקים זה בזה. וכאשר לא היו זכאים, היו מחזירים פנים אלו מאלו (זה מזה), ועל סודות אלו היו יודעים אם ישראל זכאים או לא.

פרובים – תינוקות, והכל עומד בסוד אחד, שכתוב (הושע יא) כי נער ישראל ואהבהו. ובגלל זה הכל בחדוש הירח תלוי. כמו שמתחדש זה בחדושו, כך הוא הכל. ומשום כך הנער, הם נערים, וזה סוד אשת נעורים, שעומדת על שני נערים בחדוש עליון.

פרובים – פנים גדולות ופנים קטנות, ודאי כך הם. פנים נסתרים למעלה שלא מתגלים, ובגללם חדוש הלכנה ומלוי שלה. פנים קטנות למטה, כמו שבארנו בכפרת,

למעלה ומטה בסוד אחד עומדים. את השמים ואת הארץ, אלו הם סוד של שני כרובים, אחד זכר ואחד נקבה, להיות דבוקים אלו באלו בחביבות, כמו שנתבאר את - לרבות מעלה ומטה כאחד, להיות סוד הכרובים בכלל אחד.

כתוב (תהלים ק) עבדו את ה' בשמחה, שמחה של שני הכרובים. שהרי תינוקות, כל מה (מי)

שנמצא ביניהם, חוזרות פניו כתינוק ושמח עמם. וסוד זה, כיון ששורה עליהם מי ששורה, חוזר נער בשמחה של הכל וכרצון. אף על גב שחוזר בדין על העולם, כיון ששורה עליהם, חוזר בשמחה, נער קשור בשמחה, והעולם חוזר ברחמים (ברגז). מי שהוא ברגז, יביאו אצלו תינוק וישקט רגזו, ויחזר בשמחה ויעשה עצמו כתינוק, ואז הכל בשמחה.

ועל סוד זה נאמר כי נער ישראל ואהבהו. אין אהבה וחביבות, רק בנער. כתוב (שמות לג)

ויהושע בן נון נער לא ימיש. היה עומד תוך המשכן של משה, בגלל שאותו אהל היה אהל משה, ובשעה שהשכינה היתה באה, נמצא שם יהושע שהוא נער, ומיד היה בשמחה וכרצון של השמחה, ויהושע שפניו הם כלבנה בכל, בכל

הסודות שלו כף הָיָה. וְכִיּוֹן שְׁנִבְנָה הַמְשָׁכָן, לֹא הָיָה צָרִיךְ יְהוֹשֵׁעַ לְהִיּוֹת שָׁם, אֲלָא כְּרוּבִים הָיוּ שָׁם וְנִמְצְאִים בְּחִבּוּבוֹת זֶה בְּזֶה, פָּנִים בְּפָנִים כְּנֹעָרִים בְּשִׂמְחָה. וְכִיּוֹן שְׁשׂוּרָה עָלֵיהֶם, מִיַּד הַכֹּל בְּשִׂמְחָה וְדִין לֹא נִמְצָא כָּלֵל.

בגלגל זֶה הַקַּבָּ"ה, שְׂרָצוֹנוֹ בְּעַם יִשְׂרָאֵל, רָצָה לְהִרְאוֹת מַעֲשֵׂה לְמִטָּה, לְעוֹרֵר רַחֲמִים וּלְהַעֲבִיר דִּין שְׁלֹא יִשְׁלַט עָלֵיהֶם כָּלֵל, וַיְהִי תָמִיד בְּשִׂמְחָה עִמוֹ. זָכָאִים הֵם בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא. כְּתוּב (שְׁמוּאֵל א' ג) וַהֲנַעַר שְׁמוּאֵל מִשְׁרֵת וְגו'. כְּתוּב נֶעַר, וְכְתוּב (תְּהִלִּים צט) וְשְׁמוּאֵל בְּקִרְאֵי שְׁמוֹ, וְלִמְדוֹ, שְׁקוּל הָיָה מִשֶּׁה כְּנִגְדַּ מִשֶּׁה וְאַהֲרֹן. אִם שְׁקוּל כְּמִשֶּׁה וְאַהֲרֹן, מִדּוּעַ כְּתוּב נֶעַר, שְׁהָרִי כְּמָה מְדַרְגוֹת הֵן, וְלֹא הָיָה מְגִיעַ אֶפְלוֹ לְמַדְרָגָה קְטַנָּה שֶׁל מִשֶּׁה, כָּל שָׁכָן לְהִיּוֹת שְׁקוּל כְּשִׁנְיָהֶם?

אָלָא פָּסוּק זֶה כֵּן הוּא: (שם) מִשֶּׁה וְאַהֲרֹן בְּכַהֲנֵי, מִשֶּׁה הוּא נְבִיא נְאֻמָּן עֲלִיוֹן עַל כָּל שְׂאָר הַנְּבִיאִים. אַהֲרֹן בְּכַהֲנֵי, וְהוּא כַּהֵן עֲלִיוֹן עַל כָּל כַּהֲנֵי הָעוֹלָם. שְׁלֹא הָיָה כַּהֵן גָּדוֹל שְׁעוֹלָה בְּמַדְרָגָה עֲלִיוֹנָה כְּאַהֲרֹן. זָכָה אַהֲרֹן לְכַהֲנָה וּנְבוּאָה, נְבִיא וְכַהֵן, מֵה שְׁלֹא זָכָה כַּהֵן אַחֵר. וְאִם

תאמר, הרי זכריה כהן ונביא היה – הנבואה
ההיא הייתה לשעה. (עד כאן מההשמטות).

לשעתו הוא היה, שכתוב ורוח אלהים לבשה
את זכריה. ואם תאמר, הרי ירמיהו
שבו כתוב (ירמיה א) בטָרַם אַצְרָךְ בַּבֶּטֶן יִדְעֶתִיךָ,
והרי אחרים – אלא כלם לא זכו לנבואה
ולכהנה עליונה כמו אהרן, שהרי אהרן זכה
בנבואה עליונה על כל שאר הכהנים. זכה
בכהנה על כלם.

משה זכה בנבואה, ושמש בכהנה עליונה.
שמואל זכה בשתייהן. מה משה היה
קורא והקדוש ברוך הוא משיב לו מיד – אף
בשמואל כתוב (שמואל-א יב) הלא קציר חטים היום
אקרא אל ה' ויתן קלות וגו'. אבל לא עלה
לדרגה עליונה כמשה. מה אהרן היה משמש
בכהנה אצל הקדוש ברוך הוא – אף שמואל היה
משמש לפני הקדוש ברוך הוא, אבל לא עלה
בשמוש עליון כמו אהרן.

והדבר כך הוא: שלשה הם שהיו נביאים
נאמנים ושמשו בכהנה. אחד משה,
ואחד אהרן, ואחד שמואל. ואם תאמר ששמואל

לֹא הַמְשִׁיף (שמש) בְּכֹהֵנָה, אֲלֵא אַחַר הָיָה שְׁשֵׁמֶשׁ
 בְּכֹהֵנָה, וּמִיָּהוּ? יִרְמִיָּהוּ – לֹא כִּף! שְׁהָרִי כְּתוּב
 (ירמיה א) מִן הַכֹּהֲנִים אֲשֶׁר בְּעֲנֹתוֹת. מִן הַכֹּהֲנִים
 הָיָה, אָבֵל לֹא שְׁמֵשׁ. וּשְׁמוֹאֵל שְׁמֵשׁ בִּימֵי עָלִי,
 וּמִשָּׁה פַּעַם אַחַת כָּל אוֹתָם שְׁבַעַת יְמֵי הַמְּלוֹאִים.
 שְׁמוֹאֵל זָכָה לְנֶעַר, שְׁכָתוּב (שמואל-א א) וְהַנֶּעַר
 נֶעַר. (שם ב) וּשְׁמוֹאֵל מְשֵׁרֵת. וּמִשׁוֹם
 שְׁעוֹמֵד בְּדִרְגָּה הַזֹּה, וְדָאִי שֶׁהוּא כְּמוֹ מִשָּׁה
 וְאַהֲרֹן. מִי שְׁנוּטֵל אֶת הַנֶּעַר הַזֶּה וְזוֹכֵה בּוֹ, זוֹכֵה
 בְּאוֹתָן דְּרָגוֹת עֲלִיּוֹנוֹת שְׁעֲמָדוֹ בְּהֵם מִשָּׁה וְאַהֲרֹן.
 הַכְּרוּבִים הֵם זָהָב, כְּמוֹ שְׁבֹאֲרוּהָ, מִשׁוֹם
 שְׁיּוֹצְאִים מִצַּד הַזָּהָב, וְלֹא מְעַרְבֵי
 בְּהֵם כֶּסֶף וְלֹא גֹן אַחַר, וְזֶהוּ גֹן זָהָב יִרְקָק.
 בְּמִשְׁכַּן מִתְעַרְבִים הַגֹּנִים זָהָב וְכֶסֶף לְלַכְתָּ
 כְּאַחַד, לְהִיּוֹת סוּד שְׁלִמְעָלָה בְּאַחַד. עוֹד נַחֲשֵׁת
 לְהִיּוֹת עִמָּם, וְלְלַכְתָּ בֵּין כָּל הַצְּדָדִים, שְׁתַּמְצָא
 שְׁלֵמוֹת בְּכָל כְּאַחַד, שְׁכָתוּב זָהָב וְכֶסֶף וּנְחָשֵׁת.
 דְּבַר אַחַר זָהָב וְכֶסֶף – זֶה שְׁחֹזֵר לְכֶסֶף, וְכֶסֶף
 לְזָהָב, וְהַפֵּל כְּלוּל יַחַד וּבְמִקּוֹם אַחַד.
 בְּשֵׁלֶשׁ צוּרוֹת חוּזֵר: כְּאַשֶׁר צָרִיף לְשִׁמְחָה וְלֹא
 לְדִין – זָהָב. כְּאַשֶׁר צָרִיף לְרַחֲמִים – כֶּסֶף. כְּאַשֶׁר
 צָרִיף תִּקְוָה הַדִּין – נַחֲשֵׁת.

וַיַּעַל זֶה הַסֵּתֶפֶל מִמֶּשֶׁה בַּמַּעֲשֵׂה שֶׁל נָחַשׁ הַנְּחָשֶׁת,
 שְׁכָתוּב וַיַּעַשׂ מִמֶּשֶׁה נָחַשׁ נְחָשֶׁת, וְהָיָה יוֹדֵעַ
 הַמָּקוֹם שֶׁל הַתּוֹף הַזֶּהב בְּאוֹתָהּ נְחָשֶׁת, מִשּׁוֹם
 שֶׁנָּחַשׁ הוּא כְּלוֹנוֹ, וּמְקוֹמוֹ הָיָה יוֹדֵעַ. שְׁהָרִי
 הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא אָמַר לוֹ אֲלֵא עֲשֵׂה לְךָ
 שָׂרָף, וְהוּא בָּא וְעָשָׂה נָחַשׁ נְחָשֶׁת, שְׁכָתוּב וַיַּעַשׂ
 מִמֶּשֶׁה נָחַשׁ נְחָשֶׁת. מָה הַטַּעַם?

אָלֵא מָקוֹם הָיָה יוֹדֵעַ, וְעַקֵּר הַדְּבָר הָיָה, שְׁהָרִי
 בְּרֵאשׁוֹנָה כָּתוּב וַיִּשְׁלַח ה' בְּעַם אֶת
 הַנְּחָשִׁים הַשָּׂרָפִים, וְכָתוּב נָחַשׁ שָׂרָף. עַקֵּרָם הוּא
 נָחַשׁ. וּמִשּׁוֹם שֶׁמִּשֶׁה הָיָה יוֹדֵעַ אֶת הָעַקֵּר וְהַשָּׂרָשׁ
 וְהִיסוּד מֵאוֹתוֹ מָקוֹם, עָשָׂה נָחַשׁ וְהַסֵּתֶמֶךְ עָלָיו.
 מָה הַטַּעַם? כִּי יִשְׂרָאֵל חָטְאוּ בְּלוֹשׁוֹנָם, שְׁכָתוּב
 וַיְדַבֵּר הָעַם בְּאַלְהִים וּבַמֶּשֶׁה, וְעַל זֶה וַיִּשְׁלַח ה'
 בְּעַם אֶת הַנְּחָשִׁים הַשָּׂרָפִים.

וּמִיָּשָׁה לֹא הֵלֵךְ אֲלֵא אַחַר הָעַקֵּר וְעָשָׂה נָחַשׁ
 נְחָשֶׁת בְּאוֹתוֹ גִּזְוֹן שְׂצָרִיךְ לוֹ, שְׁהָרִי
 מְקוֹמוֹ הוּא נְחָשֶׁת, וְהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא אָמַר
 לוֹ מִמֶּה יַעֲשֵׂה, וּמִמֶּה הַתְּבוּנָה וְעָשָׂה אוֹתוֹ
 מִנְּחָשֶׁת כְּפִי שְׂצָרִיךְ לְמְקוֹמוֹ. מִנֵּינן לָנוּ? שְׁכָתוּב
 וַיַּעַשׂ מִמֶּשֶׁה נָחַשׁ נְחָשֶׁת וַיִּשְׁמְהוּ עַל הַנֶּס. מָה זֶה
 עַל הַנֶּס? עַל אוֹתוֹ רָשָׁם שֶׁהוּא לְמַעֲלָה.

וְהָרִי שְׁנִינוּ, בְּכָל מְקוֹם הַנְּחָשׁ הַזֶּה הוֹלֵךְ אַחַר
 סוּד שֶׁל אִשֶׁת חֵיל, וְצָרִיכָה אִשֶׁת זְנוּנִים
 לְתַקֵּן עֲצָמָה כְּמוֹ שְׁלָה, וְלֹא יִכּוֹלֶה. הָרֶשֶׁם וְהָאוֹת
 שֶׁל אִשֶׁת חֵיל הוּא הָאוֹת ה', וְכִךְ רָאוּי לָהּ. הָרֶשֶׁם
 הַהוּא שֶׁל אִשֶׁת זְנוּנִים וְהָאוֹת שְׁלָה הוּא כְּמוֹ
 אוֹתוֹ גִּוֵן (שְׁצָרִיד), וְלֹא הִתְתַּקֵּן לְהֵיוֹת כֶּךָ, וְהָאוֹת
 שְׁלָה ק'. הָאוֹת שְׁלָה הִתְתַּקְּנָה בְּתַקּוּן שֶׁל הָאוֹת
 ה', (אוֹת ק' בְּאוֹתוֹ גִּוֵן שֶׁל ה', וְלֹא נִתְקְנָה לְהֵיוֹת כֶּךָ, הָאוֹת שְׁלָה נִתְקְנָה
 בְּתַקּוּן שֶׁל הָאוֹת ה') כְּמוֹ קוֹף אֲצֵל בְּנֵי הָאָדָם שֶׁהוֹלֵךְ
 אַחֲרֵי בְּנֵי אָדָם וְלֹא נִתְקֵן לַעֲשׂוֹת כֶּךָ. כְּמוֹ כֵּן עָשָׂה
 מֹשֶׁה אֶת אוֹתוֹ הַנְּחָשׁ עַל אוֹתוֹ רֶשֶׁם שְׁרָאוּי לוֹ,
 וְתַמִּיד מְתַקֵּן לְהִרְעוּ, וְעָלְיוֹ חֲטָא אָדָם וְגִרְשׁ מִגֵּן
 עֵדֶן, שִׁיְהִי מְקוֹם דִּיּוּרוֹ כְּמוֹ הַדִּיּוּר שְׁלֹמֶעֱלָה.
כְּתוּב (בְּרֵאשִׁית א) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹר וַיְהִי אֹר.
 אָמַר רַבִּי יוֹסִי, אוֹתוֹ אֹר נִגְנָז וְהִזְדַּמֵּן
 לְצַדִּיקִים לְעוֹלָם הַבָּא, כְּמוֹ שְׁבִאֲרוּהָ, שְׁכַתוּב
 (תְּהִלִּים צו) אֹר זָרַע לְצַדִּיק, לְצַדִּיק וְדַאי סִתָּם. וְאוֹתוֹ
 הָאוֹר לֹא שִׁמַּשׁ בְּעוֹלָם פְּרֻט לְיוֹם הָרֵאשׁוֹן, וְאַחֲרַי
 כֶּךָ נִגְנָז וְלֹא שִׁמַּשׁ יוֹתֵר.

רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, אֶלְמָלָא נִגְנָז מִכָּל וְכָל, לֹא
 עוֹמֵד הָעוֹלָם אֶפְלוּ רָגַע אֶחָד, אֶלָּא נִגְנָז
 וְנִזְרַע כְּזָרַע הַזֶּה שְׁעוֹשָׂה תוֹלְדוֹת וּזְרָעִים

וּפְרוֹת, וּמִמֶּנּוּ הַתְּקִים הָעוֹלָם. וְאֵין לָךְ יוֹם שֶׁלֹּא יוֹצֵא מִמֶּנּוּ בְּעוֹלָם וּמְקִים הַכֹּל שֶׁבּוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא זֶן אֶת הָעוֹלָם. וּבְכָל מְקוֹם שֶׁעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה בְּלִילָה, חוֹט אֶחָד יוֹצֵא מֵאוֹתוֹ אוֹר גָּנוּז וְנִמְשָׁךְ עַל אוֹתָם שֶׁעוֹסְקִים בָּהּ. זֶהוּ שֶׁכֶּתוּב (תהלים מב) יוֹמָם יִצְוֶה ה' חֲסִדוֹ וּבְלִילָה שִׁירָה עִמִּי. וְהָרִי בְּאַרְנוֹ. בַּיּוֹם שֶׁהוֹקֵם הַמִּשְׁכָּן לְמַטָּה, מַה כָּתוּב? (שמות מ) וְלֹא יִכַּל מֹשֶׁה לְבַא אֶל אֱהֵל מוֹעֵד כִּי שָׁכַן עָלָיו הָעֲנָן. מַה זֶה הָעֲנָן? חוֹט אֶחָד הָיָה (עמוד הָעֲנָן) מֵאוֹתוֹ צַד שֶׁל הָאוֹר הָרִאשׁוֹן שֶׁיִּצָּא בְּשִׂמְחָה בְּכֹל (שֶׁל הַכֹּל) כִּשְׁנֹכְנֵס לְמִשְׁכָּן שֶׁלְמַטָּה, וּמֵאוֹתוֹ יוֹם (רִאשׁוֹן) לֹא נִגְלָה, אֲבָל שְׂמוֹשׁ מִשְׁמֵשׁ בְּעוֹלָם, וְהוּא מְחַדֵּשׁ בְּכֹל יוֹם מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית.

סדר הלימוד ליום ו' שבט (יום 124 בשנה)

רַבִּי יוֹסִי הָיָה עוֹסֵק בַּתּוֹרָה, וְהָיוּ עִמּוֹ רַבִּי יִצְחָק וְרַבִּי חֲזַקְיָה. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, הָרִי רָאִינוּ שֶׁמַּעֲשֵׂה הַמִּשְׁכָּן הוּא כְּמוֹ מַעֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ, וְהָרִי הִתְעוֹרְרוּ הַחֲבֵרִים בְּסוּדוֹת שֶׁלָּהֶם מַעַט, שֶׁלֹּא יָכוֹל אִישׁ לְאַכֵּל בְּפִיו וּלְהוֹשִׁיט יָדוֹ לְתוֹךְ פִּיו וּלְבַלְעַ.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, דְּבָרִים אֱלוֹ נַעֲלָה אוֹתָם לְתוֹךְ
 (אצלו) הַמְנוּרָה הַקְדוּשָׁה, שֶׁהוּא מִתְקַן
 תְּבַשִּׁילִים מִתּוֹקִים, כְּמוֹ שֶׁהִתְקִינָם הָעֲתִיק
 הַקְדוּשׁ, נִסְתַּר כָּל הַנְּסֻתָּרִים, וְהוּא מִתְקִין
 תְּבַשִּׁילִים, שְׂאִין בָּהּ מְקוֹם שִׁיבָא אַחַר וַיִּשְׁפֹּךְ
 בָּהֶם מֶלַח. וְעוֹד, שֶׁיִּכּוֹל אָדָם לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת
 וְלִהְשָׁלִים כְּרִסּוֹ מִכָּל עֲדוּנֵי הָעוֹלָם וְלִהְשָׂאָר, וְבוֹ
 יִתְקִים (מלכים-ב ד) וַיִּתֵּן לְפָנֵיהֶם וַיֹּאכְלוּ וַיּוֹתְרוּ
 כְּדָבָר ה'.

פֶּתַח וְאָמַר, (שם-א ה) וְה' נָתַן חֲכָמָה לְשִׁלְמָה
 כַּאֲשֶׁר דָּבָר לוֹ וַיְהִי שָׁלֵם בֵּין חִירָם וּבֵין
 שְׁלֹמֹה וַיִּכְרְתוּ בְרִית שְׁנֵיהֶם. פְּסוּק זֶה הָרִי נֹאמַר
 בְּכֹמָה מְקוֹמוֹת. אָבֵל וְה' - הַסְּכָמָה שְׁלֹמְעֵלָה
 וּמִטָּה כְּאֶחָד. וְה' - הוּא וּבֵית דִּינּוֹ. נָתַן חֲכָמָה -
 נָתַן, כְּמוֹ שֶׁנּוֹתֵן דּוֹרוֹן וּמִתְנּוֹת לְאֶהוֹבוֹ. כַּאֲשֶׁר
 דָּבָר לוֹ - שְׁלֹמֹת הַחֲכָמָה, בְּעֶשֶׂר, וּבְשָׁלוֹם
 וּבְשִׁלְטוֹן. זֶהוּ שֶׁכְּתוּב כַּאֲשֶׁר דָּבָר לוֹ.

וַיְהִי שָׁלֵם בֵּין חִירָם וּבֵין שְׁלֹמֹה, מָה הַטַּעַם? כִּי
 הָיוּ מְכִירִים זֶה עִם זֶה אֶת סֵתֵר הַדְּבָרִים
 שֶׁהָיוּ אוֹמְרִים, וּבְנֵי אָדָם אַחֲרִים לֹא הָיוּ יוֹדְעִים
 לְהִתְבוּנֵן וְלִדְעַת בָּהֶם כָּלֵל, וּבְשִׁבְיָלָם חָזַר חִירָם
 לְהוֹדוֹת לְשִׁלְמָה בְּכָל דְּבָרָיו.

שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ הַתְּבוּנָן וְהָיָה רוֹאֵה, שְׁהָרִי אֶפְלוּ
 בְּאוֹתוֹ דוֹר, שְׁהָיָה שָׁלֵם מְכַל הַדּוֹרוֹת
 הָאַחֲרִים, לֹא הָיָה רְצוֹן הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן שְׁתַּתְּגַלֶּה
 חֻכְמָה כָּל כֶּף עַל יָדוֹ, (ולא התגלתה) שְׁתַּתְּגַלֶּה תּוֹרָה
 שְׁהִיְתָה נִסְתָּרֶת בְּרֵאשׁוֹנָה, וּפְתַח לָהּ פְּתָחִים. וְאִף
 עַל גַּב שְׁפָתַח, הֵם נִסְתָּרִים, פָּרַט לְאוֹתָם חֻכְמִים
 שְׁזָכוּ וּמִגְמָגְמִים בָּהֶם, וְלֹא יוֹדְעִים לְפָתַח בָּהֶם
 פֶּה. וְהַדּוֹר הַזֶּה שְׂרָבִי שְׁמַעוֹן שְׂרוּי בְּתוֹכוֹ, רְצוֹנוֹ
 שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הוּא בְּשָׁבִיל רַבִּי שְׁמַעוֹן,
 שְׁיִתְגַּלוּ דְבָרִים נִסְתָּרִים עַל יָדוֹ.

אָבֵל תִּמְהַנֵּי עַל חֻכְמֵי הַדּוֹר אֵיךְ עוֹזְבִים אֶפְלוּ
 רַגַע אֶחָד מִלְעַמַּד לְפָנַי רַבִּי שְׁמַעוֹן לְעַסֵּק
 בַּתּוֹרָה, בְּעוֹד שְׂרָבִי שְׁמַעוֹן עוֹמֵד בְּעוֹלָם, אָבֵל
 בַּדּוֹר הַזֶּה לֹא תִשְׁכַּח הַחֻכְמָה מִן הָעוֹלָם. אוֹי
 לַדּוֹר כִּשֶׁהוּא יִסְתַּלֵּק, וְהַחֻכְמִים יִתְמַעְטּוּ,
 וְהַחֻכְמָה תִּשְׁתַּכַּח מִהָעוֹלָם.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, וְדַאי כֶּף הוּא, שְׁהָרִי יוֹם אֶחָד
 הִיִּיתִי הוֹלֵךְ עִמּוֹ בְּדֶרֶךְ, וּפְתַח פִּי בַּתּוֹרָה,
 וְרֵאִיתִי עֲמוּד עֲנָן נֶעוֹץ מִמַּעַלָּה לְמַטָּה, וְזָהַר אֶחָד
 זוֹהַר תוֹךְ הָעֲמוּד. פְּחַדְתִּי פְחַד רַב וְאִמְרָתִי:
 אֲשֶׁרִי הָאִישׁ שְׁכַךְ הַזְדַּמֵּן לוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה.

מַה כָּתוּב בְּמִשְׁשָׁה? (שמות לג) וְרָאָה כָּל הָעָם אֶת עֲמוּד הָעֲנָן עֹמֵד פֶּתַח הָאֹהֶל וְקָם כָּל הָעָם וַהֲשִׁתַּחֲוּוּ אִישׁ פֶּתַח אֹהֱלוֹ. נָאָה הוּא לְמִשְׁשָׁה, שֶׁהוּא נָבִיא נְאֻמָּן עֲלִיּוֹן עַל כָּל נְבִיאֵי הָעוֹלָם, וְאוֹתוֹ דוֹר שֶׁקָּבְלוּ תוֹרָה עַל הַר סִינַי וְרָאוּ כַּמָּה נְסִים וְכַמָּה גְבוּרוֹת בְּמִצְרַיִם וְעַל הַיָּם. אָבֵל כָּאֵן בְּדוֹר הַזֶּה, הַזְכוּת הָעֲלִיוֹנָה שֶׁרַבִּי שְׁמַעוֹן עָשָׂה – לְהִרְאוֹת נְסִים עַל יָדוֹ.

וּתְכַלֶּת. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, תְּכַלֶּת מֵאוֹתוֹ דָּג שֶׁל יָם גִּינוֹסֶר, שֶׁהוּא בְּגוֹרְלוֹ שֶׁל זְבוּלוֹן, וְהִצְטַרֵּךְ הַגָּוֶן הַזֶּה לְמַעֲשֵׂה הַמְּשָׁכָן שִׁירָאָה הַגָּוֶן הַזֶּה.

פֶּתַח וְאָמַר, (בראשית א) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם וַיְהִי מְבַדִּיל בֵּין מַיִם לְמַיִם. הֶרְקִיעַ הַזֶּה נִבְרָא בַּשָּׁנִי, שֶׁהַמַּעֲשֵׂה הַזֶּה הוּא מִצַּד הַשְּׂמָאל. וּבַיּוֹם הַשָּׁנִי שֶׁהוּא צַד הַשְּׂמָאל, בּוֹ נִבְרָא גֵיהֶנֶם שִׁיּוּצָא מִתּוֹךְ הַתּוֹף הָאֵשׁ שֶׁל הַשְּׂמָאל, וּבַיָּם נִצְבָּע בּוֹ גּוֹן תְּכַלֶּת, שֶׁהוּא כֶּסֶא הַדִּין.

וְנוֹמַל הַיּוֹם הַמַּיִם שֶׁהָיוּ מִצַּד הַיָּמִין, וְאוֹתָם הַמַּיִם שֶׁהָיוּ מִצַּד הַיָּמִין לֹא הִתְגַּלּוּ אֶלָּא

בְּיוֹם שְׁנִי. בְּיוֹם שְׁלוֹ לֹא הִתְגַּלָּה מִיָּם, אֲלֵא הִתְחַלֵּף, מִשּׁוּם שְׁנִכְלָל זֶה בְּזֶה וְהִתְבַּסֵּם זֶה בְּזֶה. הָאוֹר שֶׁל הַיּוֹם הָרֵאשׁוֹן, הָאוֹר הָרֵאשׁוֹן מִכָּל שְׁשֶׁת הָאוֹרוֹת הוּא. וְהָאוֹר הַזֶּה הָיָה בְּצַד הָאֵשׁ, שְׁכַתוֹב (יִשְׁעִיָּה י') וְהָיָה אוֹר יִשְׂרָאֵל לְאֵשׁ. וְאוֹתוֹ אוֹר שֶׁל יִשְׂרָאֵל הָיָה מִצַּד הַיָּמִין, נִכְלָל בְּאֵשׁ.

וְהַיּוֹם הָרֵאשׁוֹן מֵאוֹתָם שְׁשֶׁת הַיָּמִים הוּא מִיָּם, וְלֹא שֶׁמֶשׁ מַעֲשֵׂה הַמַּיִם, אֲלֵא מַעֲשֵׂה הָאוֹר, שֶׁהוּא מִצַּד הָאֵשׁ, שֶׁהוּא יוֹם שְׁנִי, לְהִרְאוֹת שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא בָּרָא אֶת הָעוֹלָם אֲלֵא עַל שָׁלוֹם, וּבִדְרוֹךְ שָׁלוֹם הִכֵּל הָיָה. הַיּוֹם הָרֵאשׁוֹן, כָּל מֵה שֶׁעָשָׂה, מִצַּד חִבְרוֹ עָשָׂה. הַיּוֹם הַשְּׁנִי בְּצַד יוֹם הָרֵאשׁוֹן עָשָׂה אוֹתוֹ אֲמָן וְשִׁמְשׁ בָּהּ, שְׁכָל אֶחָד שֶׁמֶשׁ בְּמַעֲשֵׂה חִבְרוֹ, לְהִרְאוֹת שֶׁהַכֹּל נִכְלָלוֹ זֶה בְּזֶה. הַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי הָיָה בְּצַד שֶׁל שְׁנִיָּהֶם, וְבוֹ הָיָה אֲרַגְמָן, וְעַל זֶה כְּתוּב כִּי טוֹב כִּי טוֹב פְּעַמִּים בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי.

תְּכֵלֶת, זֶה הַיּוֹם הַשְּׁנִי, נִצְבָּע בְּשְׁנֵי גִוְנִים – אָדָם וְשָׁחַר. וְתְּכֵלֶת – הָאָדָם הוּא שְׁלוֹ מֵהַיּוֹם הַשְּׁנִי מִמֶּשׁ, כְּעֵין גִּוֵן הָאֵשׁ, וְזֶהוּ אֱלֹהִים, וְיֵרֵשׁ גִּוֵן הַזֶּהָב, שֶׁהַכֹּל גִּוֵן אֶחָד. תְּכֵלֶת יוֹצֵאת מִתּוֹךְ אוֹתוֹ גִּוֵן אָדָם, וְכִשְׂיֹרֵד לְמִטָּה, הִתְרַחַק

גֶּן אָדָם, וְנִכְנַס לְתוֹךְ אוֹתוֹ מְקוֹם, שֶׁהוּא הַיָּם, וְנִצְבַּע בְּגֶן תְּכֵלֶת. אוֹתוֹ אָדָם נִכְנַס לְתוֹךְ הַיָּם וְנִחְלַשׁ גּוֹנוֹ וְהוֹפֵךְ לְתְּכֵלֶת, וְזֶהוּ אֱלֹהִים, אָבֶל אֵינוֹ חָזַק כְּמוֹ הָרֵאשׁוֹן.

שָׁחַר, גֶּן זֶה יוֹצֵא מֵהַתּוֹךְ הָאָדָם כְּשֶׁמֵּתְהַתְּךְ וְנִחְלַשׁ לְמִטָּה בְּהַתּוֹךְ הַזֶּהֱמָה, וְיוֹרֵד לְמִטָּה, וְיוֹצֵא מֵאוֹתָהּ זֶהֱמָה גֶּן אָדָם, מֵהַזֶּהֱמָה הַקָּשָׁה, וּמֵתוֹךְ הַזֶּהֱמָה הַקָּשָׁה הוֹפֵךְ לְשָׁחַר. וְהַכֹּל מֵאוֹתוֹ הָאָדָם הָרֵאשׁוֹן (הַעֲלִיזוֹ) הַתְּהַתְּךְ, וְכֹל זֶה נִבְרָא בְּשָׁנִי, וְזֶה נִקְרָא אֱלֹהִים אַחֲרֵיכֶם.

הַשָּׁחַר הוּא יוֹתֵר חָשׁוּךְ, שְׁלֹא נִרְאָה הַגֶּן שְׁלוֹ מֵתוֹךְ הַחֲשֵׁךְ. הַמְּנוֹרָה הַקְּדוּשָׁה כִּף אָמַר, שֶׁהַגֶּן הַשָּׁחַר הַזֶּה הַחֲשׁוּךְ, בְּאִיזָה מְקוֹם נִצְבָּע? אֵלָּא כְּשֶׁאוֹתוֹ אָדָם מֵתְהַתְּךְ בְּתוֹךְ הַתְּכֵלֶת וּמֵתְעַרְבִים הַגִּוֹנִים, מֵתְהַתְּךְ הַתּוֹךְ הַזֶּהֱמָה לְתוֹךְ הַתְּהוֹמוֹת וְנִעֲשֶׂה מִשָּׁם רֶפֶשׁ וְטִיט, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שם נז) וַיִּגְרְשׁוּ מִיָּמִיו רֶפֶשׁ וְטִיט. וּמֵתוֹךְ אוֹתוֹ טִיט שֶׁל הַתְּהוֹמוֹת יוֹצֵא אוֹתוֹ חֲשֵׁךְ, שֶׁהוּא שָׁחַר, וְלֹא שָׁחַר אֵלָּא יוֹתֵר חָשׁוּךְ. זֶהוּ שְׁכָתוּב וְחֲשֵׁךְ עַל פְּנֵי תְּהוֹם. לְמָה נִקְרָא חֲשֵׁךְ? מִשּׁוֹם שֶׁהַגֶּן שְׁלוֹ חָשׁוּךְ וּמִחֲשִׁיף אֶת פְּנֵי הַבְּרִיּוֹת, וְזֶהוּ אָדָם וְשָׁחַר, וּמִשּׁוֹם זֶה לֹא כָתוּב בְּשָׁנִי כִּי טוֹב.

וְאֵם תאמר, וְהָרִי כָּתוּב וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד, זֶה מִלְאָךְ הַמּוֹת, וְכֵאן אָמַרְתָּ שְׁלֵא נֶאמַר בְּגִלְלוּ כִּי טוֹב - אֲלֵא סוּד הַסּוּדוֹת כָּאן, שְׁהָרִי מִלְאָךְ הַמּוֹת וְדָאִי הוּא טוֹב מְאֹד. מָה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שְׁהָרִי כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם יוֹדְעִים שְׂיִמּוּתוֹ וַיִּחְזְרוּ לְעַפָּר, וְרַבִּים הֵם שְׁחוֹזְרִים בְּתִשׁוּבָה לְרַבּוֹנָם מִשּׁוּם פֶּחַד זֶה, וּפּוֹחֲדִים לְחַטָּא לְפָנָיו. רַבִּים פּוֹחֲדִים מֵהַמֶּלֶךְ מִתּוֹךְ שְׁתְּלוּיָהּ רְצוּעָה לְפָנֶיהֶם. כִּמָּה טוֹבָה אוֹתָהּ רְצוּעָה אֶל הָאָדָם, שְׁעוֹשָׂה לָהֶם טוֹבוֹת וְאִמְתּוֹת וּמְתַקְנִים בְּדַרְכֵיהֶם כְּרָאוּי. וְעַל זֶה וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד. מְאֹד וְדָאִי.

סוּד הַסּוּדוֹת שְׁלִמְדְנוּ מִתּוֹךְ הַמְּנוּרָה הַקְּדוּשָׁה, וְהִנֵּה טוֹב - זֶה מִלְאָךְ הַחַיִּים. מְאֹד - זֶה מִלְאָךְ הַמּוֹת, שֶׁהוּא יוֹתֵר. לָמָּה מִלְאָךְ הַמּוֹת הוּא טוֹב מְאֹד? אֲלֵא כְּשִׁבְרָא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָעוֹלָם, הַכֹּל הִיָּה מְתַקֵּן טָרָם שְׂבָא אָדָם, שֶׁהוּא הַמֶּלֶךְ שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה. כִּיּוֹן שְׁנִבְרָא אָדָם, עָשָׂה אוֹתוֹ מְתַקֵּן בְּדֶרֶךְ אֱמֶת. זֶהוּ שְׂכָתוּב (קהלת ז') אֲשֶׁר עָשָׂה הָאֱלֹהִים אֶת הָאָדָם יִשָּׂר וְהִמָּה בְּקִשּׁוֹ חֲשִׁבְנוֹת רַבִּים. עָשָׂה אוֹתוֹ יִשָּׂר, וְאַחַר כֵּן סָרַח וּנְטַרְד מִגֵּן עֵדֶן.

גַּן הָעֵדֶן הוּא נְטוּעַ בְּאֶרֶץ בְּאוֹתָן נְטִיעוֹת שְׁנֻטַע
 אוֹתוֹ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (בראשית ב')
 וַיִּטַע ה' אֱלֹהִים גַּן בְּעֵדֶן מִקְדָּם. הוּא נְטַע אוֹתוֹ
 בְּשֵׁם שָׁלֵם, כְּדַגְמַת עֲלִיּוֹן שְׁלֹמֶעֱלָה. וְכָל
 הַדִּיּוֹקְנָאוֹת הָעֲלִיּוֹנִים כָּלָם, מְרַקְמִים וּמְצַיְרִים
 בְּגַן הָעֵדֶן הַזֶּה שְׁלֹמֶטָה, וְשֵׁם הֵם הַכְּרוּבִים. אֵינָם
 חֲקוּקִים בְּחֻקֵּי קוֹת שֶׁל בְּנֵי אָדָם מִזֶּהָב אוֹ מִדָּבָר
 אֲחֵר, אֲלָא כָּלָם אִירוֹת שְׁלֹמֶעֱלָה חֲקוּקִים
 וּמְצַיְרִים בְּצִיּוֹר מְרַקֵּם, מַעֲשֵׂה יָדֵי אָמֵן שֶׁל הַשֵּׁם
 הַשָּׁלֵם שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכָלָם חֲקוּקִים שָׁם.
 וְכָל הַדִּיּוֹקְנָאוֹת וְהַצִּיּוּרִים שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה, כָּלָם
 מְצַיְרִים שָׁם, וְחֲקוּקִים וּמִתְחַקְקִים שָׁם כָּלָם כְּמוֹ
 הָעוֹלָם הַזֶּה.

וּמְקוֹם זֶה הוּא מְדוּר לְרוּחוֹת קְדוֹשׁוֹת, בֵּין
 אוֹתָן שֶׁבָּאוּ לְעוֹלָם הַזֶּה, בֵּין אוֹתָן
 שֶׁלֹּא בָּאוּ לְעוֹלָם הַזֶּה וְהֵם עֲתִידִים לָבֹא לְעוֹלָם
 הַזֶּה. כִּלְכֵן רוּחוֹת מְלַבְּשׁוֹת בְּלִבוֹשִׁים וְגוֹפִים
 וּפְרָצוּפִים כְּמוֹ שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה, וּמְסַתְּכָלוֹת שָׁם
 בְּזִיו כְּבוֹד רַבּוֹנָם, עַד שֶׁבָּאוֹת לְעוֹלָם הַזֶּה.

בְּשִׁעָה שְׂיוּצָאוֹת מִשָּׁם לָבֹא לְעוֹלָם הַזֶּה,
 מִתְּפַשְׁטוֹת אוֹתָן רוּחוֹת מְאוֹתוֹ גּוֹף
 וּלְבוֹשׁ שֶׁל שָׁם, וּמִתְּלַבְּשׁוֹת בְּגוּף וּלְבוֹשׁ שֶׁל

הָעוֹלָם הַזֶּה, וְעוֹשׂוֹת מְדוֹרָם בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּלִבּוֹשׁ
וְגוֹף הַזֶּה, שֶׁהוּא מְטַפֵּה סְרוּחָה.

וּבְשִׁמְגִיעַ זְמַנּוֹ לְלַכֵּת וּלְצֵאת מֵהָעוֹלָם הַזֶּה, לֹא
יוֹצֵא עַד שְׁמֵלֶאךְ הַמּוֹת הַזֶּה מִפְּשִׁיטוֹ
הַלְּבוּשׁ שֶׁל הַגּוֹף הַזֶּה. כִּיּוֹן שֶׁנִּפְשֵׁט הַגּוֹף
מֵאוֹתָהּ רוּחַ עַל יְדֵי אוֹתוֹ מֵלֶאךְ הַמּוֹת, הוֹלֵךְ
וּמִתְלַבֵּשׁ בְּאוֹתוֹ גּוֹף הָאֲחֵר שֶׁבְּגֵן עֵדֶן שֶׁמִּמֶּנּוּ
הִתְפַּשֵּׁט כְּשֶׁבָא לְעוֹלָם הַזֶּה, וְאֵין שְׂמִיחָה לְרוּחַ
פָּרַט לְאוֹתוֹ הַגּוֹף שֶׁל שָׁם, וְשִׂמַּח עַל שֶׁהִתְפַּשֵּׁט
מִהַגּוֹף הַזֶּה שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה וְהִתְלַבֵּשׁ בְּגוֹף אֲחֵר
שֶׁלֵם כְּמוֹ שֶׁל (אוֹתוֹ) הָעוֹלָם הַזֶּה, וּבוֹ יוֹשֵׁב וְהוֹלֵךְ
וּמִתְבוֹנֵן בְּסוּדוֹת הָעֲלִיוֹנִים, מֵה שֶׁלֹּא יִכַּל לְדַעַת
וּלְהִתְבוֹנֵן בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּגוֹף הַזֶּה.

וּבְשִׁמּוֹת לְלִבְשֵׁת הַנְּשֵׂמָה בְּאוֹתוֹ לְבוּשׁ שֶׁל אוֹתוֹ
עוֹלָם, כְּמָה עֲדוֹנִים וְכְמָה
כְּסוּפִים שְׁלָה שָׁם. מֵה גָרַם לְגוֹף הַזֶּה לְהִתְלַבֵּשׁ
בוֹ הָרוּחַ? הֲיֵה אוֹמֵר, אוֹתוֹ מַעֲשֵׂה שֶׁהִפְשִׁיטוֹ
מִהַלְבוּשִׁים הַלְלוֹ. וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֵׂה טוֹב
עִם הַבְּרִיּוֹת שֶׁלֹּא מִפְּשִׁיט מֵהָאָדָם הַלְבוּשִׁים
הַלְלוּ עַד שֶׁמִּתְקִין לוֹ לְבוּשִׁים אֲחֵרִים נְכַבְּדִים
וְטוֹבִים מֵאֵלָה.

פָּרַטְו לְאוֹתָם רְשָׁעֵי הָעוֹלָם שֶׁלֹּא חֲזְרוּ בְתִשׁוּבָה
 שְׁלֵמָה לְרַבּוֹנָם, שְׁמַעְרֻטָּלִים בָּאוּ לְעוֹלָם
 הַזֶּה וּמַעְרֻטָּלִים יָשׁוּבוּ לְשָׁם. וְהַנְּשִׂמָה הוֹלֶכֶת
 בְּבוֹשָׁה כְּלַפֵּי אַחֲרוֹת, כִּי אֵין לָהּ כָּלֵל לְבוֹשִׁים,
 וְנִדְוֹנִית בְּאוֹתוֹ גֵּיהֶנֶם שְׁבָאָרֶץ מִתּוֹךְ אוֹתָהּ הָאֵשׁ
 שְׁלֵמְעֵלָה. וַיֵּשׁ מִהֵן שְׁמַצְפָּצְפוֹת וְעוֹלוֹת, וְאֵלוֹ
 הֵם רְשָׁעֵי הָעוֹלָם שֶׁחָשְׁבוּ בְלִבָּם תִּשׁוּבָה וּמִתּוֹ,
 וְלֹא יָכְלוּ לַעֲשׂוֹת אוֹתָהּ. אֵלֶּה נִדְוֹנִים שָׁם
 בְּגֵיהֶנֶם, וְאַחַר כֵּךְ מַצְפָּצְפִים וְעוֹלִים.

רִאָה כִּמָּה רַחֲמָנוּתוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עִם
 בְּרִיּוֹתָיו, שֶׁאֶפְלוּ שֶׁהוּא רָשָׁע גְּדוֹל וְהִרְהֵר
 תִּשׁוּבָה וְלֹא יָכַל לַעֲשׂוֹת תִּשׁוּבָה וּמִתּוֹ, הִרִי וְדָאֵי
 מְקַבֵּל עֲנֵשׁ עַד שֶׁהוֹלֵךְ בְּלֵי תִשׁוּבָה. אַחַר כֵּךְ
 אוֹתוֹ הִרְצוֹן שֶׁשָּׁם לַעֲשׂוֹת תִּשׁוּבָה, לֹא זָז מִלְּפָנָי
 הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, וְהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְקַן לְאוֹתוֹ
 רָשָׁע מְקוּם בְּמִדּוֹר הַשָּׂאוֹל, וְשָׁם מַצְפָּצֵף
 תִּשׁוּבָה. שֶׁהִרִי אוֹתוֹ רָצוֹן יוֹרֵד מִלְּפָנָי הַקָּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא וְשׁוֹבֵר כָּל הַשׁוֹמְרִים (לְאַחַר שֶׁקֵּבֵל עֲנָשׁוֹ, אוֹתוֹ
 רָצוֹן טוֹב שֶׁהֵנִיחַ אוֹתוֹ רָשָׁע לַעֲשׂוֹת תִּשׁוּבָה, עוֹלָה לְפָנָי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, וְלֹא
 זָז מִשָּׁם עַד שֶׁהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְקַן לְאוֹתוֹ רָשָׁע מְקוּם בְּמִדּוֹר הַשָּׂאוֹל, וְאֵז
 אוֹתוֹ רָצוֹן יוֹרֵד מִלְּפָנָי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְשׁוֹבֵר אֶת כָּל הַשׁוֹמְרִים) שֶׁל
 שְׁעָרֵי מִדּוֹרֵי הַגֵּיהֶנֶם, וּמִגִּיעַ לְאוֹתוֹ מְקוּם שְׂאוֹתוֹ

הֲרָשַׁע שָׁם, וּמָכָה בּוֹ וּמְעוֹרָר אֶת אוֹתוֹ רְצוֹן
כְּמִקְדָּם. וְאִזּוֹ מִצְפָּצֶפֶת אוֹתָהּ נִשְׁמָה לְעֵלוֹת מִתּוֹךְ
מְדוֹר הַשָּׁאוֹל.

וְאִין רְצוֹן טוֹב שֶׁנֶּאֱבָד מִלְפָּנֵי הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ,
וּמְשׁוּם כֵּן אֲשַׁרִי אוֹתוֹ מִי שֶׁמְהַרְהֵר
הֲרַהוּרִים טוֹבִים לְרַבּוֹנוֹ. שְׂאָף עַל גַּב שְׂלֵא יִכַּל
לַעֲשׂוֹת אוֹתָם, הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מַעֲלֶה אֶת
רְצוֹנוֹ כְּאֵלוֹ עֲשֵׂה, וְזֶה לְטוֹב. אֲבָל רְצוֹן לְרַע –
לֹא, פָּרַט לְהַרְהוֹר שֶׁל עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמִזְלוֹת,
וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ הַחֲבָרִים.

אוֹתָם שְׂלֵא הֲרַהּרוּ תְּשׁוּבָה, יוֹרְדִים לְשָׁאוֹל,
וְלֹא עוֹלִים מִשָּׁם לְדוּרֵי דוּרוֹת. עֲלִיָּהֶם
כְּתוּב (אִיּוֹב ו') כִּלָּה עָנָן וַיִּלֶךְ בֵּין יוֹרֵד שָׁאוֹל לֹא
יַעֲלֶה. עַל הָרֵאשׁוֹנִים כְּתוּב (שְׁמוּאֵל-א ב') ה' מִמִּית
וּמַחֲיֶה מוֹרִיד שָׁאוֹל וַיַּעַל.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, דִּין שֶׁל עֲנָשֵׁי הַגִּיָּהֲנָם, הָרִי
לְמַדְנּוֹ שֶׁהוּא לְדוֹן שָׁם אֶת הַרְשָׁעִים. עַל
מָה נְדוֹנִים בְּאֵשׁ הַגִּיָּהֲנָם? אֵלֶּא גִיָּהֲנָם הִיא אֵשׁ
דּוֹלְקַת יָמִים וְלִילוֹת, כְּמוֹ שֶׁהַרְשָׁעִים מִתְחַמְּמִים
בְּאֵשׁ שֶׁל יֵצֵר הָרַע לְעֵבֹר עַל דְּבַרֵי הַתּוֹרָה. בְּכָל
חַמּוּם וְחַמּוּם שֶׁהֵם מִתְחַמְּמִים בַּיֵּצֵר הָרַע, כֵּן
בוֹעֶרֶת אֵשׁ הַגִּיָּהֲנָם.

פַּעַם אַחַת לֹא נִמְצָא יֵצֵר הָרַע בְּעוֹלָם, שֶׁהַכְּנִיסוֹ
 אוֹתוֹ לְתוֹךְ חוֹתֵם בְּרִזְל בְּנִקְב תְּהוֹם רַבָּה,
 וְכָל אוֹתוֹ זְמַן כְּבַתָּה אֵשׁ הַגִּיהֵנָם וְלֹא בְעֵרָה כָּלָל.
 חֲזוֹר יֵצֵר הָרַע לְמְקוֹמוֹ – הַתְּחִילוֹ רִשְׁעֵי הָעוֹלָם
 לְהִתְחַמֵּם בוֹ, וְהַתְּחִילָה אֵשׁ הַגִּיהֵנָם לְבָעוֹר, שֶׁהָרִי
 הַגִּיהֵנָם לֹא בּוֹעֵר אֶלָּא בַחֵם שֶׁל תִּקְוָה הַיֵּצֵר הָרַע
 שֶׁל הָרִשְׁעִים. וּבְאוֹתוֹ הַחֵם אֵשׁ הַגִּיהֵנָם בּוֹעֵרֶת
 יָמִים וְלַיְלֹת וְלֹא שׁוֹכֶכֶת.

שְׁבַעַה פְּתָחִים הֵם לַגִּיהֵנָם, וַיֵּשׁ שָׁם שְׁבַעַה
 מְדוּרִים. שְׁבַעַה מִיְּנֵי רִשְׁעִים הֵם: רַע.
 בְּלִיעֵל. חוּטָא. רִשְׁע. מִשְׁחִית. לִץ. יְהִיר. וּכְנַגֵּד
 כָּלֵם יֵשׁ מְדוּרִים לַגִּיהֵנָם, כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּרֹאוֹי
 לוֹ. וּכְפִי אוֹתָהּ מַעְלָה שְׁחָטָא בָּהּ אוֹתוֹ הָרִשְׁע, כִּף
 נוֹתְנִים לוֹ מְדוּר בַּגִּיהֵנָם.

וּבְכָל מְדוּר וּמְדוּר יֵשׁ מְלֶאךָ מְמַנָּה עַל אוֹתוֹ
 מְקוֹם תַּחַת יָדוֹ שֶׁל דּוּמָה, וְכַמָּה אֶלְף
 וְרַבּוּא עֲמוֹ שְׁדַנִּים אֶת הָרִשְׁעִים, כָּל אֶחָד וְאֶחָד
 כְּרֹאוֹי לוֹ בְּאוֹתוֹ מְדוּר שֶׁהוּא שָׁם.

(אש הגיהנם שלמעלה מגיעה לגיהנם שלמטה) אש הגיהנם לְמַטָּה
 מְגִיעָה מִתּוֹךְ אֵשׁ הַגִּיהֵנָם שְׁלַמְעָלָה, וּמְגִיעָה
 לַגִּיהֵנָם הַזֶּה שְׁלַמְטָה, וּבוֹעֵרֶת בְּאוֹתָהּ הַתְּעוֹרְרוֹת

החם של הרשעים, שמחממים את עצמם תוך יצר הרע, וכל אותם מדורים דולקים שם.

מקום יש בגיהנם, ויש שם דרגות שנקראו צואה רותחת, ושם היא זהמת הנשמות, אותן שמתלכלכות מכל הזהמה של העולם הזה. ומתלבנות ועולות, ונשארת שם אותה זהמה, ואותן דרגות רעות שנקראות צואה רותחת התמנו על אותה זהמה, ואש הגיהנם שולטת באותה זהמה שנשארה.

ויש רשעים, אותם שמתלכלכים בחטאיהם תמיד ולא מתלבנים מהם, ומתו בלי תשובה, וחטאו והחטיאו אחרים והיו תמיד קשי ערף, ולא נשברו לפני רבונם בעולם הזה. אלו נדונים שם באותה זהמה ובאותה צואה רותחת שלא יוצאים משם לעולמים. אותם שמשחיתים דרכם על הארץ ולא חששו לכבוד רבונם בעולם הזה, כל אלה נדונים שם לדורי דורות ולא יוצאים משם.

בשבתות ובחדשים ובזמנים ובחגים, באותו מקום האש שוככת ולא נדונים, אבל לא יוצאים משם כשאר הרשעים שיש להם

מְנוּחָה. כָּל אוֹתָם שְׁמַחֲלָלִים שְׁבֻתוֹת וְזַמְנִים וְלֹא
 חוֹשְׁשִׁים לְכַבוֹד רַבּוֹנָם כָּלֵל כְּדִי לְשַׁמֵּר אוֹתָם,
 אֲלֵא מַחֲלָלִים בְּפִרְהֶסְיָה – כְּמוֹ שֶׁהֵם לֹא שָׁמְרוּ
 שְׁבֻתוֹת וְזַמְנִים בְּעוֹלָם הַזֶּה, כִּךְ גַּם לֹא שׁוֹמְרִים
 אוֹתוֹ בְּעוֹלָם הַבָּא, וְאֵין לָהֶם מְנוּחָה.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, אַל תֹּאמְרוּ כֵן, אֲלֵא הֵם שׁוֹמְרִים
 שְׁבֻתוֹת וְזַמְנִים שֶׁם בְּגִיחָנָם בְּעַל כְּרָחִם.
 אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אֵלֶּה אוֹתָם עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים
 וּמַזְלוֹת שֶׁלֹּא הִצְטוּוּ, שֶׁלֹּא שָׁמְרוּ שְׁבֻת בְּעוֹלָם
 הַזֶּה, שׁוֹמְרִים אוֹתָהּ שֶׁם בְּעַל כְּרָחִם.

בְּכָל עָרֵב שְׁבֻת כְּשֶׁמִּתְקַדֵּשׁ הַיּוֹם, הַכְּרוֹזִים
 הוֹלְכִים בְּכָל אוֹתָם מְדוּרֵי הַגִּיחָנָם:
 הַסְּתַלְקוּ דִּינֵי הַרְשָׁעִים, שֶׁהָרִי הַמְּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ
 בָּא, וְהַיּוֹם מִתְקַדֵּשׁ, וְהוּא מִגֵּן עַל הַכֹּל. וּמִיד
 מִסְּתַלְקִים הַדִּינִים וַיֵּשׁ לַרְשָׁעִים מְנוּחָה. (וְכָל אוֹתָם
 מַחֲלֵי שְׁבֻתוֹת וּמוֹעֲדִים בְּפִרְהֶסְיָא, דִּינִים מִסְּתַלְקִים מִעֲלֵיהֶם) (וְאִפְלוּ
 עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת שֶׁלֹּא נִצְטוּוּ לְשַׁמֵּר שְׁבֻתוֹת וּמוֹעֲדִים, שֶׁם שׁוֹמְרִים
 בְּעַל כְּרָחִם) אָבֵל אֵשׁ הַגִּיחָנָם לֹא שׁוֹכֶכֶת מֵעַל
 אֵלֶּה שֶׁלֹּא שָׁמְרוּ שְׁבֻת לְעוֹלָמִים, וְכָל רְשָׁעֵי
 הַגִּיחָנָם שׁוֹאֲלִים עֲלֵיהֶם: מַה שׁוֹנִים אֵלֶּה שָׂאִין
 לָהֶם מְנוּחָה מִכָּל הַרְשָׁעִים שֶׁל כָּאן?! וְאוֹתָם
 בְּעַלֵּי הַדִּין מְשִׁיבִים לָהֶם: אֵלֶּה הֵם הַרְשָׁעִים

שְׁכַפְרוּ בְּקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְעָבְרוּ עַל כָּל
הַתּוֹרָה. מִשּׁוּם שֶׁלֹּא שָׁמְרוּ שַׁבַּת שָׁם, לָכֵן אֵין
לָהֶם מְנוּחָה לְעוֹלָמִים.

וְכָל אוֹתָם הִרְשָׁעִים יוֹצְאִים מִמְּקוֹמָם, וְנִתְּנָת
לָהֶם רִשׁוּת לְלַכֵּת וּלְרְאוֹת אוֹתָם. וּמִלֵּאָךְ
אֶחָד שֶׁשָּׁמוּ סִנְטְרִיא"ל הוֹלֵךְ וּמוֹצִיא אֶת אוֹתוֹ
הַגּוֹף שֶׁלָּהֶם וּמְכַנְּסוֹ לְגִיּהֵנָם לְעֵינֵי הִרְשָׁעִים,
וְרוֹאִים אוֹתוֹ שֶׁמַּעֲלָה תוֹלְעִים, וְלִנְשָׁמָה אֵין
מְנוּחָה בְּאֵשׁ הַגִּיּהֵנָם.

וְכָל אוֹתָם הִרְשָׁעִים שֶׁשָּׂם סוֹכְבִּים אֶת אוֹתוֹ
הַגּוֹף וּמְכַרְזִים עָלָיו: זֶהוּ פְלוֹנֵי הִרְשָׁע
שֶׁלֹּא חָשַׁשׁ לְכְבוֹד רְבוּנוֹ, וְכָפַר בְּקָדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא, וְכָפַר בְּכָל הַתּוֹרָה כְּלָה. אוֹי לוֹ! טוֹב שֶׁלֹּא
נִבְרָא וְלֹא יָבֵא לְדִין הַזֶּה וְלַבּוֹשָׁה הַזוֹ! זֶהוּ
שֶׁכְּתוּב (ישעיה טו) וַיֵּצְאוּ וְרָאוּ בְּפִגְרֵי הָאֲנָשִׁים
הַפְּשָׁעִים בִּי כִּי תוֹלְעֵתָם לֹא תָמוּת וְאִשָּׁם לֹא
תִכָּבֵה וְהָיוּ דְרָאוֹן לְכָל בָּשָׂר. כִּי תוֹלְעֵתָם לֹא
תָמוּת – מִן הַגּוֹף. וְאִשָּׁם לֹא תִכָּבֵה – מִן הַנְּשָׁמָה.
וְהָיוּ דְרָאוֹן לְכָל בָּשָׂר – וְהָיוּ דֵי רָאוֹן, עַד שֶׁכָּל
רְשָׁעֵי הָעוֹלָם שֶׁל שָׁם יֵאמְרוּ דֵי לְרֵאֵיהֶם הַזוֹ.

רַבִּי יוֹסִי אָמַר, וַדַּאי כֶּף זֶה, מִשּׁוּם שֶׁשַּׁבַּת הִיא
כְּנֶגֶד כָּל הַתּוֹרָה, וְהַתּוֹרָה הִיא אֵשׁ – מִשּׁוּם

שְׁעָבְרוּ עַל אֵשׁ הַתּוֹרָה, הָרִי אֵשׁ הַגִּיהֶנֶם דּוֹלֵק,
שְׁלֹא שׁוֹכֵף מֵעֲלֵיהֶם לְעוֹלָמִים.

אָמַר רַבֵּי יְהוּדָה, לְאַחַר כְּשִׁיּוּצֵי אֵת שֶׁבַת, בָּא
אוֹתוֹ מִלְאָךְ וּמַחֲזִיר אוֹתוֹ גּוֹף לְקַבְרוֹ,
וְנִדְוָנִים שְׁנִיָּהֶם, זֶה לְצַדּוֹ וְזֶה לְצַדּוֹ. וְכָל זֶה בְּעוֹד
שֶׁהַגּוֹף קָיָם עַל בְּרִיו, שֶׁהָרִי כִּיּוֹן שֶׁהַגּוֹף נִתְעַכֵּל,
אֵין לַגּוֹף אֶת כָּל הַדִּינִים הַלְלוֹ, וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא כְּתוּב בּוֹ, וְלֹא יַעִיר כָּל חֲמַתּוֹ.

כִּל רְשָׁעֵי הָעוֹלָם, בְּעוֹד שֶׁהַגּוֹף שָׁלֵם בְּכָל
אֵיבָרָיו בְּתוֹךְ הַקֶּבֶר, נִדְוָנִים גּוֹף וְרוּחַ, לְכָל
אֶחָד דִּין כְּרֵאוּי לוֹ. כִּיּוֹן שֶׁהַגּוֹף נִתְעַכֵּל, דִּין הָרוּחַ
שׁוֹכֵף. מִי שֶׁצָּרִיךְ לְצֵאת, יוֹצֵא. וּמִי שֶׁצָּרִיךְ לְהִיּוֹת
עֲלֵיהֶם מְנוּחָה, יֵשׁ לָהֶם מְנוּחָה. וּמִי שֶׁצָּרִיךְ
לְהִיּוֹת עֶפֶר וְאֶפֶר תַּחַת רַגְלֵי הַצַּדִּיקִים, כָּל אֶחָד
וְאֶחָד כְּרֵאוּי לוֹ נַעֲשֶׂה לוֹ.

וְלִבָּן כְּמָה טוֹב לָהֶם, בֵּין לְצַדִּיקִים בֵּין לְרְשָׁעִים,
לְהִיּוֹת גּוֹפָם דְּבוּק בְּאָרֶץ וּלְהִרְקֵב בְּתוֹךְ
הָעֶפֶר לְזִמְן קָרוֹב וְלֹא לְהִיּוֹת בְּקִיּוּם כָּל אוֹתוֹ זְמַן
רַב, כִּדִּי לְדוֹן גּוֹף וְנַפְשׁ וְרוּחַ תָּמִיד (בְּכָל יוֹם). שֶׁהָרִי
אֵין לָךְ כָּל צַדִּיק וְצַדִּיק בְּעוֹלָם שְׂאִין לוֹ דִּין
הַקֶּבֶר, מִשּׁוּם שֶׁאוֹתוֹ מִלְאָךְ הַמְּמַנֶּה עַל הַקֶּבֶרִים

עומד על הגוף וְדָן אוֹתוֹ בְּכָל יוֹם וְיוֹם. אִם
לְצַדִּיקִים כֶּן - עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה לְרָשָׁעִים.

וּבְזִמְן שֶׁהַגּוֹף נִרְקַב וְנִבְלָה בְּעֶפֶר, הָרִי הַדִּין
שׁוֹכֵךְ מִהַכֵּל, פָּרַט לְאוֹתָם חֲסִידִים
הָעֲמוּדִים שֶׁל הָעוֹלָם שֶׁהֵם רְאוּיִים לְהַעֲלוֹת
נִשְׁמָתָם לְאוֹתוֹ מִקּוּם עֲלִיוֹן שְׂרָאוּי לָהֶם, וּמַעֲטִים
הֵם בְּעוֹלָם.

כִּי אוֹתָם הַמֵּתִים שֶׁל הָעוֹלָם, כֻּלָּם מֵתִים עַל יְדֵי
הַמְּלֶאךָ הַמְּשַׁחֵת, פָּרַט לְאוֹתָם שְׂמֵתִים

בְּאַרְץ הַקְּדוּשָׁה (וְכָלֵם מֵתִים עַל יְדֵי הַמְּלֶאךָ הַמְּשַׁחֵת, שֶׁהוּא מְלֶאךָ
הַמּוֹת, וְכָל אוֹתָם הַמֵּתִים שֶׁבְּאַרְץ הַקְּדוּשָׁה) שֶׁלֹּא מֵתִים עַל יְדוֹ,
אֲלֵא עַל יְדֵי מְלֶאךָ הַרְחָמִים שֶׁשׁוֹלֵט בְּאַרְץ.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, אִם כֶּן, מָה הַשִּׁבְחָה שֶׁל מֹשֶׁה
וְאַהֲרֹן וּמֵרִים שֶׁכָּתוּב בָּהֶם עַל פִּי ה',
שֶׁאֵלָה לֹא מִתּוֹ עַל יְדֵי אוֹתוֹ הַמְּלֶאךָ הַמְּשַׁחֵת,
וְאַתָּה אוֹמֵר שֶׁכָּל הָעוֹלָם, אוֹתָם שִׁמְתוּ בְּאַרְץ
יִשְׂרָאֵל, לֹא מֵתִים עַל יְדֵי זֶה?

אָמַר לוֹ, כֶּן הוּא וְדַאי, וְהַשִּׁבְחָה שֶׁל מֹשֶׁה
אֲהֲרֹן וּמֵרִים הִיָּה יוֹתֵר מִכָּל בְּנֵי הָעוֹלָם
שֶׁהֵם מִתּוֹ מִחוּץ לְאַרְץ הַקְּדוּשָׁה. שִׁמְשָׁה אֲהֲרֹן
וּמֵרִים מִתּוֹ מִחוּץ לְאַרְץ הַקְּדוּשָׁה, וְכָלֵם מִתּוֹ

על ידי אותו המִשְׁחִית, פָּרַט לְמִשֵּׁה אֶהְרֶן
 ומְרִים שְׁלֹא מֵתוּ אֶלָּא עַל יְדֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא. אֲבָל אוֹתָם שְׁמֵתִים בְּאֶרֶץ הַקְּדוֹשָׁה, לֹא
 מֵתִים עַל יְדֵי אוֹתוֹ הַמִּשְׁחִית, שֶׁהָרִי הָאֶרֶץ
 הַקְּדוֹשָׁה אֵינָה עוֹמֶדֶת בְּרִשּׁוֹת אַחֲרָת, אֶלָּא
 בְּרִשּׁוֹת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבַדּוֹ.

וְלָכֵן כְּתוּב, (ישעיה כו) יִחִיו מִתִּיךְ נִבְלָתִי יְקוּמוּן
 הַקִּיצוֹ וְרִנְנוּ שְׁכֵנֵי עֶפְרַיִם וְגו'. יִחִיו מִתִּיךְ –
 אֵלוֹ שְׁמֵתִים בְּאֶרֶץ הַקְּדוֹשָׁה, שֶׁהֵם מֵתִים שְׁלוֹ,
 וְלֹא מֵאַחֵר, שְׁלֹא שׁוֹלֵט שָׁם הַצַּד הָאַחֵר כָּלֵל,
 וְלָכֵן כְּתוּב מִתִּיךְ. נִבְלָתִי יְקוּמוּן – אוֹתָם שְׁמֵתוֹ
 בְּאֶרֶץ נִכְרִיָּה אַחֲרָת עַל יְדֵי אוֹתוֹ הַמִּשְׁחִית.

וְלָכֵן נִקְרְאוּ נִבְלָה. מֵה נִבְלָה מְטַמְּאָה בְּמִשְׁא –
 אִף אוֹתָם שְׁמֵתִים מִחוּץ לְאֶרֶץ הַקְּדוֹשָׁה
 מְטַמְּאִים בְּמִשְׁא (בְּמִגֵּעַ). וְלָכֵן הֵם נִבְלָה. כָּל
 שְׁחִיטָה שֶׁנִּפְסְלָה נִקְרְאת נִבְלָה, מִשּׁוּם שֶׁשְׁחִיטָה
 זוֹ הִיא מִצַּד הָאַחֵר, וּמִיָּד כְּשֶׁנִּפְסַל שׁוֹרֵה עָלָיו
 הַצַּד הָאַחֵר. וּמִשּׁוּם שֶׁהִיא שְׁלוֹ וְשׁוֹרֵה עָלֶיהָ
 נִקְרְא נִבְלָה. וְסוּד זֶה – (כְּשֶׁמוּ כֵן הוּא) נִבָּל הוּא, וְנִבָּל
 שְׁמוֹ וְנִבְלָה עִמוֹ.

וְלָכֵן בְּכָל מְקוֹם שֶׁהוּא שׁוֹרֵה נִקְרָא נִבְלָה.
 הַמִּנְגֵּל הַזֶּה לֹא שׁוֹרֵה אֶלָּא בְּמְקוֹם

פְּסוּל, וְלֹכֵן שְׁחִיטָה שְׁנַפְסָלָה הִיא שְׁלוּ, וְנִקְרְאת
עַל שְׁמוֹ. וְלֹכֵן הַמֵּתִים מִחוּץ לְאֶרֶץ הַקְּדוּשָׁה
תַּחַת רְשׁוּת אַחֲרֵת וְשׁוֹרָה עֲלֵיהֶם הַצַּד הָאֲחֵר
נִקְרָאִים נִבְלָה.

הַקִּיצוֹ וְרַנְנוּ שְׁכֵנֵי עֶפְרָיִם. שְׁכֵנֵי – דִּירִים יְשָׁנִים,
וְלֹא מֵתִים. וּמִי הֵם? יְשֵׁנֵי חֲבֵרוֹן, שֶׁהֵם
לֹא מֵתִים, אֲלָא יְשָׁנִים. וְלֹכֵן כְּתוּב בָּהֶם גְּוִיעָה,
כְּמִי שְׁגוּועַ וַיֵּשׁ בּוֹ קִיּוּם לְהַתְנַעֵר. אֵף כֵּן אוֹתָם
אַרְבַּע זִוּגוֹת שֶׁל חֲבֵרוֹן יְשָׁנִים הֵם וְלֹא מֵתִים,
וְכֻלָּם עוֹמְדִים בְּקִיּוּמָם בְּאוֹתָם הַגּוֹפּוֹת שְׁלָהֶם,
וַיּוֹדְעִים סִתְרִים גְּנוּזִים יוֹתֵר מִשָּׂאֵר בְּנֵי אָדָם.
גְּנוּזִים הָיוּ שֵׁם תוֹךְ פֶּתַח הַגֶּן עֵדֶן אוֹתָם הַגּוֹפִים
שְׁלָהֶם, וְאַלֶּה הֵם שׁוֹכְנֵי עֶפְרָיִם. וְלֹכֵן כָּל אוֹתָם
שִׁיבְצָאָה נִשְׁמָתָם בְּאֶרֶץ הַקְּדוּשָׁה, אֵינָה יוֹצֵאת
עַל יְדֵי אוֹתוֹ הַמִּשְׁחִית, וְלֹא שׁוֹלֵט שָׁם, אֲלָא
עַל יְדֵי מִלְאָךְ הַרְחָמִים, שֶׁהָאֶרֶץ הַקְּדוּשָׁה
עוֹמְדָת בְּגוֹרְלוֹ.

יֵשׁ מְקוֹם בְּיָשׁוּב שְׁלֹא שׁוֹלֵט בּוֹ אוֹתוֹ מִשְׁחִית
וְלֹא נִתְּנָת לוֹ רְשׁוּת לְהַכְנִס לְשָׁם, וְכָל אוֹתָם
שְׁדָרִים שָׁם לֹא מֵתִים, עַד שִׁיּוֹצְאִים מִחוּץ לְעִיר.
וְאֵין לָךְ אָדָם מִכָּל הַדִּירִים שָׁם שְׁלֹא מֵתִים,
וְכֻלָּם מֵתִים כְּמוֹ שָׂאֵר בְּנֵי אָדָם, אֲבָל לֹא בְּעִיר.

מָה הַטַּעַם? מְשׁוּם שֶׁלֹּא יְכוּלִים תָּמִיד לְשַׁבֵּת
בְּעִיר, אֲלֵא אֵלֶּה יּוֹצְאִים וְאֵלֶּה נִכְנָסִים, וְלִכֵּן
כֻּלָּם מֵתִים.

מָה הַטַּעַם אֵין שׁוֹלֵט שֵׁם אוֹתוֹ מֵלֶאדָּה הַמְשַׁחִית?
אִם תֹּאמַר שֶׁלֹּא עוֹמְדֵת בְּרִשׁוֹתוֹ, הֲרִי אֶרֶץ
הַקִּדְּשׁ שֶׁלֹּא עוֹמְדֵת בְּרִשׁוֹת אַחֲרֵת וּמֵתִים, בְּאוֹתוֹ
מָקוֹם לָמָּה לֹא מֵתִים? אִם תֹּאמַר מְשׁוּם קִדְּשָׁה –
אֵין מָקוֹם בְּקִדְּשָׁה בְּכָל הַיְשׁוּב כָּמוֹ אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.
וְאִם תֹּאמַר מְשׁוּם אוֹתוֹ אִישׁ שֶׁבָּנָה אוֹתוֹ – כִּמְּה
בְּנֵי אָדָם הָיוּ שֶׁזְכוּתָם יִתְּרָה מִשְׁלוֹ. אָמַר רַבִּי
יִצְחָק, אֲנִי לֹא שִׁמְעֵתִי וְלֹא אֹמֵר.

בְּאוֹ וְשִׁאֲלוּ אֶת רַבִּי שִׁמְעוֹן. אָמַר לָהֶם, וּדְאִי
שְׂאוֹתוֹ מָקוֹם לֹא שׁוֹלֵט בּוֹ מֵלֶאדָּה הַמּוֹת,
וְהַקִּדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא רוֹצֵה שֶׁבְּאוֹתוֹ מָקוֹם יְמוֹת
אָדָם לְעוֹלָמִים. וְאִם תֹּאמַר שֶׁקִּדְּשׁ לִכֵּן בְּאוֹתוֹ
מָקוֹם טָרָם שֶׁנִּבְּנָה מֵתוֹ בּוֹ בְּנֵי אָדָם – לֹא כֵּן!
אֲלֵא מִיּוֹם שֶׁנִּבְּרָא הָעוֹלָם הִתְתַּקֵּן אוֹתוֹ מָקוֹם
לְקִיּוּם, וְסוּד הַסּוּדוֹת כָּאֵן לְאוֹתָם הַמִּתְבּוֹנְנִים
בְּסוּד הַחֲכָמָה.

כְּשֶׁבְּרָא הַקִּדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָעוֹלָם, בְּרָא
אוֹתוֹ בְּסוּד הָאוֹתִיּוֹת, וְהִתְנַלְּגוּלוֹ

הָאוֹתִיּוֹת, וּבָרָא אֶת הָעוֹלָם בְּחִקְיֹת הַשֵּׁם
הַקָּדוֹשׁ. הַתְּגַלְגְּלוֹ הָאוֹתִיּוֹת וְסוֹכְבוֹ אֶת הָעוֹלָם
בְּחִקְיֹת. וּכְשֶׁהַתְּגַלְגָּה וְהַתְּפִשֵּׁט הָעוֹלָם וְנִבְרָא,
הָיוּ הָאוֹתִיּוֹת סוֹכְבוֹת כְּדֵי לְבָרָא. אָמַר הַקָּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא שְׂיִסְתִּים בְּיו"ד. נִשְׁאַרְהָ הָאוֹת ט'
(יִתְגַלְגְּלוֹ הָאוֹתִיּוֹת, וְסוֹכְבוֹ אֶת הָעוֹלָם בְּחִקְיֹת הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ. וְכֹאֶשֶׁר
הַתְּגַלְגְּלוֹ הָאוֹתִיּוֹת וְהָיוּ מְסוֹכְבוֹת לְבָרָא, אָמַר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: דֵּי יִסְתִּים
בְּיו"ד. נִשְׁאַרְהָ אוֹת ט' לְבִדָּה) בָּאוֹתוֹ מְקוֹם תְּלוּיָהּ בְּאֹיִר.
כִּינּוֹן שְׁאֵמַר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִסְתִּים בָּאוֹת
יו"ד, נִשְׁאַרְהָ אוֹת טִי"ת בְּלְבִדָּה תְּלוּיָהּ בְּאֹיִר
עַל גְּבִי אוֹתוֹ מְקוֹם. טִי"ת הִיא אוֹת שֶׁל אוֹר
הַחַיִּים. וְלִכְן מִי שְׂרוּאָה טִי"ת בְּחִלּוּמוֹ, סִימָן
טוֹב הוּא לוֹ וְחַיִּים נִתְקַנּוּ לוֹ. וְלִכְן, מְשׁוּם
שְׁהִיְתָה ט' תְּלוּיָהּ עַל אוֹתוֹ מְקוֹם, לֹא שׁוֹלֵט
בוֹ הַמּוֹת.

כְּשֶׁרְצָה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַעֲמִיד עוֹלָם, זָרַק
צָרוֹר אֶחָד לְתוֹךְ הַמַּיִם חָקוֹק בְּסוּד שֶׁל
ע"ב (שֶׁל כ"ב) אוֹתִיּוֹת, וּמִשָּׁם הִתְחִיל לְלַכֵּת אוֹתוֹ
צָרוֹר, וְלֹא מִצָּא מְקוֹם לְעִמּוֹד בוֹ פָּרַט הָאָרֶץ
הַקָּדוֹשָׁה (בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ), וְהַמַּיִם הָיוּ הוֹלְכִים אַחֲרָיו,
עַד שֶׁהִגִּיעַ אוֹתוֹ צָרוֹר תַּחַת הַמַּזְבֵּחַ, וְשָׁם נִשְׁקַע,
וְהִתְקַיַּם כָּל הָעוֹלָם.

וְאִם תֹּאמַר, אִם כָּךְ שִׁבְּאוֹתוֹ מְקוֹם שׁוּרִים חַיִּים, לָמָּה לֹא נִבְנְהָ שָׁם בֵּית הַמִּקְדָּשׁ לְתַת חַיִּים לְיוֹשְׁבֵיהָ? אֲלֵא כִּי אֵין בְּמְקוֹם הַזֶּה הַתְּקִיּוֹת מְשׁוּם אוֹת אַחַת שְׁשׁוּרָה עָלָיו. בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ כָּל הָאוֹתוֹת בְּלֵן שׁוּרוֹת בּוֹ, וּבְהֵם נִבְרָא הוּא לְבַדּוֹ כְּמוֹ שֶׁכָּל הָעוֹלָם.

וְעוֹד, שֶׁהָאָרֶץ הַקְּדוּשָׁה (בֵּית הַמִּקְדָּשׁ) נוֹתֶנֶת חַיִּים וּכְפָרָה לְיוֹשְׁבֵיהָ בְּאוֹתוֹ הָעוֹלָם, וּמְקוֹם זֶה לֹא כָךְ – נוֹתֵן חַיִּים לְאוֹתוֹ מְקוֹם בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא. וּבֵית הַמִּקְדָּשׁ בְּהַפֵּךְ מְשָׁם, מְשׁוּם שֶׁיֵּשׁ חֵלֶק לְיִשְׂרָאֵל בְּאוֹתוֹ עוֹלָם, וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא. וְלִכֵּן עוֹמֵד בֵּית הַמִּקְדָּשׁ לְכַפֵּר חַטָּאִים וְלִזְכוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם הַבָּא.

בֵּא וּרְאֵה, טִי"ת אוֹר שֶׁל חַיִּים בְּכָל מְקוֹם, וְלִכֵּן פִּתְחָ בָּהּ הַכְּתוּב כִּי טוֹב, שֶׁכְּתוּב (בְּרֵאשִׁית א) וַיִּרְא אֱלֹהִים אֶת הָאוֹר כִּי טוֹב. מִהָאוֹת הַזֹּו (מִמְקוֹם זֶה) בּוֹרַח מִלְּאָף הַמְּשַׁחִית. אֵל תֹּאמַר בּוֹרַח, אֲלֵא שֶׁלֹּא נִתְּנָת לוֹ רְשׁוּת לְהַכְּנִס לְשָׁם.

הָאוֹת הַזֹּו מְשַׁנָּה מִהָאוֹת ק'. ק' לֹא מְתִישְׁבֶת (מֵאוֹת ח'. ח' לֹא מְתִישְׁבֶת) כְּלָל בְּמְקוֹם בְּעוֹלָם, וְסִימְנָהּ – (תְּהִלִּים קמ) אִישׁ לְשׁוֹן בַּל יִכּוֹן בְּאָרֶץ.

תיקון הבללי

קודם אמירת תהלים ביום חול אומרים זה:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהִי
אָבוֹתֵינוּ, הַבּוֹחֵר בְּדוֹד עֶבְדוֹ וּבִזְרָעוֹ אַחֲרָיו
וְהַבּוֹחֵר בְּשִׁירוֹת וּתְשׁוּבָחוֹת שֶׁתִּפְּנֶן בְּרַחֲמִים אֶל קְרִיאַת
מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים שֶׁאֶקְרָא בְּאֵלּוֹ אֲמָרֵם דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו
הַשְּׁלוֹם בְּעֶצְמוֹ, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, וַיַּעֲמֵד לָנוּ זְכוּת פְּסוּקֵי
תְהִלִּים וּזְכוּת תְּבוּתֵיהֶם וְאוֹתֵייתֵיהֶם וּנְקֻדוֹתֵיהֶם
וּמַעֲמֵיהֶם וְהַשְּׁמוֹת הַיּוֹצְאִים מֵהֶם מְרֵאשֵׁי תְבוּת
וּמִסּוֹפֵי תְבוּת, לְכַפֵּר פְּשָׁעֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ וְחַטָּאתֵינוּ
וּלְזַמֵּר עֲרִיצִים וּלְהַכְרִית כָּל הַחוֹחִים וְהַקּוֹצִים הַסּוֹכְבִים
אֶת הַשּׁוֹשְׁנָה הָעֲלִיוֹנָה וּלְחַבֵּר אִשֶׁת גְּעוּרִים עִם דּוֹדָהּ
בְּאַהֲבָה וְאַחֻוּהַ וְרַעוּת וּמִשֵּׁם יִמְשֶׁךְ לָנוּ שְׁפַע לְנַפְשׁ
רוּחַ וּנְשָׁמָה לְמַהֲרָנוּ מֵעוֹנוֹתֵינוּ וּלְסִלּוֹחַ חַטָּאתֵינוּ
וּלְכַפֵּר פְּשָׁעֵינוּ כְּמוֹ שֶׁסְּלַחַת לְדוֹד שֶׁאֵמַר מִזְמוֹרִים אֵלּוֹ
לְפָנֶיךָ כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר גַּם יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי הַעֲבִיר חַטָּאתֶךָ
לֹא תָמוּת. וְאֵל תִּקְחֵנוּ מִהָעוֹלָם הַזֶּה קִדְּם זְמַנְנוּ עַד
מְלֵאת שְׁנוֹתֵינוּ בְּאִפְּן שְׂנוּכָל לְתַקֵּן אֶת אֲשֶׁר שִׁחַתְנוּ.
וּזְכוּת דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם יִגַּן עָלֵינוּ וּבְעֵדְנוּ
שֶׁתֹּארוּךְ אַפְּךָ עַד שׁוּבְנוּ אֵלֶיךָ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ

וּמֵאוֹצֵר מִתַּנַּת חַנּוּם חֲנִנּוּ כְּדַכְתִּיב וְחֲנוּתִי אֶת אֲשֶׁר אָחֵן
 וְרַחֲמֵי אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם. וּכְשֵׁם שְׁאֲנוּ אוֹמְרִים לְפָנֶיךָ
 שִׁירָה בְּעוֹלָם הַזֶּה כִּי נִזְכָּה לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְהוָה יֵאֱהוּדְנָהּ
 אֱלֹהֵינוּ שִׁיר וּשְׁבַחָה לְעוֹלָם הַבָּא. וְעַל יְדֵי אַמִּירַת
 תְּהִלִּים תִּתְעוֹרֵר חֲבַצְלַת הַשְּׁרוּן וְלִשִׁיר בְּקוֹל נְעִים
 בְּגִילַת וְרִנָּן כְּבוֹד הַלְּבָנוֹן נִתֵּן לָהּ הוֹד וְהָדָר בְּבֵית
 אֱלֹהֵינוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן סְלָה:

הַרְיֵנִי מִזְמַן אֶת פִּי לְהוֹדוֹת וּלְהִלָּל וּלְשַׁבַּח אֶת בּוֹרְאֵי
 לְשֵׁם יְחִוּד קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינָתָה בְּדַחִילוֹ
 וְרַחֲמֵינוּ עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנַעֲלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל:

טוב לומר זאת קודם אמירת העשרה מזמורים:

הַרְיֵנִי מְקַשֵּׁר עֲצָמֵי בְּאִמִּירַת הָעֲשָׂרָה מְזֻמְרִים אֵלַי
 לְכָל הַצְּדִיקִים הָאֲמֵתִיִּים שְׁבֻדְרָנוּ וּלְכָל
 הַצְּדִיקִים הָאֲמֵתִיִּים שׁוֹכְנֵי עֶפְרַיִם קְדוּשִׁים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ
 הַמָּה, וּבְפֶרֶט לְרַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ צְדִיק יְסוֹד עוֹלָם נַחַל נוֹבֵעַ
 מְקוֹר חֲכָמָה רַבְּנוּ נַחֲמָן בֶּן פִּינְאָ שְׁגֵלָה תִּקְוֵן זֶה זְכוּתָם
 יִגַּן עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל אָמֵן.

לְבוֹ נְרַנְנָה לִיהוָה יֵאֱהוּדְנָהּ נְרִיעָה לְצוֹר יִשְׁעֵנוּ:
 נִקְדָּמָה פָּנֵינוּ בְּתוֹדָה בְּזִמְרוֹת נְרִיעַ לוֹ: כִּי אֵל
 גָּדוֹל יְהוָה יֵאֱהוּדְנָהּ וּמְלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים:

מִזֵּ « מִכְּתָם לְדוֹד, שְׁמַרְנֵי אֵל כִּי־חֲסִיתִי בְךָ: » אֲמַרְתָּ
 לִיהוָה יֵאֱהוּדְנָהּ, אֲדַנֵּי אֶתָּה, טוֹבֵתִי בַל־עֲלִידָה:

ג לקדושים אשר-בארץ הַמָּה, ואדירי, כַּל-חֲפְצֵי-בָם:
 ד ירבו עצבותם, אחר מהרו, בל-אסוף נספיהם מִדָּם,
 ובל-אשא את-שמותם על-שפתי: ה יהוה־יאהדונהי
 מנת-חלקי וכוסי, אתה תומיך גורלי: ו חבלים נפלו-לי
 בנעמים, אף-נחלת שפרה עלי: ז אברך את-יהוה־יאהדונהי
 יאהדונהי אשר יעצני, אף-לילות יסרוני כליותי: ח שויתי
 יהוה־יאהדונהי לנגדי תמיד, כי מימיני בל-אמוט: ט לכן
 שמח לבי ויגל כבודי, אף-בשרי ישפן לבטח: י כי
 לא-תעזב נפשי לשאול, לא-תתן חסידך חסידך כ' לראות
 שחת: יא תודיעני ארח חיים, שבע שמחות את-פניך,
 נעמות בימיך נצח:

לב « לְדוֹד מְשָׁכִיל, אֲשֶׁרִי נְשׁוּי־פֶשַׁע, כְּסוּי חֲטָאָה:
 ב אֲשֶׁר־יָאֲדָם לֹא יַחֲשַׁב יְהוָה־יאהדונהי לוֹ עוֹן,
 וְאֵין בְּרוּחוֹ רַמְיָה: ג כִּי־הִחַרְשֵׁתִי בְּלוֹ עֲצָמִי, בְּשֵׂאֲנָתִי
 כַּל־הַיּוֹם: ד כִּי יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבַּד עָלַי יְדָה, נְהַפְךָ
 לְשָׂדֵי, בְּחֲרַבְנִי קִיץ סְלָה: ה חֲטָאתִי אֹדִיעָךְ, וְעוֹנֵי
 לֹא־כִסִּיתִי, אֲמַרְתִּי אֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִיהוָה־יאהדונהי,
 וְאַתָּה נִשְׂאתָ עוֹן חֲטָאתִי סְלָה: ו עַל־זֹאת יִתְפַּלֵּל
 כַּל־חֲסִיד אֱלֹהֶיךָ לְעֵת מְצָא, רַק לְשֹׁטֵף מִיָּם רַבִּים אֱלֹוֹ
 לֹא יִגְיעוּ: ז אַתָּה סֹתֵר לִי, מִצָּר תִּצְרַנִּי, רַנִּי פִלְט
 תְּסוּבְּבִנִי סְלָה: ח אֲשַׁכִּילְךָ, וְאוֹרְךָ בְּדַרְךָ־זוֹ תִלְךָ,

אִיעֲצָה עֲלֶיךָ עֵינַי: ט אֶל-תְּהִי כְּסוּם כְּפָרֵד אֵין הַבּוּן,
 בְּמַתְגַּוְרְסוֹן עֲדִיו לְבָלוֹם, בַּל קָרַב אֵלָיךְ: י רַבִּים
 מִכְּאוֹבִים לָרָשָׁע, וְהַבּוֹטֵחַ בַּיהוָה יֵאֱהוּדוּנְהִי חֶסֶד
 יְסוּבְכֶנּוּ: יא שְׂמַחוּ בַּיהוָה יֵאֱהוּדוּנְהִי, וְגִילוּ צְדִיקִים,
 וְהִרְנִינוּ כָּל-יִשְׂרָאֵל לֵב:

מא « לְמַנְצַח מְזִמּוֹר לְדוֹד: ב אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל-דָּל,
 בְּיוֹם רָעָה יִמְלֹטְהוּ יְהוָה יֵאֱהוּדוּנְהִי: ג יְהוָה יֵאֱהוּדוּנְהִי
 יֵאֱהוּדוּנְהִי יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ, וְאֲשֶׁר יֵאֱשֶׁר כִּי בְּאֶרֶץ, וְאֶל-
 תְּתַנְּהוּ בְּנַפְשׁ אֵיבּוֹ: ד יְהוָה יֵאֱהוּדוּנְהִי יִסְעֲדֶנּוּ עַל-עֵרֶשׁ
 דָּוִי, כָּל-מִשְׁכָּבוֹ הַפְּכֶתָּה בְּחֵלּוֹ: ה אֲנִי-אִמְרֵתִי יְהוָה יֵאֱהוּדוּנְהִי
 יֵאֱהוּדוּנְהִי חֲנֻנִי, רַפְּאָה נַפְשִׁי כִּי-חָטָאתִי לָךְ: ו אוֹיְבֵי יֵאֱמְרוּ
 רַע לִי, מִתִּי יָמוּת וְאָבֵד שְׁמוֹ: ז וְאִם-בָּא לְרֵאוֹת, שְׂוֹא
 יְדַבֵּר, לְבוֹ יִקְבֹּץ-אָוֶן לוֹ, יֵצֵא לַחוּץ יְדַבֵּר: ח יַחַד עָלַי
 יִתְלַחֲשׁוּ כָּל-שֹׁנְאָי, עָלַי יַחֲשְׁבוּ רָעָה לִי: ט דְּבַר-כְּלִיעַל
 יֵצוּק בוֹ, וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא-יִוְסֵף לְקוֹם: י גַּם-אִישׁ שְׁלוֹמִי
 אֲשֶׁר-בָּטַחְתִּי בוֹ, אוֹכֵל לַחֲמִי, הַגְּדִיל עָלַי עֶקֶב:
 יא וְאַתָּה יְהוָה יֵאֱהוּדוּנְהִי חֲנֻנִי וְהַקִּימֵנִי, וְאֲשַׁלְּמָה לָּהֶם:
 יב בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי-חָפַצְתָּ בִּי, כִּי לֹא-יִרְעַע אוֹיְבֵי עָלַי:
 יג וְאִנִּי בְּתַמִּי תִּמְכַּתָּ בִּי, וְתִצְיַבֵּנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם: יד בְּרוּךְ
 יְהוָה יֵאֱהוּדוּנְהִי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם,
 אָמֵן וְאָמֵן:

מב « לְמִנְצַח מִשְׁפִּיל, לְבְנֵי-קָרַח: ב פְּאִיל תְּעָרַג
 עַל-אֲפִיקֵי-מַיִם, בֵּן נַפְשֵׁי תְעָרַג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים:
 ג צְמָאָה נַפְשֵׁי לְאֱלֹהִים לְאֵל חוּ, מְתֵי אָבּוּא וְאַרְאָה
 פְּנֵי אֱלֹהִים: ד הִיתְהֵלִי דְמַעְתִּי לְחַם יוֹמָם וְלַיְלָה,
 בְּאִמַר אֵלִי כָּל-הַיּוֹם, אֵיזָה אֱלֹהֶיךָ: ה אֵלָה אֲזַכְּרָה
 וְאֲשַׁכְּחָה עָלַי נַפְשֵׁי, כִּי אֶעְכַּר בְּסַף, אֲדַדְדִם עַד-בֵּית
 אֱלֹהִים בְּקוֹל-רְנָה וְתוֹדָה, הַמּוֹן חוּגְגִי: ו מַה-תִּשְׁתַּחֲוִּי
 נַפְשֵׁי וְתַהֲמֵי עָלַי, הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים, כִּי-עוֹד אֲוַדְנוּ
 יִשׁוּעוֹת פְּנִי: ז אֵלָהִי, עָלַי נַפְשֵׁי תִשְׁתַּחֲוֶה, עַל-בֵּן
 אֲזַכְּרֶךָ מֵאַרְצֵן יִרְדֵּן וְחֶרְמוֹנִים, מֵהַר מְצָעַר: ח תַּהוּם-
 אֶל-תַּהוּם קוֹרָא, לְקוֹל צְנוּרִיךָ, כָּל-מִשְׁבְּרִיךָ וְגִלְיָךָ עָלַי
 עֲבָרוּ: ט יוֹמָם יִצְוָה יְהוָה יֵאָדְוָנִי חֶסֶדּוֹ, וּבְלִילָה
 שִׁירָה עִמִּי, תִּפְלָה לְאֵל חַיִּי: י אֲמַרְהָ לְאֵל סְלַעִי,
 לָמָּה שָׁכַחְתָּנִי, לָמָּה-קָדַר אֵלֶיךָ בְּלַחֲץ אֹיִב: יא בְּרַצַּח
 בְּעַצְמוֹתַי, חֶרְפוּנֵי צוֹרְרִי, בְּאִמַרְם אֵלִי כָּל-הַיּוֹם אֵיזָה
 אֱלֹהֶיךָ: יב מַה-תִּשְׁתַּחֲוִּי נַפְשֵׁי, וּמַה-תַּהֲמֵי עָלַי,
 הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים, כִּי-עוֹד אֲוַדְנוּ יִשׁוּעַת, פְּנֵי וְאֵלָהִי:

נבז « לְמִנְצַח אֶל-תִּשְׁחַת, לְדוֹד מְכַתָּם, בְּשִׁלַּח שְׂאוּל
 וַיִּשְׁמְרוּ אֶת-הַבַּיִת לַהֲמִיתוֹ: ב הֲצִילֵנִי מֵאִיבֵי אֱלֹהִי,
 מִמַּתְקוּמֵי תִשְׁגְּבֵנִי: ג הֲצִילֵנִי מִפְּעֵלֵי אָוֶן, וּמֵאֲנָשֵׁי
 דְמַיִם הוֹשִׁיעֵנִי: ד כִּי הִנֵּה אָרְבוּ לְנַפְשֵׁי, יְגוּרוּ עָלַי עֲזִים,

לֹא-פִשְׁעֵי וְלֹא-חַטָּאתַי יְהוָה יֵאָהֳרֶנּוּ: ה בְּלִי-עֹן
 יִרְצֹן וַיְכַוְּנֵנוּ, עֹנֶה לְקִרְאתִי וּרְאֵה: ו וְאַתָּה יְהוָה
 יֵאָהֳרֶנּוּ אֱלֹהִים צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, הַקִּיצָה לְפָקֶד
 כָּל-הַגּוֹיִם, אֶל-תַּחַן כָּל-בְּגְדֵי אֹן סֵלָה: ז יִשׁוּבוּ לְעָרֵב,
 יִהְמוּ כַכָּלֵב, וַיִּסּוּכְבוּ עִיר: ח הִנֵּה יִבְעִיֹן בְּפִיהֶם, חֲרָבוֹת
 בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם, כִּי-מִי שָׁמַע: ט וְאַתָּה יְהוָה יֵאָהֳרֶנּוּ
 תִשְׁחַק-לָמוֹ, תִלְעַג לְכָל-גּוֹיִם: י עֲזֹז אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁמְרָה,
 כִּי-אֱלֹהִים מְשֻׁנְבִי: יא אֱלֹהֵי חֲסָדֶי חֲסֵדוֹ כ, יִקְדַּמְנִי,
 אֱלֹהִים יִרְאֵנִי בְּשֶׁרְרִי: יב אֶל-תַּהֲרִגֶם פֶּן-יִשְׁכַּחוּ עָמִי,
 הַנִּיעַמּוֹ בְּחִילֶךָ וְהוֹרִידֵמוֹ, מִגִּנְנֵנוּ אֲדָנָי: יג חַטָּאת-פִּימּוֹ,
 דַּבַּר-שִׁפְתֵימּוֹ, וַיִּלְכְּדוּ בְּגֹאוֹנָם, וּמֵאֲלֹהִים וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ:
 יד כִּלָּה בַחֲמָה, כִּלָּה וַאֲיַנְמוֹ, וַיִּדְעוּ כִּי-אֱלֹהִים מִשְׁלַל
 בְּיַעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סֵלָה: טו וַיִּשְׁבוּ לְעָרֵב יִהְמוּ כַכָּלֵב,
 וַיִּסּוּכְבוּ עִיר: טז הִמָּה יִנְיַעֹן יִנְעֹן כ, לְאָכֵל, אִם-לֹא
 יִשְׁכְּעוּ וַיִּלְיֵנוּ: יז וַאֲנִי אֲשִׁיר עֲזָךְ, וְאַרְגֵּן לְבַקֵּר חֲסָדֶךָ,
 כִּי-הָיִיתָ מְשֻׁנֵּב לִי וּמְנוּס, בְּיוֹם צָר-לִי: יח עֲזֵי אֱלֹהֶיךָ
 אֲזַמְרָה, כִּי-אֱלֹהִים מְשֻׁנְבִי אֱלֹהֵי חֲסָדֶי:

עז « לְמַנְצַח עַל-יְהוּדוֹתוֹן יִדִּיתוֹן כ, לְאַסְף מְזֻמּוֹר: ב קוֹלִי
 אֶל-אֱלֹהִים וְאַצְעָקָה, קוֹלִי אֶל-אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלָי: ג
 בְּיוֹם צָרְתִי אֲדַנִּי דַרְשֵׁתִי, יָדִי לִילָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג,
 מֵאַנְהָה הַנַּחֵם נַפְשִׁי: ד אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים וְאַהֲמִיָּה, אֲשִׁיחָה

וְתַעֲטֹף רוּחִי סֵלָה: ה אַחֲזֶתְ שְׁמֵרוֹת עֵינַי, נִפְעַמְתִּי וְלֹא
 אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים מִקֶּדֶם, שָׁנוֹת עוֹלָמִים: ז אֲזַכְּרָה
 נִגְיַנְתִּי בַלְיָלָה, עִם-לִבִּי אֲשִׁיחָה, וַיִּחַפֵּשׂ רוּחִי:
 ח הִלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדָנִי, וְלֹא-יִסִּיף לְרִצּוֹת עוֹד: ט הָאִפִּס
 לְנִצָּח חֲסֵדוֹ, גָּמַר אֲמַר לְדַר וְדַר: י הִשְׁכַּח חַנּוּת אֵל,
 אִם-קָפֵץ בָּאֵף רַחֲמָיו סֵלָה: יא וְאֲמַר חֲלוּתִי הִיא, שָׁנוֹת
 יָמַי עֲלִיּוֹן: יב אֲזַכּוֹר אֲזִכִּיר כ' מַעֲלֵלֵי-יָהּ, כִּי-אֲזַכְּרָה מִקֶּדֶם
 פְּלִאָה: יג וְהִגִּיתִי בְּכָל-פְּעֻלָּהּ, וּבַעֲלִילוֹתֶיהָ אֲשִׁיחָה:
 יד אֱלֹהִים בִּקְדָשׁ דִּרְכָּהּ, מִי-אֵל גָּדוֹל בְּאֱלֹהִים: טו אַתָּה
 הָאֵל עֲשֵׂה פְלֵאָה, הוֹדַעְתָּ בְּעַמּוּם עֲזָה: טז גְּאֻלַּת בּוֹרוֹעַ
 עַמָּהּ, בְּגִי-יַעֲקֹב וַיּוֹסֶף סֵלָה: יז רְאוּהָ מַיִם אֱלֹהִים, רְאוּהָ
 מַיִם יַחֲלוּ, אֵף יִרְגְּזוּ תַהֲמוֹת: יח זָרְמוּ מַיִם עֲבוֹת, קוֹל
 נִתְּנוּ שְׁחָקִים, אֶף-חֲצִצְיָהּ יִתְהַלְכוּ: יט קוֹל רַעֲמָהּ בַּגְּלָגֶל,
 הָאִירוּ בְּרָקִים תַּבַּל, רָגְזָה וַתִּרְעַשׂ הָאָרֶץ: כ בָּיִם דִּרְכָּהּ,
 וַשְׁבִּילָהּ וַשְׁבִּילֶיהָ כ' בְּמַיִם רַבִּים, וְעַקְבוֹתֶיהָ לֹא נִדְעוּ:
 כא נְחִית כִּצְאֵן עַמָּהּ, בִּיד-מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

צ א תִּפְלָה לְמֹשֶׁה אִישׁ-הָאֱלֹהִים, אֲדָנִי מְעוֹן אַתָּה
 הָיִיתָ לָנוּ בְּדַר וְדַר: ב בְּמַרְם הָרִים יִלְדוּ, וַתַּחֲלוּל
 אָרֶץ וַתַּבַּל, וַיַּמְעוֹלִם עַד-עוֹלָם אַתָּה אֵל: ג תָּשַׁב אֲנוֹשׁ
 עַד-דָּבָא, וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ בְנֵי-אָדָם: ד כִּי אֶלֶף שָׁנִים
 בַּעֲיִינֶיהָ כִּיּוֹם אַתְּמוֹל כִּי יַעֲבֹר, וְאַשְׁמוּרָה בַלְיָלָה:

ה זרמתם שנה יהיו, בבקר כחציר יחלף: ו בבקר יציין
 וחלף, לערב ימולל ויבש: ז כִּי־כִלְינוּ בְּאֶפֶד, וּבְחַמְתָּךְ
 נִבְהַלְנוּ: ח שְׁתֵּה שֶׁת כ' עֹנֵתִינוּ לְנִגְדָךְ, עֲלַמְנוּ לְמֵאֹר
 פְּנִיךָ: ט כִּי כָל־יְמִינוּ פָּנוּ בְּעִבְרַתְךָ, כִּלְינוּ שְׁגִינוּ כְּמוֹ־
 הֶגֶה: י יְמֵי־שָׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה, וְאִם בְּגִבּוֹרֹת
 שְׂמוֹנִים שָׁנָה, וְרֵהַבְּם עֲמַל וְאוֹן, כִּי־גוּ חֵישׁ וְנִעְפָּה:
 יא מִי־יֹדַע עֵז אֶפֶד, וּכִירְאָתְךָ עִבְרַתְךָ: יב לְמִנּוֹת יְמִינוּ
 בֶּן הַדָּעַ, וְנִבְא לְכַב חֲכָמָה: יג שׁוֹבָה יְהוָה־יֵי אֵהדוּנְהִי
 עַד־מָתִי, וְהִנָּחֵם עַל־עֲבֹדֶיךָ: יד שִׁבְעֵנוּ בְּבִקֵּר חֲסִדָּךְ,
 וְנִרְנְנָה וְנִשְׁמָחָה בְּכָל־יְמִינוּ: טו שְׂמַחְנוּ בַּיְמֹת עֲנִיתָנוּ,
 שָׁנוֹת רְאִינוּ רָעָה: טז יִרְאָה אֶל־עֲבֹדֶיךָ פְּעֻלָּה, וְהַדְרִיךְ
 עַל־בְּנֵיהֶם: יז וַיְהִי נָעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה
 יְדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ:

קה א הוֹדוּ לַיהוָה־יֵי אֵהדוּנְהִי קְרָאוּ בְּשִׁמוֹ, הוֹדִיעוּ
 בְּעַמִּים עֲלִילוֹתָיו: ב שִׁירוּ־לוֹ זְמֵרוּ־לוֹ, שִׁיחוּ
 בְּכָל־נַפְלְאוֹתָיו: ג הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קִדְשׁוֹ, יִשְׂמַח לֵב
 מִבְּקִשֵׁי יְהוָה־יֵי אֵהדוּנְהִי: ד דִּרְשׁוּ יְהוָה־יֵי אֵהדוּנְהִי וְעֵזוֹ,
 בְּקִשׁוּ פָּנָיו תָּמִיד: ה זְכְרוּ נַפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר־עָשָׂה, מִפְּתֵיו
 וּמִשְׁפְּטֵי־פִיו: ו זֶרַע אֲבָרָהֶם עֲבָדוּ, בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו:
 ז הוּא יְהוָה־יֵי אֵהדוּנְהִי אֱלֹהֵינוּ, בְּכָל־הָאָרֶץ מִשְׁפְּטָיו:
 ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, דָּבָר צוּה לְאַלְפֵי דוֹר: ט אֲשֶׁר פָּרַת

אֶת-אַבְרָהָם, וְשִׁבְעֵתוֹ לְיִשְׁחָק: י וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחַק,
 לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: יא לְאָמֹר לְךָ אֲתָן אֶת-אֶרֶץ-כְּנָעַן,
 חֶבְל נַחֲלַתְכֶם: יב בְּהַיּוֹתֶם מִתִּי מִסְפָּר, כַּמַּעֲט וְגָרִים
 בָּהֶ: יג וַיִּתְּהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל-גּוֹי, מִמַּמְלָכָה אֶל-עַם אַחֵר:
 יד לֹא-הֵנִיחַ אָדָם לַעֲשֹׂקָם, וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים:
 טו אֶל-תִּגְעוּ בְּמִשְׁחִי, וּלְנִבְיָאֵי אֶל-תִּרְעוּ: טז וַיִּקְרָא רָעַב
 עַל-הָאָרֶץ, כָּל-מִטְּהַלְּחֵם שָׁבָר: יז שְׁלַח לִפְנֵיהֶם אִישׁ,
 לְעַבְדְּ נִמְכָר יוֹסֵף: יח עָנּוּ בַּכֶּבֶל רִגְלוֹ רִגְלוֹ כ', בְּרוֹזַל בָּאָה
 נַפְשׁוֹ: יט עַד-עַתָּה בֹּאֲדַבְּרוּ, אִמְרַת יְהוָה יאהרונחי
 צִרְפַּתְהוּ: כ שְׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתִּירְהוּ, מִשְׁלַ עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ:
 כא שָׁמוּ אֲדוֹן לְבֵיתוֹ, וּמִשְׁלַ בְּכָל-קִנְיָנוּ: כב לְאָסֹר שָׂרְיוֹ
 בְּנַפְשׁוֹ, וּזְקִנְיוֹ יַחֲבֹם: כג וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם, וַיַּעֲקֹב גָּר
 בְּאֶרֶץ-חָם: כד וַיִּפְרַ אֶת-עַמּוֹ מְאֹד, וַיַּעֲצִמְהוּ מִצְרַיִם:
 כה הִפְךָ לָבָם לְשֹׂנְאֵי עַמּוֹ, לְהַתְנַכֵּל בְּעַבְדֵי: כו שְׁלַח
 מִשֵּׁה עַבְדּוֹ, אֶהֱרִן אֲשֶׁר בְּחַר-בוֹ: כז שָׁמוּ-בְכֶם דְּבָרֵי
 אֲתוֹתָיו, וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם: כח שְׁלַח חֶשֶׁד וַיַּחֲשֹׁד,
 וְלֹא-מָרוּ אֶת-דְּבָרוֹ דְּבָרֵי כ': כט הִפְךָ אֶת-מִימֵיהֶם לָדָם,
 וַיָּמַת אֶת-דֹּגְתָם: ל שָׂרֵץ אֶרֶץ צִפְרֹדְעִים, בְּחַדְרֵי
 מְלִכֵיהֶם: לא אָמַר וַיָּבֹא עָרֹב, בָּנִים בְּכָל-גְּבוּלָם: לב נָתַן
 גְּשָׁמֵיהֶם בְּרֹד, אִשׁ לְהַבּוֹת בְּאֶרֶץ: לג וַיָּה, גִּפְגָּפָם
 וַתֵּאֲנָתָם, וַיִּשְׁפַר עֵץ גְּבוּלָם: לד אָמַר, וַיָּבֹא אֲרָבָה,

וַיִּלְקֶה, וְאִין מְסָפֵר: ל^ה וַיֹּאכַל כָּל-עֵשֶׂב בְּאֶרְצָם, וַיֹּאכַל
 פְּרֵי אֲדָמָתָם: לו וַיֵּךְ כָּל-בְּכוֹר בְּאֶרְצָם, רֵאשִׁית לְכָל-
 אוֹנָם: לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב, וְאִין בְּשִׁבְטָיו כּוֹשֵׁל:
 לח שְׂמַח מְצֻרִים בְּצִאתָם, פִּי-נֶפֶל פָּחַדָם עֲלֵיהֶם:
 לט פָּרַשׁ עֵנָן לְמִסְדָּה, וְאִשׁ, לְהָאִיר לְיָלֵה: מ שָׁאֵל וַיִּבֹא
 שְׁלֹו שְׁלוֹ כ', וְלָחֵם שָׁמַיִם יִשְׁפִּיעַם: מא פָּתַח צוּר, וַיּוֹזְבוּ
 מוֹם, הִלְכוּ בְּצִיּוֹת נָהָר: מב פִּי-זָכַר אֶת-דְּבַר קִדְשׁוֹ,
 אֶת-אַבְרָהָם עֲבָדוֹ: מג וַיּוֹצֵא עִמּוֹ בְּשִׁשּׁוֹן, בְּרִנָּה
 אֶת-בְּחִירָיו: מד וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרֻצוֹת גּוֹיִם, וַעֲמַל לְאֲמִים
 יִירָשׁוּ: מה בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ חֻקָּיו, וְתוֹרָתוֹ יִנְצְרוּ, הַלְלוּיָהּ:

קלו א על נהרות בבֵּל שֵׁם יִשְׁבְּנוּ, גַּם-פָּכִינוּ בְּזַכְרֵנוּ
 אֶת-צִיּוֹן: ב על-עֲרָבִים בְּתוֹכָהּ, תְּלִינוּ בְּנִרוֹתֵינוּ:
 ג כִּי שֵׁם שְׁאֵלוֹנוּ שׁוֹבֵינוּ דְּבַר־יְשִׁיר, וְתוֹלְלֵנוּ שְׂמֻחָה,
 שִׁירוֹ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן: ד אִיךְ נָשִׁיר אֶת-שִׁיר־יְהוָה־
 יֵהוּדוֹנְהִי, עַל אֲדָמַת נֶכֶר: ה אִם-אֲשַׁפְּחֶה יְרוּשָׁלַם,
 תִּשְׁפַּח יְמִינִי: ו תִּדְבַּק-לְשׁוֹנִי לְחִפִּי, אִם-לֹא אֲזַכְּרֶכֶּי,
 אִם-לֹא אֲעֲלֶה אֶת-יְרוּשָׁלַם עַל רֹאשׁ שְׂמֻחָתִי: ז זָכַר
 יְהוָה־יֵהוּדוֹנְהִי לְבִנְי אָדוֹם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַם, הָאֲמָרִים
 עָרוּ עָרוּ עַד הַיְסוֹד בָּהּ: ח בַּת-כָּבֵל הַשְּׂדוּדָה, אֲשֶׁרִי
 שִׁישְׁלֶם-לָךְ אֶת-גְּמוּלָךְ שְׂגַמְלֶת לָנוּ: ט אֲשֶׁרִי שִׁיאֲחֹז
 וְנִפְץ אֶת-עַלְלֶיךָ אֶל-הַסָּלַע:

קנ « הַלְלוּהָ הַלְלוּ-אֵל בְּקִדְשׁוֹ, הַלְלוּהוּ בְּרִקיעַ עֲזוֹ:
 ב הַלְלוּהוּ בַּגְּבוּרֹתָיו, הַלְלוּהוּ כְּרַב גְּדָלוֹ: ג הַלְלוּהוּ
 בְּתַקַּע שׁוֹפָר, הַלְלוּהוּ בַּנִּבֵּל וּבְנֹר: ד הַלְלוּהוּ בְּתַרְפָּה
 וּמְחֹזֵל, הַלְלוּהוּ בַּמַּנִּים וְעֹגֵב: ה הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי-שְׁמַע,
 הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: ו כֹּל הַנְּשָׁמָה תְהִלֵּל יָהּ,
 הַלְלוּ-יָהּ:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יִתֵּן מְצִיּוֹן יִשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוּב יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהִי
 שְׁבוּת עַמּוֹ. יִגַּל יַעֲקֹב יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל: וּתְשׁוּעַת
 צְדִיקִים מִיְהוָה יֵאָהֲרֹנְהִי מְעֹזוֹם בְּעַת צָרָה: וַיַּעֲזֹרֵם
 יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהִי וַיַּפְלְטֵם וַיַּפְלְטֵם מִרְשָׁעִים וַיּוֹשִׁיעֵם כִּי
 חָסוּ בוֹ:

רבנו שֶׁל עוֹלָם, עֵלְת הָעֲלוֹת וְסִפְת כָּל הַסְּבוּת, אֲנִת
 לְעֵלָא, לְעֵלָא מִן כְּלָא, וְלִית לְעֵלָא מִנְּךָ, דְּלִית
 מִחֲשָׁבָה תְּפִיסָא כְּךָ כְּלָל, וְלָךְ דּוּמְיָה תְּהִלָּה, וּמְרָמָם
 עַל כָּל בְּרָכָה וְתְהִלָּה. אוּתָךְ אֲדַרְשׁ, אוּתָךְ אֲבַקֵּשׁ
 שְׁתַּחֲתֵר חֲתִירָה דְּרָךְ כְּבוֹשָׁה מֵאַתָּךְ, דְּרָךְ כָּל
 הָעוֹלָמוֹת, עַד הַהִשְׁתַּלְשְׁלוֹת שְׁלִי בַּמָּקוֹם שְׁאַנִּי עוֹמֵד,
 כְּפִי אֲשֶׁר נִגְלָה לָךְ, יוֹדַע תְּעֲלוּמוֹת, וּבְדִרְךָ וּנְתִיב הַזֶּה
 תְּאִיר עָלַי אוּרָךְ, לְהַחְזִירֵנִי בְּתַשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ
 בְּאַמֶּת, כְּפִי רְצוֹנְךָ בְּאַמֶּת, כְּפִי רְצוֹן מְבַחַר הַכְּרוּאִים,
 לְבִלִּי לְחֻשָּׁב בְּמִחְשַׁבְתִּי שׁוּם מִחֲשַׁבְתַּי חוּץ וְשׁוּם

מחשבה ובלבול שהוא נגד רצונה, רק לדרך במחשבות
 זכות צחות וקדושות בעבודתך באמת בהשגתך
 ובתורתך. הט לבי אל עדותיך, ותן לי לב מהור לעבדך
 באמת. ומצולות ים תוציאני לאור גדול חיש קל
 מהרה. תשועת יהוה יאהדונהי כהרף עין, לאור באור
 החיים כל ימי היותי על פני האדמה. ואזכה לחדש
 נעורי, הימים שעברו בחשך, להחזירם אל הקדשה,
 ותהיה יציאתי מן העולם כביאתי, בלא חטא. ואזכה
 לחזות בנעם יהוה יאהדונהי ולבקר בהיכלו, בלוי אומר
 כבוד, אמן נצח סלה ועד:

דיני וסדר תפלת הדרך

לעירו או לעיר שרוצה ללון בה,
 דמשם ואילך יאמר אותה בלא
 חתימה. וטוב להסמיק תפלת הדרך
 לברכה אחרת כרי שתהא ברכה
 הסמוכה לחברתה. לכן כשיוצא
 בדרך בשחרית קודם התפלה כגון
 שהוא נחוץ, יאמר ברכת השחר על
 הדרך ויסמיק תפלת הדרך לברכת
 השחר, וביום יאכל איזה פרי ויסמיק
 תפלת הדרך לברכת הפרי, או
 כשמטיל מים יסמוך אותה לברכת
 אשר יצר.

היוצא לדרך מהלך שיעור פרסה
 (שבעים ושתיים דקות) ויותר צריך
 להתפלל תפלת הדרך. אבל אם הוא
 צריך לילך רק פחות ממהלך שיעור
 פרסה, מתפלל בלא שם ומלכות.
 ובמקום סכנה אפילו בפחות ממהלך
 שיעור פרסה צריך להתפלל
 בחתימה בשם ומלכות. תיכף
 כשיוצא מעיבורה של עיר צריך
 להתפלל תפלה זו. ואם שכח מתפלל
 כל זמן שהוא בדרך, ובלבד שלא
 הגיע עדיין תוך פרסה הסמוכה

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאֱהוּדְנֵהי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ שְׁתוּלִיכֵנוּ לְשָׁלוֹם וְתַצְעִידֵנוּ לְשָׁלוֹם
 וְתִדְרִיכֵנוּ לְשָׁלוֹם וְתִסְמְכֵנוּ לְשָׁלוֹם. (ואם חוזר באותו היום
 יאמר וְתַחֲזִירֵנוּ לְשָׁלוֹם) וְתַצִּילֵנוּ מִכָּף כָּל אוֹיֵב וְאוֹרֵב
 בַּדֶּרֶךְ, וְתִשְׁלַח בְּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ. וְתַתְּנֵנוּ לְחֵן וּלְחֶסֶד
 וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל רוֹאֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
 יֵאֱהוּדְנֵהי, שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

יש מוסיפים פסוקים אלו לשמירה:

וַיַּעֲקֹב הֵלֶךְ לְדַרְכוֹ וַיִּפְגְּעוּ בוֹ מִלְּאֲכֵי אֱלֹהִים: וַיֹּאמֶר
 יַעֲקֹב כִּי אֲשֶׁר רָאִים מַחְנֵה אֱלֹהִים זֶה וַיִּקְרָא שֵׁם
 הַמָּקוֹם הַהוּא מַחְנֵיִם:

וַיִּסְעוּ וַיְהִי חַמַּת אֱלֹהִים עַל הָעָרִים אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֶיהֶם
 וְלֹא רָדְפוּ אַחֲרַי בְּנֵי יַעֲקֹב: לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי
 יְהוָה יֵאֱהוּדְנֵהי:

וַיִּבְרַךְ יְהוָה יֵאֱהוּדְנֵהי וַיִּשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְהוָה יֵאֱהוּדְנֵהי
 פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶךָ: יֵשֵׂא יְהוָה יֵאֱהוּדְנֵהי פָּנָיו
 אֵלֶיךָ וַיִּשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם:

הִנֵּה אֲנִי שֹׁלַח מִלְּאֶךָ לְפָנֶיךָ לְשִׁמְרֶךָ בַּדֶּרֶךְ וְלַהֲבִיאֶךָ
 אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הִכְנַתִּי:

הַמְּלֵאךָ הַגּוֹאֵל אוֹתִי מִכָּל רָע, יִבְרַךְ אֶת הַנְּעָרִים,
 וַיִּקְרָא בָהֶם שְׁמֵי וְשֵׁם אֲבוֹתַי, אֲבָרְכֵם
 וַיִּצְחַק, וַיִּדְגּוּ לְרוֹב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ:

להודות ולהלל את ה' יתברך מביאה לְכָל הישועות.
 כל האומר אותה כל יום יזכה לראות נסים גלויים מבורא עולמים,
 וכל האומר תחנה זו מהלב הופך מיד מדת דין לרחמים.

תפילת הודיה לבורא עולם

מִלְךָ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲדוֹן עוֹלָם, רַבּוֹנוּ
 שֶׁל עוֹלָם, תּוֹדָה.

תּוֹדָה שְׂאֲנִי עוֹמֵד/ת כֹּאֵן לְפָנֶיךָ וּמוֹדָה לְךָ.
 וְכֹל מִה שְׂאֲנִי אוֹמֵר יִהְיֶה כֹּאֵן וּכְאֶפֶס לְעֲמַת כִּמְהָ שְׂאֲנִי
 בְּאֲמַת צְרִיכָה לְהוֹדוֹת לְךָ.

הָרִי עַל הַכֹּל אֲנִי צְרִיכָה לְהוֹדוֹת לְךָ.
 כִּי הַכֹּל מוֹמֵךְ, הַכֹּל נִתַּת לִי בְּחֵן, בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים.
 תּוֹדָה עַל כָּל הַדְּבָרִים בְּעוֹלָם.

תּוֹדָה עַל רוֹב רַבִּי רַבּוֹת פְּעֻמִּים שְׂעֹזְרֶת לִי, תְּמוֹכֶת בִּי,
 הוֹשְׁעַת אוֹתִי הַצֹּלֶת אוֹתִי, שְׂמֹחֶת אוֹתִי רִיפֹאת אוֹתִי,
 שְׂמֹרֶת עָלַי, עוֹדְדֶת אוֹתִי, תּוֹדָה שְׂאֲתָה אֶתִּי תָמִיד.

תּוֹדָה שְׂאֲתָה נוֹתֵן לִי כּוֹחַ לְעֲשׂוֹת מִצְוֹת, כּוֹחַ לְעֲשׂוֹת
 מַעֲשִׂים טוֹבִים, וְכּוֹחַ לְהִתְפַּלֵּל.

תּוֹדָה עַל כָּל הַפְּעֻמִּים שְׂעֹזְרֶת לִי וְלֹא יָדַעְתִּי לְהַגִּיד לְךָ
 תּוֹדָה.

תּוֹדָה עַל כָּל הַחֲסָדִים שְׂאֲתָה עוֹשֶׂה עִמִּי בְּכֹל רַגַע וְרַגַע.
 תּוֹדָה עַל כָּל גְּשִׁימָה וּגְשִׁימָה שְׂאֲנִי נוֹשֵׁמ/ת.

תודה לך מלך מלכי המלכים, גם על כל הדברים שאין לי.
 תודה שקשה לי לפעמים, כי הכל לטובתי אפילו אם לא
 תמיד ראיתי שזה לטובתי, עמוק בלב אני יודעת שכל מה
 שמוגיע ממך הוא הדבר הטוב ביותר עבורי, והוא נעשה
 במיוחד בשבילי, בהשגחה פרטית מדויקת ומשלמות, כמו
 שרק מלך מלכי המלכים יכול לעשות.

תודה שלפעמים קשה לי, כי רק כך אני יודעת להעריך
 את הטוב,

כי רק בשנמצאים בחשך אפשר להעריך את האור.

תודה על החיים הנפלאים שנתת לי.

תודה על הדבר הכי קטן שיש לי, כי את הכל אתה נתת
 לי ולא אף אחד אחר.

תודה שאתה שומע את התפלות שלי.

בורא עולם! אני מבקש/ת ממך סליחה מעמקי לבי, אם
 היו פעמים שלא הערכת את מה שנתת לי, ובמקום לומר
 לך תודה, רק התלוננתי.

אני עפר ואפר ואתה אדון כל העולם, אנא אל תרחק
 ממני לעולם!!!

מבוסס על פ' הסה"ק יסוד ושרש העבודה (צוּאָה ס' כ"ו)
 מצוה גדולה לפרסם ולהפיץ את התפלה הקדושה הזו

תפילה קצרה לאומדה קודם הלימוד

לְשֵׁם יְחִוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתֵיהּ וְכוּ'. עַל
יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנַעֲלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל
לְאַקְמָא שְׁכִינְתָא מַעְפָּרָא, וְלַעֲלוּי שְׁכִינַת עוֹזְנוֹ אִם
הַבְּנִים שְׁמַחָה, עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנַעֲלָם בְּשֵׁם
כָּל יִשְׂרָאֵל.

הַרִינִי מְקַשֵּׁר עֲצָמֵי בְּלִימוּד הַקְדוּשׁ הַזֶּה בְּנִשְׁמַת כָּל
הַתְּנָאִים וְהַצְדִּיקִים הַכְּתוּבִים בְּזוּהַר הַקְדוּשׁ
וּבְרֵאשֵׁם הַתְּנָא הָאֱלוֹקֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי וְרַבִּי
אֶלְעָזָר בְּנֵי. וְעַל יְדֵי זֶה תִּתְקַיֵּים תְּפִילַת דְּוֹד הַמְּלָךְ
עָלוּי הַשְּׁלוֹם (תְּהִלִּים ס"א ד' - ה') כִּי הִיִּית מַחְסָה לִי מִגְדֵּל
עַז מִפְּנֵי אוֹיֵב. אֲגוּרָה בְּאֶהְלֵךְ עוֹלָמִים אֲחַסֶּה בְּסֶתֶר
כְּנֶפֶךְ סֵלָה. וְאֹזְבָה שְׁבִלִימוּדֵינוּ זֶה יִהְיֶה שְׁפָתוֹתֵיהֶם
דּוֹכְבוֹת בְּקֶבֶר, לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאֶהְבֶּה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ
לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ. וּבַהֲדִין סִפְרָא סִפְרָא
הַזוּהַר, יִפְקוֹן יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי יִרְאָה אֵל
עֲבָדֶיךָ פְּעֻלָּךְ וְהַדְרָךְ עַל בְּנֵיהֶם. וְיִהִי נַעַם אֲדָנִי
אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
בּוֹנְנָה, וְיִהִי נַעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
בּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנְנָהוּ (תְּהִלִּים צ' ט"ז י"ז).

תפילה קודם לימוד קבלה מהאר"י זלה"ה

רבוזן העולמים ואדני האדונים. אב הרחמים
 והסליחות. מודים אנחנו לפניך יהוה
 יאהדונהי אלהינו ואלהי אבותינו, בקידה ובהשתחויה,
 שנקרבנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו
 חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו,
 אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על פן אנחנו מפילים
 תחנונינו לפניך שתמחל ותסלח לכל חטאתינו
 ועונותינו. ואל יהיו עונותינו מבדילים בינינו לבינך.
 ובכן יהי רצון מלפניך יהוה יאהדונהי אלהינו ואלהי
 אבותינו, שתכונן את לבבנו ליראתך ואהבתך,
 ותקשיב אזנך לדברינו אלה, ותפתח לבבנו הערל
 בסודות תורתך. ויהיה למועדנו זה נחת רוח לפני כסא
 כבודך פריח גיחות. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו
 בכל בחינותינו. ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים
 אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם וזכות
 אבותם וזכות תורתם ותמימותם וקדשם יעמד לנו
 לכל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה
 שאנו לומדים. כמאמר נעים ומירות ישראל, גל עיני
 ואביטה נפלאות מתורתך. יהיו לרצון אמרי פי והגיון
 לבי לפניך, יהוה יאהדונהי צורי וגאלי. כי יהוה

יאהדונהי יתן חכמה, מפיו דעת ותבונה:

רבוֹן עֲלֵמוֹן, דְּאַנְתָּ הוּא מְגִלֵי עֲמִיקְתָּא וּמִסְתַּרְתָּא
 וְגִלֵי רְזִיא. יְהֵא רַעוּא מִן קַדְמָךְ לְאַסְפְּרָא
 מְלִין בְּפּוּמְנָא, לְקִימָא בְּנָא מְקָרָא שְׁכֵתוּב, וְאַנְכִי
 אֶהְיֶה עִם פִּיד וְהוֹרִיתִיךָ אֲשֶׁר תִּדְבֵר. וְלֹא נִיעוּל
 בְּכִסּוּפָא קַדְמָךְ. וְנִזְכִּי לְמִשְׁמַע רְזִין עֲלָאִין דְּאוּרִיתָא
 מְפּוּמָא דְרִישָׁא דְמִתִּיבְתָא עֲלָאָה. אֲמֵן וְכֵן יְהִי רְצוֹן,
 אֲמֵן, סְלָה:

וְנִהַר יֵצֵא מֵעֵדֶן לְהִשְׁקוֹת אֶת־הַגֶּן, וּמִשָּׁם יִפְרֵד וְהָיָה
 לְאַרְבַּעַה רְאשִׁים: וְהַמְשַׁבְּלִים יִזְהָרוּ כְּזוּהַר
 הַרְקִיעַ, וּמִצְדִּיקֵי הַרְבִּים כְּכּוֹכְבִים לְעוֹלָם וָעֶד: גַּל־עֵינֵי
 וְאַבִּיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרְתֶךָ:

תפלה לרפואות וישועות

הַרְיֵנִי מְקַבֵּל עָלֵי מַצּוֹת עֲשֵׂה נָשָׁל וְאַהֲבַת לְרַעְךָ
 כְּמוֹךָ, וְהַרְיֵנִי אוֹהֵב כָּל אֶחָד מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 כְּנַפְשֵׁי וּמַאֲדֵי, וְהַרְיֵנִי מְזַמֵּן אֶת פִּי לְלַמֵּד בְּסִפְרֵי הַזוּהַר
 הַקְדוּשׁ לְזִכּוֹת ... פב"פ (וְכַאן יִפְרַט בַּקְּשָׁתוֹ) [לְרַפּוּאֹת...]
 [יְשׁוּעַת ...] [לְבָנִים ...] הַיֵּשׁם יִשְׁלַח דְּבָרוֹ יְחֻזְקֵהוּ
 [וְיִרְפְּאֵהוּ בְּרַפּוּאֹת הַנְּפֶשׁ וּרְפּוּאֹת הַגּוּף בְּרַמ"ח אַבְרָיו
 וַיִּשְׁמַח גִּידָיו בְּתוֹךְ שְׂאֵר חוּלֵי יִשְׂרָאֵל וַיֵּאֲרִיךְ יָמָיו
 וַיִּשְׁנֹתָיו בְּנְעִימִים] [וַיּוֹשִׁיעֵהוּ בְּדַבַּר יְשׁוּעָה
 וּרְחֻמִּים ...] אֲמֵן סְלָה:

תפילה לאחר קריאת הזוהר

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבֹתַי
 שְׂוִיתֶקִים בְּנֹו עֵתָה מִקְרָא שְׁפָתוֹב "וְאֲשִׁים דְּבָרֵי
 בְּפִיךָ וּבְצֵל יָדֵי בְּסִיתִיךָ לְנִמְעַ שְׁמַים וְלִיסַד אָרְצִי",
 לְהַעֲלוֹת לְרוּמַם וּלְתַקַּן הַרִיסוֹת וְחַרְבוֹת הַשְׁכִּינָה
 הַקְּדוּשָׁה לְקִשׁוּט וּפּוֹרְפִירָא עֲלָאָה וּלְאַרְמוֹן שְׁעַל מְכוֹנֹו
 יֵשֵׁב לְהַחְזִיר עֲטָרָה לְיוֹשְׁנָה וְקַים בְּנֹו מְהֵרָה מִקְרָא
 שְׁפָתוֹב "וְהָיָה אֹור הַלְּבָנָה בְּאֹור הַחֲמָה וְאֹור הַחֲמָה
 יְהִיָּה שְׁבַעֲתִים בְּאֹור שְׁבַעֲת הַיָּמִים". וְזִכּוֹת הַרְשָׁבִי
 הַקְּדוּשׁ וּבְנֹו רַבִּי אֶלְעָזָר, וְיוֹתַם בֶּן עֲזִיָּהוּ, יַעֲמוּד לְנֹו
 לְתַקַּן הָעוֹלָם מִיּוֹם שְׁנַבְרָא עַד סוֹפֹו בְּרַצוֹנֹו וּכְרַצוֹן
 יִרְאוּ. וּבְזִכּוֹת הַיּוֹתְנֹו עֶסוּקִים בְּחַכְמָה הַזֹּאת, עַל יָדָה
 תִּתְקַרֵּב הַגְּאוּלָּה, וְיִשׁוּעָתָה מְהֵרָה תִּצְמִיחַ, לְעַלְוֵי
 שְׁכִינַת עוֹזְנֹו בְּמְהֵרָה בְּיָמֵינוּ. וְיִקוּיַם בְּנֹו מִקְרָא שְׁפָתוֹב
 "וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹור", וַיִּזְרַח עֲלֵינוּ אֹור יְהוָה
 יֵאָהֲדוּנְהִי, בְּיוֹם הַהוּא יְהִיָּה יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי אַחַד וְנִשְׁמוּ
 אַחַד, אָמֵן נִצַּח סְלָה וְעַד. (נִסַּח הַתְּפִלָּה מִתּוֹךְ לְשׁוֹנֵו הַקְּדוּשׁ שֶׁל

רַבִּי חַיִּים וַיִּטָּאֵל זִיע"א)

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתַי שְׂוִיתֶנִּי לְלָמוּד וּלְהַגּוֹת בְּסִפְר הַקְּדוּשׁ
 הַזֶּה זִיְהֵרָה עֵילָאָה, וְזִכּוֹת הַתְּנָאִים הַקְּדוּשִׁים שְׁלַמְדְּנֹו
 תוֹרָתָם יַעֲמוּד לְנֹו וּלְזוֹרְעֵנוּ וְנִזְכָּה לְהַבְטַחַת הַנְּבִיא

(ישעיה נט, כ-כא) וְכֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וְלִשְׁבֵי פִשְׁעַי בִּיעַקֵּב נַאִם יְהוָה יֵאֱהוּדוּנְהִי. וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אִוְתָם אָמַר יְהוָה יֵאֱהוּדוּנְהִי רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרֵי אֲשֶׁר שִׁמְתִי בְּפִיךָ לֹא יִמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זִרְעֶךָ וּמִפִּי זֶרַע זִרְעֶךָ אָמַר יְהוָה יֵאֱהוּדוּנְהִי מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וְיִתְקַיֵּים בְּנֹו הַנְּבוּאָה (ישעיה נא, מז) וְאֲשִׁים דְּבָרֵי בְּפִיךָ וּבְצֶל יָדֵי בְּסִיתֶיךָ לְנִטְעַ שְׁמַיִם וְלִיסַד אֶרֶץ וְלֵאמֹר לְצִיּוֹן עֲמִי אָתָּה. וּבְרַפְתַּ מִשָּׁה רַעִיא מְהִימָנָא תַתְּגַלָּה בְּמַהֲרָה דִּידָן, יְהוָה יֵאֱהוּדוּנְהִי בְּדָד יִנְחֶנּוּ וְאִין עֲמֹו אַל נִכְרַ, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לְבַנּוּ וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעַתְךָ בְּאֵמַת בְּאֵמֹר לְצִיּוֹן מֶלֶךְ אֱלֹהֶיךָ, בְּרוּךְ יְהוָה יֵאֱהוּדוּנְהִי לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן. (סוד ה')

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדָּרֵשׁ לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ [עֲלֵינוּ] בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגַלְל אָבוֹת שְׁעָשׂוּ רְצוֹנְךָ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבַתְחֻלָּה וְכוּנֵן מִקְדָּשְׁךָ עַל מְכוּנֹו. וְהִרְאֵנוּ בְּכַנְיָנוּ וְשִׁמְחֵנוּ בְּתַקּוּנֹו. וְהִשְׁבֵּ שְׁכִינְתְךָ לְתוֹכוֹ, וְהִשְׁבֵּ כְּהֻנִים לְעַבֹדְתָם וְלוֹיִים לְדוֹכְנָם לְשִׁירָם וְלִזְמָרָם. וְהִשְׁבֵּ יִשְׂרָאֵל לְגוֹיָהֶם. וּמְלֵאָה הָאָרֶץ דְּעָה אֵת יְהוָה יֵאֱהוּדוּנְהִי לִירְאָה וְלֵאֲהָבָה אֵת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אָמֵן בֵּן יְהִי רְצוֹן. (סי"ת)

סוד הגאולה "בראשית תמו" תקון מ"ג מתקוני זוהר השלם והמבואר

(זוהר הקדוש דף פ"ב ע"א)

א. הבנים צועקים שמע ישראל ואין קול ואין עונה

בְּרֵאשִׁית, שָׁם אֶת"ר יב"ש, וְזֶהוּ נִהַר יַחֲרַב וַיִּבֶשׁ,
 (שם ה), בְּאוֹתוֹ זְמַן שֶׁהוּא יִבֶשׁ וְהִיא
 יִבְשָׁה, צוֹנְחִים הַבְּנִים לְמִטָּה בְּיַחֲוֹד וְאוֹמְרִים שְׁמַע
 יִשְׂרָאֵל, וְאִין קוֹל וְאִין עוֹנָה. זֶהוּ שְׁכֵתוֹב (משלי א כח) אָז
 יִקְרָאנִי וְלֹא אֶעֱנֶה.

ב. הלומוד רק תורת הנגלה טוב לו שלא נברא כלל בעולם

וְכַךְ מִי שֶׁגֹּרֵם שְׁתַּסְתַּלַּק קְבֵלָה וְחֻכְמָה מִתּוֹרָה שְׁבַעַל
 פֶּה וּמִתּוֹרָה שְׁבִכְתָּב, וְגֹרֵם שְׁלֹא יִשְׁתַּדְּלוּ בְּהֵן,
 וְאוֹמְרִים שְׂאִין אֵלָא פִּשְׁט בְּתוֹרָה וּבִתְלִמּוּד, בְּוֹדֵאֵי
 כְּבֹלוּ הוּא יִסְלַק אֶת הַמַּעֲזֵן מֵאוֹתוֹ נִהַר וּמֵאוֹתוֹ גֵּן. אוֹי
 לוֹ, טוֹב שְׁלֹא נִבְרָא בְּעוֹלָם וְלֹא יִלְמַד אוֹתָהּ תּוֹרָה
 שְׁבִכְתָּב וְתּוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה, שְׁנַחֲשֵׁב לוֹ כְּבֹלוּ הַחֲזוֹר
 הָעוֹלָם לְתֵהוּ וּבֵהוּ, וְגֹרֵם עֵנִי בְּעוֹלָם וְאַרְךְ הַגְּלוּת.

ג. אם מתחיל ללמוד היום וזה"ק מתקן את העבר שלא למד

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִי"ם תִּדְרָשׁא הָאָרֶץ דְּרָשׁא וְכו' (בראשית א יא),
 אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: אָבָא, וְהִרִי קָרָא לוֹ יִבְשָׁה,

מאיפה תדשא הארץ? אמר לו: בני, כך למד תשובה לכל בני העולם, שאם אדם יחזר בתשובה, מוריד לה המעין שהסתלק, ומה שהיתה יבשה קורא לה ארץ, ולנהר שהיה חרב ויבש קרא לו מקנה המים וימים, זהו שכתוב (שם י) ויקרא אלהים לייבשה ארץ ולמקנה המים קרא ימים. באותו זמן שנקראת ארץ, מה כתוב בו? ויאמר אלהים תדשא הארץ, להוציא זרעים ופרות שהן נשמות, (דף פב ע"ב) כל אחד למינהו, אלו הנשמות שנגזרו מכסא כבודו, ואלו רוחות שנגזרו ממלאכים, ואלו הנפשות שנגזרו מהאופנים, כל אחד הוציא למינהו את כל אחד פראוי. עץ פרי - זה תלמיד חכם, עשה פרי - זו בת זוגו, לכל אחד פראוי (כל אחד הוציא למינו).

ד. הת"ח שנסמטו גדולה, פוגם יותר אם אינו לומד זוהר

ועוד, עץ פרי - זה העמוד האמצעי, עשה פרי - זה צדיק, אשר זרעו בו על הארץ - זו השכינה, שכל הזרעים נכללים בה, וכאן המצוה של פריה ורביה, לעשות פרות וזרעים, זהו שכתוב לא תהו בראה לשבת יצרה, ומי שמתפטר מפריה ורביה, באלו החזיר את אותה ארץ יבשה, ומונע ממנה ברכות, כל אחד לפי דרגתו, מי שפוגם למטה פוגם למעלה את המקום שנגזרה נשמתו.

תיקוני זוהר תיקון מ"ח

תקון שמונה וארבעים

סגולה נפלאה מרבנו האר"י זיע"א

בְּרֵאשִׁית, שֵׁם תֵּר"י, שֵׁם שֶׁב"ת, כְּגוֹן זֶה, בְּרֵאשִׁית
 - בְּר"א שְׁת"י, וְהֵן שְׁתֵּי שַׁבָּתוֹת, עֲלֵיהֶם
 נֶאֱמַר (שמות לא): "וַשְּׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת
 אֶת הַשַּׁבָּת" וְגוֹמֵר, שְׁתֵּי פְעָמִים הַזְכִּיר בְּאֵן שַׁבָּת, כְּנֶגֶד
 הַשְּׂכִינָה הָעֲלִיּוֹנָה וְהַתְּחִתּוֹנָה. "לְדַרְתֶּם", מֵהוּ
 לְדַרְתֶּם? אֵלָּא זָכָא הוּא מִי שְׁעוֹשֶׂה לָהֶם דִּירָה בְּשַׁבָּת
 בְּשְׁנֵי בְתֵי הַלֵּב, וּמִתְפַּנֵּה מִשֵּׁם יֵצֵר הָרַע שֶׁהוּא חֲלוּל
 שַׁבָּת, 'בְּרִית עוֹלָם', זֶה צְדִיק, שְׁשׂוּרִים שְׁנִיֵּהֶם עָלָיו,
 אֶחָד לְמַלְא אוֹתוֹ, וְאֶחָד לְהַתְּמַלֵּא מִמֶּנּוּ. בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 הֵם כְּנֶגֶד שְׁתֵּי כְּלָיוֹת - פְּנִימִיּוֹת נִצָּח וְהוֹר, בְּנִים
 לְיִשְׂרָאֵל סְבָא - עֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי - תְּפָאֶרֶת, שְׁלֹשׁ
 פְּעָמִים שְׁבִיעִי שְׁבִיעִי שְׁבִיעִי אֵלּוּ שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת, עֲנֵג
 שַׁבָּת "וְנִהְר יוֹצֵא מֵעֵד"ן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגִּ'ן" (בראשית
 ב.י). וְנִהְר, יֵשׁ נִהְר וַיֵּשׁ נִהְר, יֵשׁ נִהְר הַנִּקְרָא נִהְר פְּלָגִיו,
 וַיֵּשׁ נִהְר הַנִּקְרָא נַחַל קְדוּמִים, עֵדֵן עֲלִיּוֹן עָלָיו נֶאֱמַר
 (ישעיה סד) "עֵיִן לֹא רָאִתָּה אֱלֹהִים זֹלָתְךָ", זֶה הַנִּהְר
 הוּא אוֹת ו', הַיּוֹצֵא מֵעֵדֵן הָעֲלִיּוֹן שֶׁהוּא אוֹת א', וְעוֹכֵר
 בֵּין אָבָא - חֲכָמָה וְאֵמָא - בִּינָה וְהוֹלֵךְ חֲמִשׁ מֵאוֹת
 שְׁנָה, וּמְבִיעַ עַד צְדִיק - יְסוּד שֶׁהוּא שְׁבִיעִי, וּמִשֵּׁם

מִשְׁקָה לְגִנָּה - מְלָכוֹת, שֶׁהִיא הַשְּׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה. זְכָאִי
 הוּא מִי שֶׁשׁוֹמֵר דִּירָה לְשַׁבַּת, שֶׁהוּא הַלֵּב, שְׁלֹא יִתְקַרֵּב
 שָׁם עֵצֶב הַמַּחּוּל וְכַעַם הַמְּרָה שֶׁהִיא אִשׁ הַגֵּיהֶנֶם,
 שְׁעָלֶיהָ נֹאמֵר (שְׁמוֹת ל"ה): "לֹא תִבְעְרוּ אִשׁ בְּכָל
 מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת", וְכֵן הוּא וְדָאִי, שְׁכָל מִי
 שְׁכּוֹעֵם כְּאֵלוֹ מְדַלֵּק אֶת הָאִשׁ שֶׁל הַגֵּיהֶנֶם. אֲרַבְעִים
 מְלָאכוֹת חֲסֵר אַחַת, הֵן כְּנֶגֶד אֲרַבְעִים מְלָקִיּוֹת חֲסֵר
 אַחַת בְּשַׁבַּת, וְהֵם עֲשָׂרָה שְׁלָקָה אָדָם, וְעֲשָׂרָה לְחֹהָה,
 וְעֲשָׂרָה לְנַחֵשׁ, וְתִשְׁעָה לְאֲדָמָה, וּבְגִלְלָה זֶה אָמְרוּ בְּעָלֵי
 הַמִּשְׁנָה אֵין לֹקִין בְּשַׁבַּת, שְׂאֵלוֹ הַמְּלָאכוֹת הֵן נַחֲשָׁבוֹת
 לְיִשְׂרָאֵל כְּנֶגֶד מְלָקִיּוֹת. יִצְיָאוֹת הַשַּׁבַּת שְׁתַּיִם, הֵם
 עֲקִירָה וְהַנְּחָה, שְׁעוֹשֶׂה אוֹתָם בְּבֵת אַחַת, מִי שְׁעוֹקֵר
 חֶפֶץ מִמְּקוֹמוֹ וּמְנִיחַ אוֹתוֹ מְחוּץ לְמְקוֹמוֹ וּמְרִשׁוֹתוֹ,
 כְּאֵלוֹ עָקֵר אֶת אֵילָן הַחַיִּים, שֶׁהוּא אוֹת בְּרִית, וְהַנִּיחַ
 אוֹתוֹ בְּרִשׁוֹת נְכַרְיָה. מִי שְׁעוֹשֶׂה אֶת זֶה, גּוֹרֵם לְעֵקוֹר
 נְשָׁמְתוֹ מְרִשׁוֹת שְׁלָה וּמְנִיחָה בְּרִשׁוֹת אַחֲרֵת, שֶׁהִיא
 מְרָה וּמַחּוּל, וְזֶה גֵרֵם לְיִשְׂרָאֵל שְׁנַעֲקָרוּ מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
 וּגְלוּ לְאֶרֶץ נְכַרְיָה, שֶׁהִיא רִשׁוֹת הַרְבִּיבִים, וְכֵן הוּא מִי
 שְׁמוֹעֵל בְּאוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ שְׁלוֹ וּמַעֲבִיר כַּח לְרִשׁוֹת
 נְכַרְיָה. שַׁבְּתָא"י הוּא טַחּוּל, חַמָּ"ה, - אִשָּׁה רָעָה וּמְרָה,
 שַׁבְּתָא"י עָלְיוֹ נֹאמֵר: "וְהַבּוֹר רַק אֵין בּוֹ מַיִם", מַיִם אֵין
 בּוֹ אֲבָל נַחֲשִׁים וְעֻקְרָבִים יֵשׁ בּוֹ, וְהוּא רָעֵב וְצָמְאוֹן

וְקִינָה וְהֶסְפֵּד וְחִשְׁכָּה וְעֶרְפָּל - אֶפְלָה, וְהִיא גְלוּת לְיִשְׂרָאֵל, וְצָרִיכִים יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת לָהּ שְׁנַיִם בְּכַל, וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ, וְהוּא דְבוּר שֶׁל חַל שֶׁהוּא אָסוּר בְּשַׁבָּת, וְכֹאשֶׁר לֹא מוֹצֵאת מְקוֹם לְשֵׁרוֹת שָׁם, הִיא בּוֹרַחַת, כְּמוֹ הַשְּׁפָחָה שֶׁל אֲבִרָהּם שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ: "מִפְּנֵי שָׂרִי גְבֻרָתִי אֲנִי בְּרַחַת". מְחוּל עָלָיו נֶאֱמַר: "שֶׁל נְעֻלָּךְ מֵעַל רַגְלֶיךָ", נֵעַל מִטַּנָּף שֶׁל טַפָּה סְרוּחָה, כִּי הַמְּקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה עוֹמֵד עָלָיו אֲדַמַּת קֹדֶשׁ הוּא, זֶה שַׁבָּת, וְעָלָיו אוֹמְרַת הַשְּׂכִינָה: "פִּשְׁטֵמִי אֶת בְּתַנְתִּי אֵיכְכָה אֶלְבָּשְׁנָה, רַחֲצֵתִי אֶת רַגְלֵי אֵיכְכָה אִטְנַפִּים", וּמִפְּנֵי זֶה צָרִיךְ בֶּן אָדָם בְּשַׁבָּת לְשַׁנּוֹת בְּלְבוּשִׁים, בְּנֵר וּבִמְאֻכָּלִים, וְצָרִיךְ לְהִיּוֹת מוֹסִיף מֵחַל עַל הַקֶּדֶשׁ, וְכֹל הַמוֹסִיף, מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ יִתְרָה בְּשַׁבָּת, וְכֹל הַגּוֹרֵעַ מִפְּסִידִים לוֹ אוֹתָהּ נֶפֶשׁ יִתְרָה חֵם וְשָׁלוֹם וְכֹל הַמוֹסִיף, מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ יִתְרָה בְּשַׁבָּת.

כשהנך מקדיש דקה בלבד ללמוד דף זהר ומצטרף ל-250.000 לומדי הזוהר הקדוש נחשב כאלו אתה מסיים 250.000 פעמים כל ספר הזוהר!!! - ויתקבלו תפלותיך ומשאלות לבך, כי התנאי לקבלת התפלות וקריאת שמע הוא למוד בזוהר כל יום (תיקוני' תיקון מ"א). על כן כל אדמו"ר, ראש ישיבה, רב עיר, רב שכונה, רב בית מדרש, מגיד שעור של דף היומי, מלמד תינוקות של בית רבן טהורים, יקח בחשבון איזה נחת רוח הוא יכול לעשות להקב"ה, ולהציל את עם ישראל מכל הצרות בלומדו זוהר הקדוש דקה אחת עם הצבור, וכך כל עם ישראל יכנסו בתבת נח, וינצלו ממלחמת גוג ומגוג, כמו שכתב הזוה"ק, רבי חיים וויטאל, והרמח"ל ז"ע, ועיין עוד "אור הזוהר".

פתיחה אליהו הנביא

לקבלת התפלה. (עבודת הקודש מורה באצבע סוף סימן י'). והרי"ח הטוב כתב, שבאמירתה מסוגל לברור ניצוצי הקדושה (בא"ח, פ' בהר סוף ההקדמה).

כתב הרמ"ק: טוב לומר תפלת פתח אליהו זכור לטוב הנזכרת בריש ספר תיקוני הזוהר (סדר רבי שבתאי מראשקוב). וכתב החיד"א, אשר קבלו רבנן קדישי, שהיא מסגלת

פְּתַח אֱלֹהֵי הַנְּבִיא זְכוֹר לְטוֹב וְאָמַר. רבוֹן הָעוֹלָמִים שְׁאֵתָה הוּא אֶחָד לְבָד, וְלֹא בְּחֻשְׁבוֹן הַמְּסַפְּרִים. אֵתָה הוּא עֲלִיּוֹן מֵעַל כָּל הָעֲלִיוֹנִים, נִעְלָם מֵעַל כָּל נִעְלָמִים. וְאִין מַחְשְׁבָה או תְּפִיסָה בְּךָ לְהַשִּׁיגְךָ כָּלֵל. אֵתָה הוּא שְׁהוֹצֵאת וְגַלִּיתָ עֶשֶׂר תְּקוּנִים, וְקוֹרְאִים לָהֶם עֶשֶׂר סְפִירוֹת, לְהַנְהִיג בָּהֶם עוֹלָמוֹת סְתוּמִים שְׁאִינָם נִגְלִים וְעוֹלָמוֹת הַנִּגְלִים. וּבָהֶם אֵתָה מְתַכְּסֶה מִבְּנֵי אָדָם, וְאֵתָה הוּא שְׁקוֹשֵׁר אוֹתָם וּמַיְחֵד אוֹתָם. וּמִפְּנֵי שְׁאֵתָה מִבְּפָנִים, כָּל מִי שְׁמַבְדִּיל וּמַפְרִיד אֶחָד מִחֻבְרוֹ, מֵאֵלוֹ עֶשֶׂר סְפִירוֹת, נַחֲשָׁב לוֹ כְּאֵלוֹ הוּא מַפְרִיד בְּךָ. וְאֵלוֹ עֶשֶׂר סְפִירוֹת, הֵם הוֹלְכִים כְּסֻדְרָם, אֶחָד אַרְוֶה, וְאֶחָד קָצֵר, וְאֶחָד בִּינוּנִי. וְאֵתָה הוּא שְׁמַנְהִיג לָהֶם. וְאִין מִי שְׁמַנְהִיג לָךְ, לֹא מִלְמַעְלָה וְלֹא מִלְמַטָּה וְלֹא מִכָּל צַד שְׁהוּא. לְבוֹשִׁים תִּקְנֶת לָהֶם, שְׁמֵהֶם פּוֹרְחִים נְשָׁמוֹת לְבַנֵי אָדָם, וְכִמְה גּוֹפִים תִּקְנֶת לָהֶם, שְׁנִקְרְאוּ גּוֹפִים כָּלִפִי הַלְבוּשִׁים שְׁמַכְסִים עֲלֵיהֶם, וְנִקְרְאִים בְּתַקוּן הַזֶּה. הַחֶסֶד זְרוּעַ יְמִין. גְּבוּרָה זְרוּעַ שְׁמָאל. תְּפָאֶרֶת כְּנֻגַד הַגּוֹף. נִצְחַ וְהוֹד כְּנֻגַד שְׁנֵי רִגְלָיִם. יְסוּד – שְׁלִימוֹת הַגּוֹף, וְהוּא אוֹת בְּרִית קוֹדֶשׁ. מְלָכוּת נִקְרְאת פֶּה, תוֹרָה שְׁבַעֲלָ פֶה קוֹרְאִים לָהּ. מִדַּת הַחֻכְמָה הִיא הַמַּחַת, הִיא הַמַּחְשְׁבָה שְׁבַפְּנִים. מִדַּת הַבִּינָה הִיא הַלֵּב, וּבֶה הַלֵּב מִבִּין, וְעַל אֵלוֹ שְׁנֵיהֶם [הַחֻכְמָה וְהַבִּינָה] נֶאֱמַר, הַנְּסִתְרוּת לֵה' אֱלֹקֵינוּ. כְּתָר עֲלִיּוֹן, הוּא כְּתָר מְלָכוּת, וְעֲלִיוֹ נֶאֱמַר מִגִּיד

מראשית אחרית, והוא הראש שמניחים עליו תפלין, ובנשמה הפנימית מאיר שם אות יוד ואות הא ואות ואו ואות הא, שהוא דרך אצילות, והוא משקה את האילן בזרועותיו וענפיו, כמים שמשקים את האילן, ומתרבה ומתגדל באותה ההשקאה.

רבוץ העולם, אתה הוא עליון על כל העליונים, וסבת כל הסבות, ואתה משקה את הספירות שנקראים אילן, בנביעת המעין, ואותו אור המעין הוא כנשמה לגוף, שהוא חיים לגוף. ובה אין דמיון, ואין דמות מכל הספירות והנבראים הפנימיים והחיצוניים. ובראת שמים וארץ. והוצאת מהם שמש, וירח, וכוכבים ומזלות. ובארץ בראת אילנות ודשאים, וגן עדן, ועשבים, וחיות ועופות ודגים ובהמות ובני אדם. להפיר ולהודיע בהם עליונים, ואיך יתנהגו בהם עליונים ותחתונים, ואיך נכרים ונודעים עליונים ותחתונים, ואין מי שיודע ומשיג באין סוף ברוך הוא כלל. ובלעדי אורו יתברך, אין יחוד בעליונים ותחתונים, ואתה נפר ונודע אדון על כלם, ולכל ספירה לכל אחד יש שם ידוע, ובשמות הספירות נקראים המלאכים. ואתה אין לך שם ידוע, שאתה הוא ממלא ומחיה את כל הספירות הנקראים בשמות. ואתה הוא המשלים וממלא את כולם וכאשר אתה מסיר את השפעתך מהם, ישארו כל השמות כגוף בלי נשמה. אתה הוא חכם ולא על ידי החכמה הידועה בספירות, אתה הוא מבין ולא על ידי הבינה הידועה בספירות. אין לך מקום קבוע וידוע, אלא הנהגתך להודיענו תקיפה וחזקה לבני אדם. ולהראות להם איך מתנהג העולם בדין וברחמים, שהם צדק ומשפט כפי מעשי בני אדם. דין הוא הגבורה. משפט הוא העמוד האמצעי. צדק היא המלכות הקדושה. מאזני צדק, שני עמודי האמת. הין צדק, היא אות ברית. הכל להראות

איך מתנהג העולם אבל לא שיש לה צדק הידוע שהוא דין ולא משפט הידוע שהוא רחמים, ולא מכל אלו המדות כלל.

קום רבי שמעון ויתחדשו סודות עליונים על ידך שהרי רשות נתנה לה לגלות רזים נסתרים על ידיך, מה שלא נתן רשות לגלות לשום בן אדם עד עתה. קם רבי שמעון פתח ואמר: לה ה' הנהגות הגדולה, חסד והגבורה, והתפארת, והנצח, וההוד. כי כל – יסוד, בשמים ובארץ. לה ה' הממלכה – מלכות. והמתנשא לכל לראש. עליונים שמעו, אלו ישני חברון, והרועה הנאמן, התעוררו משנתכם. "הקיצו ורננו שוכני עפר", הם אלו אותם הצדיקים, שהם מחלק השכינה שנאמר בה, "אני ישנה ולבי ער", ואינם קרויים מתים אלא ישנים, ובשביל זה נאמר בהם, "הקיצו ורננו" וגו', משה הרועה הנאמן, אתה והאבות. התעוררו לשמח ולעורר את השכינה שהיא ישנה בגלות, שעד עתה, הצדיקים כלם רדומים, ושינה בעיניהם. מיד נתנה השכינה שלש קולות, לנגד הרועה הנאמן, ואמרת לו: קום הרועה הנאמן. שהרי עליך נאמר "קול דודי דופק", אצלי בארבע אותיות שלו, ויאמר בהם בכחם, פתחי לי אחותי רעייתי יונתי תמתי". שהרי כתוב: "תם עונך בת ציון לא יוסיף להגלותך" שהרי ראשי מלא טל ומדוע מלא טל? אלא אמר הקדוש ברוך הוא, את השכינה חשבת, שמיום שנחרב בית המקדש, שעליתי לבית המקדש של מעלה, ועליתי לישובי – ירושלים של מעלה? אין זה כף, שבאמת לא עליתי לביתי כל זמן שאת בגלות! הרי לה סימן, "שראשי נמלא טל" והא היא השכינה בגלות, השלמות שלה והחיים שלה הוא בסוד טל, וזה הוא סוד אות יו"ד אות ה"א אות נא"ו ואות ה"א היא השכינה שאינה בחשבון ט"ל, אלא אות יוד אות הא ואות נא"ו עלים האותיות לחשבון ט"ל, שהשם הזה ממלא את השכינה

ממעין הנובע של כל המקורות העליונים, מיד קם הרועה הנאמן והאבות הקדושים עמו. עד כאן סוד היחוד.

ויהי רצון מלפני ה' העתיק יומין הקדוש מכל הקדושים ונסתר מכל הנסתרים נעלם מהכל. שיתמשך טל העליון ממנו להשפיע ולמלאות הראש של זעיר אנפין ולהמשיך שפע לשדה תפוחין הקדוש בהארת פנים ברצון ובשמחת הכל. ויתמשך מלפני ה' "העתיק יומין הקדוש מכל הקדושים, ונסתר מכל הנסתרים נעלם מהכל. רצון ורחמים חז, וחסד, בהארה עליונה, ברצון, ושמחה, עלי ועל כל בני ביתי, ועל כל הקרובים אלי, ועל כל ישראל עמו. ויפדה אותנו מכל הצרות הרעות שבאות לעולם, ויכין וינתן לנו מזון ופרנסה טובה בלי צרה ומצוקה, מהמזל העליון, שכל המזונות ממנו משתלשלים. ויצילנו מעין הרע, ומחרב מלאך המות, ומהדין של גיהנום. ויתן לנו, ולכל נפשותנו, חן וחסד, וחיים ארכים, ומזונות ברווח, ורחמים, מלפניו, אמן כן יהי רצון. אמן ואמן.

אמר רבי שמעון, הרימותי ידי בתפלות, למעלה שכאשר הרצון העליון למעלה למעלה, עומד על אותו הרצון שלא נודע ולא נתפס כלל לעולם. הראש הסתום ביותר למעלה ואותו הראש הוציא מה שהוציא, ולא נודע, והאיר מה שהאיר, והכל בהעלם. ורצון המחשבה העליונה, לדרף אחריו לקבל הארה ממנו. כעין מסך אחד נפרס, ומתוך אותו המסך על ידי רדיפת זו המחשבה העליונה מגיע ולא מגיע עד אותו המסך ומזה האיר מה שהאיר וכשקבלה אותה המחשבה העליונה היה עתיק מאיר באור סתום שלא נודע וזו המחשבה לא ידע ואינו משיג גודל האור, אז הכה אותו האור שהוא סוד המחשבה שלא נודעה הכה בהארת מסך העומד והאיר ממה שאינו ידוע ומשג, ולא נודע ולא התגלה

ואז זה האור של המחשבה שלא נודעה הִכָּה פֶּעַם ב' בְּהָאֶרֶת
הַמְסֻךְ הַעוֹמֵד וְעַל יְדֵי זֶה הָאִירוּ כּוֹלָם כְּאֶחָד וְנַעֲשׂוּ וְנִתְקַנּוּ
תְּשֻׁעָה הִיכְלוֹת וְאֵלוֹ הִהִיכְלוֹת אֵינָם אִוְרוֹת וְאֵינָם בְּבַחֲיִנַת
רוּחַ וְאֵינָם בְּבַחֲיִנַת נְשָׁמוֹת וְלֹא יֵשׁ מִי שְׁעוֹמֵד בָּהֶם בְּבַחֲיִנַת
חַיָּה. הַרְצוֹן שֶׁל כָּל תְּשֻׁעַת הָאוֹרוֹת, שְׁעוֹמְדִים כָּלָם בְּכַח
הַמְחַשְׁבָּה שֶׁהוּא אֶחָד מֵהֶם בְּחֻשְׁבוֹנָם כּוֹלָם רוֹצִים לְרַדְף
אֲחֵרֵיהֶם בְּזִמְן שְׁעוֹמְדִים בְּמַחְשְׁבָה וְאֵינָם מְשִׁיגִים אוֹתוֹ וְלֹא
נֹדַע לָהֶם כָּלָל וְאֵלוֹ לֹא קִיָּמִים לֹא בְּרָצוֹן וְלֹא בְּמַחְשְׁבָה
הַעֲלִיּוֹנָה תּוֹפְסִים בָּהּ מַעֲטַת הָאֶרֶץ וְלֹא תּוֹפְסִים. בְּאֵלוֹ נִמְצְאוּ
כָּל סוּדוֹת הָאֲמוּנָה וְכָל אוֹתָם הָאוֹרוֹת מְסוּד הַמְחַשְׁבָּה
הַעֲלִיּוֹנָה, מִשָּׁם וּלְמַטָּה כּוֹלָם נִקְרְאוּ בְּעֶרְכָם אֵין סוּף. עַד
כָּאֵן מְגִיעִים הָאוֹרוֹת בְּדַקּוֹת וְלֹא מְגִיעִים, וְלֹא נֹדְעִים
מֵהוֹתָם, אֵין כָּאֵן הַשְּׂגָה שֶׁל רָצוֹן וְלֹא הַשְּׂגָה שֶׁל מַחְשְׁבָה
כְּאֲשֶׁר מְאִירָה הַמְחַשְׁבָּה וְלֹא נֹדַע לוֹ מִי מְאִיר אֶז מִתְלַבֵּשׁ
וְנִעְלָם בְּתוֹךְ בֵּינָה וּמְאִירִים לְמִי שְׂרָאוּי לְהָאִיר וּמִתְחַבֵּר זֶה
עִם זֶה עַד שְׁנִכְלָלִים וְנִחְשָׁבִים כּוֹלָם לְאֶחָד וּבְסוּד הַקְּרִבָּן
כְּאֲשֶׁר עוֹלָה עֲשָׂן הַקְּטֹרֶת, כּוֹלָם נִקְשָׁרִים זֶה בְּזֶה וּמְאִירִים זֶה
בְּזֶה, אֶז עוֹמְדִים כּוֹלָם בְּסוּד עֲלִיָּה וְהַמְחַשְׁבָּה עוֹלָה
וּמִתְעַטֶּרֶת בְּאֵין סוּף. זֶה הָאוֹר שְׂמְאִירָה מִמֶּנּוּ מַחְשְׁבָה עֲלִיּוֹנָה
(שֶׁלֹּא נֹדַע בָּהּ כָּלָל) נִקְרָא אֵין סוּף וּמִמֶּנּוּ נִמְצָא וְנִנְאָצַל וּמְקִיָּם
וּמְאִיר לְמִי שְׂמְאִיר וְעַל סוּד זֶה הַכֹּל עוֹמֵד, אֲשֶׁרֵי וְזָךְ חֲלָקִים
שֶׁל הַצְּדִיקִים בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.